

evangelisk-luthersk

Missionsväsan

Vågorna skvalpar mot/över stenarna/klipporna utanför Boön, Karlshamn.
Läs Kristinas vittnesbörd sidan 14. Foto Eivor J.

ÅRGÅNG 100 – NR 1 Jan 1992

**Organ för EFS i östra Skåne
och Blekinge**

● *Ledaren***ETT GOTT NYTT ÅR
ELLER...**

Det känns lite konstigt att såhär i slutet av november sitta och fundera över det nya år som ska komma. Om man försöker sammanfatta 1991 är det lätt att drabbas av panik. Det år som gått är säkert ett av de mest händelserika vi varit med om på mycket länge. Låt oss bara påminna varandra om några saker.

* Gulfkriget - FN mot Saddam Hussein med såväl mänskliga som materiella katastrofer som följd.

* Utvecklingen i Östeuropa med Sovjetväldets upplösning, den misslyckade statskuppen mot Gorbatsjov och de baltiska staternas frigörelse.

* Inbördeskriget i Jugoslavien, som trots ett antal "vapenvilor" tycks bli en svårlöst konflikt med tanke på de olika historiska och religiösa bakgrunderna i de olika republikerna.

* Regimskifte i den svenska riksdagen som utökas med två nya partier.

* För att sammanfatta inom kulturområdet kan man säga att jazzvännerna förlorade Stan Getz och Miles Davis, medan idrottsvännerna åter fick se Stefan Edberg och hockeylandslaget triumfera. Och alla minns väl Carola...

Det här var min egen högst personliga version av det år som gått - jag har väl fått med en del och missat en del, för visst har det också förekommit naturkatastrofer, rättsskandaler och en hel del annat ute i världen och hemma hos oss.

Vad man kan fundera över inför det nya året är om det blir så gott eller inte??? När världshändelserna haglar över en med nya spådomar om marknadsränder och ökad arbetslöshet, katastrofer av olika slag och analyser av olika skeenden, är det lätt att drabbas av panik.

Vad kan jag göra i allt det här? Kan jag som enskild människa göra något för att ändra på utvecklingen? Kan jag bidra med något ljusst och hoppingivande mitt i detta mörka?

Visst är det så att utvecklingen går snabbt, att man lätt drabbas av panik och kanske fruktan, om man låter nyhetsflödet och världshändelserna skölja över sig. Jag kan inte hjälpa att den här ledaren får karaktären av betraktelse, men jag hörde för en tid sedan en predikan över temat "trons vila".

Där tror jag man kan hitta något av botemedlet mot all information som omger oss. Mitt i vimlet har vi kristna möjlighet att få del av Guds vila och Guds frid - även om det stormar runt oss även nästa år, så vet vi var vi kan finna frid och vila för våra själar.

Att ryckas med i världshändelser och trender kan också få till följd att vi stirrar oss blinda på händelserna i sig och fruktar för världens undergång. Visst kan vi se det som tidstecken när vi hör rykten om krig, revolutioner, naturkatastrofer, sjukdomar som AIDS som håller på att lamslå större delen av Afrika.

Visst är det lätt att i dessa tider drabbas av passivitet och rädsla.

Men fundera lite över hur Jesus skulle ha reagerat. Till vilka gick han? Han sa visserligen att vi skulle ge akt på tidstecknen, men han gick framförallt till människorna och gjorde gott.

Istället för att drabbas av pessimism eller panik, passivitet eller hur vi nu kan reagera på den allt snabbare utvecklingen i världen kan vi göra som han. Gå till människorna. Gud älskar inte katastrofer - han älskar människor, och du och jag, antingen vi nu befinner oss i Lund eller någon annanstans, har en kallelse att gå ut och möta människor och ge Guds kärlek vidare.

Liksom i den första kyrkan ligger uppdraget på oss.

Så egentligen är det vi själva som avgör hur nästa år ska bli. Ska vi låta 1992 bli ett hopplöshetsår eller ett hoppetsår? Ett hoppetsår för oss själva och för våra medmänniskor.

Ett gott nytt år till er alla!
Kentth Augustsson, Lund

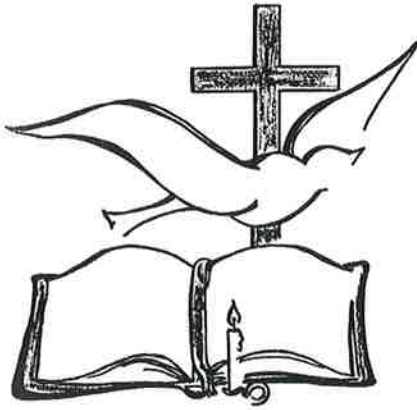
evangelisk-kristen
Missionsvän

Jan 1992

UTGIVNINGS- OCH MANUSDAG

Missionsvän nr 1-5, 10-12 beräknas komma ut omkring den 1:e i månaden, dubbelnumren 6-7 och 8-9 omkring den 10 juni resp 25 aug. Manus vill vi ha in en månad i förväg under adress: EFS distr exp, Ö Storgatan 26, 291 31 Kristianstad.

● Månadens betraktelse

LAGEN ETT EVANGELIUM

Matt 18:6-11

Vore det bäst för oss nutidskristna att få en kvarnsten om halsen och bli sänkta i havens djup? Jag tycker det är en fråga vi bör ställa oss ibland, för då och då känner man att man förleder andra människor, främst genom sitt sätt att leva. Om jag predikar för en icke-kristen och säger "Tron föder gärningar" och sedan går ut och gång på gång gör sådant som jag vet inte stämmer med det jag predikar, så uppfattar förmodligen folk det som att de gärningar tron föder är världens, och då har jag ju förlett dem. Det som både Jesus och bibeln vill säga oss är, att vill jag vara en kristen, så kommer det att få konsekvenser i mitt liv och inte bara i mitt själsliv utan även i mitt umgänge med andra, både kristna och icke-kristna. Det ska faktiskt synas att vi är kristna och då inte bara genom att vi går i kyrkan utan även i allt annat.

Nu tänker säkert någon, att detta blir ju bara lag, och vart tog evangeliet vägen, låt oss höra lite om det istället, för jag klarar ju inte att uppfylla lagen ändå. Nej, det är sant, men borde vi inte istället för att se lagen som något ont och gammalmodigt se lagen som ett evangelium? Vi har faktiskt fått lagen som en hjälp och inte för att vi ska bli betryckta och modlösa. Den dag vi inser att vi aldrig kommer att kunna uppfylla lagen men ändå strävar efter att göra det, den dagen kanske vi också inser att det finns förlåtelse för det vi bryter, tack vare att Jesus redan uppfyllt lagen.

Om någon nu tycker att det räcker att Jesus uppfyllt lagen, och därmed behöver inte jag göra

det, utan det räcker att jag tror, så tänk dej för - det är ju faktiskt så att folk tittar mer på vad du gör än de lyssnar på vad du säger. Om människor då ser, att du faktiskt försöker leva efter lagen men när du misslyckas ändå får vara ett Guds barn, då har lagen blivit ett evangelium, eftersom dina handlingar då pekar på din tro. Men om dina handlingar bara visar på ett världsligt sätt att leva, som inte har något med bibeln att göra, då riskerar du ju att förleda människor, och då blir lagen bara lag och inget evangelium, eftersom den då bara visar dina brister.

Låt oss nu inte bli bedrövade över att vi lever så illa och fundera över vad vi gjorde för fel, utan låt oss ta Paulus ord i Romarbrevet 6:11-14 på allvar och se, att lever jag så lever jag för Gud, och dör jag så dör jag för honom. Låt oss se förmånerna vi har fått och inte bara kraven. Vi har fått en karta, ett hjälpmedel att leva gott och riktigt - det är Guds lag - och vi har fått möjlighet att få förlåtelse för det vi bryter.

Låt oss alltså se lagen som ett evangelium och inte som en börda, för vi behöver hjälp att leva rätt. Kom bara ihåg, att lagen ska hjälpa mig att leva rätt, inte hjälpa mig att döma andra.

Anders Carlsson

INSPIRATIONSDAG RINGAMÅLAGÅRDEN

Peter Halldorf, den riksbekante författaren och redaktören, kommer att undervisa i ämnet "**Den första kärleken**" för ledare och övriga intresserade den 1 feb 1992.

Start kl 9.30 med kaffe i Ringamåla.

Avslutning med kvällsmat.

Anmälan senast den 27 januari till expeditionen, 044-12 53 39. Kostnad 140 kr.

UU gm Cecilia

KOM IHÅG MIG!

Jag vill påminna om att jag, i egenskap av DK, står till barns, ungdomars och ledares förfogande även till våren. Vill Ni ha besök så hör av Er snarast, så har Ni möjlighet att bestämma ett datum. Min almanacka kan bli ansträngd inför våren, och jag vill inte missa något tillfälle att besöka distriktets barn- och ungdomsgrupper!

Hälsningar Cecilia

DU GLÖMMER VÄL INTE

KÖRHELGEN PÅ PENSIONATET I VITTSJÖ?

Bra! Du är så VÄLKOMMEN! 17-19 januari är det.

Börje Gustavsson kommer för att inspirera oss! Det är ett samarrangemang med Glim-åkra folkhögskola.

Du har förstås anmält dig?!

Annars ringer du 044-12 53 39, så är du anmäld. Dock senast 10/1.

**BÖRJA ÅRET MED EN KÖRHELG
I VITTSJÖ!**

ETT NYTT ÅR FRÅN HERREN

Jag vill här på några rader försöka skriva ned några tankar inför årsskiftet.

Först vill man ju se **tillbaka** lite - vad minns man då från 1991? Många minns väl **förnyelsegudstjänsten** i Lunds domkyrka. Vi som var med fick uppleva en fin och högtidlig gudstjänst. Vad innebär det att EFS-pastorerna blev prästvigda? Vad innebär det fördjupade samarbetet med Svenska kyrkan? Här kommer de lokala förhållandena att spela stor roll.

Under det gångna året har vi haft en ny verksamhet i distriktet, nämligen "**Bok och Musik**". Ett sätt att främja Kristi rikes tillväxt, att sprida god kristen litteratur. En djärv satsning från styrelsens sida, som visade sig vara rätt, ekonomiskt blev det i varje fall ingen belastning, snarare tvärtom.

Ungdomsriks i Kristianstad var väl för många en stor upplevelse. Så många ungdomar samlade i kristen gemenskap, en källa till glädje och förtröstan inför framtiden.

Låt oss då blicka **framåt!** Hur ser framtiden ut för EFS som rörelse? Ett vikande medlemsunderlag kan noteras på en del håll inom distriktet. Vad beror nu detta på? När vi inte ut med budskapet? Är det något i förkunnelsen som människor saknar? Varför väljer en del människor att stå utanför gemenskapen i en förening/församling? Arbetar vi inte efter våra stadgars grundval och uppgift? Frågor som man kan ställa sig.

Låt oss för den skull inte gripas av modlöshet och handlingsförlamning. Detta gäller såväl oss som enskilda kristna som i vårt gemensamma arbete i Guds rike.

Vad har vi då som motivering för vårt fortsatta arbete? Först och främst: Vi har en fast grund att bygga på, nämligen Jesus Kristus, och vad han gjort för oss. Vi har ett budskap att bära fram som varje människa behöver, och man upplever i dag en längtan hos människor efter någonting utöver det materiella. En större öppenhet för andliga spörsmål tycker man sig också finna hos många människor.

Därför har vi en viktig uppgift som rörelse, vi kan ju tänka på vår grundval och uppgift enligt stadgarna: "Att på Skriftens och evangelisk-lutherska bekännelsens grund, främja personlig, levande kristen tro." Här har vi alla ett personligt ansvar. Att engagera folk till att ta ansvar i en rörelse eller organisation är i dag mycket svårt, detta gäller inte endast kristna rörelser, utan i minst lika hög grad i föreningar och organisationer i samhället i övrigt. Rycks vi med i den allmänna ansvarslösheten, och skyller sedan på den mänskliga svagheten? Här har min egen förening/församling eller grupp ett ansvar. Tar vi ansvar för varandra som bibeln säger att vi ska göra? I 1 Kor 12 talas det om oss var och en som lemmar i samma kropp, **Kristus**. Var och en har sin uppgift, alla lika viktiga. Var och en har fått en speciell gåva, som vi kan använda i Guds rike. Låt oss uppmuntra varandra och glädja oss över varandras gåvor. Då har vi bara att gå till Gud och be om hjälp, så att vi tillsammans kommer underfund med vår verkliga uppgift, och vi ska då få uppleva att arbetet blir mer inspirerande och framgångsrikt.

Som en nyårshälsning och en källa till glädje och uppmuntran under det nya året vill jag citera från Matt 6:33: "Sök först hans rike och hans rättfärdighet, så ska ni få allt det andra också." En vers som vi kanske har svårt att förstå och ta till oss, men som skulle få konsekvenser om vi verkligen kunde göra det. Då skulle vi få se att Gud har större uppgifter för oss som enskilda, och som rörelse, än vi någonsin kunnat drömma om. **ETT GOTT NYTT ÅR**, med glädje och inspiration i arbetet, från Gud, den högste.

Bertil Andersson

Kallelse till årsmöte

EFS i östra Skåne och Blekinge håller årsmöte på EFS-gården i Åhus lördagen den 25 april 1992. För representation gäller följande:

- Ansluten missionsförening äger rätt att vara representerad vid årsmötet genom ett ombud för varje påbörjat 50-tal medlemmar upp till 200 medlemmar och därutöver med ett ombud för varje påbörjat 100-tal medlemmar. Med medlemmar menas här summan av direkta medlemmar och medlemmar i aktiviteter enligt senaste årsrapport. Ombuden väljes av de direkta medlemmarna och kan endast utses bland dessa.

- Annan ansluten förening äger rätt att vara representerad genom ett ombud.

- Plats där ingen ansluten förening finns representeras genom av styrelsen utsett platsombud.

- Medarbetarnas distriktsorganisation äger rätt att vara representerad med ett ombud för varje påbörjat 20-tal heltidsanställda medarbetare.

Anslutna föreningar, direkt medlem i missionsförening samt revisorerna har rätt att sända in **motioner** till årsmötet. Motion skall "inges till styrelsen senast två månader före årsmötet." Gäller motionen stadgeändring skall den inges senast sex månader före årsmötet. Motioner sändes till EFS distr- exp, Östra Storgatan 26, 291 31 Kristianstad.

Årsmötet 1991 antog ett stadgeändringsförslag, som måste antas även 1992 för att få gällande kraft. Dessutom har styrelsen några smärre ändringsförslag. Läs om detta på annan plats i tidningen.

Distriktsföreståndaren

Stadgeändringsförslag

Vid **distriktets årsmöte** den 27 april 1991 antogs ett förslag angående ändring av stadgarna. Det gäller § 4.1.1. För att beslutet ska få gällande kraft måste det konfirmeras vid årsmötet den 25 april 1992.

Nu gällande formulering: "Styrelsen består av 15 ledamöter."

Årsmötet beslöt att stadgarna ska **ändras till:** "Styrelsen består av 11 ledamöter."

Styrelsen fick årsmötets uppdrag att se över stadgarna i sin helhet och komma in med eventuella ändringsförslag. Här kommer styrelsens förslag till ändringar:

§ 3.1 får följande **tillägg:** "Årsmöteshandlingarna sänds ut till föreningarna senast tre veckor före årsmötet."

§ 3.2.4 "Medarbetarnas distriktsorganisation äger rätt vara representerad med ett ombud för varje påbörjat 20-tal heltidsanställda medarbetare." **Förslag:** Ordet "heltidsanställda" ersätts med ordet "tillsvidareanställda".

§ 3.4 "En valberedning på 7 personer tillsätts årligen." Styrelsen **föreslår** att "på 7 personer" slopas. Motivering: antalet ledamöter i en valberedning bör inte stå i stadgarna. Det räcker om det står i PM för valberedning.

§ 3.4 "Valberedningens förslag publiceras i distriktsorganisationens tidningsorgan senast en månad före årsmötet." Styrelsen **föreslår** att "senast en månad" ändras till "senast tre veckor".

§ 4.1.2 "Till styrelseledamot kan endast den väljas... och är direkt medlem i en EFS missionsförening." Styrelsen **föreslår** att orden "en" och "missionsförening" utgår. Motivering: Enligt gällande stadgar kan man i speciella fall bli direkt medlem i distriktsorganisationen.

Sekr

INDIA-dag

sönd 19 jan från 13.00

GLIMÅKRA folkhögskola

Indisk mat, information, musik, klädparad, bilder m m.

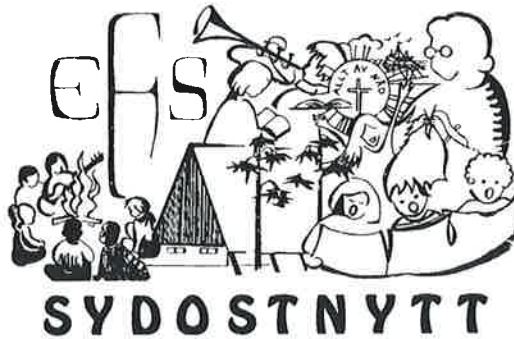
Medv: Gamini Samarasinghe, Margareta o Jan Bergils m fl.

Kostnad: 80 kr/vuxen, 40 kr/ungdom, gratis/barn under 6 år.

Bjud gärna dina vänner på denna middag!

Anmälan: före 10/1 till Ulla Johansson 044-431 21, Anna-Lena Landgren 421 32, Kerstin Persson 425 79.

EFS i Östra Göinge

Predikobesök under januari

Den 26 Fjärlöv: Eskil Sandström, 27 Algustorp: Stanley Tufvesson, 28 Värnsjö: Eskil Sandström.

Årsrapport-blanketterna

Blanketterna kommer som ett brev på posten i början av året, och vi hoppas få tillbaks dem så snart det är möjligt för er. **Senast den 10 febr vill vi ha dem.**

Om ni håller tiderna, eller sänder in blanketterna ännu tidigare, underlättar ni vårt arbete på distr-exp. Tack!

Tack Bohlins!

Vi säger ett stort TACK till Bohlins Grafiska för ett gott (sam)arbete under 1991 - och ett vänligt bemötande.

Rune Johansson

MISSIONSTING

Den 25-26 april anordnar EFS **Missionsforum**. Till detta får vårt distrikt sända fyra ombud. När detta skrivs har inte ämnet för dagarna kommit, men det blir viktiga frågor som kommer att avhandlas. Material skickas till ombuden i slutet av januari.

För att skapa intresse och engagemang kring frågorna, och för att hjälpa våra ombud att framföra våra synpunkter, inbjuds våra föreningar till **Missionsting den 29 febr 1992** på EFS-Gården i Åhus. Tinget beräknas hålla på kl 10.00-15.00.

Det är Missionsutskottet (MU) som på styrelsens uppdrag arrangerar detta Missionsting. MU vill att så många som möjligt möter upp. MU uppmanar också föreningarna i distriktet att vid sina årsmöten **utse minst två ombud.**

Mer info kommer i nästa nummer!

Gott Nytt År!

Vi på distr-exp (Rune, Ingegärd, Göran, Mari och Cecilia) vill alla tacka er för året som gått. Tack för trevliga telefonsamtal, brev, små hälsningar som bifogats rapporter etc, uppmuntran, förståelse och tacksamhet. Tack för era förböner. Tack för att ni visat förståelse, när vi av någon anledning inte lyckats leva upp till era förväntningar.

Nu ser vi alla fram mot ett Gott Nytt År 1992. Vi önskar er alla Guds rika välsignelse. Låt oss med förnyad frimodighet gå vidare i Jesu namn.

+++++

De tog chansen

Glimtar från utbildningsdagar för biträdande medarbetare, på Sundsgårdens folkhögskola.

Det är fredagskväll. Vi har samlats ett femtontal personer från distrikt 11 och 12. En del av oss är med för första gången, andra har mångårig erfarenhet som biträdande predikant.

Mats Nygren (lärare på Sundsgården) inledde med att ta upp **"den traditionella kallelsestunden"**. Vi samtalade om att den kan medföra ett prestationstänkande. Det viktiga blir "min tjänst", som kan upplevas kravfylld. Jag grips då av missmod, när jag inte kan leva upp till de förväntningar jag tror att Gud och mina medmänniskor har på mig. - Men, **det är inte Gud som behöver oss, i första hand, utan vi som behöver Gud.**

Jesus säger: "Följ mig!" Det viktiga är **vem** vi följer. Vår **personliga relation** till Honom; att vi umgås med Gud "för vår egen skull", inte bara för att få något att förmedla till andra.

Vi samtalade också om hur vi disponerar vår tid. Är vi nöjda med att fördela timmarna på dygnet som vi gör, eller behövs en **omprioritering**? Denna kunde kanske innebära att vi gav mer tid till gemenskapen med Gud?

På lördagsförmiddagen tog Rune Johansson oss med på en givande bibelvandring genom åtskilliga verser. Vi började i Apg 4:20, som också var temat: "Vi för vår del kan inte låta bli att tala om vad vi har sett och hört." Vi stannade bl a upp inför Jesu frivilliga försöningsverk och "Kristi kärlek som övergår all kunskap". Vandringen slutade i Joh 14:6, "Jesus svarade: 'Jag är vägen, sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig.'"

Till Jesus kan det finnas många vägar, men **till Fadern** bara en - Jesus.

Torsten Simonsson belyste likheter och skillna-

der mellan **bibelsamtalet** och **predikan**. Han pekade på den lilla gruppens möjligheter samt gav exempel på bibelsamtalets olika inriktningar såsom förberedelse eller efterarbete till söndagens predikan. I böne-, ansvars- och omsorgsgrupper kan det också ha sin givna plats.

Två biträdande predikanter, Mats Svensson och Knut Jeppsson, delade med sig av sina erfarenheter, vilka innehöll både vånda och glädje i uppgiften.

Innan vi skiljdes åt, stannade vi upp inför söndagens text om de tio jungfrurna, och nog behöver vi alla påminnas om avslutningspsalmens sista vers:

"Herre Jesus, håll mig redo
till ditt möte varje stund.
Sen må jord och himmel falla,
fast består min sällhets grund.
Herren kommer, Herren kommer!
Slut är då all jordens strid.
Bruden siras, bröllop firas
uti evig fröjd och frid."

Barbro Bjerle

Här är några av deltagarna vid utbildningsdagarna på Sundsgården. I bakgrunden ses 12:ans distr-exp.

FÖRLÅTELSE

Thomas har en lillasyster som kan vara obehaglig ibland och speciellt när hon sitter mitt på golvet i vardagsrummet när han ska lyssna på musik! Stereon står i vardagsrummets bokhylla. Redan förut var Thomas irriterad på lillasystern Maria, eftersom hela parkettgolvet var täckt av klippdockor och alla deras kläder. Det dröjde inte länge förrän Marias högljudda lekar retade galleber på Thomas. Han hade ju viktiga saker på gång!

Tålmodet brister, och plötsligt går Thomas fram till Maria och river av en dockas arm i kokande ilska. Maria ger till ett gapskrik, varpå mamma rusar in i rummet. Hon förstår att bråk är på gång och vänder sig till Thomas och ber att få tala med honom i enrum.

Nu insåg Thomas vad han ställt till med, men han ångrade sig inte, för Maria hade varit retsam. Mamma sa så här: "Det är precis som med klippdockan, när du och jag gör någon människa illa. Klippdockans arm blev avsliten när du gav dig på Maria, och likadant är det med oss när vi gör fel. En liten bit av oss slits loss från Gud, och vi känner oss söndriga och illa till mods. **Men**", sa mamma, "det finns ett klister som är världens starkaste, och det är **förlåtelsen**. Att be om förlåtelse kan faktiskt göra en trasig människa hel igen."

Efter samtalet gick Thomas till Maria och bad om förlåtelse och lovade att klistra ihop klippdockan. Nu var Thomas hel som förut!

Hej hopp Cilla

AKTIV MISSION

Ovanstående två ord var namnet på en av sektionerna vid årets Distrikts Ungdoms Gemenskap, som hölls i Örkelljunga 4-5 oktober.

När jag anmälde mig, hade jag inte en aning om att man skulle välja sektion, utan jag blev placerad vid framkomsten och hamnade då i Aktiv Missionssektionen.

I en artikel av **Malin Arnoldsson**, (Missionsvän nr 8-9 -91) med just rubriken "**Mission**", framställs missionen som "ett sätt att leva". Artikeln

Forts sid 10

Så startade Glimåkra folkhögskola

Första gången idén om folkhögskola framfördes var i en liten artikel på Ungdomssidorna i Missionsvän i mars 1957. Där föreslogs egentligen en kombination av ungdomsgård och folkhögskola. De projekten kom emellertid att utvecklas var för sig. Först på senare år har ett samarbete växt fram.

Så här trettiofyra år senare är det lätt att förstå dem som tyckte att idén att starta en folkhögskola var ren fantasi. Hur skulle det gå till? Här fanns inte folk med kompetens, här fanns inte pengar. Trots allt bet sig tanken fast hos några.

Folkhögskoletanken var i och för sig ingen nyhet inom EFS-leden. Man hade ju redan en rad skolor, som arbetat i många år. Inom Kristianstads Traktatsällskap, som EFS i östra Skåne och Blekinge då hette, fanns emellertid ingen folkhögskola. Och inte heller var det en önskan att inte vara sämre än andra, som drev fram folkhögskoletanken. I stället var det nog i första hand oron för samhällsutvecklingen och den andliga situationen i vårt land, som låg bakom.

Det var just vid denna tid som den stora sekulariseringsvågen började få riktig fart. Avkristningen i skolorna, moralupplösningen, äktenskapens kris, allt detta väckte djup oro i kristna kretsar. Olika projekt startade, t ex Kristet Samhällsansvar och andra, för att söka hejda den avkristning, som ägde rum.

En kristen folkhögskola kunde åtminstone bli en liten motståndshård, ett litet ljus i mörkret.

Idén diskuterades vid Traktatsällskapets årskonferens, men ledde inte då till någon åtgärd. Tanken var ännu för vag och ogripbar. Men vid en kurs ordnad av Traktatsällskapets studieråd hösten 1957 blev det emellertid annorlunda. Rektor Bertil Gunnemo, Sundsgården, berättade då i ett anförande om statsmakternas planer på att öppna möjlighet att starta filialskolor. I ett slag öppnades en möjlighet att lösa det hittills olösliga ekonomiska problemet. Vid detta tillfälle bestämdes att Studierådet skulle gå in till Traktatsällskapets styrelse med förslag om utredning av frågan.

Den 18 november tillsatte KTS:s styrelse en arbetsgrupp, som bestod av kantor Joseph Persson, Ringamåla, byggmästare Karl Persson, Balsby, Mats Svensson, Romperöd, Göte Vikström, Hörby och Eskil Sandström, Hässleholm.

Redan den 29 november kom ett erbjudande från Glimåkra om att överta deras gamla prästgård plus tomtmark och ett ekonomiskt bidrag om 100.000 kronor. Det arbetades alltså för saken

även på andra håll. Och i Glimåkra var Manfred Svensson, "sockenhövdingen", den drivande kraften.

I början av februari 1958 var kommittén färdig med sitt förslag, vari bl a ingick att bilda en skolförening för att sedan starta en kristen folkhögskola. En interimstyrelse tillsattes, där de tidigare kommittéledamöterna ingick.

Våren 1958, den 8 juni närmare bestämt, bildades så Föreningen Sundsgårdens filialskola, som blev huvudman för den nya folkhögskolan. Vi var stora optimister och hade nog en tanke att skolan skulle kunna starta på hösten samma år. I själva verket dröjde det till mitten av oktober följande år innan den första kursen kunde starta.

Det var mycket som skulle göras, söka statsbidrag, avvakta formaliteter med tomtavstyckning m m, ritningar och antagande av byggmästare för ett elevhem, anställande av rektor och lärare m m.

Mycket vore att berätta om alla bekymmer och glädjeämnen - mest de senare - innan Knut Stursson med Lilly Cedercrantz och Ingrid Hjalmarsson plus några timlärare, bland vilka Göte Vikström och undertecknad fanns, kunde ta emot den första årskullen.

Så startade Glimåkra folkhögskola.

Några rader ur en psalm blir så levande, då jag tänker tillbaka på dessa fantastiska år:

"- Vad dig omöjligt syns
det vill Hans fadershand
dig giva, ja långt mer
än du ens tänka kan."

Eskil Sandström

Avtackningen är klar. Från vänster: Margit & Eskil Sandström, Rut & Mats Svensson.

Så fortsätter det

Artikeln av Eskil Sandström (Så startade Glimåkra folkhögskola) har inte kommit till av en tillfällighet. Det är så att skolföreningen höll årsmöte den 19 november. Då avgick de båda skolveteranerna Mats Svensson och Eskil Sandström ur styrelsen, som de tillhört sedan starten. De blev också föremål för avtackning och uppvaktning. De lovprisades bl a av v ordf Folke Carlsson och skolans rektor Per-Olof Persson.

Det var en milstolpe som passerades, och jag instämmer i det som sades. Mats och Eskil har betytt oerhört mycket för skolan, och de har lagt ner massor av timmar för skolans bästa. Utan deras och många andras frivilliginsatser hade vi inte haft någon skola i dag.

Men skolan och dess arbete fortsätter. Den behöver mer än någonsin en plats i våra missionsvänners hjärtan och bli det dagliga böneämnet hos oss alla.

Familjekören från Karlshamn. Deras insats mottogs med jublande applåder.

Vid årsmötet var det stor spännvidd bland de medverkande, jag tänker på åldern. Där fanns förre biskopen Olle Nivenius, som föreläste över ämnet "Bibelglädje". Där fanns också EFS familjekör från Karlshamn, med 20-talet deltagare. Vi som var där fick uppleva verklig bibelglädje.

Rune J

LEDAR- OM- SORG

i
EFS

missionsföreningar

Dagens barn och ungdomar lever i en tuff värld. Fler och fler familjer splittras, och nya familjebildningar uppstår. Barn och ungdomar utsätts för misshandel och sexuella övergrepp, även inom sina egna familjer. De har dålig vuxenkontakt och känner sig ensamma. De drabbas av nedskärningar (dagis, fritidshem, skola) och arbetslöshet. De utsätts för ett mediautbud med mängder av information, reklam och kunskap. Genom TV får de se och uppleva krig, jordbävningar, våld osv ända in i hemmet.

Det är en stor missionsuppgift vi står i, och det behövs välutrustade missionsarbete/ledare som kan nå in till barn, ungdomar och deras familjer med Guds evangelium i såväl handling som ord.

Att utrusta, stödja ledare är varje missionsförenings uppgift och ansvar. **Hur** man gör det beror på behov och resurser men också på hur medveten man är om det behov som finns.

EFS hemlandsavdelning har, i samarbete med distrikten, utarbetat ett studie- och arbetsmaterial om ledaromsorg.

Materialet, ett A4-häfte, tar upp barn- och ungdomsarbetets status, föreningsstöd, ledaromsorg/gemenskap, utbildning, målsättningsarbete och rekrytering.

Ledaromsorgshäftet är riktat till missionsföreningarnas ledaransvariga och då i första hand till styrelserna.

Syftet med materialet är att det ska inspirera missionsföreningarnas ledaransvariga att se över, utvärdera den ledaromsorg föreningen bedriver idag samt inför framtiden utarbeta en medveten handlingsplan för hur man på bästa sätt kan utrusta, stödja sina ledare.

Vi som jobbat med materialet önskar att den här satsningen på ledaromsorgen i föreningarna ska upplevas inspirerande och betydelsefull, samt på sikt ge resultat i engagerade, målmedvetna ledare och ett fruktbart växande barn- och ungdomsarbete.

Lycka till önskar vi alla föreningar som målmedvetet tar tag i ledaromsorgen.

Arbetsgruppen gm

Bodil Martinsson

Forts fr sid 7

visar att det finns många olika sätt att konkretisera detta uppdrag på, som innefattar bl a att hjälpa människor som fysiskt kommer till skada, men även att hjälpa dem och andra att komma till tro på Jesus.

När jag läste denna artikel första gången, kände jag, att kanske även jag skulle kunna hjälpa till med något som rör mission. Dessförinnan hade jag aldrig engagerat mig i någon större utsträckning för missionen, jag visste inte riktigt var jag skulle börja.

Nu hade jag alltså bestämt mig för att försöka någonstans, och då kom DUG mycket lägligt.

Även Malin skulle ha Aktiv Mission och trodde, som majoriteten av oss andra, att det hela skulle få en rent teoretisk prägel. Därför kom det som en mindre överraskning när ledaren, Richard Bryhagen, sa att vi skulle gå ut på på byn i grupper om två och två och knacka dörr. Med överraskning menar jag en positiv sådan, för det var just något liknande det här jag hade hoppats på.

Med tanke på att jag och Malin är väldigt goda vänner, var det naturligt att vi bildade en grupp.

Efter ytterligare information om bl a tillvägagångssätt skedde en fördelning av "missionsuppdragen" mellan de olika grupperna. De innebar bl a att gå runt på gatorna och be för dem man mötte, att stå utanför en affär och att knacka dörr. Vår duo fick i uppdrag att stå vid affären halva tiden och därefter knacka dörr.

Med stora "Mission-en livsstil"-plakat på magen gick vi runt bland de lördagshandlande örkeljungaborna och samlade in pengar. De som ville fick ett "Brev från Jesus Kristus" och även lite mer information om EFS.

Vad som förvånade oss, var att så många på frågan: "Vill Ni hjälpa Afrikas svältande befolkning?" svarade blankt nej och gick in för att fylla sin varuvagn istället. Största andelen av bidragen kom från just de pensionärer som genom sitt arbete byggt dagens svenska välfärdssamhälle. Tydligt har den moderne svensken det för bra för att bry sig om andra.....

Efter att ha blivit avlösta av nästa grupp inledde vi dörrknackningen i ett stort pensionärshus. Även här blev vi väl mottagna av merparten, och bössan blev stadigt tyngre, medan däremot kassen med brev snart var tom. Speciellt en äldre dam, som vi tillbringade 20 minuter hos, hade mycket att diskutera, och det var riktigt roligt att lyssna på henne.

När vi slutligen återvänt till församlingshemmet och tömt bössan, kändes det verkligen som om detta mitt första missionsförsök givit ett bra resultat. Det behövs verkligen pengar till Afrika, inte

minst nu när en ny svältkatastrof, med ohyggliga konsekvenser för befolkningen, är under uppsegling.

"Mission-det är ett sätt att leva. Vi måste inte, vi är inte tvungna, utan vi får vara med i Guds växande rike. En underbar möjlighet!!" (Citatet hämtat från Malins artikel.)

Erik Arvidsson, Glimåkra

INSPIRATION PÅ KASSETTBAND

Jag hade den stora förmånen att åka till Kalmar på **Inspirationskonferens för kristet barn- och ungdomsarbete**. En konferens som EFS i Småland hade arrangerat för alla sorters ledare och församlingsanställda. 90-talet bjuder på annorlunda förutsättningar för vårt arbete bland barn och ungdomar i vårt samhälle.

I Kalmar har de jobbat med en modell som kallas DRAGETMODELLEN och var nu villiga att dela med sig av de erfarenheter som de har efter åtta års verksamhet. De var noga med att påpeka, att de haft många glädjestunder, men ingenting byggs upp utan problem. En av hemligheterna är att barnen och tonåringarna tar eget ansvar för varandra, en annan att se till deras behov och våga satsa på nya saker.

Nu finns det tillfälle för Dig att lyssna till fyra av seminarierna på kassett hemma i lugn och ro eller tillsammans i ledargruppen. Följande ämnen finns inspelade:

DRAGETMODELLEN med Lars Bredmar
UNDERVISNING OCH SJÄLAVÅRD BLAND BARN med Kicki Löwenham

TONÅRSARBETE med Benner Löwenham
SJÄLAVÅRD FÖR LEDARE med Kicki Löwenham.

Dessa kassetter finns att låna till portopris hos Cecilia Johansson på exp, 044-12 53 39.

Cilla

Lek med ord

I Kyrkans Tidning nr 37 skrev Ingvar Laxvik i sin speciella spalt "Kära läsare" bl a följande:

"Apropå prästerliga A- eller B-lag skickar Lars Lindén i Timrå ett fax och påminner om vad Helge From har sagt: 'I vår kyrka har vi inget A-lag, vi har bara Be-lag och Se-lag.'

Tack för påminnelsen! Själv vill jag påstå att vi också har ett Ge-lag som glatt fyller kollektboxarna. Samt ett Te-lag som kräver sitt alternativ vid kyrkkaffet."

Inom EFS talar vi ibland om ett Vi-lag och ett De-lag. Vi talar om **vi** och **dom**.

Vi skulle behöva bilda ett nytt lag, ett Le-lag. Vi har ju så fantastiskt mycket att vara glada och tacksamma över. Låt oss le!

Ibland använder vi ordet lag-om. Lagom är bäst, sägs det. Men ibland är lagom en styggelse. Vi blir så lagom, att ingen märker oss.

Det kanske är lagom för mig att sluta nu. Låt oss le medan vi kan. Se, be, le - vi ge te (dom) om...

Rune Johansson

KRISTEN LIVSSTIL

i ett sekulariserat samhälle

Fredagen den 7 febr kommer rektor Agne Nordlander till Ledarlinjen på Glimåkra Folkhögskola för att tala över ämnet: **Kristen livsstil i ett sekulariserat samhälle.**

Vi hälsar Dig som har möjlighet att vara med oss den dagen välkommen. Vi börjar kl 09.00 och slutar 15.00.

Undervisningen är gratis, men middag och kaffe (fm och em) kostar 75 kronor.

Ring och anmäl till Folkhögskolan 044-430 40.

Eko från hösthögtiden

När nu en tid har gått och de flesta dyningarna ebbat ut efter den svallvåg vi upplevde den första tiden efter hösthögtiden i Tyringe, och vi sätter oss ner för att på ett balanserat sätt i skrift försöka pränta ner några av våra intryck från nämnda högtid, så är det med blandade känslor vi fattar pennan.

Det som känns svårt är, att på samma gång som man så gärna vill referera något som är positivt, något upplyftande och stimulerande, så har man känslan av att man måste vara ärlig och ha täckning i sitt inre för vad man för fram. Med andra ord, så känner vi det så, att om vi för fram det positiva så måste vi, även om det känns motbjudande, ta med det som vi upplever negativt.

Det som vi i första hand tänker på när det gäller det positiva och som vi känner glädje av att nämna, är Gunnel Anderssons föredrag. Vi tror att vi behöver mycket mer av den sortens undervisning och förmaningar i detta ämne, om Andens närvaro, Andens vägledning och Andens välsignelser. Vi tackar Gud för vad han gav oss genom sin tjäna-re denna eftermiddag.

Forts sid 13

SPIRIT

Lördagskväll på EFS-Gården 25 jan kl 19.00

Kyrkohåkan Sunnliden, Hjälmsebyd
Östermalmskyrkans Ungdomskör, Kristianstad

Lovsångsteamet, Bertil Carlsson m fl

Servering

Program för barnen del av kvällen

VÄLKOMMEN till lovsång, undervisning, förbön, gemenskap!

Fromt och värdigt

Så har vi åter ett årsskifte. Med förväntan, undran och kanske även bävan ser vi fram mot det nya året. Vi har tankar och planer, som vi vill förverkliga. Förhoppningar och önskningar som vi hoppas och längtar efter att få se uppfyllda. Vi kan inför ett nytt år vara angelägna om målinriktning och målsättning. Två begrepp vi numera ofta hör och ser i affärs- och industrivärlden m fl områden. Men även i de kristna sammanhangen används de. Det gäller då ofta verksamheten, särskilt medlemstillväxt och ekonomi.

Men har målinriktning och målsättning något att säga på det mer personliga planet, i vårt trosliv och dagliga liv som kristna? Någon tycker kanske, att det här är snudd på lagiskhet, ett slags kristet självförverkligande. Målsättning, det kan tyckas ha släktskap med höjdhopparen, som gläds att kunna höja ribban undan för undan. Men kan det vara riktigt i samband med vårt kristenliv?

Det är både riktigt och viktigt, att vi slår vakt om evangeliet och vad det är att leva i dess frihet. Men utesluter det målinriktning och målsättning i troslivet? Hur var det med aposteln Paulus? Så här skriver han i 1 Kor 9:26: *"Jag har målet i sikte när jag löper och jag slår inte i luften när jag boxas."* Dessa idrottsliga termer använder Paulus för att beskriva sitt liv som kristen. Målet i sikte hade han även då han skriver till sin unge vän och medarbetare Timoteus: *"...leva ett lugnt och stilla liv, på allt sätt fromt och värdigt"*, 1Tim 2:2.

Fromt, för många låter det som något som hör till flydda dar - den gamla goda tiden. Passar det ordet och dess innehåll in i vår tid? En tid när det ofta heter: nu gäller det att ge järnet, ösa på, vara tuff, inte vara rädd för att sätta ut vare sig hakan eller armbågarna.

Jo, i en sådan tid är det i allra högsta grad aktuellt att "leva fromt och värdigt". Författaren och missionsläraren Erik Sollerman skriver i en ledarartikel 1959: "Den tid i vilken man har att leva och göra sin insats, kan vara en svår tid, en olycklig tid, en yttlig tid, men inte desto mindre är denna tid just vår tid och bör därför vara föremål för vårt intresse." Det citerade har sin aktualitet även 1992.

From, det betecknar i GT de människor, som gjorde allvar av sin gudsfruktan. Jämför hur man i vissa bygder sagt när någon kommit till ro, blivit frälst: han/hon har blivit allvarlig. I det senaste år-

tiondets kyrkannonser har man kunnat lägga märke till många nya församlingsnamn. De är förbundna med den så kallade "trosrörelsen". Men jag har inte sett någon församling, som kallar sig för vad där står i Ps 149:1: "Sjung till Herrens ära en ny sång, hans lov i de frommas församling."

En gudstjänstgemenskap där man tog det på allvar att sjunga en ny sång! Det kan lätt bli så även i en from församling, att man kommer med "nya klagvisor". Det heter i ett gammalt talesätt: "Fromt folk har ock sin galla." Vårt gamla jag och dess natur kan på olika sätt göra sig påmind. Spurgeon säger: "Snarare kan man göra havet lugnt eller behärska vinden eller tämja en tiger, än man kan lugna sig själv." I en psalmvers från 1560-talet uttalas därför bönen: "Må en stilla rolig (fridsam) levnad alltid föra I all gudaktighet och ärlighet."

Värdigt - för somliga för det tanken till en viss kroppsställning. Huvudet skulle nästan ha en viss lutningsvinkel i vissa kretsar. En viss hårfrys och klädedräkt, även ett visst talesätt, enskilt eller ofentligt, hörde till. Även en pålysning kunde vara präglad av det. På nordliga breddgrader har jag hört historien: "De som vill hava program torde nalkas mig."

Men Skriftens *värdig* har djupare betydelse och målinriktning än det nämnda. Det betecknar "den praktiska sidan av Jesu sinnelag, enkelt sagt: rätt uppförande". Lägga märke till hur ofta Paulus talar om och poängterar detta. Några exempel:

Leva värdigt er kallelse, Ef 4:1.

Lev nu bara på ett sätt som är värdigt Kristi evangelium, Fil 1:27.

Leva värdigt Herren och på allt sätt behaga honom med alla slags goda gärningar, när ni bär frukt och växer till i kunskapen om Gud, Kol 1:10.

I 1917 års översättning förekommer ordet vandel. Tänk på det gamla uttrycket "handel och vandel". Det vi sköter, rör oss med, det gäller att göra det på ett "värdigt" sätt. Att inte dra vanära över Herren genom en tanklös, oansvarig handel och vandel. Särskilt iögonfallande blir det, då det samtidigt kan ha varit mycket tal om Ande, tecken och under. Men, som Rosenius säger, "allt andligt är inte saligt".

Biskop Even Fougner i Fredriksstad i Norge, väl förtrogen med inremissionsmiljö, skrev nyligen i en artikel om "Pietism" vad som nu är angeläget: "En ny besinning på vad som egentligen är kristen moral, en ny besinning på ett fromhetsliv präglad av större fasthet och mer fasta ordningar och regelmässighet."

Olof Fridolfsson

Ett par julnötter

1) Om jag har en fin katt som du blir förtjust i, och du börjar underhandla med mig om att få köpa den – vad håller vi då på med?

2) Alla mår väl av lite humor – förhoppningsvis. En rockvaktmästare bör ha en alldeles speciell humor. Vilken?

Sänd in ditt svar senast den 8 jan till distr-exp. Bokpris.

Forts fr sid 11

Men för den som har gott minne av svunna tiders halvårsmöte i Kristianstad gamla missionshus och gör en jämförelse, ja, då förbleknar intrycket av höstens högtid. Tänk vad de gamla veteranerna hade mycket att dela med sig av, och vilken uppslutning av missionsvänner det var kring dessa högtider, även om kommunikationerna inte tillnärmelsevis var så goda på den tiden.

Vad vi i Tyringe lilla missionsförening upplevde som en besvikelse, var den relativt ringa uppslutning vi fick uppleva. Vi hade fått upplysningar om att vi fick vara beredda att ta emot omkr 150 deltagare, och efter detta planerade vi, såväl när det gällde den lekamliga förplånaden som lokaliteter.

När vi då fick uppleva att ungefär en tredjedel kom, ja, då reser sig frågetecknen. Men samtidigt som vi känner besvikelsen över det svaga intresset missionsvännerna visade för högtiden, så fördjupas tacksamheten mot Er som mötte upp och ville dela gemenskapen med oss.

Självfallet blir man inte glad när man får höra att flera aktiviteter och gudstjänster inom kretsen och distriktet samtidigt var anordnade. Vi frågar oss, är det i informationen eller är det i hänsynstagande, som det brister.

För nog borde det vara naturligt, när distriktet anordnar ett halvårsmöte (även om det går under namnet hösthögtid) som är en stor och gemensam högtid, att vi då i mån av möjligheter sluter upp kring den, och framförallt inte med interna samlingar bidrager till att motverka en god tillslutning.

För oss kvarstår frågan, vad var det som gjorde att det som vi så länge sett fram emot och som vi i vår lilla missionsförening hade förväntat oss skulle bli den uppmuntran och den lilla "kick" som vi så väl hade behövt för att kämpa vidare, nu i stället förbyttes i besvikelse. Självfallet gör vi en självprövning. Var kanhända våra förväntningar för högt uppskrivade? Eller var det vi som brustit

i förberedelsen att genom bön öppna vägen för Guds Välsignelse?

Förvisso måste vi här i ödmjukhet erkänna lite var, att vår uthållighet i bön för högtiden inte varit vad den borde vara, även om vi flera gånger lyft fram den inför vår himmelske Fader. Det är här vi framförallt behöver mer av den Helige Andes kraft och hjälp att vara uthålliga bönemänniskor.

Oavsett om den negativa känsla vi samstämmigt upplevde i vår förening efteråt är självförvalad eller inte, så frågar vi oss alltmer, vad är det vi håller på med? Vad är det EFS håller på med? Är det Guds viljas väg vi är inne på? Finns det bättre vägar där vi kan förverkliga Hans vilja och tjäna Honom? Svaret är inte enkelt, men en sak tror vi, att vi allt mer börjar inse att det behövs en förändring, kanske en kursändring av något slag.

Vad vi lite var upplever, är nog lite av den villrådighet som skall vara kännetecknande för den tid vi lever i, den yttersta tiden. Därför bör vår bön vara: Herre håll oss redo till ditt möte varje stund.

Fridshälsningar från
Vännerna i Betania, Tyringe
genom N. Olofsson

CILLAS RUUTA

Så får vi lämna julen och allt vad den innebär bakom oss och blicka fram mot ljusare tider! Jag skulle vilja informera om vad som ligger framför i vår på barn- och ungdomsfronten.

INSPIRATIONS DAG på Ringamålagården den 1 febr med PETER HALLDORF, den riksbekante författaren och redaktören, som undervisar i ämnet "Den första kärleken". Se annons sid 3!

UNGDOMENS SPORTDAG i Hässleholm den 8 febr med start kl 9.00 i Linnéskolan. Anmälan görs på särskild blankett.

TONÅRSLÄGER i Vittsjö äger rum den 3-5 april på mångas begäran. Se nu till att inte planera något av betydelse i UG/TG, så att tonåringarna kan åka iväg.

Dessa läger eller dagar har UU och distriktskonsulenterna planerat för att det finns ett behov bakom. Vi har utvärderat verksamheten och försöker nu att göra något åt det.

UPPMUNTRA ungdomar till gemenskap med andra kristna ungdomar och vuxna för att utveckla utbytet, som borde vara naturligt.

UU gm Cecilia

● Mitt vittnesbörd

ALLT!

När jag gick på bibelskola i fjol hade jag en lärare som hade fått en bild om hur det är att vara kristen.

Det var en man som stod på en sandstrand en vacker sommardag. Det blåste lite, och vågorna kom in mot honom på stranden. En bit ut i vattnet, ca 1,5 meter, låg en sten som vågorna sköljde över.

Han tog sand och kastade på stenen; stenen blev alldeles smutsig, men efter några sekunder blev den ren igen, när vågen kom. Han gjorde samma sak en gång till och tänkte till: Det är ju precis som att vara kristen.

En annan sten som låg uppe på stranden, och som han hällde sand på, blev aldrig ren. Inte ens den som låg precis i vattenkanten (lite på land och lite i vattnet). Stenen måste vara i vattnet för att bli ren.

Vi måste vara i Kristus och Kristus i oss, för att vi ska kunna bli rena. Jesus ger oss av sin förlåtelse hela tiden (precis som vågen kom), bara vi vill vara hos honom hela tiden. Det räcker inte ens att vara halvhjärtad, stå mitt emellan, utan det gäller att satsa ALLT, så får du också ALLT!

Kristina Ohlsson

10.975 kronor

HEJ ALLA MISSIONSVÄNNER, HÄR KOMMER LITE NYTT FRÅN OSS PÅ (H)ÖSTKANTEN...

Helgen 26-27 oktober ordnade vi ungdomar i Jämfö och Karlskrona en Missionshelg för att få in pengar till "Mission en livstil". Vi satsade högt och satte som mål att få in 10.000 kr.

Under lördagskvällen hade vi en gemenskapskväll i Jämfö missionshus med bl a drama, sång, "tal" och bildspel. Det blev även fika, då man kunde lyssna till vårt suveräna husband och köpa lotter (vinsterna skänkte affärer). På söndagen stod vi för fm-gudstjänsten i Möllebackskyrkan. Det blev minst sagt en annorlunda och vi hoppas givande gudstjänst. "Festen" fortsatte med en exotisk lunch, med en härlig stämning. Vi fick in 10.975 kr, och det är vi mycket nöjda med.

TACK alla som hjälpte oss att nå målet!!!

"Ungdomarna"

PLANERINGSKALENDER

Januari

17-19 Körhelg, Vittsjö
25 Spirit, Åhus

Februari

1 Inspirationsdag, Ringamåla
8 Sportdag, Hässleholm
19 Sportlovskul, Glimåkra
22-23 Bibelns dag
29 Missionsting, Åhus

Mars

3-8 Bibel- o Missionskurs, Vittsjö
6 Världsböndagen
10-11 Medarbetardagar, Vittsjö
28-29 Körhelg, Ringamåla

April

3-5 Tonårsläger, Vittsjö
4 Spirit, Åhus
25 Distriktets årsmöte, Åhus

Maj

9 Patrulldag, Äljalt
14-15 Körhelg, Högseröd
23 Spirit, Åhus

Juni

9- Konfirmandläger, Åhus
24-28 EFS årskonferens, Stockholm

Juli

-4 Konfirmandläger, Åhus

Augusti

6-7 Missionsombudsdagar, Hagaberg

September

6 Sång- & Musikfest, Kristianstad
8-15 Kultur dagar, Vittsjö

Oktober

17 Hösthögtid

November

3-8 Gemenskapsdagar, Vittsjö
13-15 Själavårdskurs, Vittsjö

REDOVISNING

januari - november 1991

Nr	förening	nov	jan-nov
771	Askeröd	3,500	38,592
772	Hörby	6,500	72,700
773	Pärup	3,100	44,480
774	Sebbarp	1,500	16,500
775	Svensköp	3,750	41,250
776	Östraby	2,500	15,830
788	Huaröd	4,100	25,200
800	Tollarp	2,100	19,700
841	Hörbykretsen	320	1,960
782	Bjärnum	6,200	71,000
785	Hultatorp	5,200	9,342
786	Harholma		1,300
787	Hillarp		10,908
789	Hässleholm	3,550	55,973
790	Hästhult	3,800	15,800
791	Hörja		
794	Tullstorp		5,000
796	Röke	500	107,290
799	Slättsjö		13,245
801	Tyringe	450	15,150
803	Vittsjö	7,000	60,200
840	Hässleholmskretsen	3,600	30,378
783	Glimåkra		
784	Gringelstad	1,500	10,800
793	Kristianstad	1,350	36,735
795	Nymö	1,500	14,500
804	Yngsjö och Åhuskärr	500	17,300
805	Åhus		18,000
806	Åraslöv-Nosaby	100	13,810
807	Önnestad	350	6,300
808	Östra Göinge	400	39,938
844	Kristianstadskretsen	870	10,698
792	Kivik	3,000	20,000
797	Simrishamn		8,227
802	Vik	1,050	14,050
846	Simrishamnskretsen		34,000
824	Karlshamn	4,750	52,330
831	Ringamåla	13,400	139,438
832	Saxemara		10,000
842	Karlshamnskretsen		1,709
818	Hanö		70
821	Hörvik	5,000	10,700
822	Istaby	600	20,507
828	Lister	39,000	166,000
829	Lörby		8,075
833	Siretorp	2,000	5,799
835	Sölvesborg		34,157
838	Torsö		4,407
845	Listerkretsen		40,015
815	Bjurabygget	550	2,620
816	Konungshamn		7,754
817	Gnetteryd		
819	Hasslö	1,870	3,590

823	Jämjö	3,000	91,500
825	Karlskrona	350	18,200
826	Kopparemåla		25,000
827	Kvarnagården	600	5,055
834	Sturkö		9,200
837	Torhamn		2,000
839	Ö Hästholmen	6,000	7,290
843	Karlskronakretsen		2,500
836	Tjurkö		110,000
847	Övrigt	150	67,794
	Högtids- och minnesgåvor	850	32,475
		146,210	1,794,341

Till minne av

Ingvar Sjöholm, Englarp: Ruth o Vile Forsback.

Märta Johansson: W o M Nilsson.

Högtidsdagar

Herta Lindgren, 80-årsdag: Anna Weberg, Alfrid o Nils Persson, Ruth Sjögren, Siri o Torgny Carlsson.

RESULTAT MOT BUDGET

	1990	1991
Behov per månad	201,917	197,917
Gåvor/bidrag november	155,975	146,210
Behov enl budget jan-nov	2,221,087	2,177,087
Inkommet	1,719,945	1,794,341
Avvikelse mot budget	-501,142	-382,746
Testamentsmedel	49,546	63,120

Kära missionsvänner! När ni läser detta är det inte många dagar kvar av året. Hur underskottet ser ut då, vet jag inte nu, första dagarna i december när jag skriver detta. Det verkliga underskottet är cirka 110.000 kronor. Be för vårt arbete i distriktet.

Ett varmt tack för alla gåvor med önskan om ett gott nytt år!

Göran Nilsson
kassör

★ ★
Gott Nytt
★ **År**

BEGRÄNSAD EFTERSÄNDNING

Vid definitiv eftersändning återsänds försändelsen med nya adressen på baksidan (ej adressidan)

Avsändare: EFS i östra Skåne och Blekinge, Ö Storgatan 26, 291 31 Kristianstad

MISSION

Det finns ibland saker som hindrar oss människor att se världen som ligger utanför vårt eget synfält, och som också hindrar oss från att hjälpa. Detta kan vara som skillnaden mellan ett fönster och en spegel. Om vi tittar ut genom fönstret, är det ganska lätt att se verkligheten; vi ser vad som händer och vad som behöver göras. Men om vi istället har en spegel framför oss, ser vi ingenting annat än oss själva. Och ser vi inte verkligheten så är det svårt att hjälpa till. Skillnaden mellan ett fönster och en spegel är dock inte så stor - det enda som skiljer dem åt är ett tunt lager med silver.

Visst skulle vi vilja ge mer pengar - till missionen till exempel - men ibland när vi sitter där med plånboken och kollektboxen närmar sig, så blir det ändå inte så mycket som vi hade önskat. Då har vi faktiskt en stor möjlighet kvar, som kanske kan hjälpa oss. Att be!! Gud ser alla människors nöd, han har nöden på sitt hjärta och lider när vi lider. Han vill öppna våra ögon, så att vi ser att det trots allt finns något vi kan göra.

Men Gud tvingar oss aldrig till någonting. Han tvingar oss inte ens att känna andra människors nöd. Därför ska vi be att Gud lägger lite av sin nöd på våra hjärtan. Tänk så mycket enklare det hade varit att ge, om vi lärde oss känna med dem som lider, inte bara med förnuftet utan också i våra hjärtan. Det kan Gud hjälpa oss med, om vi ber honom om det.

Jesus sade "Ge-så ska ni få". Och visst kan vi avvara en del av vårt överflöd - som vi faktiskt har fått av Gud.

Malin Arnoldsson

EFS i östra Skåne och Blekinge

EFS distriktsexpedition:

Östra Storgatan 26, **291 31 Kristianstad**
Distriktsf o tidningsexp tel 044-12 58 16
Musik- o ungdomsavd tel 044-12 53 39
Kassaavdelningen tel 044-12 58 16

Gåvor sändes till:

EFS i östra Skåne och Blekinge
Postgiro 3 28 67-4. Bankgiro 196-7900

Ordförande: Siv Siegurðsson,

Jöran Thomaeus väg 24,
291 45 Kristianstad. Tel 044-12 88 32

Distriktsföreståndare: Rune Johansson,

Schweizervägen 23, **374 41 Karlshamn**
Tel 0454-148 37

Kassör: Göran Nilsson, Norreskog PI 601,
242 95 Hörby. Tel 0415-700 60

Musikkonsulent: Mari Sjöberg, Bokliden 17,
281 49 Hässleholm. Tel 0451-895 11

Distriktskonsulent: Cecilia Johansson, Näsby-
chaussén 48 A, 1tr, **291 35 Kristianstad.**
Tel 044-12 82 48

Tidningsorgan: Evang-Luth **Missionsvän**

Prenumerationspris 1991: 100 kronor
Annonpris: 4:00/spaltmillimeter

Ansvarig utgivare: Rune Johansson,
Schweizervägen 23, **374 41 Karlshamn**

Vik redaktör: Rune Johansson

EFS Pensionat Missionshemmet, Lehultsvägen
13, **280 22 Vittsjö.** Tel 0451-220 87

EFS-Gården, Sigfridsvägen 5, **296 00 Åhus**
Tel exp o kök 044-24 00 20, ledar- och lärarexp
24 86 24.
Postgiro 64 72 48-4. Bankgiro 385-5830

Glimåkra Folkhögskola, Box 115,
280 64 Glimåkra. Tel 044-430 40

Ringamålagården EFS, PI 5105,
374 92 Asarum. Tel 0454-620 63, 620 62

Stenbräcka, EFS kurs- och lägergård, Tjurkö,
370 43 Sturkö. Tel 0455-461 85, 187 54

**Kristianstads-Blekinge Studieavdelning av
KFUK-KFUMs Studieförbund**, Laxvägen 17,
281 35 Hässleholm. Tel 0451-848 32

Studieorganisatör: Eva Larsson, Laxvägen 17,
281 35 Hässleholm. Tel 0451-147 66

Bokdepå: Bok & Musik, Ö Storgatan 26,
291 31 Kristianstad. Tel 044-11 14 72

evangelisk-luthersk

MISSIONSÖÄN

Ungdomsforum hölls i år på Hjälmareds folkhögskola. Referat kommer i nästa nummer. Här ser du ett ombud från varje distrikt, från söder till norr i geografisk ordning. Bild Per Erik Lund.

ÅRGÅNG 100 – NR 2 Febr 1992

**Organ för EFS i östra Skåne
och Blekinge**

● Ledaren

Det angår dig!

När detta skrives är det nya året endast några timmar gammalt, varför en blick framåt är på sin plats. Vad väntar oss under 1992?

- Många frågor hopar sig:
- Hur går det med ekonomin?
 - När skall vi få våra vakanta tjänster besatta?
 - Hur skall verksamheten utvecklas vid EFS-gården i Åhus?
 - Hur skall styrelsen fungera med endast 11 ledamöter?
 - Hur går det med sammanslagningen av tidningarna i distrikt 11+12?
 - Varför minskar medlemsantalet i EFS kontinuerligt, i stadgarna står ju att vi arbetar för att främja Kristi rikets tillväxt?
 - Varför ökar antalet tjänster, när medlemsantalet sjunker?
 - Skall vi fortsätta att vara ett eget EFS-distrikt?
 - Hur går det med samarbetet med Sv kyrkan?
 - När skall vi börja engagera oss för vår rörelse?
 - Varför bär det emot att lämna den trygga miljön i missionshuset?
 - Lyssnar vi efter Guds vilja med EFS?
 - Har EFS någon framtid?
 - Är mission något som enbart berör vår verksamhet i utlandet?
 - Skall vi fortsätta med de verksamhetsformer vi har idag?
 - Tillåter vi Anden att fritt få verka i oss och i föreningen?
 - Hur har vi det med den andliga gemenskapen i föreningen?

Dessa och många andra frågor väntar på svar. Jag kan inte besvara dem, utan det måste var och en göra. I distriktsstyrelsen/utskotten kommer många av frågorna att tas upp under det kommande året, och några kommer att få sina svar i något protokoll. Men många är de frågor som inte får sitt svar på papper, utan som var och en kommer att uppleva inom sig, eller i den lilla bönegruppen.

På årsmötet kommer det i år att ges möjlighet för var och en att diskutera kring många av frågorna ovan i smågrupper. Gruppernas synpunkter kommer sedan att presenteras för årsmötet och/eller styrelsen för fortsatt behandling.

Alla distriktets medlemmar borde komma till årsmötet i Åhus 25 april, för att få vara med och påverka: det är annars en omöjlig uppgift för oss i styrelse/utskott att veta vad medlemmarna vill, och fatta rätt beslut. Alla, även icke ombud, är lika välkomna till årskonferensen, det är bara trevligt om lokalerna blir för små.

Välkommen till årskonferens - vi vill höra DIN åsikt!

Christer Caesar

Humor

Det berättas att en hårt prövad jude utgjuter sina bekymmer för sin Herre. Vad menar du egentligen, Gud, undrar han. Han avslutar sin monolog med att säga: ...och till råga på alltihop, så har min son gått och blivit kristen.

Det blir en stunds tystnad, så hör han sin Herre säga: Det har min son också.

SONNARP 92

"Lägeräventyret med Satelliten"

BASLÄGER: Deltagare kommer med patrull och egen ledare

Ålder: Födda 1978-82

SATELLITEN för deltagare som har lägervana, som är äventyrslystna och villiga att utmana skog och terräng.

Ålder: Födda 1976-79

Mer information kommer!

Scoutrådet

Evangelisk-luthersk Missionsvän

Febr 1992

UTGIVNINGS- OCH MANUSDAG

Missionsvän nr 1-5, 10-12 beräknas komma ut omkring den 1:e i månaden, dubbelnumren 6-7 och 8-9 omkring den 10 juni resp 25 aug. Manus vill vi ha in en månad i förväg under adress: EFS distr exp, Ö Storgatan 26, 291 31 Kristianstad.

● Månadens betraktelse

BEVARAD!

Framför allt som skall bevaras må du bevara ditt hjärta, ty därifrån utgår livet. Ords 4:23.

Det var vittnesbördsnöte vid ett påskläger i Ringamåla. De står där i en lång kö, från predikstolen till långt ner i sidogången. Då kommer en flicka in, går mittgången fram och ställer sig först i kön. Hon ville genast komma fram och berätta att hon, tillsammans med en kamrat, hade blivit frälst uppe i ungdomshemmet. Nu var hon så angelägen att genast komma fram och vittna om detta. Det var en mäktig andlig atmosfär över mötet, så stark att jag aldrig kunnat glömma den. Det har gått många år sedan vi var med om denna märkliga möteskväll i Ringamåla missionshus, fullpackat med ungdomar. Denna minnesbild har ofta kommit tillbaka, lika tydligt som om det hänt igår. Och varje gång har jag tänkt: "Var är de idag, och är de bevarade i en sann, levande tro på den Frälsare som de så frimodigt vittnade om?"

Det minnesord som jag lämnade den kvällen är lika aktuellt i dag: "Framför allt som skall bevaras må du bevara ditt hjärta, ty därifrån utgår livet." Att vi alla står i fara att bli efter på vägen, att mista tron, det är varje vaken kristen väl medveten om. Det är bara när man "somnat in", som man ingen fara ser längre. Lev i förnyelsen var dag, sjunger en sångare. Därigenom får kärleken rum i våra hjärtan och vi drages närmare Kristus. Men när kärleken kallnar blir det tungt att vara en kristen. Glädjen över att få vara en vingårdsarbetare försvinner, det blir trögt med offrandet, kritiken får stort utrymme och lovsången tystnar. Då kommer Jesu ord till Efesus församling så rannsakande: "Jag har det emot dig att du har övergivit din första kärlek."

Det var ingen brist på verksamhet i Efesus, nej, vi förstår att den mycket livaktig. Men det var inte kärleken som var drivkraften längre. Må Herren möta oss i vårt gamla EFS, så att vi inte stelnar i verksamhet och former. Låt hellre Andens nya liv få forma oss, både enskilt och i verksamheten, genom ordets vägledning. Paulus skriver till Timoteus: "Må du ... strida den goda striden, rustad med tro och med ett gott samvete." Och han fortsätter med att berätta om två män som skjutit detta åsido, men som därigenom lidit skeppsbrott i tron.

Det är säkert många som sedan dess har lidit skeppsbrott i tron. Man förkastade ordets undervisning som gavs i barn- och ungdomsåren, som skulle bli en "barlast" över livets farofyllda hav. Därför behöver vi uppmaningen från 2 Tim 3:14: "Stå kvar vid det som du har lärt dig och fått visshet om." Och även förmaningen i Ef 5:16: "Ta väl vara på den tid som är kvar, ty dagarna är onda." Må vi alla en dag i livets slutskede kunna säga med Paulus: Jag har bevarat tron. Segerkransen väntar! Har vi Jesus med oss i vårt livs farkost skall vi inte lida skeppsbrott i tron, utan vi kan med Nils Frykman sjunga: "Så reser jag trygg till det härliga land, fast vägorna skyhöga gå. Om Frälsaren sover i skeppet ibland, han är ju i skeppet ändå."

Bertil Ohlsson

Bertil Ohlsson, som skrivit betraktelsen, är född och uppvuxen i Ringamåla. Han tjänstgjorde som juniorsekreterare i vårt distrikt 1945-58. Därefter var han predikant i Jämsjö med omnejd 1958-66, då han flyttade till Kristinehamn. Nu är Bertil pensionär och bosatt i Askersund. Under tiden i Jämsjö tog han bl a initiativ till det vi idag kallar Stenbräckagården.

VÄLKOMMEN Bibel- och Missionskurs EFS Pensionat, Vittsjö 3-8 mars 1992

Medv: Kurt Mossberg, Stockholm,
Ulla Tuvevesson-Kagali, Halmstad, m fl.
Kursledare: Ernst Viberg.
Anmälan: tel 0451-220 87

Sändning

Söndag 5 januari - Trettondagsafton - firades i Möllebackskyrkan Karlskrona missionsgudstjänst, som också blev sändningsgudstjänst för Gunnel Olsson som ska arbeta i Tanzania i EFS tjänst.

Barbro och Åke Tyrberg sjöng i gudstjänstens inledning två duettsånger. Allan Persson höll missionspredikan i anslutning till liknelsen i Matt 13:1-9 om sådd och skörd och berättelsen i Luk 2:42-52 om när Jesus stannade kvar i templet och hans föräldrar sökte efter honom. Mission är att göra Jesus **känd, trodd och älskad**. Mission är att se till hela människan: själ, kropp och ande. Slutmålet är att ge människor möjlighet att kunna följa Jesus. Sådnen måste komma i en miljö som ger tillväxtpotential. Det gäller för oss missionärer att lyssna in var den människa som vi vill nå med budskapet befinner sig i relation till evangeliet. Man måste sakna Jesus för att söka honom, men det gäller att söka honom där han låter sig finnas. Föräldrarna sökte på fel ställe. Missionärens uppgift är att finnas till hands för att hjälpa på det sätt som situationen kräver. Vår relation till Jesus måste vara en nära relation, en utvecklande relation, så att vi med Paulus kan säga att vi vill lära känna Kristus alltmer. Men en nära relation med Jesus kommer också att innebära lidande. Är vi inte beredda att ta även den mörka, den ansträngande delen, blir det bara en ytlig relation. Låt oss komma ihåg liknelsen med solen. På ljusan dag ser vi inte bortom solen, men på natten kan vi se myriader av stjärnor som är fjärran långt bortom solen!

Efter psalmsång "Se, jag vill bära ditt buskap, Herre..." och offergång till EFS mission ställde Allan en del frågor till Gunnel Olsson om henne själv och hennes missionsarbete. Gunnel har arbetat inom Svenska kyrkans mission, dels med flyktingarbete i Libanon, dels inom missionen i Zimbabwe. Efter hemkomsten till Sverige har hon arbetat i Karlskrona, först inom flyktingmottagningen och senast inom kriminalvården. Om sitt kommande arbete i Tanzania berättade Gunnel, att hon ska vara på lutherska kyrkans huvudkontor i Arusha som ekonom och samordnare. Hon får inhemska medarbetare, det är tolv mil till närmaste svenska missionsarbetare. Lutherska kyrkan i Tanzania har ett antal synoder över hela landet. År 1963 gick olika lutherska samfund samman i en enda kyrka. Den stöds av EFS, SMK och afrikanska dövmissionen. Gunnel vädjade om förbön för sig och sitt arbete.

Efter denna personliga hälsning sjöngs ps 584 "Sänd mig, Gud - Led mig, Gud..." med Barbro

Gunnel Olsson intervjuas av Allan Persson

Skriv gärna till Gunnel Olsson.
Hennes adress är P O Box 3033, ARUSHA, Tanzania.

och Åke Tyrberg som försångare. Som minnes- och sändningsord läste distriktsföreståndare Rune Johansson från evangelietexten i Joh 10. "Mina får lyssnar till min röst och jag känner dem och de följer mig. Jag ger dem evigt liv och de skall aldrig någonsin gå under och ingen skall rycka dem ur min hand." Else Jakobsson citerade bibelordet i Filipperbrevet "Allt förmår jag genom honom som ger mig kraft". Därefter följde förbön för Gunnel.

Barbro och Åke Tyrberg sjöng som avslutning "Aftonpsalm" med text av Pelle Näver och musik av T Boström.

Elisabeth Larsson

SPORTLOVSKUL!!!

Du är välkommen på Sportlovskul den 19 febr i Glimåkra ca 10.00. Mer info kommer till din ledare inom kort!

UU gm Cecilia

NYA UTMANINGAR

Vi har en viss tendens att tillämpa samma måttstock i kristna sammanhang som den som gäller i världsliga sammanhang. Men Guds rike är det oförutsägbara. Det överraskar gång på gång.

Vad vi behöver i dag är lyhördhet för Guds planer. Han vill något speciellt med 1992. Men frågan är om vi är beredda, som enskilda och/eller föreningar, att ompröva våra prioriteringar så att de passar in i Guds plan.

Vi är säkerligen medvetna om att vår enda möjlighet ligger i att leva i ett så nära Guds-beroende som det ö h t är möjligt, om vi ska kunna leva ett liv i och till välsignelse.

Vi har många små föreningar i vårt distrikt. Ibland har jag en känsla av att en del av våra medlemmar har resignerat. Det var bl a därför som jag skrev som jag gjorde i Missionsväns aug-sept-nummer. Ta gärna fram tidningen och läs artikeln än en gång: "Framtiden är vår!"

Vi (EFS) är inte någon åldring som nu ska lägga sig ner på sofflocket för att saligen dö. Vi har fortfarande krafter och energi nog för att börja samtala om framtiden. Men om vi inte samtalar nu, ja, då kommer döden att infinna sig.

Uppdrag - ansvar

Jesus har gett oss uppdraget att förmedla evangeliet, det glada budskapet, vidare till andra. Ibland har vi förlitat oss på särskilda förkunnare, talare och/eller sångare. Får vi den eller den, så...

Jag är väl medveten om att vi har olika gåvor. Men genom att förlita oss på andra drar vi oss själva undan. Talaren/sångaren ska dra folket till missionshuset. Sedan bedömer vi gärna resultatet. Det egna ansvaret - vart tog det vägen?

I tider av stiltje, eller rentav tillbakagång, är det lätt att våra samtal blir negativa. Vi kanske t o m ger rum för sådant som skadar Guds rike. Vi glömmer så lätt att tänka och tala om Guds ofantliga möjligheter.

Vi har väl alla någon gång kastats mellan känslan av makt och vanmakt. Ibland tycker vi att vi har kontroll över livet. Så, helt plötsligt, raseras alltsammans. Detta gäller även inom våra föreningar. Allting såg så positivt ut. Så hände något ofattbart. Nu är ingenting sig likt. Det har blivit tråkigt och...

Från negativt till positivt

Det kanske är dags att börja tänka lite annorlunda tankar. I Guds rike är svagheten en fördel. Misslyckandet kan vändas till något positivt. Tänk på Petrus och hans svåra förnekelse av Jesus.

Det finns alltid en risk i att vara stor och stark. Gudsberoendet minimeras så lätt.

Men en sak är nödvändig: ett misslyckande måste klaras upp. Tänk på Petrus igen. Det var inte någon lätt väg han hade att vandra. Han grät, den store och starke mannen. Men han fick Jesu hela och fulla förlåtelse. Läxan och förhöret minns Petrus säkerligen hela livet igenom.

Vi ska också lägga märke till relationerna mellan lärjungarna/apostlarna. Efter förlåtelsen är Petrus accepterad helt och fullt. Så bör det också vara bland oss.

Att våga

Bönen, visst använder vi den: "Gode Gud välsigna våra beslut, i Jesu namn, amen." "Gud, du måste hjälpa oss med det här. Vi klarar inte av det själva..." Vi borde kanske vända på orden lite grann och i stället be: "Gode Gud, hjälp oss att göra det som du välsignar!"

Noa fick i uppdrag att bygga en ark. Han lyckades med den, därför att han gjorde det med Guds välsignelse. Om du/jag försökte oss på att bygga en liknande båt, vore det dömt att misslyckas.

Om vi ska lyckas ligger hemligheten i Guds välsignelse. Sök först Guds rike... Lyckan ligger inte i ett välplanerat terminsprogram, eller en perfekt ledd gudstjänst. Visst ska vi planera. Gud är ordningens Gud. Men utan Guds planläggning och välsignelse uteblir växtkraften.

Låt mig ta fram ännu en GT-man, Abraham. Han lämnade sitt hemland utan att veta slutmålet. Styrkan hos honom låg i svagheten. För honom räckte det att Gud sagt sitt GÅ. Det var inte enkelt för honom, men han gick i tro.

De flesta står i sin vardag i kontakt med många människor. Här finns anledning att dagligen be om öppnade dörrar. Kanske ännu mer om öppnade ögon hos oss själva. Dörrarna kanske redan står på glänt, men vi har inte sett det. Det sägs ju att vår tids människor har blivit andliga sökare. Är vi beredda att visa dem vägen?

Forts sid 25

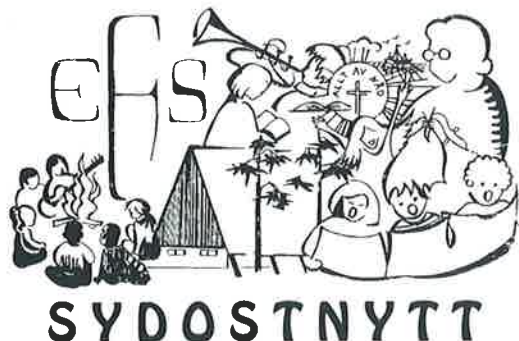
50-årsjubileum

Söndagen den 19 juli firar vi 50-årsjubileum med anledning av 11:e distriktets första läger i mellersta Skåne.

Dagen börjar med gudstjänst i Hörby kyrka på fm. Gemensam middag. Samling i Hörby missionshus. Ev besök på lägerplatsen.

Domprost Kjell-Ove Nilsson m fl medverkar.

Mer info kommer med tider etc.

Etableringsbidrag

SST (Samarbetsnämnden för statsbidrag till trossamfund) inbjuder samfund och församlingar att ansöka om etableringsbidrag. Det kan beviljas under högst tre år. I ansökan skall bl a uppgift lämnas om projektets målgrupp samt syfte och målsättning och hur projektet genomförs. "Bidraget är avsett för att berörda parter skall kunna bygga upp central och lokal verksamhet för invandrare."

Ansökningsblankett kan fås från SST, Agneta Rydström, tel 08-749 15 00 eller distr-exp. Ansökan skall ha inkommit till SST senast 1992-03-02.

Förvaltning av pengar

Personal- och ekonomiutskottet (PEKU) har behandlat följande frågeställning: Kan/vill distriktet ta emot pengar för fondering/förvaltning och låta ränteavkastningen gottskrivas angiven förening, att redovisas i Missionsvän på föreningen och dess nummer?

PEKU ställde sig positiv till frågan och beslöt att säga ja till att förvalta pengar enligt förfrågan. Den ränta som gottskrives långivande förening/krets kommer att beräknas efter gällande räntesats för kapitalkonto.

Enskilda gåvor

Det kommer in en del enskilda gåvor till vår kassa, och det är vi givetvis glada och tacksamma över. Ett litet obs bara - vill du att din gåva ska bokföras som kommande från din egen förening eller krets, glöm då inte att skriva föreningsnumret på talongen.

Överföring

Två personer har reagerat positivt på atikeln om regelbundet givande, sid 186 i dec-numret, och sänt in blanketten. Det tackar vi för.

Än finns chansen för dig att göra som dessa två. Du kan också överföra på samma sätt till din egen förening eller till EFS centralt.

Predikobesök februari

Den 25 Hultatorp: Rune Johansson, 26 Fjällöv, 27 Englarp och 28 Vårsjö: Torsten Persson.

Rune Johansson

Ny kyrkorgel

Den 1:a advent invigde vi en ny orgel i Möllebackskyrkan, Karlskrona. Det är en italiensk elorgel av märket VISCOUNT med digital sampling. Orgeln har 25 stämmor, två manualer och pedal samt fem valfria registerminnen. Orgeln har en piporgels klangfärg och en skön ekofunktion.

Georg

Jag tänkte, när jag fick raderna ovan: Tänk om lite fler hörde av sig och kom med lite smånotiser! Det skulle göra tidningen ännu mer intressant. Nu har du hört tanken - låt den förverkligas.

Red'en

Årskonferens 1992

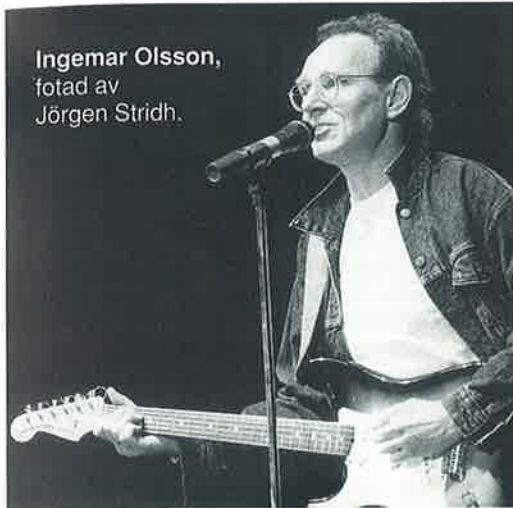
Årskonferensen den 25 april 1992 kommer att få en annorlunda uppläggnings än tidigare år. Som grund för planeringen har VU haft de synpunkter, som framkom i den enkät som styrelsen gjorde vid årskonferensen 1991.

- * Fullmaktsgranskning kl 09.30 - 10.15.
- * Konferenspredikan.
- * Årsmötesförhandlingarna inleds på förmiddagen med det "gamla året" samt presentation av kommande års budget.
- * Efter middagsuppehållet avsätts det tid för samtal i grupper. I dessa samtal har **alla** möjlighet att delta och inte endast ombuden. De grupper vi kommer att samtala i är:
 - Ekonomi/budget 1992/1993
 - Vårt sociala ansvar
 - Barn- och ungdomsarbete - ett sätt att evangelisera, eller...?
 - Pastorn - själasörjare/undervisare eller allt i allo?
 - Nya verksamhetsformer
 - Givande - glädje eller börda?
 - Mission - utland
- * Efter gruppsamtalen återupptas årsmötesförhandlingarna.
- * "Vår framtid" - under denna rubrik hoppas vi få tillfälle att samtala före kvällsmaten.
- * Kl 19.00 blir det glädjegudstjänst för alla.

Verksamhetsutskottet

Globen

Den 12 oktober hölls årets upplaga av den kristna musikfestivalen i Globen i Stockholm - The Gospel Globe Festival. Det var tredje året för festivalen, och den arrangeras av EFS Ungdom och Viva Music, som numera är delägare i Cantio. Ungefär 12.000 personer kom till Globen för att lyssna till sju artister/grupper.

Ingemar Olsson,
fotad av
Jörgen Stridh.

Globenfestivalen har raskt blivit vad Scandinviumgalorna var för några år sedan: en naturlig samlingspunkt och en god möjlighet att lyssna på bra kristen musik både i form av gamla favoriter och av nya positiva överraskningar. Det stora utbudet gör att det egentligen inte behövs någon "superartist" för att dra publik, eftersom några stycken bra eller åtminstone hyfsade artister på samma kväll är skäl nog att bege sig till Stockholm och Globen.

Om årets Gospel Globe Festival innehöll någon "superartist" är naturligtvis upp till var och en att avgöra. Många pekade säkerligen ut Carola som det stora dragplåstret, medan andra kanske kom främst för att höra USA-sextetten Take 6, favoriter från den första globenfestivalen 1989 med sin unika acapella-gospeljazz. Det över sju timmar långa arrangemanget bestod också av hårdrock med gruppen Whiteheart, gospel med London Inspirational Choir, och amerikanska rocksångerskan Margaret Becker, som uppmärksammas allt mer även i Sverige. Ständigt återkommande i globenfestalerna är Ingemar Olsson: i år både som konferencier och artist.

Att sitta av sju timmar och lika många konserter på en och samma kväll låter sig inte göras. En del

artister väljer man helt enkelt bort redan på förhand - andra tröttnar man på efter några låtar, och därför tillbringas naturligtvis en del tid bland vänner och bekanta i Globens korridorer och caféer.

Bra på årets festival var i mitt tycke Margaret Becker - med några riktigt goda rock-fullträffar, Take 6 - avancerat och fascinerande, men tyvärr lite tråkigt i längden, och en skicklig gospelkör är som vanligt alltid svårt att inte ryckas med av, åtminstone i början. Edin-Ådahl gjorde snabbhopp i en paus - oannonserat, men knappast överraskande med tanke på att deras nya (lysan-del) platta släpptes i samband med globenfestivalen. Den riktiga floppen på 1991 års upplaga av Gospel Globe Festival måste förmodligen Carola betraktas som. Både från arrangörshåll och publik har hon kritiserats för att hon framförde budskap à la Livets Ord mellan låtarna, så att hennes framträdande kraftigt drog ut på tiden. Naturligtvis är en lång konsert förödande, när en artist har ett sådant trist låtmateriale som Carola.

Femton kronor av biljettpriiset på 190 kronor gick till EFS arbete på Afrikas horn. Konsertbesökarna bidrog därför med 150.000 till Sudan, Etiopien och Somalia.

Peter Kristensson

Dopet - när? hur? varför?

av Michael Green EFS förlaget 1990

Hur många av oss EFSare har en genomtänkt och bearbetad syn av vad dopet är och betyder? Tyvärr måste vi nog erkänna, att vi ganska sällan talar eller predikar om dopets sakrament. Detta beror till stor del på att dopet är så kontroversiellt. Eftersom det finns så många delade uppfattningar inom kristenheten om vad dopet är, när det skall ske och hur, så frestas vi att sätta dopet i skymundan. Vi vill ju inte dra fram det som skiljer. Man vill inte gärna profilera sig och därmed stöta sig med andra som har annan uppfattning. Detta är ett stort misstag. Dopet är nämligen ett av de mest grundläggande elementen i kristen tro. Dopet är viktigt, så viktigt att varje troende borde vara väl förtrogen med dess innebörd. Därför är Greens bok mycket värdefull, och jag vill rekommendera den varmt till läsning, begrundan och uppbyggelse.

Boken är pedagogiskt skriven. Först tar författaren upp förvirringen som råder om dopet. Han väcker frågor och funderingar. Sedan kastar han sig in i det bibliska materialet för att reda ut begreppen och ge en teologisk bakgrund till dopet. I tur och ordning behandlas Abraham, Noa och

Mose. Därefter tar Green upp Johannesdopet och Jesu dop. När grunden är lagd går författaren in på NT:s undervisning i ämnet. Här avhandlas bildspråket, innebörden och effekten av dopet. Green har enligt min mening hittat en utomordentlig balans mellan de båda diken som finns i dopteologin. Han angriper skarpt både dem som menar att dopet verkar automatiskt och dem som menar att dopet endast är en bild/symbol på ett inre skeende. Gud handlar i dopet, men dopet är förbundet med omvändelse och tro. Utan dessa är dopet verkningslöst.

När så teologin är klargjord går författaren in på frågan om barndop/vuxendop. Här lägger han fram solida argument för barndopet i sju punkter. Sedan låter han kritiken mot barndopet flöda och bemötas. Nio argument mot barndopet presenteras och reds ut. Green är själv skarpt kritisk mot hur barndopet har praktiserats i många kyrkor och ser gärna en reform. Här ges en del att begrundas. Tyvärr smiter Green undan en del av problemen. Enligt honom bör man endast döpa barn till troende föräldrar. Problemet är att avgöra, vem som är troende eller ej. Detta erkänner författaren och säger samtidigt att vi inte är kallade att döma. Problematiken lämnas sedan utan något tillfredsställande svar.

De tre sista kapitlen ägnas åt frågor som konfirmation, omdop och frågor om Anden och dopet. Vad gäller konfirmationen, så är Greens bok intressant i det att han som anglikan skiljer sig en del från vårt lutherska synsätt. Här har konfirmationen en starkare plats än den vi traditionellt ger den. Avsnittet om omdop är starkt. Här får den intresserade många bra argument mot omdop och råd till alternativa troshandlingar. Till sist behandlas så frågan om dopet och Anden. Hur förhåller sig "andedopet" till det kristna dopet? Här ges en bra men något kortfattad utredning av begreppen och dess innebörd. Kapitlet får mer av en förkunnande och uppbyggande karaktär över sig, och det fungerar även som en bra sammanfattning av boken. Jag vill avsluta denna korta recension med ett citat ur just detta sista kapitel:

Jag vill anstränga mig för att lära känna Herren mer och mer - att "lära känna Kristus och kraften från hans uppståndelse och dela hans lidanden, genom att bli lik honom i en död som hans..." Detta var Paulus mål (Fil 3:10), och allt detta låg fördolt i hans dop. Att växa till i Jesu begravda och uppståndna liv är ingenting annat än att i ökande grad leva upp till dopets kallelse och mening. Dopet är en engångsupplevelse, som gäller för all framtid. Det tar en hel livstid att utforska rikedomerna i det.

Recension av **Jan Cada**

NYÅRSGOSPLARE!

VI VILL TRÄFFA DIG IGEN!

Förslagsvis 15.30 den 16 maj i Åstorps kapell, så övar vi lite. Sedan sjunger vi tillsammans på ANKARET på kvällen!! HÄRLIGT!

Mer info kommer, men boka redan nu.

MAGNIFY THE LORD!

Kram Marie & Mari

Var är du?

Har Du tänkt på hur ofta det fattas missionärer i EFS? Missionärer är vi ju alla när vi är kristna. Var och en i sitt sammanhang, både hemma och på jobbet och i skolan eller var vi är.

Men så finns det speciella uppgifter, som man direkt måste tacka ja till. Det gäller ledaruppgifter i den egna föreningen. Men det kan också vara en ledaruppgift i en grannförening, som inte har egna resurser. Nu för tiden är det ju så lätt att färdas mellan olika platser. Är det något som man gärna vill, brukar inte transporten vara något större problem.

Jag tänker också på utlandstjänsterna, som kan vara uttannoserade månad efter månad, utan att någon anmäler intresse.

Apostlarna sprang ut med evangelisations-stafetten från Jerusalem. Och sedan dess har det växlat stafett mellan olika personer genom århundradena. Kan du tänka Dej en löpare som kommer i mål med stafettpinnen högt lyftad för att räcka över till nästa man - och så finns där ingen beredd att ta över? Det har varit kris i EFS många gånger, men så har en syster eller broder från något annat sammanhang sprungit in och tagit stafetten. Det är ju välsignat, men var är vi i EFS?

Ska man fostra ett barn, så börjar man med att ge det enkla små uppgifter, som man gör svårare efterhand som barnet utvecklas. Är vi så "stora" att vi inte accepterar eller ens uppfattar de små uppgifterna, som Gud ger oss? Jag tror att för varje gång vi går ett litet ärende åt Gud, ökar vår förmåga att känna igen Guds tilltal till oss. Vi måste bli stilla och lyssna, och så måste vi GÅ, även om vi inte alltid förnuftsmässigt riktigt förstår uppdraget.

Det handlar om tillit och trohet. Jer 29:11.

Signe Larsson

Forts från sid 21

Trots allt - möjligheter finns

Gud släcker inte en rykande veke. Han försöker tända den på nytt. Misslyckanden, svaghet etc hindrar inte Gud från att kunna använda dig. Lever du i förlåtelse är du användbar för honom. När en kristens väg går genom ödmjukhet och förkrosselse slutar den alltid i upprättelse. (Tänk på Petrus.)

Men uppklarade relationer, spänningar, syndafall, själviskhet, maktbegär etc, som inte leder fram till en hel och full beklännelse och därmed inte heller till någon hel förlåtelse, hindrar Gud från att kunna göra något. (Se Jes 59:1-2.)

Jesus har lärt oss att be: "Förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit..." Som kristna har vi även en gemensam synd och skuld. Vi har inte levt upp till digniteten ett levande och vägledande ljus eller ett bevarande salt. De splittrade äkten-skapen och samborelationerna, visst är de tecken på svaghet i församlingen. Vi får inte lov att kasta sten på någon, inte ens på den som misslyckats mest. Men att vara barmhärtig är inte detsamma som att vara överslätande eller låt-gå-are.

Låt 1992 bli ett börens år, ett år då vi söker Herrens ledning ännu mer medvetet än tidigare. När så Herren ger oss order att bryta upp, eller att gå vidare på den redan inslagna vägen, så låt oss lyda, även om vi inte kan se vart vägen bär.

Det blir måhända förändringar på EFS-kartan, annorlunda än vi hade tänkt oss. Det får vi ta, huvudsaken är att vi är ledda av Gud och lever i hans välsignelse.

Jesus - ett måste

Människors förväntningar är trots allt stora på oss kristna, och det nya andliga sökandet ställer oss inför nya utmaningar. För att kunna möta detta behöver vi någon form av nytändning. Ett lamt engagemang och en ljum temperatur attraherar inte. En förening utan framtidstro lockar inte några nya besökare. En inåtvänd och enbart självuppehållande verksamhet växer inte.

Engagemanget är stort på många håll. Ibland förundras jag över hur mycket en del hinner med. Vi har mycket på gång, och samlar in mycket pengar. Måtte vi inte tappa bort Jesus i alltsammans.

De ljumma behöver väckas/förnyas, de trötta behöver uppmuntras och få nya krafter, och alla behöver vi ett nytt möte med Jesus Kristus. I detta möte kan våra hjärtan bli brinnande!

Rune Johansson

NI ÄR VÄRLDENS LJUS!

Har Du någon gång tänkt på att Du och jag är världens ljus? Läs i Matt 5:14, så får Du se. Ett ljus har många funktioner, t ex att sprida värme och att lysa upp mörkret.

Eftersom Du också är ett ljus kan Du få vara varm ibland dina kompisar i skolan. Du kan ta någon retad vän i försvar eller kanske hjälpa någon med läxan en dag.

Den andra egenskapen ljuset har är att lysa upp. Det kan Du göra genom att vara glad och på gott humör eller trösta någon som är ledsen.

Att vara ett ljus innebär att sprida glädje omkring sig och dessutom kan alla se att Du är Guds barn genom det Du gör! Hoppas att skolstarten gick bra och att Du kommer med på något läger i vår och sommar!

Hej hopp! Cilla

Svar på frågor

Här är svaret på dec-frågan. Det var mannen som stod framför en spegel med ett tändt ljus. Vem och varför, var frågan. Svar: Det är en skotte som firar andra advent. Inte något svar kom in.

Julnötterna var tydligen mer intressanta. Bland de svarande blev Maj-Britt Olsson, Stiby, lottad som lycklig vinnare av en bok. Svaren var miss-handel och galghumor.

En av dem som sänt in svar hade bifogat några extra rader. Citat: "Jag vill också passa på att tacka för en **fin** tidning. Lite fin humor i lagom proportioner gör den inte sämre. Som mångårig prenumerantsamlare är min erfarenhet den, att få förnyad prenumeration är ingen svårighet."

Sådana kommentarer värmer långt in i hjärtat på den/de som har ansvar för tidningen.

Runej

TAG CHANSEN!

Det här är en hälsning från Tollarp EFS Scout. Varje vår har vi under Kristi Himmelfärds-helgen "tälthajk" utanför Tollarp (i år 28-30 maj). Efter-som vi inte är så många i år, öppnar vi vår "hajk" för hela distriktet. Vi vänder oss till alla scout- och naturintresserade, som är åtta år eller äldre. Hel patrull eller enstaka deltagare - alla är lika välkomna, även de som inte tillhör någon grupp. Två dygn fulla av äventyr kostar bara 100 kr.

Mer information och anmälan på tel 044-32 00 13 senast den 20 april.

Tollarp EFS Scout

Tidens flykt och vår tillflykt

Tänk hur snabbt tiden flyr! Vi som är födda i början av detta sekel eller ännu tidigare, förundras över att åren svunnit så fort och att så mycket av händelser och förändringar skett.

Snart har Tellus, vår jord, endast ett fåtal varv kvar innan vi står inför ett nytt sekel och därmed ett nytt årtusende. Och vi människovarelser följer obönhörligt med i strömmen. "Huru hastigt de fly våra dagar och år - Som en nattväkt framskrider, omärkligt förgår, Så försvinna för oss våra år."

Varje nyårsafton är en allvarsstund, då man blickar tillbaka och även i tanken trevar framåt. Alla har ju förhoppningar och önskningar inför ett nytt år. Många söker också att förlita sig på sådant som de har som en tillgång och som ger en viss säkerhet och trygghet i livet.

Under mina många färder kom jag en dag till en familj, där jag gärna brukade stanna en stund, så ock denna dag. Jag hade hört att det blivit tillökning i familjen under senare tid. Då jag kom in och hälsade fann jag familjen samlad omkring bordet. På trasmattan på golvet satt en liten flicka med sina leksaker och sjöng. Hon var väl omkring 3-4 år. Med förvåning hörde jag henne sjunga på en bekant kör som hon kanske lärt av sin mamma, som hade en god sångröst. Den lilla sjöng: "då till sitt hjärta han" - och så stannade hon upp och tänkte - och fortsatte sedan: "han tyck' om mig." I verkligheten står det: "Han till sitt hjärta tryckte mig."

Det gäller oss alla. Vi är Guds kära barn. I en gammal sång sjunger vi: "Guds kära barn om du kommit när 'Men sorgebarn om du borta är." Gud älskar alla för Jesu skull. Han är vägen till Guds hjärta. Flickan sjöng rätt på sitt sätt. Detta grep mig så att jag liksom den etiopiske hovmannen i Apostlagärningarna glad fortsatte min färd.

Alvar Byström

EFS i Halmstad inbjuder till

PÅSKKONFERENS -92 16-19/4

Bibelstudier - Seminarier - Kvällsmöten, Barnkonferens, Tonårsprogram

Medv bl a: Fred Wright, Denver, USA, Agneta Svensson, Växjö, Moyra Speir, Nya Zeeland/Hamburg, Per-Eive Berndtsson, Halmstad.

Vi hjälper er att ordna mat o logi. Pris:

Info och folder kan fås från: Johanneskyrkan, Skolgatan 8, 302 32 HALMSTAD.

Tel Per-Eive 035-395 55, Kristina 347 05, Ing-Marie 539 03, Dieter 623 25.

Målet för konferensen är att varje deltagare ska få en djupare relation till Jesus, så att vi blir bättre rustade som kristna att möta vår vardag. Jämsides med konferensen har barnen sin egen konferens; även i år har vi ett speciellt program för tonåringar.

Vi kommer att ha tre pass om dagen; Förmiddagsmöten, Seminarier och Kvällsmöten. Bara till Seminarierna krävs det föranmälan. Konferensen inryms i Johanneskyrkan och i en närbelägen låg- och mellanstadieskola.

Vi hjälper er att ordna mat och logi. Bl a kan vi ordna golvlogi på logement + frukost för 190:-/person. Konferensen börjar på skärtorsdagskvällen och avslutas på påskdagskvällen.

BEVINGADE ORD UR BIBELN IV

Att fara som Jehu

Brottstycke ur ett samtal:

— och när grabben äntligen fått sin moped för han omkring på den som ett jehu.

Som ett jehu! Varför säger man så? Först ett korrigerande. När man säger så, säger man faktiskt fel. För det heter inte "fara som ett jehu" utan "fara som Jehu". Ordet är nämligen inte ett saknamn utan ett egennamn. Det är namnet på en man, som hör till Bibelns väldiga personflora.

Religionskonflikt och regentskifte

Första gången namnet Jehu dyker upp är i 1:a Konungabokens 19:e kapitel. Händelsen utspelas på profeten Elias tid, alltså 800-talet f Kr. Kung i Israels rike då var en man vid namn Ahab. Hans

Handla nyktert

Karlskronaborna är ett hårt provat släkte. Detta enligt tidningsartiklar, TV- och radioinslag nu på nyåret. Många människor har engagerat sig starkt för att få en ändring till stånd på det elände som råder. Ropet har nått ut över hela vårt land. Det är som gällde det livet.

Eländets anledning är att det bara finns en (1) systembutik i hela den stora staden. Det resulterade i att de stackars invånarna fick stå i kö i 3-4-5 timmar dagen före nyårs-afton.

Till detta kan man väl få säga att karlskronaborna verkar vara dåliga planerare. Varför vänta till sista dagen med sina "nödvändiga" inköp. Om varan är så åtråvärd, att

man kan köa halva dagen, varför inte göra inköpen någon dag tidigare! Det skulle även underlätta för personalen.

Det bästa dessa köbildare kunde göra vore väl att nyktra till en smula. De skulle då förstå att det faktiskt går att fira nyår utan alkohol. Mindre alkohol skulle resultera i mindre bråk, färre familjegräl och slagsmål etc. Enbart positiva effekter alltså. Och tänk på plånboken...

En annan säger: Bara man använder alkohol med måtta, så... Det skulle förvåna mig mycket om inte alla alkoholister (de flesta i alla fall) från början tänkt i de banorna. Men måttligheten gick inte att hålla. Tänk dig in i dagens situation: Man beräknar att 100.000 barn i vårt land varje dag far illa p g a spritmissbruk hos föräldrarna.

Du får givetvis tycka vad du vill, men jag tycker att det borde vara naturligt för en kristen att säga nej till alkohol.

Rune Johansson

drottning var Isebel, som han hämtat från den feniciska staden Tyros.

Mellan kungahuset och profeten Elia fanns en intensiv konflikt. Orsaken var religiös. Drottning Isebel arbetade aktivt för att införa tron på sina gudar Baal och Astarte, som visst inte var några främmande storheter för folket Israel. Det nya var att de som ville hålla fast vid den gamla tron på Israels gud nu förföljdes och trakasserades.

För profeten Elias del innebar konflikten att han i ett kritiskt skede måste fly ur landet. Det berättas att han efter en fyrtio dagars vandring kom till en grotta vid berget Horeb. Där uppenbarade sig Herren för honom och gav honom uppdraget att smörja en ny kung över Israel. Valet gällde Jehu, Nimsis son, som var härhövitsman - vi skulle säga officer - i den israeliska hären. Samtidigt skulle Elia också utse en egen efterträdare, en man vid namn Elisa från den lilla byn Abel-Mehola.

Officeren blir kung

Det kom att dröja ett antal år innan ordern om Jehu verkställdes.

I krig stupade kung Ahab, och hans son Ahasja blev kung. Denne störtade ner genom gallret i en sal i palatset och dog av skadorna. Kung blev nu i stället Joram, en annan av Ahabs söner.

Profeten Elia försvann, enligt Bibeln uppryckt till himmelen, men hans lärjunge Elisa tog över

hans tappade mantel och blev hans efterträdare. Det var först på hans tid som uppdraget om Jehu realiserades. Elisa skickade nämligen en av sina lärjungar till staden Ramot i Gilead, där Jehu då fanns. Uppdraget var att utan vittnens närvaro smörja honom till kung och sedan hastigt fly bort.

När mannen med uppdraget kommer till Gilead finner han alla de högre officerarna samlade. Jehu tycks emellertid fungera som någon slags ordförande ibland dem, för när profetlärjungen kommer in säger han: "Jag har ett ärende till dig, hövitsman." Men Jehu uppfattar inte den direkta adressen utan frågar "Till vem av oss alla här?" "Till dig själv, hövitsman", blir svaret.

Nu förstår Jehu, att ärendet är av ömtålig karaktär och tar sändebudet med sig in i kammaren. Därinne, när de är ensamma, håller profetlärjungen en olja på Jehus huvud och säger:

"Jag har smort dig till kung över Israel."

En officer hade plötsligt blivit kung.

Ni känner ju den mannen

Elisas sändebud stannar inte för att på något sätt kolla upp Jehus reaktion. Enligt de direktiv han har fått flyr han brådstörtat, så snart han fyllt sitt uppdrag. Men händelsen hade naturligtvis inte undgått att skapa nyfikenhet hos Jehus yr-

Forts sid 29

MOZART

År 1991 kommer att gå till historien som ett händelserikt år med politiska omvälvningar och förändringar av stora mått. Krig, kriser och katastrofer var tre markanta ting. Mitt under allt detta var det ett musikaliskt år, då skön musik spelades i många olika variationer. 1991 var Mozart-året, då man firade **200-årsminnet av Wolfgang Amadeus Mozarts död**. Han föddes 1756.

Med mänsklig måttstock var det ett kort liv Mozart fick leva. Vad årens antal beträffar fick han aldrig uppleva mannagärningens höjd. Men han hann likväl med mer än de flesta. I sitt 35-åriga liv fick han vara med om många olika höjdpunkter.

Mozart, den österrikiske tonsättaren och musikern, räknas som en av musikhistoriens största gestalter och genier. I hans musik återspeglas det lekfulla, skälmska, men också det klagande, vemodiga, framställt på ett underbart sätt. Mozarts verk omspänner ett brett register: symfonier, kammarmusik, kyrkomusik, sångspel och opera.

Vad som är det mest frapperande när det gäller Mozart, är hur tidigt han var en mästare i musikens värld. Toner och noter följde honom hela livet. Han växte upp i ett musiklärohem och hade en duktig, fem år äldre, musikalisk syster. Hans barndoms lekar präglades av musik. Redan som fyraåring var Mozart fullt hemma i klaverspelning. Han hade stora färdigheter i violin- och orgelspelning. Om någon med rätta kunnat kallas för musikaliskt underbarn, så var det Mozart. När han var tretton år gammal utnämndes han till konsertmästare i ärkebiskopens av Salzburg kapell, utan lön. Men ära utan inkomst mättar inte.

Det kan tyckas, att en ung man med så lysande framgångar och uppmärksamhet skulle haft det bra och problemfritt, när det gäller ekonomin. Men Mozart fick bittert uppleva vad det heter i ordspråket: "Otack är världens lön". Ekonomiska svårigheter och bekymmer kom att följa honom från vaggan till graven. Fattigdom rådde i hans barndomshem och i hans eget hem. Fru Konstance var musikalisk och ägde en god sångröst. Men det sågs, att hon aldrig riktigt kunde förstå sin makes genialitet. Hon hade dåligt sinne för ekonomi, vilket inte underlättade bekymmer i Mozarts hus.

Bland mina sparade tidningsklipp har jag ett med rubriken "Komponisten W. Mozarts barndom". Det var infört i det norska kristna uppbyggelsebladet "Evangelisten", som utkommer i Kristiansand (jämförbart med "Hemmets Vän" eller "Svenska Posten"). Människor som Mozart skapar lätt legender, så klippet får tas för vad det är.

Små omständigheter växte syskonen Mozart upp med. Det var så smått och fattigt, att de ofta fick gå hungriga till sängs. Men trots detta var barnen glada och lyckliga. När de en dag var på "tur" i skogen och kom till ett stort skuggrikt träd, sa Wolfgang: "Här är en bra plats till att bedja." "Men vad skall vi be om", undrade system. Brodern svarade: "Har du inte märkt hur ledsna mor och far är, därför att de inte har mat nog till oss. Därför skall vi be Gud hjälpa dem." I barnslig tillit och förtröstan bad de till Gud om hjälp för far och mor, och även om att de själva skulle kunna hjälpa sina föräldrar.

Wolfgangs förslag var att han skulle spela för rika och mäktiga personer. Pengarna han skulle få för detta skulle han ge till föräldrarna, så skulle de bli till mat för dem alla. Det var i det här sammanhanget en främmande herre kom in i bilden. En herre som visade sitt intresse för syskonens funderingar och bekymmer och den unge pojakens musik. Den främmande herrn visade sig vara kejsaren av Österrike. Han upptäckte och fick höra ett musikaliskt barn utan like. En följd av detta blev matkorgar till Mozart-hemmet och konsert vid kejsarhovet.

"De gyllene åren" är titeln på ett illustrerat bokverk om Mozart, skrivet av H C Robbins Landon. Den bokiteln kan stå som en sammanfattning av de tio sista åren i Mozarts liv. Ett storslaget decennium i musikens historia. Det sista levnadsåret arbetade han med ett beställningsverk, som fått namnet "Requiem" - Förlåna dem, o Herre, din eviga ro - den romersk-katolska kyrkans dödsmässa. Under arbetet med detta verk kom tankarna på hans egen död allt starkare. Hans arbete blev faktiskt en kapplöpning med döden. Ända till sista minuten arbetade han med nämnda verk.

När vi om några månader har vår- eller sommarfest, så älskar vi att sjunga: "O, vad världen nu är skön". Då kan vi tänka på att det är till en melodi av Mozart, som vi sjunger den texten. Det hela ger en treklang av förväntan, lekfullhet och glädje.

Olof Fridolfsson

Elisas lärjunge
inför Jehu.
Illustration av
James Tissot

Forts fr sid 27

kesbröder. De frågade honom: "Allt står väl rätt till? Varför kom denne vanvetting till dig?"

Repliken visar, att sändebudet tydligen var välkänd för officerarna men att de knappast reagerade positivt på hans uppträdande. Och i samma anda är Jehus svar, för han säger:

"Ni känner ju den mannen och hans tal."

Orden var väl avsedda att bagatellisera hela händelsen, men så lätt kom inte Jehu undan. De övriga förstår att något viktigt hänt och pressar honom att säga sanningen. Då berättar han om hur han blivit smord till kung över Israel med direkt uppdrag att utrota hela Ahabs släkt. Och officerarna reagerar omedelbart. Trots den skepsis de förut visat mot sändebudet är de helt eniga i sin hyllning. Alla tar sina mantlar och lägger under Jehu när han träder ut på trappan. De blåser i basun och ropar: "Jehu har blivit kung." En militärkupp hade snabbt genomförts i Israel.

Historiens första fardåre

Detta skedde mitt under det att landet befann sig i krig med Aram - ungefär nuvarande Syrien. Kung Jorams officerare har m a o gjort myteri och satt sin befälhavare på tronen - ingen helt ovanlig situation rent historiskt. Jehu inser allvaret i det som skett och vikten av tystnad. Han beordrar förbud för alla att lämna staden, för kung Joram är inte där utan i staden Jisreel. Där vårdas han för sår han tillfogats i striden. Nu gäller det att ta honom med överrumpling. I hast stiger Joram upp i sin vagn och far med iver till Jisreel.

När vaktposten på tornet i Jisreel ser Jehus skara komma ropar han: "Jag ser en skara." Kung Joram beordrar en ryttare att möta den med frågan om allt är i sin ordning. När ryttaren kommer fram och ställer sin fråga får han till svar: "Vad kommer

den saken dig vid? Vänd och följ efter mig."

I staden rapporterar vaktposten: Ryttaren har kommit fram, men han vänder inte tillbaka. En andra ryttare sänds ut, men resultatet blir detsamma. Nu är emellertid troppen så nära att vaktposten utbrister: "På deras sätt att fara fram ser det ut som om det vore Jehu, Nimsis son, ty han far fram som en vettvilling."

Makaber uppgörelse

Joram låter spänna för sin vagn och kör Jehu till mötes. Hans fråga: "Allt står väl rätt till, Jehu?" möts av en bister anklagelse mot Jorams mor Isebel för hennes avguderi och trolldomskonster. Omedelbart begriper Joram, att här är revolution och myteri. Med ropet "förräderi" kastar han om sin vagn och försöker fly. Men pilen från Jehus båge träffar honom i ryggen och går ut genom hjärtat. Den döde kastas vanvördigt ur sin vagn på ett åkerstycke vid sidan om vägen.

Men ännu återstår den viktigaste personen - drottning Isebel. Hon sitter i palatsets fönster, sminkad och prydd med smycken, när Jehu kommer fram till Jisreel. Nyheten om vad som hänt har redan nått henne, för hon ropar: "Allt står väl rätt till, du Simri, som har dräpt din herre?"

Jehu besvarar inte hennes ironiska fråga. I stället lyfter han ansiktet mot fönstret och ropar: "Vem håller med mig?" Ett par av hovmännen däruppe ger sig tillkänna, och Jehu ropar: "Störta ned henne." De lyder omedelbart, och Isebel kastas ut och slår i marken så att blodet stänker. Sedan kör Jehu över henne med sin vagn, och hon dödas. Kroppen får ligga kvar på platsen, och när Jehu äntligen ger order om att begrava den är bara spridda likdelar kvar. Det andra har de vilda hundarna tagit hand om.

● Mitt vittnesbörd

Tillsammans med Gud

När jag skriver detta, har det nya året precis börjat. Ett årsskifte medför ofta tillbakablickar, och eftersom min man Tommy och jag i vår varit gifta i tio år, satt vi och funderade på allt som hade hänt under dessa år.

Jag vet inte, om vi är ovanligt impulsiva och blåögda, men det är fantastiskt att se hur Gud i både små och stora saker låtit sin hand vila över oss. Vi har kastat oss ut i saker som många nog har tyckt varit vansinniga. Men i alla beslut har Gud fått vara med, vi har alltid överlämnat saken i hans hand. Efteråt har vi också alltid sett hans ledning och hjälp.

Alla småbarnsfamiljer gör nog den erfarenheten, att andaktsliv och böneliv inte alltid fungerar som det borde, tid och kraft räcker helt enkelt inte till. Men kanske betyder "formen" inte så mycket, bara vi **vill** överlämna våra liv **helt** åt Gud.

Jag skall avsluta med ett ord från 1 Kor 10:13: "Gud är trofast och skall inte låta er prövas över förmåga: när han sänder prövningen visar han er också en utväg, så att ni kommer igenom den."

Lita på det, det håller!

Britt Mari Eriksson

Forts fr föreg sida

Men ännu är inte den makabra utrensningen avslutad. Ahab har sjuttio söner i huvudstaden Samaria. På Jehus order avrättas de, och deras huvuden packas i korgar och sänds till Jehu i Jisreel. Så har han bevis för att alla är borta av den hotande gamla kungaätten.

Politisk och religiös tendens

Det är självklart att en våldsam och blodig händelse av det här slaget, berättad med många makabra detaljer, får fromma bibelläsare att fråga: Varför finns en skildring som denna med i Bibeln?

Svaret är, att här möter vi israelitisk historiskrivning som inte bara är objektivt berättad historia. Det finns en både politisk och religiös tendens i dessa historiska skildringar, och den religiösa dominerar. Den politiska är riktad mot den kungaätt som representeras av Ahab och hans familj. Den religiösa vill visa vad följden blir när man överger tron på Israels Gud och i stället vänder sig till de främmande gudarna.

Birger I Ohlsson

PLANERINGSKALENDER

Februari

- 1 Inspirationsdag, Ringamåla
- 8 Sportdag, Hässleholm
- 19 Sportlovskul, Glimakra
- 22-23 Bibelns dag
- 29 Missionsting, Åhus

Mars

- 3-8 Bibel- o Missionskurs, Vittsjö
- 6 Världsböndagen
- 7-8 Kompiskörhelg, Åhus
- 10-11 Medarbetardagar, Vittsjö
- 14-15 Körhelg, Högseröd
- 28-29 Körhelg, Ringamåla

April

- 3-5 Tonårsläger, Vittsjö
- 4 Spirit, Åhus
- 25 Distriktets årsmöte, Åhus

Maj

- 9 Syföreningsdag, Åhus
- 9 Patrulldag, Åljalt
- 23 Spirit, Åhus

Juni

- 6 Musikfest, Åhus
- 8-11 Skärgårdsläger, Tjurkö
- 9- Konfirmandläger, Åhus
- 24-28 EFS årskonferens, Stockholm

Juli

- 4 Konfirmandläger, Åhus

Augusti

- 6-7 Missionsombudsdagar, Hagaberg
- 11-16 Semesterveckla, Åhus

September

- 4-6 Gospelhelg, Åhus
- 6 Sång- & Musikfest, Kristianstad
- 8-15 Kulturdagar, Vittsjö
- 25-27 Gemenskapshelg med 12:an, Möllehässle

Oktober

- 17 Hösthögtid

November

- 10-15 Gemenskapsdagar, Vittsjö
- 20-22 Själavårdskurs, Vittsjö

KOLLA BANKEN

Numera drar bankerna skatt på de räntor vi får på insatt kapital. Det är enligt lagen. Men det finns banker som dragit skatt på våra föreningars bankräntor. Det är inte enligt lagen. Våra föreningar är icke skattepliktiga – alltså ska banken inte dra någon skatt. Om din förening blivit beskattad, så kontakta banken och begär att få pengarna tillbaka.

REDOVISNING

januari - december 1991

Nr	förening	dec	jan-dec
771	Askeröd	4.000	42.592
772	Hörby	6.600	79.300
773	Pärup	4.850	49.330
774	Sebbarp	3.200	19.700
775	Svensköp	6.750	48.000
776	Östraby	100	15.930
788	Huaröd	1.500	26.700
800	Tollarp	8.800	28.500
841	Hörbykretsen		1.960
782	Bjärnum	6.300	77.300
785	Hultatorp		9.342
786	Harholma		1.300
787	Hillarp	7.600	18.508
789	Hässleholm	28.552	84.525
790	Hästhult		15.800
791	Hörja	200	200
794	Tullstorp		5.000
796	Röke	11.410	118.700
799	Slättsjö	1.547	14.792
801	Tyringe	5.250	20.400
803	Vittsjö	6.400	66.600
840	Hässleholmskretsen	2.000	32.378
783	Glimåkra		
784	Gringelstad	600	11.400
793	Kristianstad	2.850	39.585
795	Nymö	500	15.000
804	Yngsjö och Åhuskärr	4.200	21.500
805	Åhus	3.000	21.000
806	Åraslöv-Nosaby	400	14.210
807	Önnestad	450	6.750
808	Östra Göinge	8.700	48.638
844	Kristianstadskretsen	3.380	14.078
792	Kivik	7.000	27.000
797	Simrishamn	3.100	11.327
802	Vik	1.000	15.050
846	Simrishamnskretsen		34.000
824	Karlshamn	7.750	60.080
831	Ringamåla	14.350	153.788
832	Saxemara		10.000
842	Karlshamnskretsen		1.709

818	Hanö		70
820	Hosaby	500	500
821	Hörvik	4.600	15.300
822	Istaby	1.700	22.207
828	Lister		166.000
829	Lörby		8.075
833	Siretorp		5.799
835	Sölvesborg	200	34.357
838	Torsö	3.000	7.407
845	Listerkretsen		40.015

815	Bjurabygget		2.620
816	Konungshamn	100	7.854
817	Gnetteryd		
819	Hasslö		3.590
823	Jämjö	6.700	98.200
825	Karlskrona	7.750	25.950
826	Kopparemåla		25.000
827	Kvarnagården		5.055
834	Sturkö		9.200
837	Torhamn		2.000
839	Ö Hästholmen	753	8.043
843	Karlskronakretsen		2.500
836	Tjurkö	100	110.100
847	Övrigt	4.891	72.685
	Högtids- och minnesgåvor	300	32.775
		192.933	1.987.274

Till minne av

Marta Smith, Kivik: Agda, Judit, Ebon, Lillbet.

RESULTAT MOT BUDGET

	1990	1991
Behov per månad	201.917	197.917
Gåvor/bidrag december	254.406	192.933
Behov enl budget jan-dec	2.423.000	2.375.000
Inkommet	1.974.350	1.987.274
Avvikelse mot budget	-448.650	-387.726

Testamentsmedel 49.546 63.120

Ett stort och varmt TACK till er alla! Mitt första hela år som kassör har varit intressant. Det är fantastiskt att se alla dessa gåvor, större och mindre, komma in. Ibland följs det av en personlig hälsning. Det är glädjande.

Redovisningens slutsiffror ser inte alls bra ut. Men det är inte så farligt som det ser ut. I mina kommentarer till förra redovisningen glömde jag bl a att ta med en fordran. Verkligheten var alltså ljusare än min beskrivning. Gläds med mig, vi torde få sluta året med plus. Men då ska vi komma ihåg att vi haft två halvtidsvakanser och dessutom sjukskrivningar på ca 5 månader.

Nu går vi vidare, i glädje och tacksamhet över att Herren vill använda oss ännu ett år.

Göran Nilsson
kassör

**BEGRÄNSAD
EFTERSÄNDNING**

Vid definitiv eftersändning återsänds
försändelsen med nya adressen på
baksidan (ej adressidan)

Avsändare: EFS i östra Skåne och Blekinge, Ö Storgatan 26, 291 31 Kristianstad

RESURSPERSONER FÖR**MISSIONS
INFORMATION**

Arnoldsson Malin, Myrans väg 10,
294 00 SÖLVESBORG. 0456-139 89

Christensson Ruth, Nygatan 39 L,
280 20 BJÄRNUM. 0451-219 25

Hansson Ingvar & Inga, Hörröds v 119 E,
290 12 DEGERBERGA. 044-35 20 59

Högelius Mats & Kerstin, Aspö, Ryd,
370 22 DROTTNINGSKÄR. 0455-395 33

Larsson Signe, Snärshult 5088,
280 22 VITTSJÖ. 0451-250 23

Persson Torsten, Köinge Pl 610,
242 92 HÖRBY. 0415-621 55

Schölin Ingrid, Landövågen 119,
290 34 FJÄLKINGE. 044-572 66

Åkesson Ingvar, Osbyholm Pl 307,
242 93 HÖRBY. 0415-125 22

**MISSION
är att göra
JESUS
trodd, känd, älskad**

**EFS i östra Skåne
och Blekinge****EFS distriktsexpedition:**

Östra Storgatan 26, 291 31 Kristianstad
Distriktsf o tidningsexp tel 044-12 58 16
Musik- o ungdomsavd tel 044-12 53 39
Kassaavdelningen tel 044-12 58 16

Gåvor sändes till:

EFS i östra Skåne och Blekinge
Postgiro 3 28 67-4. Bankgiro 196-7900

Ordförande: Siv Siegurðsson,

Jöran Thomaeus väg 24,
291 45 Kristianstad. Tel 044-12 88 32

Distriktsföreståndare: Rune Johansson,
Schweizervågen 23, 374 41 Karlshamn
Tel 0454-148 37

Kassör: Göran Nilsson, Norreskog Pl 601,
242 95 Hörby. Tel 0415-700 60

Musikkonsulent: Mari Sjöberg, Bokliden 17,
281 49 Hässleholm. Tel 0451-895 11

Distriktskonsulent: Cecilia Johansson, Näsby-
chaussén 48 A, 1tr, 291 35 Kristianstad.
Tel 044-12 82 48

Tidningsorgan: Evang-Luth Missionsvän

Prenumerationspris 1992: 100 kronor
Annonspris: 4:00/spaltmillimeter

Ansvarig utgivare: Rune Johansson,
Schweizervågen 23, 374 41 Karlshamn

Vik redaktör: Rune Johansson

EFS Pensionat Missionshemmet, Lehultsvågen
13, 280 22 Vittsjö. Tel 0451-220 87

EFS-Gården, Sigfridsvägen 5, 296 00 Åhus
Tel exp o kök 044-24 00 20, ledar- och lärarexp
24 86 24.
Postgiro 64 72 48-4. Bankgiro 385-5830

Glimåkra Folkhögskola, Box 115,
280 64 Glimåkra. Tel 044-430 40

Ringamålagården EFS, Pl 5105,
374 92 Asarum. Tel 0454-620 63, 620 62

Stenbräcka, EFS kurs- och lägergård, Tjurkö,
370 43 Sturkö. Tel 0455-461 85, 187 54

**Kristianstads-Blekinge Studieavdelning av
KFUK-KFUMs Studieförbund**, Laxvägen 17,
281 35 Hässleholm. Tel 0451-848 32

Studieorganisations: Eva Larsson, Laxvägen 17,
281 35 Hässleholm. Tel 0451-147 66

Bokdepå: Bok & Musik, Ö Storgatan 26,
291 31 Kristianstad. Tel 044-11 14 72

evangelisk-luthersk

MISSIONSVÄN

Ungdomens sportdag i Hässleholm. Bilden är från prisutdelningen. Det är tjejlaget från Simrishamn, som tog sin tredje raka seger i tjejernas innebandy. Mer om detta i nästa nummer. (Pelles foto)

ÅRGÅNG 100 – NR 3 Mars 1992

**Organ för EFS i östra Skåne
och Blekinge**

● Ledaren

ÅSIKTSFRIHET ! ?

Det är en stor förmån att få leva i ett land, där det inte råder åsiktsförtryck. Varken politiskt eller religiöst. Det är en värdefull frihet, och den som bryter mot den har inte lagen på sin sida.

Genom den kristna församlingens historia har Jesu ord om förföljelse ständigt på någon plats besannats. Därför bör tacksägelsen inte tystna, då vi bevitnar hur ateistiska regimer, som förtryckt de kristna, lyfts åt sidan. Inte heller får vår bön tystna för dem som ännu lever med beskuren frihet.

Ljus i öster

Våra tankar går kanske i första hand till den upplösta sovjetstaten. Inom det området har det idag öppnats för kristet inflytande, och det är möjligt att få in Bibeln på ett legalt sätt. Genom Svenska Bibelsällskapet får vi veta, att det de senaste åren har gått ett 30-tal långtradarlastar med bibelverk från de nordiska länderna till Moskva för vidare befordran.

Till det positiva hör också, att det före jul väcktes förslag, att lagarna med omedelbar verkan skulle ändras så att man officiellt kunde få fira jul. Och avsikten var naturligtvis inte då att markera några yttre ramar, utan att människorna skulle tillsammans få glädjas åt julens verkliga firningsämne: Frälsarens ankomst till vår jord. Det finns ur andlig synpunkt anledning att tala om "Ljus i öster".

Vi ska också vara uppmärksamma på att det också finns dålig litteratur, som tidigare varit förbjuden, men som nu i kommersiellt syfte förs in. Kampen om själarna är inte slut. Det gäller att verka medan dagen varar. Trots att vi har ett primärt ansvar för "vårt eget", får vi inte blunda för vårt ansvar här.

Inte glömma

Vi nås också av rapporter om att de kristnas antal ökar i Kina. Man talar om att det pågår en väckelse utan motstycke. Kinaexperter bedömer, att det idag finns mellan 30 och 100 miljoner kristna i Kina mot omkring tre miljoner vid kommunismens övertagande 1948. Det är Bo Lindberg som ger oss de uppgifterna. Denna expansion är inte ett resultat av stora massmöten utan beror till stor del på aktiva små grupper. Det beror inte på myndigheternas välvilja utan på evangeliets dynamiska kraft. Medan Kinas ledare reser runt i världen i

charmsyfte för att få oss att glömma massakern på himmelska fridens torg, får vi inte glömma att budet når oss att skruvarna dras åt hårdare mot den kristna tron och dess bekännare.

Här hemma

Att vi här hemma lever i full frihet betyder inte att kristen tro är "kostnadsfri". Här tänker jag inte minst på våra kristna ungdomar i skolan. Mot slutet av förra året hade jag tillfälle att träffa några kristna ungdomar. Öppna, glada, fina ungdomar. Att de hade en annan musiksmak än jag må så vara. Vilken kontrast var de inte till många av dem jag åkt buss samman med några dagar tidigare. Dessa använde ett språk, som inte bara sårade en kristen, utan som skulle få varje språkvårdare att ta sig för pannan. Då blev frågan allvarlig: Hur klarar våra kristna ungdomar den många gånger hårda och tuffa miljö som skolan ofta är? Strax efteråt fick jag bekräftat, att många verkligen är pressade. Kanske i en del fall utfrusna, mobbade för att de är kristna.

Här har vi som församling en väldig uppgift. Både att vara ett stöd för ungdomarna och att så långt möjligt medverka till en kristen närvaro och insats i dessa sammanhang. Här finns plats för ekumeniska insatser. Slutklämman i en artikel av Göte Olingdahl får också vara avslutning på den här ledaren: "För vårt lands ungdomars bästa och för vårt lands bästa bör vi nu mera målmedvetet än någonsin arbeta för en ökad kristen närvaro i skolan."

Egard Ohlsson

evangelisk-lutherisk
Missionsvän

Mars 1992

UTGIVNINGS- OCH MANUSDAG

Missionsvän nr 1-5, 10-12 beräknas komma ut omkring den 1:e i månaden, dubbelnumren 6-7 och 8-9 omkring den 10 juni resp 25 aug. Manus vill vi ha in en månad i förväg under adress: EFS distr exp, Ö Storgatan 26, 291 31 Kristianstad.

● Månadens betraktelse

Döden, som leder till liv

"Om vetekornet inte faller i jorden och dör, förblir det ett ensamt korn. Men om det dör, bär det rik skörd." Joh 12:24.

De här orden ur Fastlagssöndagens evangelium ställer i blickpunkten en grundläggande princip, som gäller såväl i den materiella som den andliga världen: Bara genom offer växer livet fram.

Till utsäde tar man bara den bästa säden, om man är en klok bonde. Att strö ut det fina vetet på marken och mylla ner det i jorden kan se ut som dårskap. Varför inte behålla det i magasinet? Det kan vara bra att ha framöver, och under tiden kan man ju njuta av dess skönhet, när man låter det sila genom fingrarna. Men nej - dårskap är att spara och behålla det, klokhet är att ge ut och offra det. Då släpper vi lös livet!

Den här bilden använder nu Jesus, när han vill beskriva sin uppgift här i vår värld. Utgivande, offer, död är nyckelord, när det gäller hans gärning ibland oss. Redan hans människoblivande, som julens budskap nyss har talat till oss om, är ett första och avgörande steg på utblottelsens väg.

När evangelierna sedan skildrar hans fortsatta liv som människa, är det just bilden av utgivande tjänande, som dominerar framställningen. Han bokstavigt talat förbrukar sig själv bit för bit. Synbarligen medvetet söker han upp de jobbigaste sammanhangen och väjer inte för de mest behövande människorna. Och helt följdriktigt ändas detta liv i det slutgiltiga utgivandet i korsets död.

Visst fick han tacksamhet och kärlek som gen-svar från de enkla människor, som han mötte med omsorg och hjälp, men i stort sett såg det hela misslyckat ut, särskilt på slutet. Man kan så väl förstå lärjungarna, särskilt då Petrus, som inte kunde hålla inne sina tvivel: Det måste finnas en enklare, snabbare, bekvämare, bättre väg!

Men det fanns det inte. Och offervägen ledde fram till liv för mänskligheten. Millioner människor genom årtusendena har i Kristi försonargärning funnit liv i ordets innersta bemärkelse, förlåtelse och frigörelse, kraft och hopp. Det utgivna vetekornet bär rik skörd ännu idag.

Textens budskap har tydligt nog ytterligare en dimension. Jag tänker på vår egen väg till barnskap hos Gud. Också här har "vetekornets lag" sin tillämpning, fast naturligtvis i lite annorlunda termer, eftersom Kristi försoningsverk är enastående och varken behöver eller kan upprepas. Jesus talar i v 26 om att följa honom. Innebörden i detta är just att reservationslöst överlämna sig i hans händer, släppa det gamla och med öppen förväntan låta sig falla i hans famn. Påfallande ofta kallar Bibeln detta att dö bort från det gamla livet och uppstå till det nya.

Därmed avslöjas också klart det omöjliga i vår mänskliga älsklingsstanke att det gäller att arbeta sig upp och arbeta sig in i Guds rike. Ge i stället Livets Herre fria händer att arbeta med dig!

Mats Svensson

VÄLKOMMEN

TILL PÅSKFIRANDE
PÅ GLIMÅKRA
FOLKHÖGSKOLA
16 - 20 april 1992

Info från Glimåkra folkhögskola

tel 044-430 40

Anna-Lena Landgren eller
Ulla Johansson

Våra fem ombud
på Hjälmarred:
Tobias Månsson
Eskil Carlsson
Annika Nordkvist
Erik Arvidsson
Cecilia Nilsson

VISION - EN LIVSSTIL!

Tidigt på morgonen den 2 jan vi åkte till årets **UngdomsForum** på Hjälmarreds fhsk i Västergötland. Ungdomsforum för EFS Ungdom, där fem valda ombud (med rösträtt) från varje distrikt deltar. Med på dagarna fanns också observatörer från EFS riks, EFS styrelse, Kyrkans Ungdom, folkhögskolorna m fl. Syftet är att engagera, motivera och inspirera till engagemang och medvetenhet i aktuella frågor.

Vår DistriktsKontaktPerson var Cecilia Johansson, som var med som vår "mamma". Varje ombud fick välja en sektion att arbeta i under de första dagarna enligt följande:

JAG - EN VISIONÄR: Vad är en vision? Det var en fråga som vi fick besvara. Någon uttryckte det så här:

"Något Gud låter mig se, för att arbeta och be".

Sektionsledare var Jonas Andersson och Rolf Stanley, som även visade på bibelord om drömmar, syner och visioner. Se Apg 2:16-21! Vi pratade mycket i små grupper om visioner. Visionärt tänkande behövs i vår tid, och det gäller att tala med Gud och människor samt be. En vision som alla kristna har fått genom Jesus är ett evigt liv. Jag som var med heter **Tobias Månsson**.

EFS - AVVECKLING ELLER UTVECKLING?: Hela sektionen utgick från Bo Lindbergs bok "Kors och kronan", som skulle läsas som förberedelse. Den här sektionen var ett led i en historisk bakgrund av EFS som rörelse, och här väcktes många tankar som resulterade i motioner till Storforum. Hälsning från **Eskil!**

TRONS KONSEKVENSER: Min sektion handlade om vad som är rätt och fel i allmänhet och för en kristen. Alla handlingar har konsekvenser, så

ock vår kristna tro. Vi fick diskutera i grupp omkring några påståenden som kunde tolkas som både rätt och fel för att visa att det här med rätt och fel inte alltid är lätt! Jesus sa: "Ni är världens ljus", vad innebär detta i praktiken för Dig och mig? **Annika Nordkvist**.

MISSION - EN LIVSSTIL: Vi pratade mycket om att mission kräver omvändelse, en helt ändrad livsstil, så att vi kan leva upp till dessa ord. Men hur mycket är vi beredda att lämna för att följa Jesus? Vi fick en hel del sådana frågeställningar och många tankar att fundera på. Missionsarbetsgruppen (MAG) var också med i sektionarbetet och talade om historien bakom projektet "MISSION - en livsstil" och nuläget på Afrikas Horn. Ett horn i sidan till er från **Cecilia N.**

AKTUELL DEBATT: Att döma av det något diffusa sektionsnamnet skulle aktuella samhällsproblem diskuteras, vilket tyvärr inte blev fallet. I stället togs frågan upp om EFS skivbolag CANTIOS ekonomiska problem, och debatten var igång. Resultatet blev en motion till Storforum för att rädda det enda kristna "ungdomsskivbolaget" i landet. En skrivelse till EFS styrelse ska skickas om möjligheterna till en bred ekumenisk ägarkoalition för CANTIO.

Vidare diskuterades "BUDBÄRAREN" och hur man ska göra för att de unga läsarna ska bli intresserade. Den tillträdande chefredaktören Hans "Frasse" Josephsson fick en del förslag, som bemöttes positivt.

Jag saknade dock frågor som t e x flyktingar i Sverige och den kristna aspekten på dödsstraff. **Erik Arvidsson**.

Plenumförhandlingarna ägde rum på lördagen den 4 jan och kallas **Storforum**. I år hade 18 mo-

Forts sid 41

EFS PENSIONAT I VITTSJÖ SÖKER FÖRESTÅNDARE/FÖRESTÅNDARPAR

Vittsjö ligger ca 2 mil norr om Hässleholm, mitt i Göingebygden. Naturskön trakt med skog och sjö.

När nuvarande föreståndaren sedan många år lämnar sin tjänst med pension vid utgången av -92, söker vi hennes efterträdare. Eventuellt kan ett föreståndarpar komma i fråga, med 1,5 tjänster.

Vi söker dig som vill arbeta med människor, kan känna ansvar och stå på egna ben. Som föreståndare skall du leda, samordna och planera verksamheten. Du har uttalad kristen tro och vill arbeta i dess anda.

Verksamheten bedrivs året om, med störst beläggning på sommaren och de stora helgerna, då det oftast är fullbelagt i de 40 rummen. Kurser, konferenser, familjemiddagar och weekendsamlingar är exempel på övriga arrangemang.

Tjänsten eller tjänsternas slutgiltiga uppdelning vill vi diskutera utifrån de sökandes kvalifikationer.

Tillträde tänker vi oss under hösten -92, för att du/ni under en tid ska kunna gå parallellt med nuvarande föreståndare.

Vill du veta mer, så ring föreståndare Karin Olsson, tel 0451/220 87 eller Anders Månsson, tel 0451/364 31

Ansökan sänder du till:

EFS distr-exp
Östra Storgatan 26
291 31 KRISTIANSTAD

BUSSRESA

från Skåne och Blekinge till

EFS konferens i Stockholm

(Linjebuss i Kristianstad med Lennart Nilsson som chaufför.)

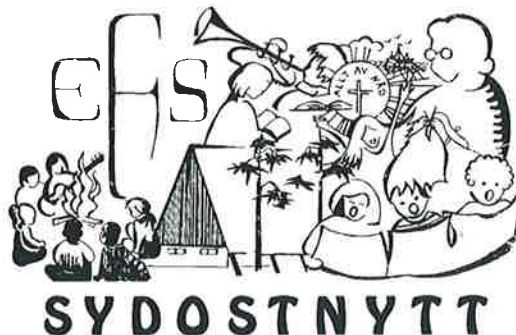
Avresa tisd 23 juni. **Aterkomst** månd 29 juni.

Påstigning i Kristianstad, Hörby, Hässleholm, Åsljunga och Markaryd.

Avgift för bussresan t o r (vid 40 pers) ca 500 kronor. Mat och logi tillkommer. Vi bor på Hagabergs Folkhögskola i Södertälje, där vi också äter frukost varje dag.

Utförlig reseplan etc i tidningens aprilnummer.

Hör av dig snarast med ev förhandsanmälan till Torsten Persson tel 0415-621 55 eller till Lennart Nilsson, tel 044-12 20 28.

Du är försäkrad!

EFS centralt har tecknat en kollektiv olycksfallsförsäkring hos Folksam som gäller "Samtliga deltagare i av EFS eller dess lokalorganisation anordnad verksamhet." Obs **samtliga!**

Försäkringen gäller från det du går ut genom din dörr, för att delta i ett EFS-arrangemang, och till dess du har kommit hem och stängt dörren om dig.

Som förening behöver ni alltså inte ha någon försäkring av den här typen. Om den ingår i det försäkringspaket ni har undertecknat, så be bolaget ta bort den och ge er en billigare försäkringspremie.

Vi kommer att än en gång sända ut ett försäkringsbesked till alla våra föreningar. Glöm inte att kolla er försäkring, och betala inte onödiga premier.

Du kan faxa

Telefax har vi nu på distr-exp och Bok & Musik. Numret är i båda fallen 044-12 10 90.

Predikobesök mars

Först ett beklagande. Förra månadens "pålysningar" var delvis felaktiga. Det är denna månad Torsten Persson kommer på besök till Fjälöv den 26, Algustorp den 27 och Vårsjö den 28.

Biskopsval

Den 21 mars är det biskopsval i vårt stift. Det är ett viktigt val, inte minst med tanke på kyrkans förhållande till staten i framtiden. Utredaren Carl Axel Petri har lagt fram tre olika förslag till tänkbara lösningar:

- Statskyrkan består = oförändrat alltså
- Frikyrka = jämställdhet med nuvarande frikyrkor
- Mellankyrka = fri från staten, men får hjälp av staten att kassera in kyrkoavgiften/skatten.

Tiden torde vara mogen för förändrade relationer mellan staten och kyrkan. Kyrkan borde få vara herre i sin Herres hus, som någon sade, utan inblandning av staten.

När det gäller biskopsvalet, och hurudan biskop vi behöver, så ser jag följande kvalifikationer som viktiga:

- God andlig ledare, fast och djupt förankrad i Skriftens ord.
 - Visionär, med blick för kyrkans möjligheter att nå människor med det frigörande och frälsande evangeliet.
 - Administratör, som klarar av att vara en god herde för alla prästerna och för hela Lunds stift.
- Låt valet bli ett böneämne för dig. Valet är viktigt ur gudsrikets synpunkt, för vår Svenska kyrka, och för oss inom EFS - en del av denna kyrka.

Rune Johansson

Missionsvän - Bibelvännen

Styrelsen i distrikt 11 och 12 har båda fattat principbeslut om att slå samman de två distrikternas tidningar fr o m 1993. En arbetsgrupp bestående av representanter från båda distrikten ska utarbeta ett förslag på tryckning, layout, innehåll, policy, kostnader, redaktionsråd/utskott, redaktör och mycket annat.

Några av motiveringarna bakom principbeslutet är:

att en tidning som speglar båda distrikternas arbete skulle skapa större samhörighetskänsla och gemenskap mellan distriktens medlemmar och vänner

att det finns många i "gränslandet" mellan distrikten som nu har båda tidningarna

att någon arbetsbesparing borde vara möjlig, detta bl a med tanke på planering, innehåll etc

att en tidning borde bli billigare att trycka än två. Grundkostnaderna är ju desamma oavsett upplagens storlek

att det kan vara mer motiverat att deltidsanställa en redaktör om det blir en gemensam tidning.

Om dessa och många fler motiveringar och frågor kan besvaras och försvaras positivt, ska arbetsgruppen utreda. Den ska sedan lägga fram sin utredning inför styrelserna, som har att fatta avgörande beslut.

En annan fråga är tidningens namn. Vad ska den heta? Arbetsgruppen får ta i den frågan också, men har du synpunkter så hör gärna av dig.

1993 JUBELÅR

SVENSKA KYRKAN

Inom Svenska kyrkan pågår planeringen av JUBELÅRET 1993 för fullt - kulmen på bekännelsearbetet.

JUBELÅRET 1993 kulminerar Svenska kyrkans pågående arbete med att uttrycka den kristna tron idag. Kyrkan har i alla tider tolkat tron för varje ny generation. Vid vissa tider i historien är detta särskilt nödvändigt. Så var det t ex för 400 år sedan, när Svenska kyrkans bekännelse fastställdes av Uppsala möte 1593.

Andra världsbilder och andra livsvillkor utmanar idag den kristna tron till nya uttryck. Bekännelsearbetet har velat ta denna utmaning på allvar.

UNDER JUBELÅRET vill kyrkan sätta bekännelsen och lovsången i centrum. Jubel kommer inifrån, ur människans egen erfarenhet av befrielse och lust att dela med sig. Det har sin plats i församlingens liv. Varje församling måste själv utforma sitt Jubelår.

Jubelåret i Tredje Mosebok handlar om befrielse och upprättelse. Firandet av Svenska kyrkans Jubelår börjar första söndagen i Advent 1992 med en text ur profeten Jesajas bok som Jesus anknyter till:

- Han har sänt mig till att förkunna befrielse för de fångna och syn för de blinda, att ge de förtryckta frihet och förkunna året som Herren har valt.

Glädjen över befrielsen gäller både enskilda människor och församlingar. Den uttrycks också i kyrkornas solidaritet med förtryckta människor och fattiga länder. Låt allt som händer under 1993 - gudstjänster, studiecirklar, församlingsfester - gå under temat Jubelår!

BLAND DET FÖRSTA som händer under året är att bekännelsearbetets lilla bok delas ut. Den omfattar 64 sidor och beskriver i ord och bild enkelt och kortfattat det centrala i kristen tro. Alla

stift och många församlingar har tagit vara på möjligheten att lokalt framställa ett avsnitt på 16 sidor.

Mer än 2,6 miljoner exemplar är hittills beställda. Många församlingar väljer att dela ut boken personligen och följa upp den med temagudstjänster och samtalsgrupper.

EN STÖRRE BOK kommer senare under Jubelåret. Den vill i text och bild spegla hur en kristen samtida trostolkning kan se ut. Framställningen är beskrivande och resonerande, och boken ska utstråla svensk nutid. Den tar våra akuta och eviga frågor på allvar.

Bokens avsikt är att peka på den kristna trons egenart och centrum, den levande och uppståndne Kristus. Läsaren inbjuds att se sitt liv i ljuset av detta centrum. Genom boken kan församlingen inbjuda till samtal, stimulerande och allvarliga.

LÅT OSS TILLSAMMANS uppmuntra varandra till frimodighet i förberedelserna inför 1993. Låt oss be att Jubelåret blir ett år av befrielse och glädje.

OVANSTÅENDE är hämtat ur en folder producerad av Svenska kyrkans information. Till det skrivna kan tilläggas, att inom Lunds stift har bekännelsearbetets lilla bok beställts i 361.000 exemplar, ingen dålig satsning.

Jag hoppas att vi inom EFS kan dra vårt strå till stacken, så att Jubelåret blir vad det är tänkt att vara "ett år av befrielse och glädje". Alla kan inte engagera sig i "bokutdelningen", men alla torde vi kunna engagera oss i bönetjänsten.

DU KAN GÅ VIDARE till sidan 45 och se hur tidtabellen för bekännelsearbetet ser ut. Arbetet startade redan 1983. Tyvärr ger inte svartvitt full rättvisa åt bilden, den skulle ha varit i färg.

Rune Johansson

INDIEN-DAG

på Glimåkra Folkhögskola

Snö, kyla och solsken var den yttre inramningen för oss nittiofem som hade tagit tillfället att köpa in oss på en Indiendag. Klockan ett välkomnades vi, och härliga dofter nådde oss från köket.

Det här läsåret har vi två lärare med Asien-anknytning utöver det vanliga. Gamini Samarasinghe är lärare i matematik och naturkunskap, men hade vi haft matlagning på indiskt vis på schemat, skulle han kunnat ta ansvar för det också. Han har sitt ursprung på Sri Lanka. Indien har varit Margaretha Bergils land under en stor del av hennes uppväxt, då hennes föräldrar jobbat i Svenska Missionsförbundets tjänst. Margaretha är vår textillärare. Tillsammans med dessa två hade Ulla Johansson, Anna Lena Landgren och Kerstin Persson åstadkommit ett mycket varierat program, som alltså tog sin början med en riklig måltid.

Vi fick ta för oss så mycket vi vågade av lammkött i currysås, "Moghul"-ris (kokt i lammbuljong och kryddat), yoghurtmarinerad kyckling, kokosflingor kryddade med cayennepeppar och vitlök, mangochutney och flera olika sallader. Dessutom hade man gjort ärtmjölsbröd, som är ett friterat bröd. Desserten bestod av flera olika sorters färsk frukt. Efter maten fanns det möjligheter att se på en utställning, köpa lotter eller handla lite olika varor från Asien.

Programmet fortsatte sedan med en kort historisk bakgrund till förhållandena i Indien. EFS har för tillfället inga utsända i Indien, men arbetet fortsätter på vissa platser, och detta berördes också.

Kläderna i Indien är fantastiskt vackra, och det fick vi bekräftat, då några av våra barn hade klätts i sarier, turbaner m m. Margaretha berättade och visade oss på detaljer och olikheter medan bar-

nen passerade, ackompanjerade av indisk musik. En glimåkrfamilj, som adopterat två barn från Sri Lanka, berättade om sina intryck av det landet. Det finns mycket där som är lockande för en svensk: härligt klimat och vacker natur, men annat som är avskräckande som problem, som har samband med stridigheterna mellan tamiler och singaleser.

Eftermiddagen avslutades med en bildvisning av Margaretha och hennes man, Jan, som var i Indien så sent som i fjol. Efter den här dagen är intrycket av Indien mer varierat, en del ansikten och miljöer har fastnat på nähinnan, och minnet av den goda maten finns fortfarande kvar.

Eva Nilsson

SÅNGHELG

Vi var väl ett 50-tal personer från 11:e och 12:e distriktet som sökte oss till Vittsjö pensionat den 17-19 januari.

Det är nu 20 år sen Gunnar Ebbinge startade denna form av inspirationshelg, och många var där som aktat sig för att missa den årligen återkommande helgen. Andra var där för första gången.

Börje Gustafsson, denna sprudlande människa, ledde oss in i musikens underbara värld. Själv hade han skrivit det mesta av både text och musik, och vi fick verkligen prova på olika stilar. Alla gick väl inte riktigt lika bra att döma av Börjes ansiktsuttryck, men allt eftersom timmarna led slätades rynkorna ut mer och mer.

En av favoritlåtarna var "Gränslös", som handlar om den gränslöshet som vi anar redan här på väg mot landet som inte känner några gränser. Hämtat från 1 Kor 13:12-13.

Anneli från Glimåkra folkhögskola hjälpte oss med uppvärmning av lite annorlunda slag, där både Bach och Mozart hade sitt finger med i spelet. Mari och Marie gladdes med sång och spel, och Glenn med uppbyggliga andakter.

Barnen hade roligt med Cilla, och sist men inte minst: den mycket goda maten stod personalen med Karin i spetsen för. Varmt tack för en jättefin helg!

Gittan och Gunnel

ATT KOMMA SAMMAN

"Det är gott att tacka HERREN och att lovsjunga ditt namn, du den Högste." Ps 92:2.

"Spirit" stod det på programmet på EFS-Gården, Åhus. Vi var en ganska stor skara, som hade letat oss dit för att lova Gud, upphöja Jesus och prisa hans namn. Det blev en kväll då vi kunde känna Guds närvaro.

Av Håkan Sunnlidens predikan var det ett par saker som särskilt mejslade sig fast i mitt medvetande. I 1 Pet 3:21 talas det om att dopet inte renar oss från smuts, utan det för oss till Jesus som med sitt blod renar oss från all synd. Håkan förklarade också att på domens dag så blir vi inte dömda för våra synder, för dem har Jesus försonat med sitt blod, utan domen gäller hur vi har låtit nåden få påverka vårt lärjungaskap.

Det blev också avskilt en stund för förbön, då vi på ett mäktigt sätt fick uppleva Guds helande kraft. Halleluja, det är Gud som all äran skall ha. Det är viktigt att komma samman och bli uppbyggda och låta Guds ande flöda in i våra liv och tända ljus och glädje.

Väl mött på nästa "Spirit".

Hälsningar **Gunborg**

Forts fr sid 36

tioner inkommit och 17 bifölls efter smärre ändringar.

Nästa punkt var insamlingsmålet för MEL (Mission - en livsstil) 1993. Detta fastställdes utan någon längre diskussion till 1,5 miljoner kr. Kandidatnominering skulle ske till bl a EFS riksstyrelse och EFS Media AB, men eftersom valberedningen inte fungerat, så var det skralt med namn. Malin Arnoldsson valdes till TONÅRSFORUM (MKU, SMU, BUF ekum forum) ytterligare ett år och sattes som tredje namn på Orosstiftarens redaktion (redaktören väljer ut vem han vill ha med). Dessutom valdes Tobias Månsson in i valberedningen inför nästa års UNGFO. Storforum tog nio timmar effektiv tid med pausgympan inräknad!

På kvällen var det SM i EFS-spex. 1:an vann med ett litet tips till alla övriga distrikt.

Det blev en upplevelse med lite sömn, men en inspirations-kick med hem i bagaget!

Erik Arvidsson, Glimåkra
Eskil Carlsson, Fjälöv
Tobias Månsson, Stoby
Cecilia Nilsson, Bjärnum
Annika Nordkvist, Krstd

ÄR DU FÖR LITEN?

Jag skulle den här gången vilja berätta om en man som var väldigt ung när han blev profet. Åtminstone ansåg han själv att han var för liten. Gud ville att Jeremia skulle berätta för folket att de måste lita på Gud i alla situationer, även om det var krig och hungersnöd runt omkring dem. Jeremia har skrivit en av böckerna i Gamla Testamentet som har samma namn, Jeremias bok.

Jeremia var först osäker på om han kunde berätta för folket om Gud, eftersom han var ung, men då sa Gud till honom. "Säg inte: 'Jag är för ung', utan gå vart jag än sänder dig... Se, jag lägger mina ord i din mun..." (Detta kan Du läsa i Jeremia, kapitel 1, verserna 7 & 9.)

Så här är det faktiskt med Dig och mig också! Du kanske inte skall bli pastor eller präst, men Du kan vara en god kamrat och berätta om Jesus för Dina kompisar, ta med en vän till missionshuset eller kyrkan, och framförallt kan Du be för en vän som har det lite jobbigt. När jag var ungefär 10 år var jag med i en barnkör, och varje vecka började vi med att berätta om någon händelse och be för alla våra klasskompisar och föräldrar. Ingen är för ung för att sprida ut att Jesus är en vän som man kan lita på!

Jag skulle vilja säga att det är just Din uppgift, men vi är alla olika och kan göra det på skilda sätt. Peter kan bjuda in till Scoutgruppen, Lisa till söndagsskolan, Daniel till FG/PG och Anna till TG. Alla har vi gåvor som vi fått av Gud för att använda, även vi barn!

Läs vad Gud hälsar till Dig:

"Frukta inte, jag hjälper dig," Jes 41:13.

Hej hopp! **Cilla**

ANKARET 21 mars

Musikcaféet i Åstorp kl 19

Medverkande: PerErik Hallin

Gospel Company,

Malmö

FILIPPUS

– APOSTELN SOM TRODDES HA VERKAT I SVERIGE

”Filippus (aposteln) predikade tjugo år i Sithia, som nu heter Sverige, från Österlanden till Östersund. Hedningarna grep honom omsider och släpade honom till templet i Uppsala och ville tvinga honom att offra åt Mars, som svearna kallar Oden.”

Så berättas det i den medeltidssamling av legender som bär det latinska namnet *Legenda aurea*. Det ska noteras att det är den svenska versionen av legenden som har denna uppseendeväckande uppgift om aposteln. Att uppgiften naturligtvis inte är historiskt faktum är givet. Hur den kommit till ska vi återkomma till senare i denna artikel.

FILIPPUS - HÄSTVÄN

Egentligen är det första maj som är Filippus dag i våra almanackor. Det gällde fram till 1901, då Valborg fick ge namn åt denna dag och Filippus med kortformen Filip flyttades till 2 maj i stället.

Nu brukar ju bibliska namn oftast ha en religiös betydelse. Det gäller emellertid inte om detta apostlanamn. Alla källor är nämligen ense om att ordet är bildat av de grekiska substantiven *filos* som betyder vän och *hippos* som betyder häst. En översättning skulle alltså ge ungefär hästvän eller hästälskare.

Om någon förvånas över att en israelit på Jesu tid bar ett grekiskt namn med så profan innebörd, så är förklaringen enkel. I Nya Testamentets kulturvärld dominerade ju hellenismen, denna grekiskt präglade blandkultur, som fört språkods av hellenskt ursprung till alla delar av Orienten.

Nu hör Filippus inte till de apostlanamn vi möter

VALBEREDNINGEN INFORMERAR

I tur att avgå ur distriktets styrelse är Lena Andersson, Jonas Hallabro, Ingemar Hognert, Laila Johansson och Inga-Kerstin Johnsson. Jonas och Ingemar har avböjt återval.

Valberedningen föreslår återval av Lena Andersson, Laila Johansson och Kerstin Johnsson samt nyval av Ingemar Bjärneroth, Glimåkra. Ytterligare förslag håller på att bearbetas.

ofta i Nya testamentet. Det är tämligen lätt att ställa samman de sparsamma uppgifterna om honom. **Då ser** vi att han var från staden Betsaida, ett fiskeläger vid Gennesaret. Namnet Betsaida betyder mycket betecknande fiskehus.

Från denna stad var också de båda bröderna Simon Petrus och Andreas. Evangelisten Johannes berättar att det var just Andreas som förde Filippus i kontakt med Jesus och betonade att denne var Kristus, alltså Gamla testamentets Messias.

Det tycks som om just Johannes har ett speciellt intresse för Filippus. Medan de andra evangelisterna endast nämner hans namn och hemort, berättar Johannesevangeliet om honom som aktiv vid flera tillfällen. Han är alltså den som berättar för den skeptiske Natanael att Jesus från Nasaret är Messias och får skeptikerns och intellektualistens tvivlande invändning: Kan något gott komma från Nasaret?

När detta evangelium berättar om bespisningsundret, är det också Filippus som får Jesu fråga: Var skall vi köpa bröd så att alla dessa får äta? Filippus svar: Det räcker inte med bröd för tvåhundra denarer, visar att han tar frågan högst seriöst.

Före sista påskfirandet i Jerusalem uppsökes Filippus av några greker som vill få kontakt med Jesus. Det är mycket typiskt att han då först söker upp Andreas för att dryfta frågan. De båda, Andreas och Filippus, är nämligen nära knutna till varandra.

Sista gången vi hör något om Filippus är sista kvällen före långfredagen. Då säger han till Jesus: Visa oss Fadern, det är nog för oss. Han får då svaret: Så länge har jag varit tillsammans med er, och ändå känner du mig inte, Filippus. Den som har sett mig har sett Fadern.

KOM TILL SKYTIE

Men här slutar det bibliska materialet om denne apostel. Visserligen finns det i Apostlagärningarna berättelser om en Filippus, men detta är en helt annan person, diakonen Filippus.

Liksom när det gäller de andra apostlarna har emellertid den fromma legenden fyllt ut där den mera nyktra framställningen slutar. Om Filippus berättas sålunda, att han kom till Skytien norr om Svarta havet och predikade där.

Och här skymtar vi förklaringen till att man i den svenska versionen av legenden förlade hans verksamhet just till vårt land. Scytia (ev med namnformen Shithia) har av en okunnig översättare tolkats som ett namn för Sverige.

Det legenden har att berätta om Filippus verk i

Skytien är kort men dramatiskt och har sagans prägel. Det sägs att han verkade här i tjugo år och predikade. Sen grips han av hedningarna som vill tvinga honom att offra till krigsguden. Två tribuner och krigsgudens präst vaktar aposteln och ska övervaka offret. Men Filippus räddas på ett högst mirakulöst sätt. Upp ur underjorden vid foten av gudabilden stiger nämligen en fruktansvärd giftsprutande drake. Prästens son och de två vaktande tribunerna dödas av drakens andedräkt. Samma öde drabbar den folkmassa som samlats för att se offret. Då griper Filippus ett kors, och med detta tecken som är starkare än avgrundsmakterna driver han ut draken i vildmarken. Sen botar han med samma tecken de förgiftade och väcker upp de döda. Slutet blir givetvis, att många tror på hans förkunnelse och låter döpa sig.

Filippus med korset, trampande på draken. Laterankyrkan i Rom. Lärjungar till Bernini har utfört statyn

KORSFÄSTES OCH STENADES

Vissa källor förlägger händelsen med draken till Frygien i stället för Skytien. Frygien var en del av Mindre Asien, alltså nuvarande Turkiet. I varje fall uppges det att Filippus senare for till Hierapolis i norra Syrien, där han predikade tills han var 87 år gammal. Då blev han av motståndarna korsfäst liksom Kristus själv. Men medan han hängde på

korset beslöt man att i stället stena honom. Så drabbades han då av båda dödssätten samtidigt.

Bildframställningarna av Filippus brukar visa honom med ett kors. Det kan vara ett vanligt latinskt kors eller ett egyptiskt, d v s med ögla upp-till. Ett sådant tecken hade hos de gamla egyptierna innebörden av liv och odödlighet. Även korsstav och stenar kan förekomma på bilderna av denne apostel.

Klart är att korset och stenarna syftar på legenderna om hans martyrium. Men korset kan också syfta på legenden om fördrivandet av draken. Någon gång kan man också se bilder som mera direkt syftar på denna berättelse. Då bär Filippus på en skål med en drake eller orm.

De yrkeskategorier som ser Filippus som sin skyddspatron är sedan gammalt hattmakare, köpmän och valkare. De senare var yrkesmän som sysslade med att rena och bleka tyger, hudar och läder. Det är en smula gåtfullt varför just dessa yrken knutits till aposteln, men troligtvis finns här motiveringar som i dag är okända för oss och bortglömda.

Birger I Ohlsson

NEJ till 11

Vid styrelsens sammanträde den 22 januari diskuterades bl a fördelar och nackdelar med att minska antalet ledamöter i distriktets styrelse från 15 till 11. Styrelsen fann inte några fördelar med minskningen av bl a följande skäl:

- Några ledamöter är som regel förhindrade att närvara, och ett för litet antal närvarande ger inte den breda beslutsgrund som är önskvärd.
- Kontaktytan med föreningar och kretsar blir mindre.
- Minst en styrelseledamot skall ingå i vart och ett av de 12 utskott och råd som finns.
- Arbetsbördan för den enskilde styrelseledamoten blir större.

Styrelsen beslöt att föreslå årsmötet att ej bifalla motionen om att minska antalet styrelseledamöter från 15 till 11.

INSPIRATIONS DAG

Den 1 februari var det åter Inspirationsdag i Ringamåla. Vid 10-tiden satt 80 ungdomsdeltagare och övriga intresserade med förväntan inför det Peter Halldorf från Linköping hade att förmedla. UU som stod som arrangör hade inbjudit Peter att tala och undervisa över ämnet "Den första kärleken".

Till att börja med kartlade Peter det klimat som vi har att arbeta i. Det finns mycket av omvärldens åsikter och värderingar som vi har anammat inom kyrkans väggar. Han uppmanade oss att uppmärksamma varje individ. Att leva nära människan och förstå deras situation - inte bara svara contra lyssna. Det krävs inlevelse, respekt, villighet och ödmjukhet från vår sida.

Det finns här en skillnad mellan Guds kärlek, som är villkorlös, och Guds löften med villkor på lydnad. Att älska tar tid, och vi måste låta varje sökande människa upptäcka och uppleva i sin egen takt för att evangeliets budskap ska kunna verka i människan. Evangelium behöver förstås, inte enbart höras.

Vi som var där fick en del att tänka på beträffande vår verksamhet och kontakten med ungdomar och barn. Peter avslutade med att samla oss i små grupper för att diskutera det som vi fått till del under dagen. Efter fiket blev det förbönstund, där alla representerade platser fick speciell förbön.

TACK till Ringamåla och UU för en fin gemenskap.

Cecilia Johansson

Inspirationsledaren Cecilia Johansson flankeras av föreläsaren Peter Halldorf (till vänster) och gårdsföreståndaren Olle Svanström.

Korta meddelanden

EFS Pensionat i Vittsjö anordnar Vårdag - Gemenskapsdag den 10 maj.

Blåsarlägret på Glimåkra folkhögskola blir den 4-9 augusti.

EFS i Lund anordnar bibeldagar på Biskopsgatan 10 den 28-29 mars. Temat blir **Friska relationer i församlingen...** Talar gör Agneta Svensson, Växjö, och Stefan Johansson, Lund.

Sommarbarn från Lettland frågar efter dig. Långt ner i det lettiska samhället finns de föräldralösa barnhemsbarnen. På varje barnhem finns det en grupp barn som helt saknar anhöriga och därför aldrig får lämna barnhemmet. Du har chans att få ta emot ett eller två sådana barn under fyra veckor i sommar. De saknar kärlek, och skulle må väl av att få uppleva sådan under några sommarveckor i Sverige. Du kan kontakta Stefan Johansson för mer information. Ring 0413-321 22.

TONÅRSLÄGER

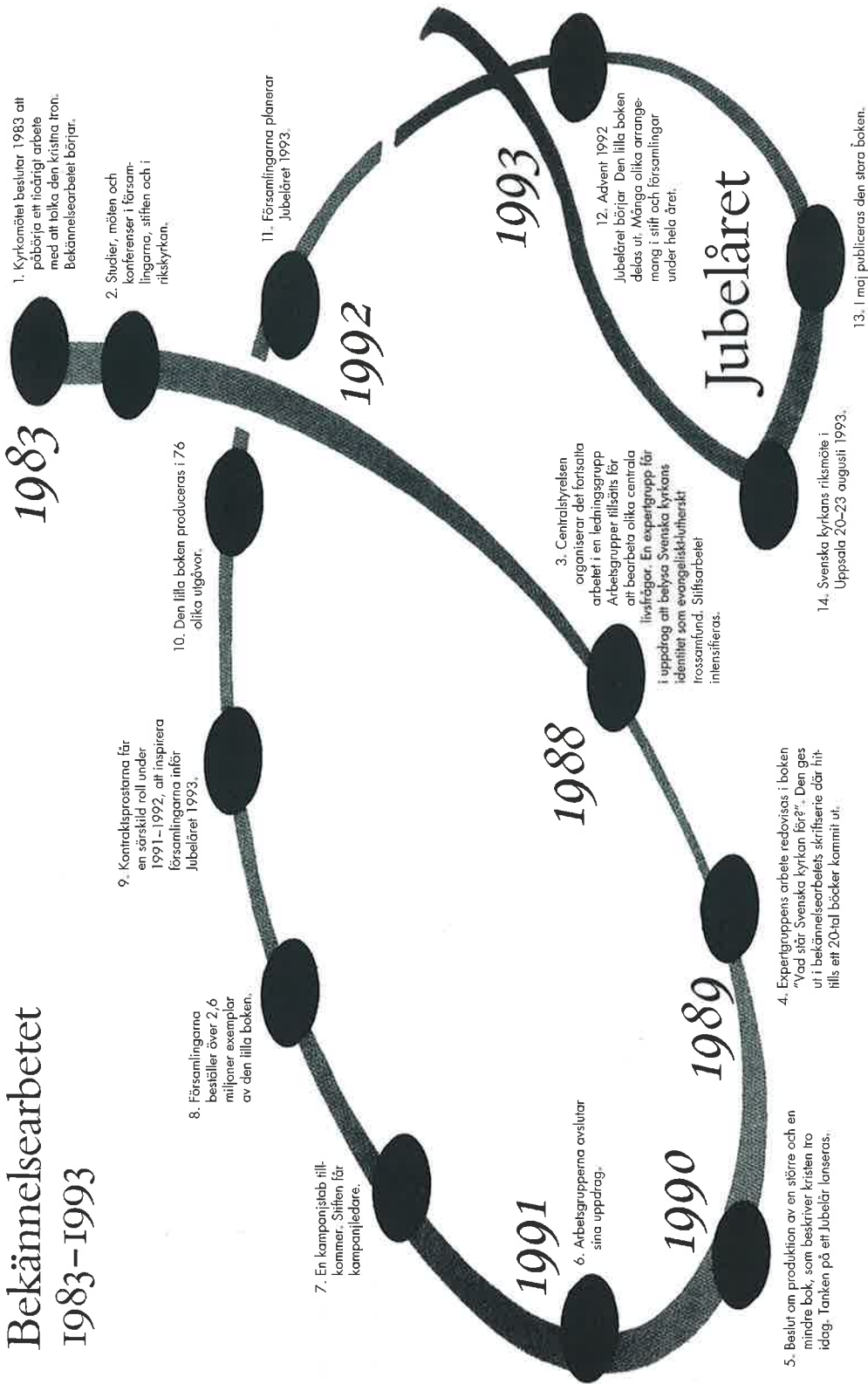
Vittsjö 3-5 april

Ledare: Håkan Lindberg, Uppsala,
Cecilia Johansson, Kristianstad,
Ingrid Ivarsson, Röke,
Niklas Månsson, Hässleholm
m fl.

Anmäl till exp 044-12 53 39 senast 25 mars.

ALLA FRÅN 13 ÅR, VÄLKOMNA!!

Bekännelsearbetet 1983-1993

CILLAS RUUTA

Då var det dags för informationsruta igen, det går så fort mellan varven så man hinner inte med. Snart är det sommar och varmt! Vi får visserligen vänta någon månad till, men det som inte kan vänta är **viktig information till DIG!**

I vårt distrikt har vi förmånen att arbeta med barn och ungdomar samt deras ledare, och nu har jag haft kontakt med de flesta och det känns skönt! Nu till informationen:

UNGDOMENS SPORTDAG i Hässleholm den 8 febr har i skrivande stund ej ägt rum, men anmälningarna har strömmat in och det är **fullt**, förutom att vi kunde tagit emot två daminbandyilag ytterligare. Av utrymmesskäl kan jag tyvärr inte ge plats åt alla som velat vara med i år. En underbar känsla att få gensvar, och det handlar om att nå ut och tillvarata ett behov som finns. Må vi nu visa på Gud, genom sporten.

TONÅRSLÄGER i Vittsjö på Pensionatet den 3-5 april blir av på mångas begäran. Där ges det tillfälle att samlas kring Håkan Lindbergs tankar, diskutera sina egna och vara tillsammans med nya och gamla vänner.

Ledarteamet blir från orterna runt omkring Vittsjö, så att en naturlig kontakt knyts redan under lägreets gång. Speciellt roligt och värdefullt är att Håkan Lindberg från Uriks här i Kristianstad har möjlighet att vara med oss på detta läger. Mer info kommer per folder. Se även annons i denna tidning!

UPPMANING: UU planerar just nu kretsledarsamlingar inför hösten. Så vill Ni samla ihop eller kontakta varandra och bestämma vilken veckodag och tid som passar Er, så blir det betydligt lättare för UU och distriktskonsulenterna att ha framförhållning i denna fråga. TACK!

BIBELLINJE MED LEDARKUNSKAP

För Dig som

- * vill få en fast grund i kristen tro
- * vill upptäcka och pröva vilka Dina gåvor är
- * vill ta aktivt ansvar i församling/ kristen förening

Den **ettåriga kursen** på Glimåkra Folkhögskola ger undervisning i: Bibelkunskap, psykologi/självavård, troslära/apologetik, ledarkunskap, m m.

Praktik 2v/termin i församling, kristen förening el närliggande socialt arbete.

Gästföreläsare 92/93: Peter Halldorf, Johan Tyrberg, Hans Lindholm, Lena Lagerqvist, Anneth Munga.

Anmälan: Senast 1 juni.

För prospekt och ytterligare information, kontakta: Glimåkra Folkhögskola, 280 64 GLIMÅKRA. Tel 044-430 40 (vx).

Tusenåriga ord gäller

Predikaren skrev långt före Kristi födelse (1:9): "Vad som har varit är vad som kommer att vara, och vad som har hänt är vad som kommer att hända: inget nytt sker under solen."

Vad sägs om följande citat:

"Vi tränade hårt - men varje gång vi började få fram fungerande grupper skulle vi omorganiseras. Jag lärde mig senare i livet att vi tenderar till att möta varje ny situation genom omorganisation och också vilken underbar metod detta är för att skapa illusionen av framsteg medan den åstadkommer kaos, ineffektivitet och demoralisering."

Citatet verkar helt modernt, men det är Gaius Petronius som skrivit det. Han bodde i Rom och dog redan år 66 e Kr.

Kärleken...

Verklig kärlek har väldigt lite med skönhet, fysisk styrka eller romantiska omständigheter att göra. Den verkliga kärleken tar ofta vid där kärleksromansen slutar. Det kan börja med en förälskelse som genomgår en förvandling allteftersom verkligheten uppenbaras, men det är långtifrån alltid. Kärleken har mer med inner- än yttersidan att göra.

Det sägs ibland att kärleken är blind, men jag vill påstå att den är klarsynt. Visst har du hört: Vad kan hon se i honom, eller vad kan han se i henne, som ser så... Verklig kärlek ser inte det yttre som något avgörande. Kärleken är djupseende, den ser genom skalet.

Visst är det roligt att få ett vackert inslaget paket. Men det är ju innehållet som är det avgörande. Bakom ett vackert ansikte och en väl formad kropp kan gömmas en ragata eller en despot. Och tvärtom - bakom ett fullt yttre kan det gömma sig en "ängel". Den inre utstrålningen är viktigare än den yttre skönheten, som sällan varar livet ut.

Det finns par, unga men också lite äldre, som flyttar samman och bor under äktenskapsliknande former på prov, som det heter. De har inte riktigt fattat vad det hela handlar om. Det är ungefär lika logiskt som att stoppa i sig en bit äpple för att se om det är en banan man vill ha.

Inte får man uppleva verkligheten, hjärtats hemlighet om du så vill, genom att leva samman på prov. Det krävs ett fullständigt och odelat förtroende om det ska lyckas. Det kan förverkligas på riktigt först när vigseln är klar och löftena om trohet har avgetts inför vittnen.

I ett äktenskap ska det inte finnas några hemligheter mellan makarna, några lönnfack. Det finns dock ett ämne som inte bör få föras upp till diskussion - gissa vilket. Det är ordet skilsmässa. Kommer det ordet upp i något sammanhang biter det sig lätt fast. Det blir snart en möjlig utväg, även om det

som regel är en dålig sådan.

Någon har sagt att kärleken tjuvar oss mer än äktenskapet, på samma sätt som romanen fånglar oss mer än verkligheten. Tänk efter om det stämmer på dig. En del människor är som tändstickor. Varför? De flammar plötsligt upp, och så tappar de huvudet. Ibland behövs det inte mer än ett plötsligt uppflammande, och så är hela familjeidyllen slagen i spillror.

Att vara gift innebär inte att man är sammanlimmade som två plankor. Men kärleken binder samman utan att hindra. Båda kan omöjligt ta del i allt med samma varma intresse. Men båda kan helhjärtat sträva åt samma håll. Det innebär inte en spikrak motorväg full av samförstånd och samarbete. Det kan ibland bli bulor eller hål i vägen man färdas tillsammans på, ibland kröker den också.

Din äkta hälft kan bli blixtrande arg. Du själv kan bli vansinnigt uppretad. Båda kan ni bli helt vidriga. I en sådan situation gäller det för den ene att försöka hålla huvudet kallt. Om båda tappar besinningen kan vad som helst (nästan) hända.

Det finns ett ord som aldrig får stoppas undan eller glömmas bort. Det är ordet förlåt, och som en följd därav: Jag förlåter dig. Det är också viktigt att i sådana sammanhang kunna travestera Petrus:... du vet allting, du vet att jag älskar dig.

Finns det något bättre, någon större förman, än att få växa och mogna tillsammans alltefter som åren går. Det är inte alltid en vandring på rosor, och det ligger säkert något positivt i det också. D L Moody lär ha sagt: Jag har haft mer besvär med mig själv än med någon annan människa jag någonsin träffat. Han sa det troligen inte med tanke på äktenskapet, men det kan säkerligen äga sin tillämpning även där. Erfarenheten säger mig det.

Nu vill jag sluta med en uppmaning: fatta pennan och skriva ner dina synpunkter/upplevelser! Du behöver inte kunna skriva felfritt, eftersom vår korrekturläsare klarar av att rätta om det behövs. Du får gärna vara anonym i tidningen, men red behöver veta ditt namn.

Rune Johansson

”Med harpa”

På mina dagliga spårvagnsresor i Göteborg träffar jag folk med olika nationaliteter och yrken, tro och livsåskådningar. I de studerande ungdomarnas skara ser man en del musikstuderande. Av instrumentfodralets storlek och form, som de bär på, kan man se om det handlar om blås- eller stränginstrument.

Vid ett tillfälle kom jag i samtal med en musikstuderande dam på tillfälligt besök i stan. Hon hade inget instrument med sig. Det hade hon nog inte haft, även om jag mött henne på hemmaplan. Den unga damen var nämligen en blivande konsertharpist - harpospelare. En ung människa som ägnade tid och kraft åt att lära sig spela ett instrument, som nämns redan i 1 Mos 4:21: *”Jubal: han blev stamfader för alla dem som hanterar harpa och pipa.”*

För tjugo år sedan var det en vandringsutställning i Stockholm, Köpenhamn och Oslo, som visade bibliska instrument. Det var den då 25-årsfirande staten Israel, som lånat ut material från Musikmuséet i Haifa. Här finns arkeologiska fynd och rekonstruktioner. Bl a visades en harpa från femte århundradet ifrån Gaza synagoga.

Men det finns inte bara gamla instrument i Israel, det byggs också nya. Tidningen ”Shalom över Israel” nr 5/91 berättar om ett par unga invandrade makar från USA. De har ett stort intresse för stränginstrument i Bibeln och började tillverkning av harpor uppe i Tiberias vid Genesarets sjö. Det hebreiska namnet på sjön är ”Kinneret” = harpa, lyra. Sjöns form liknar nämligen en lyra, och vågornas musik påminner om detta instrument. De unga makarna har nu flyttat sin verkstad till en stadsdel i Jerusalem. De förenar gammalt hantverk med nya metoder. Omkring 50 harpor av olika storlekar tillverkas varje år. Deras arbete har uppmärksamats av massmedierna och lockar många intresserade besökare.

I Bibelns böcker kan vi lägga märke till hur harpan var ett instrument, som påtagligt påverkade själ och sinne. Harpans musik kunde inspirera och hela. Saul mötte en skara hänryckta profeter med psaltare, puka, flöjt och harpa framför sig, och då Herrens ande kom över honom, fattades han också av hänryckning och blev förvandlad till en annan människa, 1 Sam 10:5-6. När David tog

harpan vid ett annat tillfälle, 1 Sam 16:23, *”...kände Saul lindring och det blev bättre med honom, och den onde anden vek från honom”*. Det rogivande och vederkvickande i harpomusiken har bibelkommentatorn Starke tagit till en bild av evangeliet: *”Mitt under förföljarnas vattenbrus, åkslagen av Guds rättfärdighets domar, låter Gud dock de troende höra evangelii i milda harpton.”*

När David enligt 2 Sam 6:5 hämtade förbundsarken, då fröjdade sig David och hela Israels hus *”...inför Herren med alla slags instrument av cypressstrå, med harpor, psaltare...”* Detta exempel säger oss, att det fanns olika storlekar och form av harpor. Vi får inte enbart förknippa det med ”konsertharpa” i våra dagar, utan det var olika typer av stränginstrument, bärbara sådana. Man kunde t ex hänga upp dem i pilträden, ett uttryck för sorg när man var deporterad till Babel. (Se Ps 137)

Alla instrument kan användas till Herrens ära, till uppbyggelse och glädje, men också motsatsen. Harpan utgör inget undantag. Hos profeterna kan vi läsa, Jes 5:12: *”Harpor och psaltare, pukor och flöjter och vin har de vid sina dryckeslag, men på Herrens gärningar ger de inte akt...”* - Amos 6:5: *”Ni som skrålar visor till harpans ljud...”*

Efter dessa negativa iakttagelser vill jag så påminna om hur harpan är ett instrument i den himmelska världen. Här följer några citat från våra äldre hemlandssånger (ST 1935), som ger uttryck för förväntan och delaktighet i den himmelska musiken: *”Då skall jag salig skåda Vad här jag trodde på Och till min Jesu ära Den gyllne harpan slå”* - *”O, vad sångare där, o, vad harpor, vad fröjd”* - *”Staden därovan är härlig, O, där skall min harpa jag slå”* - *”De hava gyllne harpor i sin hand Och för sin Gud den nya sången sjunga”* - *”Harpor klinga, orglar brusa, Sånger dåna, vingar susa Kring det heliga Guds Lamm”*.

Det berättas om en av de originella domprostarna i Lund, Peter Eklund (d 1911), att han i en dåtida ”begravningspredikan” hade till ingångsord: *”De nedlade sina harpor inför tronen”*. När åhörarna efteråt frågade honom var i Bibeln det ordet stod, svarade han: *”Ja, det får ni leta upp själva.”* Ett sätt att stimulera till självstudium! Den som gör det finner det nämnda omtalat i Upp 4:10, 5:8.

De som sjunger *”Guds tjänare Moses sång och Lammets sång”* gör det med *”Guds harpor i händerna”*, Upp 15:2-3.

VAD ÄR MISSION?

1

- * Mission är inte en känsla av solidaritet med folk i fjärran länder.
- * Mission är att leva med Kristus och vara människa bland människor.

2

- * Mission är inte en särskild aktivitet utanför Sveriges gränser.
- * Mission är att förkunna Kristus för alla människor.

3

- * Mission är inte en sysselsättning för några få utvalda grupper av kristna.
- * Mission är hela församlingens uppdrag i världen.

4

- * Mission är inte en fråga om pengar.
- * Mission är en fråga om närhet till Kristus.

5

- * Mission är inte tröttsamma utmaningar.
- * Mission handlar om lydnad mot Kristus.

6

- * Mission är inte kulturimperialism.
- * Mission är att Kristus blir Herre över allt och alla överallt.

7

- * Mission är inte bara förkunnelse.
- * Mission är att se till hela människan.

8

- * Mission är inte bara socialt engagemang.
- * Mission handlar om ett nytt liv som sträcker sig in i evigheten.

9

- * Mission är inte enstaka länder.
- * Mission handlar om alla folk.

10

- * Mission är inte en paulinsk uppfinning.
- * Mission är Guds hjärtesak sedan evigheter.

11

- * Mission är inte en välgörenhetsprocess utan mål eller slut.
- * Mission är att förkunna evangelium för alla folk. Sedan ska änden komma.

12

- * Mission är inte något jag väljer.
- * Mission är Kristi kärlek som inte lämnar mig något val.

Ovanstående tänkvärda och innehållsrika teser är saxade (med tillstånd) ur Slaviska Missionens tidning LJUS I ÖSTER nr 5/91. Författare till teserna är Mats Tunehag.

När man i himlen sjunger om Jesu offer och seger, makt och gärningar, då är det till harpoackompanjemang. Ett instrument för tacksägelse och glädjesång.

I Upp 14:2-3 beskrivs de etthundrafyrtiofyra tusens sång som *stora vatten, stark åska och "som*

när harpspelare spelar på sina harpor". En målande beskrivning av hur det starka samtidigt ljud harmoniskt och skönt. Det är förvisso först inför Guds tron vi till fullo skall fatta vad Spurgeon en gång skrev om harpan: "ett mycket ljuvligt och uttrycksfullt instrument".

Olof Fridolfsson

EFS-Gården

Höstterminen har avslutats och vårterminen påbörjats sedan vi senast hördes i dessa spalter. Avslutning för ungdomsfolkhögskolan och julhälsningen var det sista under 1991 års verksamhet på Gården. Någon julfest med nyårsvaka blev det således inte, det var ingen som anmält sig för detta.

Julhälsningen blev en härlig inledning på julen. Åhus Flickkör och Rune Svensson gjorde en verkligt fin insats och framförde de härliga jul-

sångerna på ett underbart sätt. Bertil Ohlsson, dagens predikant, påminde om änglasången då och vår lovsång nu.

Gården har således haft stängt under jul- och nyårshelgerna. En välbehövlig avkoppling och semester för personalen.

När det gäller ungdomsfolkhögskolan var det tre elever som fick sluta vid höstterminens slut, medan det kommit två nya i vårterminsstarten. Nu är det alltså 29 elever under den här terminen, som har börjat på ett bra sätt.

Endast ett par av lördagarna under januari har varit belagda med arrangemang. En av dessa innehöll en välbesökt SPIRITKVÄLL med Håkan Sunnliden från Nya Hjälmseryd och Östermalmskyrkans Ungdomskör, Kristianstad. En välsignad kväll.

Bertil Carlsson

SPIRITKVÄLLAR

EFS-GÅRDEN, ÅHUS

Våren 1992

4 april 19.00

Allan Svensson, Ängelholm
Gospel Company, Malmö

23 maj 19.00

Per-Eive Berndtsson, Halmstad
Röke EFS Musikkår

Vid varje tillfälle medverkar dessutom
Lovsångsteamet, Bertil Carlsson m fl
Program för barnen del av kvällen
Servering Kollekt

VÄLKOMMEN!

Lovsång * Undervisning * Förbön

DU GLÖMMER VÄL INTE KÖRHELGEN PÅ RINGAMÅLAGÅRDEN?

Bra! Du är så VÄLKOMMEN den 28-29 mars.

Vi startar på lördagen kl 09.30, och slutar på söndagen kl 14.00 med en SÅNGGUDSTJÄNST i Ringamåla kyrka.

Anmälan senast den 23 mars till EFS distr-exp, tel 044-12 53 39.

REDOVISNING

januari 1992

Nr	förening	Jan under året
771	Askeröd	3,500
772	Hörby	7,000
773	Pärup	4,100
774	Sebbarp	1,500
775	Svensköp	4,150
776	Östraby	2,500
788	Huaröd	
800	Tollarp	400
841	Hörbykretsen	2,000
782	Bjärnum	6,200
785	Hultatorp	
786	Harholma	
787	Hillarp	100
789	Hässleholm	475
790	Hästhult	5,000
791	Hörja	
794	Tullstorp	
796	Röke	300
799	Slättsjö	

801	Tyringe	950
803	Vittsjö	1,100
840	Hässleholmskretsen	1,020
783	Glimåkra	
784	Gringelstad	500
793	Kristianstad	700
795	Nymö	250
804	Yngsjö och Åhuskärr	
805	Åhus	3,000
806	Åraslöv-Nosaby	100
807	Önnestad	350
808	Östra Göinge	7,000
844	Kristianstadskretsen	2,500
792	Kivik	5,000
797	Simrishamn	300
802	Vik	
846	Simrishamnskretsen	
824	Karlshamn	5,000
831	Ringamåla	12,200
832	Saxemara	
842	Karlshamnskretsen	
818	Hanö	
820	Hosaby	
821	Hörvik	100
822	Istaby	
828	Lister	
829	Lörby	
833	Siretorp	
835	Sölvesborg	
838	Torsö	
845	Listerkretsen	
815	Bjurabygget	
816	Konungshamn	
817	Gnetteryd	
819	Hasslö	
823	Jämjö	4,500
825	Karlskrona	550
826	Kopparemåla	4,000
827	Kvarnagården	
834	Sturkö	
837	Torhamn	
839	Ö Hästholmen	
843	Karlskronakretsen	
836	Tjurkö	
847	Övrigt	3,100
	Högtids- och minnesgåvor	3,500
		92,945

Till minne av

Per Persson, Önnestad: Karin o Ingvar Liljegren. Agnes o Birger Simonsson. Gerda, Frida, Ruben. Marta o Ivar Persson.

Signe Eliasson, Hässleholm: Ester Johansson. Ingrid o Evert Abrahamsson med familjer. Ruth Mårtensson.

Märta Persson, Hörby: Greta o Stig, Birgitta o Arthur. Inez Nilsson. Ingegärd o Sigvard, Agnes o Alfred, Elsa o Thorsten, Amy.

Marta Svensson, Perstorp: Berta Svensson

Högtidsdagar

Mats Svensson, 70-årsdag: M o I Arvidsson.

Thure Carlsson, 80-årsdag: Margit o Josef Berglund. Herta o Alvar. Anita o Kjell-Ove, Jenny. Ruth o Ernst Viberg. Vännerna i Kopparemåla.

RESULTAT MOT PRELIMINÄR BUDGET

	1991	1992
Behov per månad	197,917	203,830
Gåvor/bidrag januari	143,155	92,945
Avvikelse mot budget	-54,762	-110,885

Behov per månad är beräknat efter den preliminära budgeten för 1992, som antogs på årsmötet 1991. Styrelsen föreslår för 1992 en något lägre budget, eftersom en del av tjänsterna inte längre belastar gåvo-medelsbudgeten.

Varmt tack för alla gåvor!

Göran Nilsson

kassör

Redovisning från EFS-Gården, Åhus nov - jan

Bidrag: Gammalstorp-Ysane Kamratring 300, Asmundtorps Kyrkl Syf 300, EFS Yngsjö-Åhuskärr 700, Ovesholms syf 500, Åraslöv-Nosaby EFS 3.000, Hörbykretsens UG 2.000 6.800

Kollekter: Spiritkväll nov 3.243, Julhälsning 5.405, Spiritkväll jan 2.140 10.788

Enskilda gåvor: 9 personer 2.375

Högtidsdagar

Thure Carlsson, 80-årsdag: Folke & Hanna-Beth Hansson, Göte & Hanna Nilsson, Evelina, Ingeborg, Maja, Berta, Ingrid & Tessfa, Kerstin & Tommy, Agnes & Birger Simonsson, Ingvar & Inga Hansson.

Alfred Bjärneroth, 80-årsdag: Bertil & Dagny Carlsson

Summa högtidsgåvor 1.400
21.363

Rättelse

I okt-numret var redovisningen ofullständig. Här följer en komplettering.

Folke Hanssons födelsedag: Asta, Ella, Thyra, Elsa, Agnes & Birger, Elsie & Thure Carlsson.

Artur Nilssons födelsedag: Anna-Lisa & Gunnar Engström.

Summa högtidsgåvor **800**

Varmt TACK för alla gåvor och bidrag. Det är alltid uppmanande att få ta emot gåvor till EFS-Gården, mindre såväl som större. Vi önskar Guds välsignelse över varje gåva och givare. Välkomna att fortsätta stödja verksamheten under det nya året.

Bertil Carlsson

**BEGRÄNSAD
EFTERSÄNDNING**

Vid definitiv eftersändning återsänds
försändelsen med nya adressen på
baksidan (ej adressidan)

Avsändare: EFS i östra Skåne och Blekinge, Ö Storgatan 26, 291 31 Kristianstad

FOTSPÅR I SANDEN

En natt hade en man en dröm. Han drömde att han gick längs en strand tillsammans med Gud. På himlen trädde plötsligt händelser från hans liv fram. Han märkte, att vid varje period i livet fanns spår i sanden av **två** par fötter: det ena spåret var hans, det andra var Guds.

När den sista delen av hans liv framträdde, såg han tillbaka på fotspåren i sanden. Då såg han, att många gånger under hans levnadsvandring fanns det bara **ett** par fotspår. Han märkte också, att detta inträffade under de mest ensamma och svåra perioderna av hans liv.

Detta bekymrade honom verkligen, och han frågade Gud om det. "Herre, Du sa den gången jag bestämde mig för att följa Dig, att Du aldrig skulle överge mig utan gå vid min sida hela vägen. Men jag har märkt att under de allra svåraste tiderna i mitt liv har det funnits bara **ett** par fotspår. Jag kan inte förstå, att Du lämnade mig när jag behövde Dig mest."

HERREN svarade: "Mitt kära barn, jag älskar dig och skulle aldrig lämna dig under tider av prövningar och lidande. När du såg bara **ett** par fotspår - då **bar** jag dig."

**EFS i östra Skåne
och Blekinge**

EFS distriktsexpedition:

Östra Storgatan 26, **291 31 Kristianstad**
Distriktsf o tidningsexp tel 044-12 58 16
Musik- o ungdomsavd tel 044-12 53 39
Kassaavdelningen tel 044-12 58 16

Gåvor sändes till:

EFS i östra Skåne och Blekinge
Postgiro 3 28 67-4. Bankgiro 196-7900

Ordförande: Siv Siegurdsen,

Jöran Thomaes väg 24,
291 45 Kristianstad. Tel 044-12 88 32

Distriktsföreståndare: Rune Johansson,

Schweizervägen 23, **374 41 Karlshamn**
Tel 0454-148 37

Kassör: Göran Nilsson, Norreskog PI 601,
242 95 Hörby. Tel 0415-700 60

Musikkonsulent: Mari Sjöberg, Bokliden 17,
281 49 Hässleholm. Tel 0451-895 11

Distriktskonsulent: Cecilia Johansson, Näsby-
chaussén 48 A, 1tr, **291 35 Kristianstad.**
Tel 044-12 82 48

Tidningsorgan: Evang-Luth **Missionsvän**

Prenumerationspris 1991: 100 kronor
Annonspris: 4:00/spaltmillimeter

Ansvarig utgivare: Rune Johansson,
Schweizervägen 23, **374 41 Karlshamn**

Vik redaktör: Rune Johansson

EFS Pensionat Missionshemmet, Lehultsvägen
13, **280 22 Vittsjö.** Tel 0451-220 87

EFS-Gården, Sigfridsvägen 5, **296 00 Åhus**
Tel exp o kök 044-24 00 20, ledar- och lärarexp
24 86 24.
Postgiro 64 72 48-4. Bankgiro 385-5830

Glimåkra Folkhögskola, Box 115,
280 64 Glimåkra. Tel 044-430 40

Ringamålagården EFS, PI 5105,
374 92 Asarum. Tel 0454-620 63, 620 62

Stenbräcka, EFS kurs- och lägergård, Tjurkö,
370 43 Sturkö. Tel 0455-461 85, 187 54

Kristianstads-Blekinge Studieavdelning av
KFUK-KFUMs Studieförbund, Laxvägen 17,
281 35 Hässleholm. Tel 0451-848 32

Studieorganisations: Eva Larsson, Laxvägen 17,
281 35 Hässleholm. Tel 0451-147 66

Bokdepå: Bok & Musik, Ö Storgatan 26,
291 31 Kristianstad. Tel 044-11 14 72

evangelisk-luthersk Missionstidning

Foto Björn Ohlsson

glädjebud

Nu i fastetid kan det väl vara lämpligt med en bild som påminner oss om det som skedde för snart 2000 år sedan.

Bilden av den korsfäste finns på EFS-kapellet i Karlshamn. Arnold Karlson, som många ännu minns med tacksamhet, berättade på sin tid att det var en antikhandlare som skänkte tavlan till EFS-föreningen. Hans motivering var bl a att han inte ville sälja sin Mästare.

Som du kan se, finns det en dödska vid korsets fot. Det är säkerligen ingen tillfällighet. Konstnären hade troligen hört legenden som berättar att Kristus Jesus blev korsfäst just på den plats där Adam hade sin grav. En uppbygglig tanke.

Paulus skriver i 1 Kor 15 om "Den första människan, Adam... Den siste Adam..." Här möts alltså den förste Adam, som drog in hela mänskligheten i syndens sammanhang och den siste Adam (Jesus), som genom sin död och uppståndelse friköpte hela mänskligheten. Därför kan vi sjunga: "Vem som helst kan bli frälst, Blott till Gud han vänder..."

Rune J

ÅRGÅNG 100 – NR 4 April 1992

Organ för EFS i östra Skåne
och Blekinge

● *Ledaren***FAKTA MOT FÖRDOMAR**

En dag i slutet av februari stannade Sverige en timme. De nya svenskarna - invandrarna som vi vanligen säger - strejkade i protest mot den plötsligt uppflammande rasismen, som till och med yttrat sig i våldshandlingar. Det var nio procent av arbetskraften som deltog i denna manifestation. Eller kunde ha gjort det, åtskilliga var förhindrade och andra avstod.

Men så många är de nya svenskarna på vår arbetsmarknad. Siffran ger ett ganska klart besked om vilken betydelse de har för näringsliv och samhällsservice, och vi kan också lätt räkna ut att de svarar för närmare en tiondel av våra skatteintäkter. Invandringen till Sverige är ingen marginell företeelse utan ett stort och även självklart inslag i vårt samhälle.

Vi vet att många ogillar den här utvecklingen. Vi känner till den vanliga oreflekterade föreställningen att invandrarna tar jobb, bostäder och på olika sätt kostar pengar. I den sysselsättningskris som nu råder är den här attacken ofta verkningfull. Den kan låta som en frestande enkel förklaring till vissa av dagens problem.

Men här är det viktigt att ta reda på fakta. Sysselsättningskrisen är ingen följd av att vi har en överbefolkad arbetsmarknad utan har mer djupliggande orsaker. Till mycket stor del är den en reflex av en internationell lågkonjunktur, delvis en följd av ekonomiskt lättsinne under spekulationsökonomins 80-tal. Och när det gäller bostäder så finns det för närvarande 40 000 lediga lägenheter i Sverige. Antalet väntas ha ökat till 70 000 i höst. På bostadsmarknaden är det ingen som tränger ut någon annan.

Men invandrarna kostar mycket i sociala utgifter, framhålls det gärna. Kriminaliteten är högre bland dem, t ex. För att ta den senare anmärkningen först så är det riktigt att kriminaliteten är relativt hög inom vissa invandrargrupper - varvid vi bör observera att den är i det närmaste obefintlig inom andra. Nu är detta ingenting märkligt. Människor under geografisk, social och kulturell förändring utsätts ofrånkomligen för större påfrestningar än de som lever i stabila, traditions-hägnade miljöer. Så är det överallt i världen. USA kämpar fortfarande med en större kriminalitet än Europa. En följd av att landet under ett århundrade eller mer varit, vad vi brukar kalla, en smältdegel. Problemet skall inte förnekas, men det är inte olösligt.

Att invandrarna i övrigt skulle vara socialt särskilt kostnadskrävande är i huvudsak en myt och bör ses i relation till den arbetsinsats de gör - och att det också är deras skattepengar som går till de ofrånkomliga "inkörningskostnader" som uppstår. Det kostar en del att utbilda och serva oss äldre svenskar också. Här finns knappast några skillnader att tala om. Låt vara att vi kunde önska att invandrarverket var mer effektivt.

Fakta ger inte rasisterna och invandarmotståndarna någon grund att stå på, och det är med fakta vi bör bemöta de här attackerna. Det finns på vissa håll - ej minst på kristet håll - en benägenhet att sentimentaliserat invandringen. Självfallet har vi anledning att känna medlidande med ej minst många flyktingar som kommit till Sverige, men erfarenheten visar att medlidandeskampanjer är kortlivade och ineffektiva. Vi människor är nämligen inte så snälla och uppoffrande som vi gärna går och tror.

Men mot verkligheten argumenterar till och med rasister förgäves, och det är med verklighet - faktisk och saklig upplysning - vi skall bemöta dessa tyvärr allt starkare stämningar. Främlingsrädslan och främlingshatet är en mänsklighetens följeslagare, men överallt där dessa stämningar vuxit sig starka har de visat sig vara ett samhälls-gift av farligaste slag. Sunt förnuft och saklig eftertanke säger att vi bör försöka hejda, isolera och bekämpa dessa krafter.

Den kristne skall dessutom alltid gå den andra milen. Det är helgelsens innebörd. Det har vi knappast gjort när det gäller mottagandet av våra nya landsmän. Men det är aldrig för sent att göra bättring.

Allan Sandström

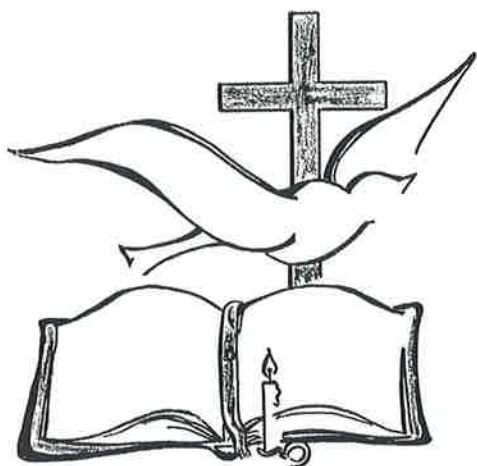
evangelisk-kyrkosak
Missionsvän

April 1992

UTGIVNINGS- OCH MANUSDAG

Missionsvän nr 1-5, 10-12 beräknas komma ut omkring den 1: e i månaden, dubbelnumren 6-7 och 8-9 omkring den 10 juni resp 25 aug. Manus vill vi ha in en månad i förväg under adress: EFS distr exp, Ö Storgatan 26, 291 31 Kristianstad.

● Månadens betraktelse

Hur tjänar vi Gud?

Att tjäna Gud: för hans godhets skull

Israels folk skulle tjäna Gud därför att han hade hjälpt dem under den långa ökenvandringen. När de kom in i landet som Gud hade lovat dem, gav han dem stöd för att kunna bygga upp sina hem. Han gav dem till och med möjlighet att ha mer än det som behövs för att överleva. Ja, de fick "komma in i ett gott land...", de fick äta och bli mätta och bygga vackra hus och bo i dem, deras fåkreatur och boskap och silver och guld och allt annat förökades..." Gud förmanade dem då att inte bli högmodiga och tro att de kunde göra allt detta i egen kraft. Det var Herren som gav dem kraft att förvärva rikedomerna.

Att vi har haft det bra i Sverige under långa tider är inte vår egen förtjänst. Gud själv har hjälpt oss. Inte p g a att vi är så duktiga och snälla utan därför att han älskar folket. Kristendomen har tagits på allvar i flera hundra år. Naturligtvis inte alltid frivilligt, ofta var det krav och plikt. Vi kan tänka på husförhör, kyrko- och nattvardspikt, i skolan och i andra sammanhang. Men för många blev kunskapen om Gud och kunskapen i Bibeln en väg att ta Gud på allvar och lita på och leva för honom. Många böner har sänts upp till Gud både av tvång och plikt men också frivilligt. Den äldre generationen bad alltid för de efterkommande. Gud har hört dessa böner, och de har varit en grund och en möjlighet för att hans vilja har kunnat ske i många avseenden.

Många av våra lagar och förordningar har som grund 10 Guds bud. Det yppersta budet är ju att vi

ska älska Gud före allting och vår nästa som oss själva. Vår längtan efter fred, rättvisa och demokrati, ren miljö, upprättandet av de svaga osv har som grund den förut nämnda kunskapen i Bibeln och alla dessa miljontals förböner under århundraden. Uthålligheten att genomföra och att inte ge upp det goda finns fortfarande i folkets hjärta. Det är Guds nåd och kärlek, kunskapen i Guds ord, frukten av alla förböner, arbetsamheten och annat som har välsignat vårt land.

Men detta att vi vill bestämma själva och klara oss utan Gud kan förstöra, så att de onda makterna tidvis kan få övertaget. Det står ju att i de sista tiderna ska kärleken kallna och våldet tillta. Må vi på nytt vakna upp och tjäna Gud för allt det goda han har välsignat oss med. Här finns grunden för en orsak till att tjäna honom av tacksamhet: tack för allt det goda du har gjort för oss.

Att tjäna Gud: av plikt- och ansvarskänsla

I liknelsen om den gode tjänaren i Luk 17 begär Jesus att vi ska tjäna honom ständigt. Trots att tjänaren har arbetat ute hela dagen, ska han ändå räkna med arbete när han kommer hem innan han blir ledig. Han tillhör sin Herre, han är tjänare, men inte bara det - han är också Jesu vän (Joh 15). Detta bara av nåd - därför att Jesus älskar oss så oerhört mycket och har offrat till och med sitt liv för oss. Han är verkligen vår Herre och vän, därför är vi helt beroende av honom. Vi står i en högre tjänst - vi kan inte sätta någon gräns för våra tjänster. Jesus vägrar oss inte vila - men först ska vi göra våra plikter. Vi är människor som är självständiga och fria - men under nådens och kärlekens Herre. Han behöver inte tacka oss för att vi lyder och tjänar honom. Det är som det ska vara, när vi tar vårt ansvar. P g a att vi har fått så

Patrullriks - Fjälöv - 5 år

För fem år sedan blev Fjälöv känt inom hela EFS. Den tidigare "okända" bondbyn i norra Skåne placerades på Sverigekartan. Det var då Patrullriks arrangerades, och mer än 2.000 deltagare invaderade trakten. På lördagens besöksdag dubblerades antalet.

Nu får du chansen att komma tillbaka och möta bygdens folk, som ställde upp helhjärtat som en enda man. Söndagen den 26 juli på em blir det 5-årsjubileum. Det är EFS och Gumlösa församling som i samarbete kommer med en inbjudan. Det kommer mer om programmet i ett kommande nummer av tidningen, men boka tiden redan nu.

mycket kan vi tjäna Jesus, och med hans kraft varandra, genom att göra vår plikt, ta vårt ansvar och hjälpa varandra att överleva.

Att tjäna Gud: frivilligt och av kärlek

Att tjäna Gud av dessa motiv är det bästa sättet och det mest tillfredsställande för oss själva. Den som har fått mycket förlåtet älskar också mycket, säger Jesus. Tänk: Jesus led och dog för att all vår skuld skulle bli utplånad. "Det var våra sjukheter han bar..." Vägen är vidöppen till Guds hjärta och till ett liv efter det här livet i lycka och evig hälsa. Målet är ljuset.

Att tjäna Gud av kärlek är att först leva nära honom på alla sätt som finns. Därav kommer frukten: kärlek, frid, tålmod, en ny vilja, öppna ögon för varandra m m. Kraft trots trötthet, sorg och sjukdom. Att förlåta sig själv och att ha omsorg om sig själv ligger på samma nivå som att hjälpa varandra. Då ser man att hans tankar och vägar ofta är mycket högre än våra. Vi kan ge honom mera av vår tillit och behöver inte ständigt ha svar på alla våra frågor och veta meningen med allt hans handlande. Gud går inte ständigt tillrätta med oss, han vill absolut inte trycka ner oss - utan han vill först och främst att vi får förtroende för honom. Att vi litat på hans omsorg.

Vi kan alltid göra bristfälliga förklaringar med ofullkomliga mänskliga liknelser: ett barn som anförtror sina föräldrar det som det inte kan klara själv är ett harmoniskt barn. Föräldrar som litat på och ställer krav allt eftersom barnet växer och mognar och kan klara sig i samhället, gör det med vishet och kärlek. De släpper barnet allt eftersom och låter det tänka och handla självständigt. Inte för att de är likgiltiga och vill vara av med det. Tvärtom längtar de efter att barnet blir en bra samhällsmedlem och klarar sig personligen och det som det har ansvar för. Barnet är tryggt och kreativt, men samtidigt har det en god kontakt med hemmet.

Jesus finns ständigt i oss och hos oss. Gud vill ge oss allt med honom. Därför kan vi **ta emot** honom personligen och samtidigt **tjäna** honom i lyssnandet av Guds ord, i nattvarden, i sången och gudstjänsten, i gemenskapen med varandra och i att frivilligt och av kärlek tjäna varandra och de människor vi har runt omkring oss. Paulus säger i Fil 1: "Min bön är att er kärlek ständigt ska växa och bli rik på insikt och urskillning, så att ni kan avgöra vad som är väsentligt..."

Komminister Christa Lüddeckens

ÅHUSBYGDENS EFS

Redan för flera år sedan fördes samtal om att EFS-föreningar i Åhusbygden, med ett geografiskt läge som motiverade det, kunde sluta sig samman till en. Av olika skäl stannade det vid samtal den gången.

Under det senaste året har samtalen tagit ny fart och då framförallt gällt ett samgående mellan föreningarna i Yngsjö/Åhuskärr och Åhus. Extra årsmöten har hållits och beslut fattats om en sådan sammanslagning. Vid ett gemensamt årsmöte bekräftades detta, och den nya föreningens namn är **Åhusbygdens EFS**. De stadgar som antagits ansluter sig i stort till EFS normalstadgar för mf.

Ordförande i den nya föreningen är Bengt Jakobsson. Övriga ledamöter i styrelsen är Lennart Andersson, Irene Augustsson, Martin Hellström, Magnus Johansson, Anita Ohlsson och Sven Roos.

Tillbakablickar på det gångna året vittnade om trohet i arbetet. Själva stommen är söndagsgudstjänsterna. Dessutom har två syföreningar varit aktiva och rikliga missionsgåvor kunnat förmedlas. Till det positiva hör också att antalet barn i söndagsskolan ökat.

Den nya styrelsen har inte bara löpande ärenden på sitt bord. Årsmötet gav ett uppdrag att bedja över och arbeta med: "Hur ska vi på bästa sätt kunna missionera i vår bygd?" Den frågan kan delvis relateras till den inledande andakten, där vi utifrån en text i 4 Mos 11 uppmanades: Låt kärlek och frid råda! Låt oss ta ett gemensamt ansvar! Låt oss uppfyllas av Ande!

Föreningen och kretsen är sedan ett år tillbaka utan pastor, vilket i längden är hämmande. Nu tycks dock en lösning vara inom synhåll.

Ego

Glada över sammanslagningen tycks nye ordf Bengt Jakobsson (höger) och v ordf Martin Hellström vara.

VÄLKOMMEN TILL ÅRSKONFERENS

DEN 25 APRIL 1992

- 09.30-10.15 **Fullmaktsgranskning** och kaffe
 10.15-11.45 **Konferenspredikan:** Rune Johansson
Årsmötesförhandlingar. Det gamla året, t o m ansvarsfrihet för styrelsen, samt presentation av budget för kommande år
 12.00-13.00 **Middag**
 13.00-14.15 **Samtal i grupper**
 14.30-16.30 **Årsmötesförhandlingarna fortsätter**
 - Kaffe
 16.30-17.30 **Framtiden är vår?!**
 18.00-19.00 **Kvällsmat**
 19.00 **Glädjegudstjänst med HHN**
 Mötesledare: Cecilia Johansson. Predikan: Inge Wahlquist. Beredelseord: Glenn Sjöberg. Crux, Västerkyrkans ungdomskör och Karin Stensmar
 - Servering

EF5 i östra Skåne och Blekinge inbjuder till årskonferens på EFS-Gården i Åhus den 25 april!

Som du märker är konferensens programuppläggning lite annorlunda i år. Anledningen är att styrelsen gjorde en undersökning i fjolårets konferens. Deltagarna fick besvara en enkät med ett antal frågor. Bl a fanns möjligheten/uppmaningen att ge synpunkter på hur programmet vid årskonferensen bör vara utformat.

Styrelsen fann svaren intressanta, och gav verksamhetsutskottet (VU) i uppdrag att utforma programmet utifrån dessa. Nu är det styrelsens förhoppning att årets konferens skall upplevas intressant och givande.

Tag till din vana att be för vårt gemensamma arbete i distriktet, och be även för vår årskonferens. Utan Herren blir våra insatser tämligen betydelselösa. Men: "Allt förmår jag genom honom som ger mig kraft." Fil 4:13.

Anmäl dig i god tid, d v s senast tisd d 21 april, till EFS-Gården i Åhus om du önskar mat. Tel 044-24 00 20.

Barnaktiviteter anordnas av ungdomsutskottet (UU) tiden 10-12 och 13-18. **Obs - du måste anmäla** dina barn till EFS distr-exp senast onsd d 22 april, tel 044-12 53 39.

MISSION

Hälsning från Mekane Yesus kyrkan i Etiopien.

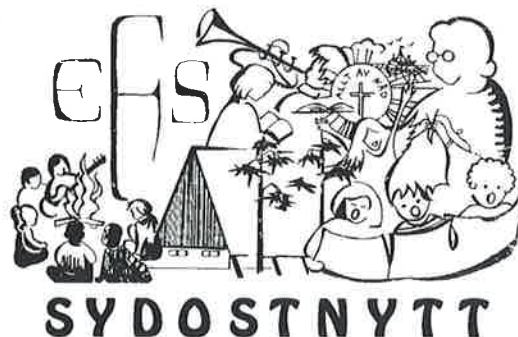
När jag hörde talas om freden i Etiopien våren 1991, tänkte jag: nu är det tid att åka tillbaka och hälsa på och se de gamla vännerna och deras arbete och situation. I slutet av januari åkte jag till Etiopien för att stanna i fyra veckor. Jag har hälsningar från flera församlingar som jag besökte, från Bako, Nakamte, Idjeyi, Shambu m fl.

Det är skördetider för Guds rike. Ständigt kommer nya människor till kyrkorna för att lyssna till evangeliet. På en del platser får man ha gudstjänst två gånger per söndagsförmiddag för att kunna få plats till alla som kommer.

En helg var det distriktsmöte i Bako. Ombud var valda från de olika församlingarna för att diskutera och besluta om arbetet i distriktet och avlägga rapport om arbetet, berätta om hur många som hade kommit till tro. Till de offentliga mötena som hölls på kvällarna kom människor i stort antal. Kyrkan i Bako, som har byggts ut, var överfull, cirka 800 personer. Mycket lovsång, hängiven lovsång. Man prisade vår Far i himmelen med hela sin ande, själ och kropp. Man bad för sjuka, många blev helade, många blev frälsta.

Det är verkligen skördetider i Etiopien. Kyrkan är i stort behov av präster, evangelister, församlingsledare för att kunna vägleda alla nyomvända och hjälpa nya församlingar som bildas.

forts sid 59

Två välkommen!

Vi är många som har bett, och nu kommer bönesvaren. Äntligen, tänker någon. Tack och lov, säger andra. Styrelsen var verkligen glad, när den kunde klubba beslutet att anställa två nya medarbetare.

Det är **Anita Nilsson**, Degeberga, som går in i tjänsten som husmor på EFS-Gården i Åhus fr o m maj månad. Det blir i första hand en provanställning under sex månader. Båda parter tyckte att det var bäst så, och båda hoppas på en fortsättning.

Det är **Annika Nordhammer**, Linköping, som tackat ja till tjänsten som pastor i Kristianstad/Kristianstadskretsen. Annika går tredje året på Johannelund och prästvigs vid EFS årskonferens i Stockholm i sommar.

Vi säger ett hjärtevarmt **välkommen** till **Anita** och **Annika**! Vi ska försöka få en lite utförligare presentation av dem i ett kommande nummer av Missionsvän.

Samverkan

Under de senaste åren har samarbetet mellan EFS och Svenska kyrkan blivit allt bättre, till glädje för båda parter, vågar jag påstå. Vi har all anledning att fortsätta försöken att förbättra relationerna. Ett sätt är att bättre lära känna varandra, och det kan ske på olika sätt.

Ett tips, som jag ger alldeles gratis, är att EFS-föreningarna prenumererar på Missionsvän till pastorsexpeditionerna där EFS har arbete. En sådan prenumeration kostar bara 50 kronor. Det är säkert väl använda pengar.

Sedan är det ju lätt att tipsa kyrkoherden eller någon annan, i samband med att man talar om att nu kommer Missionsvän som gåva, att möjligheten finns att prenumerera på Kyrkans Tidning till EFS-prästen.

Årsmöte/högtid

Alla EFS-medlemmar och vänner är välkomna till årsmöte/konferens den 25 april på EFS-Gården i Åhus. Vi behöver som missionsfolk komma samman i uppbyggelse, arbete, gemenskap, glädje och fest.

Det är viktigt att ni i föreningarna tar del av det material som sänds ut, så att era ombud vet hur de ska ställa sig till de ärenden som ska behandlas under årsmötet.

Vill ni ha ytterligare handlingar, utöver de som sänds ut och som bygger på antalet rapporterade medlemmar, så kontakta någon av oss på distr-exp.

Kom ihåg: 1/ Anmäl vilken samtalsgrupp du vill delta i. 2/ Anmäl om du har barn som vill delta i någon aktivitet. 3/ Anmäl om du vill ha mat. (Se annonsen om tider etc.)

Predikobesök under april

Den 26 Fjärlöv: Göran Wemmenborn, 27 Englarp: Ernst Viberg, 28 Värnsjö: Halvard Holmqvist.

Rune Johansson

Aprilskämt

Vad bör man lämpligen göra, när man får syn på ett spöke?

Svar: Så lugnt som möjligt flytta undan spegeln, eller också förflytta sig själv så att man inte längre syns i den.

Forts fr sid 57

I Nakamte samlas man varje onsdag förmiddag kl 7 till 12 för väckelse och förbönsmöte. Kyrkan, som också är utbyggd, var alldeles full, vilket innebär omkring tusen personer. Här har man högtalaranläggning, så budskapet hörs vida omkring. Centrala synoden med Nakamte som centralort har 119 församlingar i dag. Femtio av dessa har kyrkbyggnad med plåttak, övriga är med grästak, vilket har sina problem under regntiden.

Jag tog upp frågan angående utbyte mellan församlingar i Etiopien och missionsföreningar i Sverige genom brevkontakt. På så sätt kunde vi här hemma få en närmare relation till arbetet i Etiopien. Den missionsförening som vill ha denna

kontakt kan höra av sig till distr-exp eller direkt till mig, tel 0415-125 22, så kan jag förmedla namn och adress till olika församlingar. Jag ställer gärna upp för besök i missionsföreningar och i andra sammanhang för att berätta och visa bilder om kyrkans arbete.

Ingvar Åkesson

15 - 9 - 11 - 15?

I Missionsvåns marsnummer finns en notis med anledning av styrelsens diskussion om antalet ledamöter i distriktsstyrelsen, under rubriken "Nej till 11", vilket gjorde mig konfunderad.

Per Frostensson hade till årsmötet 1991 lämnat en motion om att minska antalet styrelseledamöter från 15 till 9. Styrelsen yttrade sig då, helt enligt stadgarna, att man istället föreslog 11 ledamöter.

Vid årsmötet föreslog några personer oförändrat antal. Efter votering, som slutade med 75 röster för 11 ledamöter och 17 röster för oförändrat 15 ledamöter, blev årsmötets beslut att stadgarna § 4.1.1 skall ändras till "styrelsen består av 11 ledamöter". Beslutet måste konfirmeras av årsmötet 1992 för att få gällande kraft.

Motionen från 1991 får därmed anses behandlad. Är det kanske en ny motion som styrelsen yttrat sig över? Har några nya sakargument kommit till, eftersom man ändrat sin rekommendation jämfört med 1991?

Frågan blir nu, har även årsmötets majoritet (75 mot 17) ändrats? Vi får väl se, det är ju inte första gången frågan om antalet ledamöter har varit uppe till behandling. M a o: vid årsmötet kan beslutet om 11 ledamöter från 1991 konfirmeras eller avslås. Det senare innebär automatiskt fortsatt 15 styrelseledamöter.

Kjell-Ove Ohlsson

MISSIONSTING

En hel-dag om mission

Ändringar på gång inom EFS centralt. Borta är hemlandsutskott och missionsutskott, och i stället är det Missionsforum med ombud från alla distrikt, som är styrelsens organ för rådgivning och bearbetning av frågor beträffande mission i hemland och utland samt ekonomi.

I årets upplaga av Missionsforum kommer Holger Lundström, Erik Arvidsson, Lena Andersson och Signe Larsson att representera vårt distrikt.

Många av frågorna som kommer att behandlas berör i första hand de enskilda föreningarna och distrikten. Därför är det viktigt att vi "gräsrotter" får vara med och diskutera och påverka.

MIU hade därför inbjudit till missionsting i Åhus, och alla föreningar hade uppmanats att utse ombud. Vi var ca 45 ombud eller andra intresserade som samlades en vacker februaridag.

Ett digert förberedelsematerial var utsänt, och många av oss hade säkert en del idéer med hemifrån. Vi samtalade gruppvís om var sin fråga och redovisade därefter för varandra.

Vi var överens om att för att stärka engagemanget och kallelsemedvetandet måste vi lära oss att sätta GUD FÖRST och att prioritera EFS. Kanske kunde samhörigheten öka om man hade

forts sid 63

Styrelsen svarar

Styrelsen håller med om att motionen redan är avklarad. Det blev ett felaktigt ordval i styrelsens protokoll, ett ordval som sedan blev citerat i tidningen. Det är bara att beklaga. Slutkonsekvensen blir emellertid densamma.

Kjell-Ove Ohlsson undrar om en ny motion eller nya sakargument kommit till, eftersom styrelsen ändrat sin rekommendation.

Ett flertal styrelseledamöter var redan när motionen behandlades tveksamma eller negativa till 11 ledamöter men reserverade sig inte då mot beslutet. Sedan årsmötet har styrelsen haft god tid till att tänka över situationen och de konsekvenser ett fastställande av förra årsmötets beslut skulle få. Den har då kommit fram till

att de motiveringar som finns angivna i den

"notis" som Kjell-Ove Ohlsson hänvisar till, "Nej till 11", är tillräckligt starka för att även i fortsättningen ha 15 ledamöter.

**Eva-Lena
Johnsson**
född och
uppväxt i
Ringamåla

INTERVJU MED EN

FÖRSAMLINGS- ASSISTENT

Vem är du?

Jag heter Eva-Lena Johnsson, är 26 år och arbetar som församlingsassistent i Mjällby.

Vad gör en församlingsassistent?

Huvuduppgiften är att ansvara för barn- och ungdomsarbetet i församlingen. Själv arbetar jag mest med konfirmander och ungdomar men har också ansvar för församlingsbladet, skolkontakter och sommarkyrka.

Vilken uppgift tycker du bäst om?

Det som ligger mig varmast om hjärtat är konfirmandundervisningen. Som jag ser det är den undervisningen en av kyrkans viktigaste uppgifter. De flesta får ingen undervisning alls hemifrån, eftersom många föräldrar saknar en uttalad tro. Ungdomarna är kyrkans framtid, och för sin egen framtid tror jag att ungdomarna behöver kyrkan.

Konfirmander är dessutom oftast väldigt roliga att arbeta med. De är mycket rakare och öppnare än vuxna, samtidigt som man kan resonera med dem på ett helt annat sätt än med barn.

Sköter du hela konfirmandundervisningen ensam?

O nej. Vi är ett helt arbetslag med prästen, jag själv, några andra ledare och några ungdomar från Kyrkans Ungdom.

Konfirmanderna är ju hela församlingens ansvar, och det är väldigt viktigt att de känner sig välkomna i kyrkan.

Vi har två helgrupper (38 konfirmander) som vardera har undervisning en helg i månaden runt ett speciellt tema.

På fredagskvällen har vi något lättsammare program med bl a film eller någon aktivitet där ungdomarna t ex får återberätta en bibeltext med egenhändigt gjorda diabilder.

På lördagen har vi lektioner mellan 9 och 14. Prästen har undervisning, och vi har en lärobok med arbetsuppgifter. Vår strävan är att ha ett varierande program, och för att få en närmare gemenskap delar vi in oss i mindre grupper med 10-12 personer i varje. Där demonstrerar vi t ex vad budorden innebär i praktiken genom att diskutera hur man följer och hur man bryter mot ett budord. Just detta att applicera kristendomen i verkligheten med hjälp av praktikfall ger förhoppningsvis en större förståelse - man lär sig genom handlinger istället för att bara rabbla en utantill-läxa.

Det man lär sig i ungdomen kan spela en stor roll senare i livet, även om man inte tycker att det är så viktigt just när man lär sig det.

Vi har också sommarkonfirmander (i år 13 st). Under våren träffas vi en gång i månaden, och under sommaren läser vi på förmiddagarna under tre veckor och koncentrerat på läger i en vecka.

Finns det någon uppföljning av konfirmandarbetet?

Ja, då man är konfirmerad kan man vara med i Kyrkans Ungdom. I vår ungdomsgrupp är de flesta i gymnasieåldern. Programmet planerar vi tillsammans i början av varje termin. Några av våra punkter har varit: Orientalisk matlagning (temakväll), film, lek och tävlingar, baka till kyrkfikat, judisk påskmåltid, socialarbetare som berättar om sitt arbete m m. Bibelstudier har vi naturligtvis också. Våra kvällar avslutar vi med aftonbön; vi sjunger, ber och läser något ur Bibeln. Ofta har någon av ungdomarna ansvar för andakten. Vi har också hjälpt till vid familjegudstjänster, och på lilla julafton sjöng vi, tillsammans med några ur

Mjällby kyrka

EFS ungdomsgrupp, in pengar till Lutherhjälpen och Mission - en livsstil.

Att arbeta med ungdomar kan ibland vara lite av balansgång, eftersom vi dels vill nå många och dels vill att det vi gör ska vara meningsfullt. Skall man satsa på aktiviteter som man vet drar många eller...? Jag tycker att kvalitet är viktigare än kvantitet. Vi ska inte ge en falsk varudeklaration, utan våga vara det vi är: kyrka. Budskapet är fantastiskt nog för att i sig själv räcka till.

Varje tisdagsförmiddag är det expeditionstid

Har ni några "vuxenaktiviteter" förutom gudstjänsterna?

Ja, vi har bl a fyra mycket uppskattade studiecirklar. De är parallella och har följande ämnen: matlagning för herrar, korgmålning, gitarrspelning och blekingesöm. Det är ca 10 deltagare i varje cirkel, och det roliga är att vi har deltagare i alla åldrar, från 16-åringar till pensionärer. Som avslutning av varje sammankomst har vi gemensamt fika, samtal runt något ämne och en enkel andakt. En stor del av deltagarna är människor som ej tidigare varit med i kyrkans verksamhet, och de flesta av församlingens anställda är också med.

Vilka kontakter har du med övriga ledare inom församlingen?

Här i församlingen finns många duktiga ledare som har hand om de mindre barnen; vuxen-barngrupp, barntimmar, miniorer och juniorer. Jag har det övergripande ansvaret för dessa grupper men är inte själv ledare i dem. Jag ordnar en del prak-

tiska saker, informerar, samordnar arbetet och håller i grovplaneringen tillsammans med ledarna. Vi planerar familjegudstjänster, sportlovsaktiviteter, höstupptakter, avslutningar m m.

Det är också min uppgift att inspirera ledarna. Det är inte den enklaste uppgift man kan tänka sig och är kanske inte vad man först tror att en församlingsassistent arbetar med.

Vilken utbildning har du?

Först gick jag på Sundsgårdens bibelskola en termin, och det kändes mycket bra. Den direkta utbildningen fick jag sedan på Jämshögs folkhögskolas församlingsassistentutbildning. Den är tvåårig (80 poäng) och ger även kompetens som fritidsledare.

Varför blev du församlingsassistent?

Egentligen vet jag inte. Min livsuppgift? Nej det tror jag inte. Jag kände att min uppgift var att på något sätt följa Kristus, berätta om honom, men inte bara med ord utan med hela livet. Det låter pretentiöst - men jag tror att det är vad Gud vill - en helt annan sak är hur jag lyckas med det. Ett villkor för att klara jobbet är att man tycker att det är viktigt och roligt och att man har en tro; utan tro har man nog inget att göra som församlingsassistent. Det är en stor förmån att få arbeta med det viktigaste i mitt liv. Man kan nästan säga att mitt yrke nästan är som mitt fritidsintresse - jag skulle göra mycket av vad jag gör även om jag inte fick betalt för det.

Yrket som sådant kan ha olika inriktningar. Socialt: Att försöka ge ett positivt fritidsalternativ. Diakonalt: Att vara en människa som har tid för andra. Evangeliserande: Att sprida budskapet till främst ungdomar på ett sätt som är nära för dem.

Vilka arbetstider har du?

Främst arbetar jag när andra är lediga, på kvällar och helger. Egentligen är arbetstiden en av de största nackdelarna, och ibland känns det jobbigt. Men en fördel finns: man kan ta sov morgon ibland eller vara ledig en hel eftermiddag!

Jag skriver alltid upp min arbetade tid. Dels till min arbetsledare och dels för min egen del; det är lättare att ha samvete att ta ledigt om man vet att man jobbat sina 40 timmar. Jag har inte någon speciell arbetsbeskrivning men trots att jag har en väldigt självständig tjänst finns ju hela församlingen runt mig och ser om jag gör vad jag ska, men man blir aldrig "färdig", det finns alltid mer som man kunde/borde göra.

forts från föreg sida

Finns det något som du önskar vore annorlunda än det är?

Ja, ibland saknar jag engagemang från kyrkopolitiker och församlingsmedlemmar. Inom Svenska kyrkan är det inte självklart att ställa upp, bry sig om och hjälpa till, man har ju anställda som ska sköta det. Men det finns också många underbara människor, som verkligen gör en stor insats.

Har du något särskilt du vill berätta?

Extra stor glädje känner jag t ex då en tonåring som jag trodde mest kom för gemenskapens skull säger: "Du, jag har börjat läsa bibeln..."

Ofta, t ex när man har konfirmander, upptäcker man hur viktigt det enkla mötet är, samtalet vid diskbaljan ger ofta betydligt mer än den mest välplanerade lektion. Jag tror att min viktigaste uppgift är att lyssna på den människa som ingen annan har tid att lyssna på och att se den människa som ingen annan ser.

Intervjuare: **Anne-Maj Öström**

PLANERINGSKALENDER**April**

- 3-5 Tonårsläger, Vittsjö
- 4 Spirit, Åhus
- 25 Distriktets årsmöte, Åhus

Maj

- 9 Patrulldag, Äljalt
- 9 Syförenings/missionsdag, Åhus
- 10 Vårdag/ gemenskapsdag, Vittsjö
- 23 Spirit, Åhus

Juni

- 6 Musikfest, Åhus
- 8-11 Skärgårdsläger, Tjurkö
- 9- Konfirmandläger, Åhus
- 24-28 EFS årskonferens, Stockholm

Juli

- 4 Konfirmandläger, Åhus

Augusti

- 4-9 Blåsarläger, Glimåkra
- 6-7 Missionsombuds dagar, Hagaberg
- 11-16 Semestervecka, Åhus

September

- 4-6 Gospelhelg, Åhus
- 6 Sång- & Musikfest, Kristianstad
- 8-15 Kultur dagar, Vittsjö
- 25-27 Gemenskapshelg med 12:an, Möllehässle

Oktober

- 17 Hösthögtid, Tollarp

November

- 10-15 Gemenskapsdagar, Vittsjö
- 20-22 Självavårdskurs, Vittsjö

CILLAS RUUTA

Så kommer den dagen då man ska skriva något i denna rutan. All information kan emellanåt kännas så överflödig. Andra gånger finns det ett stort behov. Den här gången tänkte jag dock behandla ett annat ämne.

Jag har funderat mycket på vad är det som gör att vi har svårt att nå ut till de ungdomar som är i tonåren? För visst är det i den åldern allt börjar bli komplicerat både för tonåring och för förälder? Som ledare är det en krävande uppgift att balansera mellan innehållsrikt program och det som lockar. Att alltid känna sig utanför deras värld och ändå vilja tränga in i deras tankar om livet, Gud och människan. Ändå upplever jag att vi vuxna inte vill se till de ungas behov utan ha den verksamhet som redan finns. För att förändra krävs vår tid och vårt tålmod. Har du och jag det?

En mycket god vän till mig har uttryckt detta problem i min gästbok. Att skilja mellan "att kunna men inte vilja och vilja men inte kunna" är nog livets svårighet många gånger. Jag tycker att dessa ord säger precis det som vi upplever just nu. Här måste varje ledare och EFS-medlem uttrännsaka: vad vill jag med ungdomsarbetet och barnen i kyrkan?

DET LIGGER NÄMLIGEN AN PÅ ALLA OSS OM VÅR RÖRELSE SKA FORTSÄTTA I RIKTNING FRAMÅT!!!

Cecilia

Guds verklighet eller mytologi!

I Kyrkans Tidning kunde man för ett tag sedan läsa om prästen Ma Oftedal. Hon har ju tidigare gjort sig känd av olika anledningar. Gudrun Råssjö hade rubriken "Från kändispräst till värstingmorsa" över sin artikel.

Artikeln som sådan var intressant, men där fanns några rader mot slutet som fick mig att haja till.

Råssjö skriver att Ma Oftedal gått igenom en svår kris, och att hennes tro har sviktat. Hon kände sig väldigt övergiven av Gud. Men hon beskriver sig som en mycket andlig människa och i stort behov av en tro.

Vad gjorde hon då? Jo, enligt Råssjö, fördjupade hon sig i indianernas magik, i naturtro och i nordisk mytologi. Det kändes rent från tyckeri och dogmer, förklarar hon.

Hur har hon det då, när hon intervjuas. Hon säger att idag har hon lite svårt att beskriva sin gudsbild.

En fråga pockar på svar: Vet inte en präst vart man bör vända sig när tron sviktar? Att gudsbilden kan bli svår att beskriva efter att man har fördjupat sig i hedniska skrifter, det är däremot begripligt.

Till dig som känner dig övergiven, och tron sviktar, räcker jag Pauli ord i Fil 4:6-7: "Gör er inga bekymmer, utan lägg fram alla era önskningar inför Gud, genom bön och åkallan, med tacksägelse. Så skall Guds frid, som övergår allt förstånd, bevara era hjärtan och era tankar, i Kristus Jesus."

Rune Johansson

Forts från sid 59

vänortsförsamlingar. Ingvar Åkesson, som nyss varit nere i Etiopien, kan förmedla adresser till församlingar där som är intresserade av brevkontakter med oss i Sverige. Särskilt glädjande var det att man kunde presentera en stipendiat från vårt distrikt; Eskil Carlsson, Fjärlöv, åker i höst ut på missionsfälten i tre månader.

En grupp skulle diskutera ekonomi, och frågan var hur man kan lösgöra ekonomiska resurser som är nödvändiga för vårt missionsarbete. Vi tror

ANMÄLAN TILL SAMTALS-GRUPP

Som du ser av årsmötesprogrammet ska en del av tiden användas till samtal i mindre grupper. För att det ska bli möjligt behöver vi ha in din anmälan i god tid före konferensen.

Alla konferensbesökare är välkomna att delta i samtalen. **Du anmäler dig/er** till EFS distr-exp, Ö Storg 26, 291 31 KRISTIANSTAD, **före den 16 april**. Tel 044-12 58 16.

Om du kommer till konferensen utan att ha anmält dig till någon grupp, så kan det göras på förmiddagen i mån av plats.

Ämnen för gruppsamtalen på eftermiddagen

1 Ekonomi och budget 1993

Samtalsledare: Bertil Andersson och Göran Nilsson

2 Vårt sociala ansvar

Samtalsledare: Ingrid Schölin och Stanley Tufvesson

3 Barn- och ungdomsarbete, ett sätt att evangelisera eller...

Samtalsledare: Jonas Hallabro och Cecilia Johansson

4 Pastorn - själasörjare/undervisare eller allt i allo?

Samtalsledare: Siv Siegurðsson och Anita Frostensson

5 Nya verksamhetsformer

Samtalsledare: Christer Caesar och Malin Arnoldsson

6 Givande - glädje eller börda?

Samtalsledare: Margaretha Oscarsson och Allan Persson

7 Mission i utland

Samtalsledare: Ingvar Åkesson och Bengt Jakobsson

I första hand anmäler jag mig till grupp _____

I andra hand anmäler jag mig till grupp _____

Namn _____

Adress _____

Ev önskemål _____

att undervisningen är viktig. Vi måste lära våra barn och ungdomar givandets glädje, och många

forts sid 67

Korsvägsandakt

I bokhyllan framför mitt skrivbord har jag på översta hyllan en liten avdelning passionslitteratur: betraktelser och predikoböcker av större och mindre format. Bland böckernas mångfald finns det många, enkla små häften, som inte ska förbises. Sådana småskrifter har mycket att ge till eftertanke och efterföljd. I anslutning till rubriken skall jag erinra om två passionshäften.

Det första kommer från Blekinge, tryckt 1955 i Karlskrona på Sydöstrans tryckeri. "**Jesu Korsväg**", andakter utgivna av Hugo Blennow, präst i brukssamhället Kallinge. Hans namn minns jag som ung från tidningarnas predikoturer men har inget minne av att själv ha sett och hört honom. Hans fromhet och liturgi hörde hemma i den högkyrkliga riktningen. Blennows namn är också förbundet med Sankt Eginostiftelsen i Saxemara. (Egino blev biskop i Dalby 1060, sedermera Lund. Han var missionär i Blekinge.) En del av Missionsväns läsare har i samband med EFS läger i Saxemara eller medverkan på sammankomster varit på Eginostiftelsens lokaliteter och kapell.

I inledningen till sitt häfte erinrar Blennow om hur korsvägsandakterna är en av de äldsta formerna för kristen andakt. Redan urförsamlingen älskade att peka ut de platser där Jesus lidit och dött och i begrundan stanna inför varje plats, som på något sätt var knuten till Jesu korslidande. Dessa andakter har skänkt stor uppbyggelse. Jesu försöningslidande blev mera levande. Kärleken till Jesus växte, och man fick kraft att bära, ja övervinna, sina lidanden i förening med hans.

Så uppstod i tidig kristen tid seden att vandra "*Via Dolorosa*" i Jerusalem, smärtornas väg, Jesu väg till Golgata. Platserna där man stannar och gör uppehåll för andakt kallas stationer.

Vi kan inte alla resa och göra en sådan här korsvägsvandring i Jerusalem och behöver heller inte göra det för vår salighets skull. Men vi kan alla genom Ordet och inför Ordet följa Jesu Korsväg. Blennows häfte omfattar 14 stationer. Till hjälp för din bibelläsning och meditation nämner jag huvudrubrikerna: **Jesus 1.** Dömes till döden. **2.** Tar korset på skulderna. **3.** Faller första gången under Korset. **4.** Möter sin moder. **5.** Simon från Cyrene hjälper till att bära Korset. **6.** Veronika torkar Jesu ansikte. (En from legend.) **7.** Faller till marken andra gången. **8.** Gråter över Jerusalems

döttrar. **9.** Faller för tredje gången. **10.** Berövas sina kläder. **11.** Naglas vid Korset. **12.** Dör på Korset. **13.** Nedtages från Korset. **14.** Lägges i graven.

Hela detta skeende vill visa och lära oss: "*Han valde vår vanmakt för att giva oss sin makt att älska, vår svaghet för att giva oss sin styrka, vår fruktan för att giva oss sitt mod, vår vanära för att giva oss sitt majestät, vår smärta för att giva oss sin frid, våra sår för att giva oss sin makt att hela, vår död för att giva oss sitt liv.*"

Det andra häftet, "**Vår Frälsares väg till Korset**", är av senare datum, tryckt 1980. Författare är min Johannelundskamrat, välkände biskop Martin Lönnebo i Linköping. Han är bördig från Övre Kågedalen i Skellefteå-trakten och uppväxt i en fromhetsmiljö jag fått lära känna genom mitt svärföräldrahem och från mina predikantår i Bolidenområdet. En miljö som präglat Lönnebo och som han inte skjutit åt sidan för lärdom och höga tjänsters skull. I en födelsedagsruna i Sydsvenska Dagbladet inför 60-årsdagen stod det kort och karaktäristiskt: "Han är en from biskop".

Lönnebos häfte är också skrivet med 14 stationer till hållpunkter. Med enkelhet, värme och tydlighet vill häftet ge vägledning och ord för bön och inievelse i passionsdramat. Jag citerar några brottstycken: - Jag hör rop och skrik: Korsfäst, Korsfäst honom. Detta för till den djupaste eftertanke: vilken ropar? - Jag ser att via Dolorosa räcker runt hela jorden. Den går genom vår tid. Den når också in i mitt liv. - Jesus faller under Korset. Där ligger Konungen maktlös. Gud ligger med ansiktet mot jorden. - Simon av Cyrene tvingas att hjälpa Jesus. Tänk att en gång ha fått bära Frälsarens Kors! Men jag, som tänker på detta, är kallad till samma uppgift. "Tagen på eder mitt kors" säger Frälsaren. - De delade upp hans kläder och kastade lott om dem. Folket stod och såg på. Rådsmedlemmarna hänade honom och sade: "Andra har han hjälpt, nu får han hjälpa sig själv", Luk 24:34,35. Vi ser den hjälplöse hjälparen. Naken ber jag honom om kläder. Han räcker mig rättfärdighetens vita klädnad. - korsfäste de honom. Jag betraktar den korsfäste. Inget annat ser jag, än min korsfäste Frälsare. Det är inget annat jag vill se och tänka på nu. Så grymt är livet. Så stor är kärleken. Så förunderlig är vägen till livet.

Vi ber med slutbönen i Lönnebos häfte: "*Herre, nu är min andliga korsvandring slut. Jag går nu tillbaka till min vardags olika vägar. Men jag går inte ensam. Även de svåraste vägar har du gått före mig. Ty ditt heliga Kors är mitt hopp, min seger och min salighet, amen.*"

Olof Fridolfsson

ENSAMHET

De tuffa grabbarna i 6:an är på väg hem efter den sista lektionen för idag. Det är Kalle, Peter, Micke och Patrik som jämt busar med varandra i skolan. När de kommer fram till cykelstället på baksidan för att låsa upp sina cyklar påpekar Kalle med hårda ord att Peter har två lås på sin cykel. - Ha, vilken fegis! Kom Patrik, Micke, så drar vi! Innan Peter vet ordet av har grabbarna hoppat upp på sina cyklar och är en bra bit nedåt gatan.

Där stod nu Peter och kämpade med sitt slanglås för att om möjligt hinna ifatt sina klasskamrater. Peter blev mer arg än ledsen, och hans ögon blev smala som streck av ilska. Den eftermiddagen kom Peter aldrig ifatt Micke, Patrik och Kalle, utan fick cykla hem ensam. Ilskan förvandlades till en känsla av ensamhet. Peter tyckte att han var världens mest ensamma kille!

När han kom innanför halldörren hemma så var Peter ledsen, och i halsen satt en stor klump av gråt. Han slängde skolväskan mitt på golvet och jackan likaså. Han gick direkt in på sitt rum, lade sig på sängen och var bara ensam.

Plötsligt vaknar Peter av att dörrklockan ringer, och lite yrvaken släpar han sig mot dörren. Han öppnar, och där står Jonas med ett leende och säger: - Hej. Vill Du följa med till badhuset? Min mamma skjutsar oss dit!

Så fick Jonas vara en vän när Peter kände sig så ensam. Det mest finurliga var ju att Jonas inte visste om att han gjorde Peter så glad.

Ibland är det faktiskt så att vi leds till någon utan att vi själv vet om det, som Jonas här i berättelsen. En del säger att det är tillfälligheter, men jag tror att Gud kan leda Dig och mig till kompisar som har det lite jobbigt och svårt.

Det står så här i bibeln: "Jag (Jesus) skall inte lämna er ensamma, jag skall komma till er." (Johannes evangelium kap 14, vers 18.)

Hej hopp! **Cilla**

SPORT = EVANGELISATION? JA!

I år var det 50 lag som mötte upp i Q-polen, Hässleholm, på lördagsmorgonen 9.00 den 8 febr. Vi blev genast varse om att den här dagen

var välorganiserad. Samlingen hade som syfte att före spelstart samla oss deltagare, få viktig info av Ullis och att börja sportdagen med ett bibelord. Cilla höll i appellen angående att ha målet i sikte både sportsligt och andligt.

Alla i planeringskommittén arbetade hela dagen med att allt skulle flyta smärtfritt och att alla skulle trivas. Det fanns de som hejade på oss som spelade, och det uppskattades från oss ska ni veta! Måltiderna inmundigades i Linnéskolans matsal. Innebandyn höll till i Linnéskolans idrotts-hall. Innebandyn samlade 34 lag i år, och vad vi vet är det rekord. Dessutom kom en del lag inte med av utrymmesskäl.

Vi som var med hade stor behållning av den nattvardsgudstjänst som hölls i Hässleholms kyrka kl 19. Det var Inge Wahlquist och Glenn Sjöberg som hade ansvaret för den. Gäster från Stralsund i Tyskland sjöng på gudstjänsten, och de hade även deltagit med ett volleybollag under dagen tillsammans med oss svenska "volleybolls-freaks"!

Efter samlingen i kyrkan öppnades portarna till kvällens café i församlingshuset snett över gatan. Det stod uppdukat med diverse att köpa och äta, t ex etiopisk pepparsås, kladdkakor, negerbollar, kaffe/the m m att frossa i.

Här skulle underhållning, info och den stora prisutdelningen ske. Högtidligt delades priserna ut av Johan Stensmar och Niklas Månsson till de glada vinnarna i klasserna volleyboll, innebandy herr och innebandy dam.

Det som var mest anmärkningsvärt var att tjejlaget i innebandy vann vandringspriset för tredje gången, det var simrishamnare som tog det! Gratulationer till vinnarna!

Underhållningen stod Jonas Hallabro och Melker Josefsson för, iförda följande mundering: Shorts, frackrock, peruker och ishockeyhjälm. Det blev tävlingar, skratt och musik varvat mellan tuggorna. Tack för en höjdardag, och vi hoppas att ni ordnar sportdagen nästa år igen!

Några som var med

EFS distrikt i Skåne och Blekinge
planerar gemensam

BUSSRESA

till EFS Årskonferens i Stockholm

(Linjebuss i Kristianstad med Lennart Nilsson
som chaufför)

Avresa tisdagen den 23 juni. **Återresa** månda-
gen den 29 juni.

Påstigning vid uppresan:

Kristianstad, Järnvägsstationen	08.00
Hörby, EFS Kungsgatan	08.45
Hässleholm, Järnvägsstationen	09.30
Åsljunga, EFS Missionshus	10.15
Markaryd, Järnvägsstationen	10.45

Bussavgift: Tur och retur och dessutom för
dagliga resor Södertälje till och från Stockholm
under konferensen (vid 40 personer) ca **500
kronor**.

Mat på resorna och logi under konferensen till-
kommer. Vi får bo på Hagabergs Folkhögskola,
Södertälje, i dubbelrum. Ev kan enkelrum fin-
nas. Sänglinne medtages. Vill du själv ordna
logi i Stockholm, nämn detta vid anmälan till re-
san.

OBS! Vi får en fin möjlighet att se Stockholm,
kanske med Allan Hofgren som guide, på ons-
dagen den 24 juni från morgonen till 16.00, då
konferensen öppnas.

Anmälan senast den 15 maj till reseledaren
Torsten Persson, tel 0415-621 55, eller till buss-
chauffören Lennart Nilsson, tel 044-12 20 28.

Anmäl dig också till EFS Konferensbyrå som
konferensdeltagare. Det är likaså tillrådligt att i
förväg beställa matkuponger. Frukost äter vi på
Hagaberg.

Sök om möjligt bli ombud för din missionsfören-
ing vid EFS årsmöte.

VÄLKOMMEN PÅ VÅR RESA!

Torsten Persson Lennart Nilsson

REDOVISNING

januari-februari 1992

Nr förening	febr	jan-febr
771 Askeröd	3,500	7,000
772 Hörby	7,000	14,000

LIV OCH KRAFT

En dikt skriven - vid mors bädd under hennes
sista dagar - i maj 1985, mitt i det vårfagra Skåne.

Boken i parken slår upp sina blad.

Med förundran vi läser dess språk.

Men mor bara sover.

Ett språk som är lika på land och i stad,
varthän vi ställer vårt stråk.

Och mor bara sover.

Det talar om liv, det talar om kraft,
en kraft som leder till liv.

Det talar om flöden av livets saft.

Det talar om Skaparens "Bliv".

Mor bara sover.

På marken en matta i grönt och vitt
av sippor i tusental.

Men mor bara sover.

De talar om renhet - kan hjärtat mitt
bli så rent här i alla kval?

Och mor bara sover.

De talar också om liv och kraft,
en kraft som leder till liv.

De talar om flöden av livets saft.

De talar om Skaparens "Bliv".

Mor bara sover.

Och påskliiljor har slagit ut i blom.

De fått sin färg ifrån sol.

Men mor bara sover.

Scillans, så blå, ifrån himmelens kom,
lika blå i år som i fjol.

Och mor bara sover.

De talar alla om liv och kraft,
kraft som leder till liv.

De talar om flöden av livets saft.

De talar om Skaparens "Bliv".

Mor vaknade aldrig mer.

Aina Ehrling

(Mor i dikten är Rebecka Håkansson, maka till predi-
kant Conrad Håkansson. De var bosatta i Gärd's Kö-
pinge. Reds anm.)

773 Pärup	4,295	8,395
774 Sebbarp	1,700	3,200
775 Svensköp	4,150	8,300
776 Östraby		2,500
788 Huaröd		
800 Tollarp	100	500
841 Hörbykretsen	300	2,300
782 Bjärnum	8,200	14,400
785 Hultatorp	1,150	1,150
786 Harholma		
787 Hillarp	100	200

789 Hässleholm	2,000	2,475
790 Hästhult	1,700	6,700
791 Hörja		
794 Tullstorp	7,000	7,000
796 Röke	30,176	30,476
799 Slättsjö		
801 Tyringe	400	1,350
803 Vittsjö		1,100
840 Hässleholmskretsen	300	1,320
783 Glimåkra		
784 Gringelstad	500	1,000
793 Kristianstad	750	1,450
805 Åhusbygden		3,000
806 Åraslöv-Nosaby	100	200
807 Önnestad	1,000	1,350
808 Östra Göinge	200	7,200
844 Kristianstadskretsen	2,930	5,680
792 Kivik		5,000
797 Simrishamn	300	600
802 Vik	1,000	1,000
846 Simrishamnskretsen		
824 Karlshamn	5,000	10,000
831 Ringamåla	13,200	25,400
832 Saxemara	20,000	20,000
842 Karlshamnskretsen		
818 Hanö		
821 Hörvik	100	200
822 Istaby	600	600
828 Lister		
829 Lörby	2,000	2,000
833 Siretorp		
835 Sölvesborg		
838 Torsö		
845 Listerkretsen		
815 Bjurabygget		
816 Konungshamn		
817 Gnetteryd		
819 Hasslö		
823 Jämjö	9,500	14,000
825 Karlskrona	250	800
826 Kopparemåla		4,000
827 Kvarnagården		
834 Sturkö		
836 Tjurkö		
837 Torhamn		
839 Ö Hästholmen		
843 Karlskronakretsen	2,500	2,500
847 Övrigt	400	3,500
Högtids- och minnesgåvor	17,260	20,760
	149,661	242,606

Till minne av

Ruth Forsback, Tyringe: Elisabeth Nilsson. Maja Nilsson. Nea o Einar Olsson. Eva o Lars Inge Olsson. Greta Sandén. Runa o Erling. Martha o Gunnar. Jan Ljung o Anita Jernse. Signe o Kalle. Vanja Roshagen. Siri o Sven Svensson. Inga o Werner Wiktorsson. Ellen o Rosy. Veronica Lundberg. Folke Månsson. Hervor o Rune. Gun Svensson, Gun Selander, Monica Björk-

qvist. Rut Olsson. Ulla o Berit. Bertil o Gull-Britt. Hässleholms Rörservice AB. Barbro Nilsson. Sture o Gun Nilsson. Märta Berntsson. Britta o Leif. Marie o Martin. Roland Rundbäck. Röke Sockens Sparbank. Gösta Petersson. Birgit Lindfors. Stefan Pålsson o Camilla Rejdirt. Kerstin o Kurt Mårtensson. Evert o Bodil. Ulla o Olle Bengtsson, Jonas o Hanna Jönsson. Margareta o David Hedlund. Berna o William Lingmalm. Fam Jan Cada. EFS Röke. Märta o Nils Olofsson. Elsa Ekedahl. Karin Olsson. Hjördis o Charles, Filippa, Markus o Eva. Birgit o Ivar, Ella o Gillis.

Högtidsdagar

Lisa Paulsson, Hörby 80-årsdag: Anna Lisa Nilsson, Axel Nilsson. Berta, Solweig, Ann-Britt, Mimmie, Karin, Margareta, Barbro, Ruth.

Mats Svensson, Glimåkra 70-årsdag: Eivor o Rune Johansson.

Rättelse: I marsnumrets "Till minne av" stod det Marta Svensson. Det ska vara Marta Persson.

RESULTAT MOT PRELIMINÄR BUDGET

	1991	1992
Behov per månad	197,917	203,830
Gåvor/bidrag februari	109,038	149,661
Behov enl. budget jan-feb	395,834	407,660
Inkommet	252,193	242,606
Avvikelse mot budget	-143,641	-165,054
Testamentsmedel	505	

Varmt tack för alla gåvor!

Göran Nilsson
kassör

forts fr sid 63

av oss behöver säkert stanna inför Rom 12: 3-8 "...nådegåvan att frikostigt dela med sig"! Även den gruppen var enig om att vi behöver få tillbaka den personliga kontakten med t ex hemmavaran- de missionärer.

Låt oss så få sluta med ett avsnitt från ett föredrag av Rolf Berglund från konferensen i Ö-vik 1991. Det fanns med i utskicket inför Missions-tinget och är en inbjudan till oss alla att bli medar- betare i Guds rike:

"Det är till er - ni kristna - ni som är utvalda aktö- rer jag vänder mig denna afton. Om någon av er bara är åskådare, så vill jag att du skall acceptera inbjudan att bli aktör. Det är lika bra att du vet det från början. Du har fått det uppdraget att vara ak- tör - inte åskådare. Och dramat väntar på dig. Din insats är nödvändig. Nu! Som kristen har du fått en biljett till föreställningen - inte för att se på, men för att agera. Den biljetten måste du använda. Under ditt liv här på jorden gäller biljetten - men bara då. Du kan inte byta ut den till ett annat tillfäl- le."

Gunnel och Torsten

**BEGRÄNSAD
EFTERSÄNDNING**

Vid definitiv eftersändning återsänds
försändelsen med nya adressen på
baksidan (ej adressidan)

Avsändare: EFS i östra Skåne och Blekinge, Ö Storgatan 26, 291 31 Kristianstad

En dag kring

MISSION

för syföreningar och övriga intres-
serade

**lördagen den 9 maj
EFS-Gården, Åhus**

Program:

- 10.00 Samling och kaffe
- 10.30 Medverkan av pastorena
Stephen och Annet Munga
från Tanzania. Sång av
Mari Sjöberg
- 12.00 Middag
- 12.45 Handarbeten. Handarbetshörnan
AB i Hässleholm anordnar utställ-
ning och försäljning.
- 13.30 Vi lyssnar till missionär Ulla
Svensson och får mer sång av
Mari.
Missionskollekt.
- 15.00 Kaffe och hemfärd.

**Anmälan till EFS-Gården senast den
2 maj, tel 044-24 00 20. Avgift för hela
dagen 90 kronor.**

EFS i östra Skåne och Blekinge

EFS distriktsexpedition:

Östra Storgatan 26, 291 31 Kristianstad
Distriktsf o tidningsexp tel 044-12 58 16
Musik- o ungdomsavd tel 044-12 53 39
Kassaavdelningen tel 044-12 58 16
Telefax 044-12 10 90

Gåvor sändes till:

EFS i östra Skåne och Blekinge
Postgiro 3 28 67-4. Bankgiro 196-7900

Ordförande: Siv Siegurðsson,

Jöran Thomaeus väg 24,
291 45 Kristianstad. Tel 044-12 88 32

Distriktsföreståndare: Rune Johansson,

Schweizervägen 23, 374 41 Karlshamn
Tel 0454-148 37

Kassör: Göran Nilsson, Norreskog PI 601,
242 95 Hörby. Tel 0415-700 60

Musikkonsulent: Mari Sjöberg, Bokliden 17,
281 49 Hässleholm. Tel 0451-895 11

Distriktskonsulent: Cecilia Johansson, Näsby-
chaussén 48 A, 1tr, 291 35 Kristianstad.
Tel 044-12 82 48

Tidningsorgan: Evang-Luth **Missionsvän**

Prenumerationspris 1991: 100 kronor
Annonspris: 4:00/spaltmillimeter

Ansvarig utgivare: Rune Johansson,
Schweizervägen 23, 374 41 Karlshamn

Vik redaktör: Rune Johansson

EFS Pensionat Missionshemmet, Lehultsvägen
13, 280 22 Vittsjö. Tel 0451-220 87

EFS-Gården, Sigríðsvägen 5, 296 00 Åhus
Tel exp o kök 044-24 00 20, ledarexp 24 86 24
Postgiro 64 72 48-4. Bankgiro 385-5830

Glimåkra Folkhögskola, Box 115,
280 64 Glimåkra. Tel 044-430 40

Ringamålagården EFS, PI 5105,
374 92 Åsarum. Tel 0454-620 63, 620 62

Stenbräcka, EFS kurs- och lägergård, Tjurkö,
370 43 Sturkö. Tel 0455-461 85, 187 54

KFUK-KFUMs Studieförbund, Laxvägen 17,
281 35 Hässleholm. Tel 0451-848 32

Studieorganisations: Eva Larsson, Laxvägen 17,
281 35 Hässleholm. Tel 0451-147 66

Bokdepå: Bok & Musik, Ö Storgatan 26,
291 31 Kristianstad. Tel 044-11 14 72
Telefax 044-12 10 90

evangelisk-luthersk

Missionsvår

På sidan 73 kan du läsa om Karlskrona EFS Blåsorkester. Sedan kan du gå vidare till sidan 77 och läsa om Listers Blås och Blåsdiggarna.

ARGÅNG 100 – NR 5 Maj 1992

Organ för EFS i östra Skåne
och Blekinge

● Ledaren

Den rätta valören

Vi har på något sätt hamnat i en ordinfation. För att märkas måste vi ta till ständigt starkare valörer för att bli hörda. Det som var problem i går blir kris i dag och katastrof i morgon - allt för att få gehör för sina tankar. Då kan det vara värt att minnas att det ibland går lättare om man sänker rösten.

Stora ord är kanske också en tonårsreaktion - man måste höja rösten för att bli tagen på allvar. Då blir det ju en dom över dem som inte lärt sig att lyssna eller att ta på allvar.

Kriser hör till det normala. Det är bara stenbeläten som slipper kriser. De bara brakar ihop när de blir tillräckligt gamla. Allt som bär ett mänskligt märke hamnar förr eller senare i kris - det är organismens särdrag. Företag hamnar i kris; människor krisar; så också organisationer. Det hör till växandet och växlandet. Bara stenbeläten slipper kriser.

Men ibland känner människor inte igen sig. Det kan bero på att den som lanserade krisen hade en politisk åsikt. Man kan bli ordens fånge, så att om man upprepar en sak tillräckligt ofta, blir den till sist en sanning som ingen kan tvivla på. Man får en förväntans uppfyllelse.

Är EFS i kris?

Vad då för kris! Det kan vara en ledningskris. En föreningskris, som drabbat i A men absolut inte i B. Och då blir föreningen i B jätteledsna, för där upplever man bara att Gud är med i arbetet och känner sig svikna av alla som bara talar om KRISEN. Är det möjligen en generationskris, där ännu en ny generation vill komma till tals (eller en gammal som känner sig åsidosatt)?

EFS i kris!

Vi skulle kanske rentav ha en tacksägelsegudstjänst för detta. Om nu krisen hör till växandet (och växlandet), så ligger det ju faktiskt en möjlighet, en förnyelse, i krisen.

Allt beror ju på hur krisen hanteras. Jag kan förneka den och driva ut orosstiftarna i öknen där de hör hemma. Därmed är friden återställd. Så skall välsignelsen återkomma. Det är också en lösning, och kyrkohistorien är rik på den sortens lösningar. Men den ger oftast en bitter eftersmak - även när operationen lyckades.

Men liksom varje motgång i sig har en möjlighet, så kan krisen vara början till något nytt. Allt beror på hur den hanteras. Den tvingar ju till besinning. Är jag på rätt väg? Handlar jag rätt mot

mina medarbetare? Använder vi medlen rätt?

Den kan också vara renande. Både i det egna livet och i det liv som organisationer för kan man få in element som motverkar den kallelse man har. Som människa och som organisation. Då kan besinningen leda till att man gör sig av med sådant som motverkar denna inre kallelse. Livet blir mer konsekvent. Man kan rentav också få en ny inriktning - en ny kallelse i livet. I bibeln läser vi ibland att Gud fick ta till stora kriser för att få somliga att förstå vad som var deras väg. Det var inte bara Jona som fick ge sig ut på en extra sjöfärd.

KRISEN är alltid en möjlighet, en möjlighet till förnyelse och till ny välsignelse.

Nu dignar vi under kriser

EFS i kris. Budgetkris. Bokslutskris. Bokförlagskris. Ledarkris. Kyrkan i kris, landet i kris, miljökatastrofer. Det vore lugnast att dö så snart som möjligt, så att man slapp fler livshotande kriser.

Jesus målade en hemsk bild för sina lärjungar i Lukas 21:20. Ödeläggelse, flykt, fångenskap och mycket annat som skulle bli Israels lott. Det var kris, det. Och mitt i alltihop säger han: "...räta på er och lyft era huvuden, ty er befrielse närmar sig". Mitt i krisernas ångest finns det en lösning, en utväg, en möjlighet.

Krisens möjligheter

Vi skall inte springa ifrån kriserna eller driva ut orosstiftarna som förkunnar kriser. Men vi skall för det första rannsaka vad krisen är. Är det en orosstiftare, som är ute i fel ärende, skall han naturligtvis tillrättas. OBS, visas till rätta, inte drivas ut. Har han rätt (eller hon!) skall vi ödmjukt gå in i de möjligheter som just krisen ger: ödmjukhet, förlåtelse, rättelse och en ny inriktning.

Forts sid 75

evangelisk-luthersk
Missionsvän

Maj 1992

UTGIVNINGS- OCH MANUSDAG

Missionsvän nr 1-5, 10-12 beräknas komma ut omkring den 1: e i månaden, dubbelnumren 6-7 och 8-9 omkring den 10 juni resp 25 aug. Manus vill vi ha in en månad i förväg under adress: EFS distr exp, Ö Storgatan 26, 291 31 Kristianstad.

● *Månadens betraktelse*

Att gå ut på sjön när isen bara är nattgammal - det är att vara dum, inte att vara djärv.

Att gå ut på sjön Genesarets vatten, trots att det inte finns någon is alls - det är att vara djärv, om Jesus sagt som till Petrus: Kom!

Några som var djärva

Noa var djärv, när han byggde en båt uppe på land. Han blev säkerligen betraktad som en dåre, en idiot. Men han tog Gud på orden. Det blev hans räddning. 1 Mos 6-8.

Josef Jakobsson var djärv, när han vägrade att ingå sexuella förbindelser - trots lockropen från Potifars hustru. Det blev hela folkets räddning. 1 Mos 39.

Elia var djärv och utmanade den religiösa majoriteten i Israel; drottningen, kungen och hela etablissemanget. Ensam stod han där på berget Karmel mot 450 baalsprofeter. 1 Kung 18. Han var ledd av Gud - och Gud gav seger.

Jesus var djärv. Synden, och därmed förbannelsen, tog han på fullaste allvar. Djävulen skrattade han inte åt, eftersom han visste att han är den som har hela världen i sitt våld.

Genom att ta synden, förbannelsen, djävulen och döden på fullaste allvar kunde han besegra dem allesammans. Triumferande utropar han: Mig är given all makt i himmelen och på jorden!

Jesus var djärv och trodde på sina lärjungar. Därför gav han dem uppdraget att gå ut med evangeliets glada budskap.

Gud ger oss frimodighet

Paulus skriver till sin andlige son Timoteus

(2 Tim 1:7-8):

"Gud har ju **inte** givit oss en modlöshetens ande, utan en kraftens och kärlekens och själv-tuktens. Blygs alltså inte för vittnesbördet om den Herre vi har..."

Guds ande ger oss den kraft som hjälper oss att på ett visligt sätt använda våra gåvor. Dessa gåvor verkar inte automatiskt. De måste hållas levande, som allt annat i kristenlivet, för att kunna fungera. Jag är rädd för att många gåvor sover en "törnrosasömn". Det behövs en prins, som väcker dem till nytt liv. Ordsp 24:10 "Låter du modet falla, när nöd kommer på, så saknar du nödig kraft."

Paulus manar: Uppliva den nådegåva som finns hos dig!

Mer rök än eld

Det är ofta mer rök än eld i svensk kristenhet i dag. Budskapet har på något sätt förlorat sin kraft och sin sälta. Vi behöver ljus av äkta stearin, som brinner med klar låga utan att sota. Nu verkar det vara mest paraffin och ljusmassa, och det ger inte samma resultat.

Får försagdheten prägla vittnesbördet blir resultatet givetvis därefter. De som lyssnar blir försagda, modlösa. Gud vill ge oss förnyad frimodighet parad med ödmjukhet. Rom 8:31 "År Gud för oss, vem kan då vara emot oss?" Han har makten!

Det är alltför ofta mer ljumhet än värme i budskapet i dag. Det har även förlorat sin radikalitet. Ljumheten är förstadiet till döden.

Det finns en modern sång inom svensk kristenhet i dag. Det är inte någon lovsång till Gud, men väl till människan. Jag är min egen herre/dam. Jag avgör vad som är kristet och inte kristet. Jag är den myndiga människan. Jag går på disco, om jag känner för det, dricker ett glas, om jag känner för det. Jag går på gudstjänsten om den inte kolliderar med mina andra intressen. Sambo är lika bra som äktenskap. Jag behöver inte avstå från något.

Våga vara radikal

Vi behöver både som rörelse och enskilda återvinna vår radikalitet. När hörde du sist en förkunnare säga med Jesus: Hugg av handen! Riv ut ögat!?

Visst ska vi stå på de svagas och fallnas sida, de utstöttas. Vi ska räcka dem den radikala kärleken, som är större än alla syndafall och felsteg. Vi ska våga hälsa horor och horkarlar, äktenskapsbrytare, penningälskare, falskdeklaranter och mördare välkomna in i vår kristna gemenskap. Vi ska våga tala om för dem att de är älskade av Herren Jesus Kristus. Det finns en fullständig för-

låtelse och upprättelse att få. Allting kan bli nytt.

Obs! Det kan bli nytt. Där kommer Jesu ord in i sammanhanget; Gå i frid, och synda inte härefter. Den som har blivit en ny människa kan inte fortsätta att leva som förut. Det gäller att fullständigt göra upp med det förflutna. Rötterna och alltsammans ska om möjligt förbrännas av Herrens nit-
 älskans eld.

Jesus lever och därför finns det gudomliga och himmelska krafter i rörelse och funktion. Samma gudomliga kraft som uppväckte Jesus från de döda föder människan på nytt. Denna gudomliga kraft tar sin plats i människan.

Bibeln drar tydliga gränser i livsstilsfrågor. Den fördömer ytlighet, brännmärker förtal och häftighet, våld och dryckenskap. En kristen livsstil är annorlunda än andras. Det är fråga om en medveten livsstil.

Förkunna med kraft

Som förkunnare ska vi inte bara delge andra våra egna funderingar eller hålla små personliga vittnesbörd. Vi är kallade att ropa ut ett fulltonigt evangelium. Så säger Herren! Men vi är också kallade att avslöja synden, för att kunna lösa dem som är bundna i den.

Vi ska våga framhålla människans storhet. Du är förmer än ett djur. Du är skapad till Guds avbild. Du har ansvar.

Det är vår. Sädeskornen bäddas ner i jorden för att dö - men också för att ge en ny skörd. Tänk på detta, du som tycker att livet är mörkt just nu. När nöden är som störst, kornet är nermyllat och håller på att dö, då är det nya livet redan på väg. Vårt kristenfolk har en bristsjukdom. Det är inte brist på pengar, verksamhet eller lovsång. Vi lider brist på hänförelse. Hur många hänförda finns det i lokalen just nu? D v s sådana som är verkligt Kristus-gripna, som kan säga med Paulus: Kristi kärlek lämnar mig inte något val.

Sätt ut mål

Vårt mål borde vara - ett EFS som växer under 90-talet. Men hur ska vi kunna komma dit? Några tänkbara vägar:

- Fördjupat studium av ordet, under bön om Andens ledning.
- Frimodigare vittnesbörd om Jesus Kristus. I och med det finns risken att det blir medlemsvärning. Människorna dras till gemenskapen.
- En öppnare attityd till dem som är utanför.
- Större samverkan inom de olika kretsarna, ansvar för varandra.
- Som en följd därav, hjälp till överlevnad och förnyelse eller sammanslagning av föreningar.
- Startandet av nya föreningar. Befintliga fören-

ingar kan kanske knoppa av sig. Nya satsningar skulle säkerligen öka vitaliteten. Tänk att gamla EFS föder barn. Vad härligt!

- Bibellinjen/ledarlinjen på Glimåkra folkhögskola blir en "eldningscentral". Linjen fylls av nuvarande och blivande ledare, alla kategorier. Nyttända för att tända andra.

Ska det bli någon väckelse i vårt distrikt - så tror jag inte att den i första hand kommer genom våra förkunnare. Den kommer genom gräsrotter, som är gripna av Kristus Jesus. De blir gripna av hänförelse, och därför kan de inte tåga.

Läs i Apg 8 om förföljelsen i Jerusalem. Alla, utom apostlarna, skingrades ut över Judéens och Samariens landsbygd. Blev de kristna lamslagna? Nej! Tvärtom. Det står att de vittnade/förkunnade Kristus för folket.

Pastorerna har sin givna uppgift. Självklart. De ska undervisa, vägleda och hjälpa gräsrotterna att fördjupas, att växa. Men det är ni som i vardagen möter människor som har den direkta uppgiften att vittna. Våga vara den du i Kristus är. Ett sändebud med ett himmelskt budskap, som kan frälsa och förlösa syndare.

Problem som kan lösas

En stor del av problemet finns hos dig/mig själv. Det är fruktan för att göra något nytt, och rädslan för att mista kontrollen över situationen.

Vi behöver spränga gränserna i våra egna liv, så att de andra genom oss får uppleva att våra visioner är mer än tomt prat.

Vi behöver ständigt på nytt erfara Guds personliga, kravlösa kärlek i våra liv. Vår egentliga identitet ska vi ha i detta, att vi är Guds älskade barn. Om identiteten flyttas över i tjänsten, aktiviteterna eller offrandet, då smyger fruktan och rädslan in och tar kontrollen över våra liv.

Kärleksidentiteten ger trygghet och stadga åt kristenlivet. Lever vi i den vågar vi ibland göra det ovanliga och även ta risken att skämma ut oss.

Amöbainflytande

I vissa sammanhang borde vi ta lärdom av amöban. Den är inte fyrkantig, utan har en mer flytande form. Det gör att den lätt kan passa in i många olika sammanhang.

Vår organisation är ofta lite fyrkantig, och den passar inte alltid in i den verklighet som vi lever i. Vi själva är också ofta fyrkantiga i vår tro och vårt uppträdande.

Vi behöver former i vår verksamhet som gör att vi lätt kan passa in när ett tomrum, ett behov, uppstår. Vi ska ha anpassningsförmåga i positiv mening.

KARLSKRONA EFS BLÅSORKESTER

Möllebacken är känd för att vara ett blåsig ställe i staden. På fredagskvällarna blåser det både ute och inne. För blåsandet inomhus svarar Möllebackskyrkans Blåsorkester, som bildades i januari 1990 på initiativ av Jan Karp. Vid starten samlades nio entusiastiska blåsare och en "spelsugen" trumslagare.

Klarinettister i koncentration: Andreas och Lars

Första halvåret fick vi stor nytta och glädje av Mattias Sundkvist, anställd som trombonist på Länsmusiken i Karlskrona 1989-90. Jan, som är optimistisk ledare, inköpte redan från början 20 notställ, vilket några kanske skakade lite på huvudet åt - men vid julhälsningen -91 kom vi för första gången upp i 20 deltagare (19 blåsare och en trummis).

Förutom i Möllebackskyrkan har Blåsorkestern spelat i Jämjö EFS-kyrka och Mariedalskyrkan (SMF i K-na). Vi har också tillsammans med Møl-

lebackskyrkans ungdomskör medverkat på Kristen lördagskväll i Ringamåla.

En intensiv "Spel-weekend" hade vi i höstas på Tjurkö ungdomsgård, som numera heter Stenbräcken (förträfflig kurs- och lägergård). I början av juni förra året anordnade kretsungdomsrådet en sommargudstjänst i Tjurkö kyrka, då bl a blåset och ungdomskören deltog. I vår övar vi med siktet inställt på Blåsarfesten i Umeå under Kristi Himmelfärdshelgen. (Musikfesten, som återkommer vart femte år, är det största arrangemanget för blåsare inom EFS. Vid bl a avslutningshögtiden bildas en "Jätteorkester", bestående av alla deltagarna - ca 500. Vilken manifestation för EFS musikliv!)

Trumpetare i aktion: Martin och David

Åldersvariationen i gruppen är stor, den yngste 11 år och den äldste 46. Nya medlemmar tillkommer emellanåt och ännu fler är välkomna. Vi väntar t ex på att någon ska ta sig an vår nya bastuba. Blåsorkestern fyller således en dubbel funktion, både som kristet musik- och ungdomsarbete. Här upplever man verklig spelglädje och fin, andlig gemenskap.

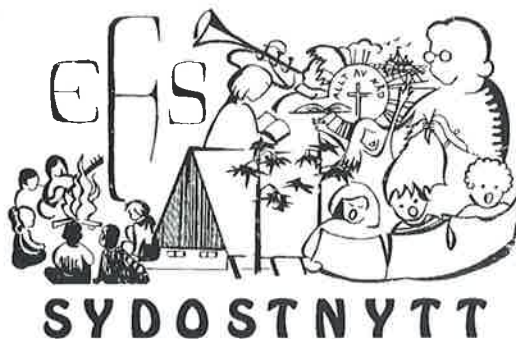
Blåsmusiken berikar också gudstjänstlivet. Minst en söndag i månaden spelar vi på förmiddagsgudstjänsten. Inte minst äldre församlingsmedlemmar visar ett stort engagemang för blåset, ekonomiskt och i förbön. Möllebackskyrkans Blåsorkester är en verklighet och tolkas i församlingen som ett bönesvar.

Anpassningen innebär inte att vi ska ge avkall på det grundläggande i den kristna tron. "Ty en annan grund kan ingen lägga än den som redan ligger där, och det är Jesus Kristus." 1 Kor 3:11. Det är den enda grund som håller att både leva och dö på.

Rune Johansson

Elisabeth Lundell och Jan Karp

Predikobesök i maj

Den 26 Fjärlöv: Stanley Tufvesson.

Vilken dag!?

Den 9 maj blir det en dag av glädje, inspiration och gemenskap på EFS-Gården i Åhus. Se sista sidan i detta och förra numret av Missionsvän.

Uthållighet

En del personer är mer uthålliga än andra. Just nu tänker jag på Olle Fridolfsson, som regelbundet medverkat i denna tidning i 20 år. Det gör 200 tidningsnummer! Det hade varit intressant att sitta som en tyst och osynlig liten mus bland allt som finns på hans skrivbord (läs sidan 80), och iakttagit hans många förberedelser. Suckarna, rynkorna i pannan, bläddrandet i böcker och bland urklippen. Och så befrielsens ögonblick när "födslovåndan" var över.

Vi på tidningen sänder tusen varma tack!

Rune Johansson

DU HÄNGER VÄL MED!?

Foldrarna är ute för sommarens lägeräventyr

SONNARP 92

Det går av stapeln norr om Åsljunga den 23-28 juni. Du som är **10-14 år** kan komma med din FG-PG- eller scoutgrupp på **baslägret**, och du som är **13-16 år** har möjlighet att anmäla dig till **satelliten**, som är en vandringshajk med diverse strapatser utöver det vanliga. Vi börjar och slutar (tillsammans) i Sonnarp. Foldrar och anmälningsblad finns även hos Cecilia på distr.exp.

Scoutrådet

"FÖRNYADE MEDARBETARE"

Att komma bort några dagar från vardagens möda för att njuta av pensionatsliv är vila för både ande, kropp och själ. Det gäller inte minst medarbetare i distrikt 11 och 12, som under två härliga marsdagar njöt av gemenskap, samtal, föredrag, vila och inte att förglömma fantastisk mat, när man var samlade till medarbetardagar i Vittsjö.

Första dagen ägnades åt "förnyelse och väckelse". Bertil Carlsson, husfar på Åhusgården, inledde med ett föredrag där han bl a berörde "innersidan" av våra liv som förkunnare och medlemmar: relationen till Kristus, till närstående och till tjänsten. Han undrade om EFS idag är en väckelse- och förnyelserörelse, eller om vi drivs mer av en "låt-gå-mentalitet". Han ställde många fler frågor som sedan bearbetades i smågrupper och storforum: Vad är väckelse och förnyelse?, hur landar förkunnelsen?, omsätts den i praktik?... En viktig del i eftermiddagens samling var böne- och förbönsstunden, där vi i små grupper fick be för varandra.

Under den första dagen hann vi också med medarbetarförbundets årsmöte, kvällsprogram och kvällsmässa.

Under den andra dagen hade vi besök av biskop Per-Olof Ahrén och en del av de kyrkoherdar som assisterade vid prästvigningen den 17 mars 1991. Biskopen gav sin syn på kyrkan idag och menade att det finns en förväntan på att kyrkan ska agera. Han menade att kyrkan fått större utrymme i samhället, inte minst i samhällsdebatten. Han berörde sedan kyrkans utveckling på 80-talet, då flera stora "förnyelse-projekt", som påverkat både gudstjänstlivet och kyrkans organisation, avslutades: ny psalmbok, ny bibelöversättning (NT-81) och nya gudstjänstordningar mm. Biskopen citerade Carl-Axel Petri, som menar att Svenska kyrkans samfundsmässiga drag blivit starkare och att man blivit mer av ett trossamfund. Han tog också upp stiftets situation idag och frågar kring gudstjänstfirande.

En hel del reaktioner och samtal följde kring biskopens föredrag, och en av de hetaste frågorna handlade om evangeliets kärna. Nog märker man att det finns en viss skillnad i betoningen mellan EFS och Svenska kyrkan, men som någon sade, det är viktigt att vi inte misstänkliggör varandra utan försöker förstå och lära av varandra. Många frågeställningar finns kvar i tanken, när jag lämnar "oasen" för att gå tillbaka till "vardagen", inte minst frågor om EFS uppgift i Svenska kyrkan. Vad är vår profil? Är vi en väckelserörelse? Om inte, hur när vi dit i 90-talets Sverige?

Johan Jespersen

VI SÖKER EN REDAKTÖR

Styrelserna i distrikt 11 och 12 har fattat beslut om en sammanslagning av de båda distriktens tidningar (Bibelvännen och Missionsvän) från och med 1993. För att den nya tidningen ska kunna förverkligas behövs det en redaktör. Styrelserna har därför beslutat att annonsera ut en sådan tjänst. Den är tänkt att vara 20-25% av heltid. Vilket det blir beror delvis på dig själv.

Du kan vara bosatt i 11:an eller 12:an, vara ung, mogen eller äldre, vara man eller kvinna, vara... Du bör givetvis vara intresserad av att jobba med en tidning. Riktlinjer för redaktören kommer att utarbetas i mitten av maj.

Är du själv intresserad, vill du veta mer om uppgiften, eller känner du någon som är lämplig, hör av dig till en av distriktsexpeditionerna. Senast den 15 juni vill vi ha din ansökan.

Enligt styrelsernas uppdrag

Rune Johansson

Torsten Simonsson

Vilket namn?

Den 14 mars var representanter för tidnings- respektive redaktionsutskottet i distrikt 11 och 12 samlade i Västerkyrkan i Hässleholm. Det gällde att dra upp riktlinjerna för den planerade sammanslagningen av distriktens båda tidningar, Missionsvän och Bibelvännen.

Elisabeth, Brita, Carl-Anders, Lena, Ann-Mari, Rune och Arne. Bakom kameran: Per.

Det var en fröjd att uppleva den samstämmighet som fanns, och viljan att försöka forma en tidning som innehåller det bästa av det som nu finns i två tidningar. Förutsättningar för en bra tidning finns.

Nu till en viktig fråga som kommittén vill ha svar på: Vilket **namn** ska den nya tidningen ha? Sänd in förslag till distr-exp senast den 1 juli 1992. Vinnande namnförslag belönas med en årsprenumeration på den nya tidningen.

Rune J

SPIRITKVÄLL

Lörd 23 maj kl 19.00

EFS-Gården, Åhus

Per-Eive Berndtsson, Halmstad
Röke EFS Musikkår, Lovsångsteamet,
Bertil Carlsson, m fl
Program för barnen. Servering.

VÄLKOMMEN!

Forts från sid 71

Diskussionen om etik är inte bara "poetik"; den är en önskan att komma tillrätta med kriser i det politiska livet. I Östeuropa återföds de gamla kyrkorna; i Frankrike har det gamla bokrekordet slagits av en bok med titeln "Gud och vetenskapen". Guds rike är i varje fall närmare.

När vi i vårt land talar om social nedrustning och kris är det kanske en möjlighet för kyrkorna att låta diakonin leva. Vem blir först med en kristen särskola? Gruppboende för äldre med handikapp finns ju redan, men behöver byggas ut när antalet äldre har ökat med 40% vid sekelskiftet.

I krisen finns alltid en möjlighet - en inre för människan till pånyttfödelse, en yttre till handens väckelse.

Gud, ge oss öron som hör, ögon som ser, men framförallt ett ödmjukt samvete som gör oss känsliga.

Knut Sturesson

EFS i Eslöv söker till sitt daghem Emmabo

1. **Förskollärare/Barnskötare**, 75-100% tjänst.

2. **Föreståndare**, under förutsättning att nuvarande tjänsteinnehavare kommer in på sökt utbildning.

Anställning fr o m 1992-08-01 eller enligt överenskommelse. **Lön** enligt avtal. **Bostad** kan ordnas.

Vill du veta mer, ring Agne Josephsson, 0413-342 75 eller Margareta Kristensson 0413-145 49.

Ansökan sänds till Emmabo Daghem, c/ o Margareta Kristensson, Sunnantorp, 241 92 Eslöv.

Glimtar från EFS-Gården

Du som läste förra numret av Missionsvän uppmärksammade kanske att frågan om ny husmor här på EFS-Gården nu fått sin lösning. Vi är mycket glada och tacksamma för det, och när detta läses har Anita Nilsson just börjat sin tjänst. Vi ser fram emot en fin tid tillsammans med henne och hälsar henne mycket varmt välkommen in i arbetslaget. Detta innebär vissa förändringar i personalgruppen, men det får jag återkomma till.

Vårterminen är nu inne på slutspurtens vad gäller Ungdomsfolkhögskolan här på Gården. Den 22 maj är det läsårsavslutning. 29 elever slutar då, hälften av dem efter två läsår i Åhus. Eleverna har under våren genomfört en rad framträdanden och visat sina färdigheter vid konserter i ett flertal högstadieskolor i Kristianstadstrakten. En söndagskväll genomfördes en gospelkonsert i Åhus S:ta Maria kyrka, helt i Ungdomsfolkhögskolans regi. Verkligt fina insatser har utförts vid dessa tillfällen och blivit allmänt uppskattade.

Utöver ungdomsfolkhögskolan har flertalet helger varit inbokade med varierande arrangemang under mars-april. Det handlar här om konfirmandhelger från olika kyrkoförsamlingar, förträff för distriktets sommarkonfirmandkurs, barnkörweek-end mm.

En aprilördag genomfördes en ny SPIRITkväll, denna gång med härliga Gospel Company från Malmö. En kör som på ett gediget sätt framför gospeln med både känsla och eftertryck. Allan Svensson från Ängelholm förmedlade undervisning med centralt evangeliskt innehåll. Det var flera som tog tillfället till förbön, som erbjöds för skiftande behov. En kväll där vi påtagligt märkte

Guds närhet och välsignelse.

Det är fint att få uppleva att dessa kvällar möter ett behov och att de tycks växa sig allt starkare i betydelse. Därför fortsätter också dessa med en ny serie under hösten. (Se annonsering på annan plats.)

Just nu håller vi på med att förbereda en renovering och uppsnygning av förläggningshuset. Vi räknar med att detta blir klart under våren.

Bertil Carlsson

SPIRITKVÄLLAR HÖSTEN 1992 EFS-Gården, Åhus

29 aug, 3 okt, 14 nov

Notera redan nu inför höstplaneringen.

VÄLKOMMEN!

SOMALIA

EFS har i olika omgångar fått kallelse till arbete i Somalia. Första gången vi fick förtroendet var 1898 till 1935. Efter det följde 45 år då vi inte hade någon möjlighet att fysiskt närvara i landet. 1980 fick vi en förnyad kallelse till Somalia och flyktingarbetet i Jalalaqsi. Arbetet i Somalia expanderar, och 1984 påbörjas ett primärhälsovårdsprogram nere i Juba, inte långt från den plats där vi var fram till 1935. Vi får under 1980-talet se hur våra program gör fina framsteg både i Jalalaqsi och Juba. Senare delen av 80-talet, dvs från 1988 och framåt, utvecklades större och större motsättningar mellan de olika klanerna i landet. EFS ser sig tvingade att lägga ner en del av verksamheten i Somalia.

Idag har vi Annie Hellström som enda missionär från EFS i Somalia. Genom Annies modiga och osjälviska insats har vi ännu en fot inne i Somalia.

I början av året kom Statens Invandrarverk (SIV) med en förfrågan till EFS om ett samarbete gällande somalier i Sverige. Under den korta tid som somalier har sökt sin tillflykt till Sverige, har vissa svårigheter med integreringen till det svenska samhället dykt upp. EFS är nästan den enda svenska organisation som har kunskap om Somalia/somalier, varför SIVs val av samarbetspartner föll sig naturligt. Det har gått ett antal månader sedan förfrågan kom från SIV, men nu är projektet äntligen igång.

Projektets mål är bl a

- att** etablera kontakt med somalier i Sverige som väntar på eller har fått kommunplacering, för att hjälpa dem in i det svenska samhället,
- att** erbjuda kurser för personer, organisationer som arbetar bland somaliska flyktingar,
- att** arbeta för att så många som möjligt ska kunna återvända.

I projektet kommer även ett antal kontaktpersoner att vara verksamma. Förhoppningsvis två stycken i varje distrikt, i en del distrikt flera. Kontaktpersonerna kommer att vara projektledarens förlängda arm ute i landet. Deras uppgift är att knyta kontakter mellan somalier och svenskar, hjälpa EFS-föreningar igång med "kontaktknytning", informera om Somalia/somalier i kommun, landsting osv.

Min förhoppning är att EFS-medlemmen känner ett speciellt ansvar för de somalier som sökt skydd här i Sverige. EFS har genom sitt arbete i Somalia skapat sig ett mycket gott rykte. Swedish Church Relief (SCR), som EFS heter i Somalia, är ett välkänt begrepp bland de flesta somalier som kommer till Sverige. Genom projektet har vi en chans att visa somalierna att vår solidaritet inte bara gäller när de finns i sitt hemland, utan att vi även välkomnar dem hit nu när läget i deras land tvingat dem på flykt.

Kära hälsningar från

Eva Forsberg
Projektledare

Kontaktpersoner för Somalia-projektet i vårt distrikt är Mats & Kerstin Högelius, Aspö, Ryd, 370 22 Drottning-skär. Tel 0455-395 33. Red's upplysning.

Listers Blås och Blåsdiggarna

Det är fredag eftermiddag, och allt är lugnt utanför den vackert belägna Listerkyrkan i Hällevik. Men strax anländer några utav Blåsdiggarnas ledare för att plocka fram stolar och trummor inför kvällens övning. Efter en liten stund börjar det droppa in pigga, glada ungdomar med sina instrument. Blåsdiggarna består av cirka 20 instrumentaler i åldrarna 10-17 år, samt instruktörer hämtade ur Listers Blås.

Efter en timmes spelning och en kort aftonbön får instruktörerna en kort matpaus innan det är dags för övning med Listers Blås.

I Listers Blås är vi cirka 40 blåsare från de yngre tonåren och uppåt (det finns ingen övre gräns). Just nu övar vi mycket inför vårens stora begivenhet, nämligen EFS blåsarfest i Umeå. Ibland byter vi också ut övningen mot ett blåscafé, där folk kan umgås och lyssna till musik under avspända former.

Blåsdiggarna och Listers Blås bedrivs som ett ungdomsarbete med musikinriktning, och då är det viktigt att gemenskapen och den andliga biten finns med. Därför har vi en paus under spelövningen då vi fikar och har en andakt tillsammans, innan tonerna ljuder igen.

Något som kännetecknar Listers Blås och Blåsdiggarna är att vi har roligt när vi spelar, vilket brukar smitta av sig på vår publik. Orkestrarna är ett lagarbete, där varje individ är viktig och värdefull, men utan vår eminente dirigent Uno Hellgren skulle det nog inte gå lika bra.

Frammot tiotiden på fredagkvällen har den sista tonen klingat ut, och lugnet lägger sig åter över Listerkyrkan, efter en kväll full av musik och aktivitet.

Annika Larsson

Glimtar från Vittsjö i vårsolens glans

Vi blev inte så många som vi hade hoppats på när lägret började i fredags kväll. Dock infann sig alla anmälda, nästan.

Ungdomsriks lägerchef Håkan Lindberg hade tagit flyget ner till sina ursprungliga trakter (han härstammar från Hässleberga) för att vara med på årets TONÅRSLÄGER.

Temat "Kan man vara en kristen?" var intressant ur den synpunkten att detta skulle vara grunden för det gemensamma arbete vi hade framför oss.

Många frågor om Guds existens, lidandet, livsstilen och tragiska och till synes onödiga olyckor kom fram. Ibland glömmar vi att varje människa funderar på detta och måste få möjlighet att ventileras det med varandra. Denna helg gav många tillfällen till det, och vi ledare fick också tänka efter. En nyttig erfarenhet!

Att släppa fram ungdomar i gudstjänstlivet är vi **oförskämt** dåliga på!!! Ni kan inte ana vilka poeter, författare, dramatiker och tänkare som finns i våra TG, JG och UG. Bara på en helg upptäckte ungdomarna vad de kunde bidra med i en gudstjänst. Visserligen fanns vi ledare alltid till hands, men huvuddelen av arbetet gjordes av dem själva. Allt ifrån sångval, kollekt, drama, lovsånger till inledningsord, välkomsthälsning och förböner. Ni som inte fick vara med kan vara till hjälp och stöd när nu dessa ungdomar kommer hem till sin förening/församling med ett tänt hjärta och stort engagemang. Jag vill påstå att Du äldre missionsvän har delaktighet i detta!

Dramat som dramagruppen skrev var hämtat från ungdomarnas verklighet och berörde frågor som angår deras liv i vardagen. Det hade tre delar med följande underrubriker: VÄGEN, SANNINGEN och LIVET. Varje ord stod för en akt i dramat, och det utspelades på en vanlig svensk skola någonstans.

VÄGEN handlade om att välja det som är nyttigt och dessutom kunna visa på ett sunt alternativ till

sprit och planlöst festande.

SANNINGEN handlade om att det trots svåra konsekvenser är viktigt att tala sanning. Inte minst för att man ska vara trovärdig inför andra.

LIVET var en underrubrik som samlade ett allvarligt ämne, men ett ämne som kanske finns i ungdomars tankar, nämligen abort-frågan. Här möts två klasskamrater efter 5 år, och båda står inför det faktum att de ska ha barn. Det är viktigt att inte vara för snabb med ett svar, innan man vet bakgrunderna till en graviditet. Att stötta och vara till hjälp är det allra viktigaste, kom de fram till i slutet av dramat.

TILL SIST LÄSTES BIBELSTÄLLET FRÅN JOH. 14:6 "Jesus sa: Jag är vägen, sanningen och livet." Det är till Jesus vi får gå när vi behöver vägledning och kraft.

VÄLKOMNA TILL EFS tältkyrka Svensköp

3-5, 8-12 juli

Vardagar kl 19.30, söndagar kl 13.30

Vecka 1 Olika talare.

Vecka 2 Folke Nordangård,
Torgny Carlsson

Något du undrar över? Ring

0451-701 31

(Arthur Nilsson)

EFS ÅRSKONFERENS 1992
**Gud,
gör oss
djärva!**
STOCKHOLM 24-28 JUNI

VEM BRYR SIG OM DE UNGA?

Ensamhet förknippas ofta med äldre människor. Att unga människor skulle vara ensamma tänker inte många på. Men så är det enligt en undersökning som Statens ungdomsråd och socialstyrelsen låtit göra. Jag tar mig friheten att återge något av det som Erik Nilsson, kansli-chef vid statens ungdomsråd, skrivit i dagspres-sen.

Undersökningen är gjord bland 1000 ungdom-mar i åldern 16-24 år, och den gäller deras psy-kiska och fysiska hälsa. En femtedel (var femte alltså) svarade att de någon gång funnit livet så meningslöst, att de funderat på att begå själv-mord. Själv-mord är fö den vanligaste dödsorsaka-bland 20-24-åringar (1988 var det 27% av alla dödsfall i denna åldersgrupp). I undersök-ningen hade bara hälften av de som funderat på självmord talat med någon om sina tankar.

Psykologer beskriver ungdomstiden som en vinglig väg, som en av livets svåraste kriser. En identitet ska födas fram ur frågorna: "Vem är jag?", "Duger jag något till?", "Vad tycker andra

om mig?", "Kan jag älska och bli älskad?" Att inte ha några svar på dessa frågor leder lätt fram till en kris.

Tonåringar/unga behöver oss, tveklöst är det så, men vi behöver också dem. För att samhäl-let ska kunna fungera och existera behövs de som håller på att bli vuxna. Och denna utveck-lingsprocess är oerhört viktig. Ska den unga människan utvecklas till ett friskt och produktivt liv eller till asocialitet eller psykisk sjukdom? Det är ofta små detaljer som avgör vilket det blir.

Vi har anledning att tänka ännu en tanke. Hur har tonåringarna/ungdomarna det i vår gemen-skap? Ensamhet finns säkert i de kristna sam-manhangen också. Är vi vakna över att de unga behöver uppmuntran, stöd, omtanke och vär-me, kanske en extra mor eller far att anförtro sig åt?

Mor- och farföräldrar kan också behövas.

Tonåringar/unga behöver oss, tveklöst är det så, men vi behöver också dem. För att den krist-na församlingen/föreningen ska kunna fungera och existera behövs de som håller på att bli vux-na. Alla behövs vi som lemmar i Kristus-kropp-en. Låt oss komma ihåg att behandla varandra som med-lemmar, inte som mot-lemmar.

Rune Johansson

VÅREN ÄR HÄR...

och snart är det början på hösten och **den 6 sep-tember**. Den dagen är det **MUSIKFEST** i Kristi-anstad.

Det skulle vara roligt att se dig i distriktets barn-eller vuxenkör. Se efter tiderna här nedan och kom dit det passar dig. Om det inte stämmer och ändring behövs så var snäll och ring mig. Lappar har också skickats ut till de olika föreningarna med tiderna.

Det skulle vara härligt med en stor barnkör och en stor blandad kör. Jag minns med glädje förra årets musikfest.

SAMÖVNING för den blandade kören är ett nytt grepp för i år. Den 22 augusti, en lördag, träffas vi på EFS-gården i Åhus, hela distriktskören, och sjunger oss samman. Tiden är 13.30-16.00.

VÄLKOMMEN TILL DE HÄR ÖVNINGARNA! Vi ses!

MAJ

- 9 Barnkör, Röke 10.45
- 12 Bl kör, Listerk:an 19.00
- 14 Bl kör Röke EFS 19.30

- 20 Bl kör K-stad, Österängsk:an 19.00
- 22 (ev) Bl kör Karlskrona, Möllebacksk:an 19.00
- 26 Bl kör Hörby EFS 19.30

AUGUSTI

- 21 Barnkör, Glimåkra EFS 18.00
- 27 Barnkör Hörby EFS 18.00

SEPTEMBER

- 2 (ev) Barnkör, Listerkyrkan

KRAM!
Mari

Vid skrivbordet

Vi har alla olika hållpunkter i våra liv. Bo- och arbetsplatser, som kommit att prägla livet, ge det innehåll och mening. Gemensamt för oss är skolbänken. För min del blev det sex år i en stadig tvåmansbänk efter dåtida modell. Så följde två år vid en spikbänk. Tusentals spik passerade mellan fingrarna i rätt ordning. Annars hade det blivit tummen och inte spiken, som fått känna på hammarslagen. Det var både en glädje och förtjänst att se lådstapeln växa efter dagens möda.

Så blev hyvelbänken den fasta platsen i fyra års tid, då jag fick lära mig arbeta och handskas med trä och ytbehandling. De åren var lärorika på sitt sätt, men det blev inte så att jag kunde säga: "Detta skall hädanefter bli min musik".

Livsfärden gick vidare till BI - Hagaberg, och till det gamla Johannelunds Missionsinstitut. Förutom skolbänk så var det det enkla skrivbordet på elevrummet, som blev studieplatsen. Det är nu 38 år sedan jag lämnade Johannelund och genom Guds nåd fått vara i tjänsten som Ordets förkunnare.

Såväl i ungdomslyan hos Carl och Rut Lindgren i Östraby som i det egna hemmet har ett och samma skrivbord följt med genom åren. Inköpt i Hörby, jag tror att det var någon standardserie för livsmedelsföretaget SCAN:s räkning. Men nu blev det i en annan livsmedelstjänst som skrivbordet har fått fylla sin funktion.

Det har hänt mycket även på skrivbordets område, finesser av olika slag har tillkommit för att det skall vara up to date. Men jag har ingen plats vare sig för skrivmaskin, data eller ordbehandlare. Mina arbetsredskap har varit sax, kniv, kulpena och reservoarpenna, än finns det bläck att köpa. Skrivbordet har under åren blivit både andakts- och förberedelsebord. Och som det heter i ett latinskt uttryck: "Nulla dies sine linea" - Ingen dag utan ett streck.

I skrivbordets närhet har jag mina bokhyllor. De har växt i omfång under årens lopp. Men nu på äldre dar får man akta sig, så att det inte blir som för ekorren i hans samlande - han får själv vara utanför. Men böcker är ett trivsamt och lärorikt sällskap. Någon sa med en humorns glimt: "Böcker är våra bästa vänner även när de vänder ryggen till." Bokstudiet har för min del inte fört till någon examen, av vare sig det ena eller andra sla-

get. Men det kan vara en uppmuntran och tröst vad rektor Övind Andersen på Fjellhaugs missionskola sa en gång: "Det är inte förbjudet för en lekman att veta något."

Det finns böcker som man läser bara en gång, andra kan man ofta återvända till. Det är med sådana böcker som det heter i ett ordspråk: "Gamla vänner och gamla skor är det gott att gå med." I våra dagars bokflod kan det vara värt att erinra om vad jag läste i en översättning från tyska: "När det gäller val av böcker, så har det en mycket stor betydelse för själens fostran, att man inte läser många utan några få noga. Alldeles särskilt viktigt är detta när det gäller andliga böcker. Man bör utom Bibeln ha några av de gamla goda författarna, som man läser om och om igen. - Ju bättre man lär sig förstå koncentrationens konst, desto bättre lär man sig också att famna vida. Då kan också ett tillfälligt ord, en uppsats ur en tidning ge, inte bara ett intryck utan verkligen berika livet."

Att göra klipp har blivit ett begrepp i affärs- och börsvärlden. Men på det området har jag inte haft några intressen och ambitioner. Däremot har jag vid skrivbordet gjort många klipp i samfunds- och dagspress, klipp jag haft stor glädje och nytta av. Sedan är det en annan historia att kunna hålla rätt på klippen. En skribent besökte Bo Setterlinds arbetsrum. Skribenten tyckte rummet befann sig i ett fullständigt kaotiskt tillstånd och frågade: Hittar du någonting här inne? Bo S svarade: "Det är ju jag som lagt dit allt." Utan jämförelse för övrigt så får jag väl säga detsamma.

Vid mitt skrivbord har det till övervägande del gällt predikoförberedelse. Med tanke på det vill jag instämna i några judiska böneord: "Tack Gud, att vi får sysselsätta oss med ditt ord".

Till de nämnda glimtarna från mitt skrivbord hör också **Missionsvän**. Efter enträgen och vänlig övertalning från dåvarande redaktören Sven-Oscar Ohlsson började jag i maj 1972 som fast skribent. Vänner Sven-Oscar har haft gåvan att organisera och strukturera. I en av skrivbordslådorna har jag hans instruktioner och idéförslag. "De äldres spalt" var den första målinriktningen, men det har väl med åren blivit för alla åldrar, med varierande ämnesinnehåll av gammalt och nytt. Det debatt- och i synnerhet polemiskt präglade har jag velat undvika. Det är inte min läggning, och jag får vara återhållsam i dessa stycken, så att inte "blekingeblodet" svallar över.

Så får jag tacka redaktionen för gott samarbete och min kära Birgit för god medhjälp. Tack kära läsare för vänliga, uppmuntrande ord under de gångna tjugo åren. Till sist: Soli deo Gloria, Gud allena äran.

Olof Fridolfsson

DU ÄR ÄLSKAD!

Om du ser dig omkring kan du se att alla människor inte ser likadana ut. En del har mörk hy, andra ljus, vissa är smala, andra kraftigare, flickor och pojkar, långa och korta; vi har olika utseende!

Tror Du att det blivit något fel när Gud skapade människorna? Jag tror inte det. Det finns nämligen en finess, mening, med det. Långa människor är bra på basket, plocka äpplen, hjälpa mor putsa fönster. Korta människor kan komma fram snabbare, leka med barn, sitta och dingla med benen. Där ser Du att vi är bra på olika saker.

Kanske har du skolan i skolan fått höra att vi svenskar är bättre än de som har kommit hit som flyktingar eller invandrare? Helt fel! De har ofta flytt från ett land i krig eller blivit förföljda för sin tro, visst ska de få bo hos oss som har det så bra. De är precis lika mycket värda som Du och jag; vi är kanske olika, men inte mer eller mindre bra.

Gud älskar **alla** människor lika mycket och vill att vi också ska göra det. Man ska ta hand om dem som inget hem har, inga kläder äger eller ingen mat har att äta. Det sa Jesus när han lärde oss vad Gud ville med oss. Gud älskar dig som Du är, och därför ska Du älska andra som de är. Naturligtvis kan vi få tala om när någon gjort fel eller något dumt, men vi ska ändå tycka om dem.

Låt oss försöka att tycka om våra vänner, föräldrar, syskon och dem med annan hudfärg!

Hej hopp! **Cilla**

Bjärnums-idén!

Ett tips från UG i Bjärnum är att en kväll bjuda in syföreningen till en samvarokväll. Varför har vi så svårt att umgås över åldersgränserna? Här har alltså ett UG tagit ett stort steg, och fick mycket tillbaka. Jag vill också påstå att de äldre tyckte det var underbart att få leka lite.

Härmed vill distriktskonsulenten utmana alla TG, JG och UG att bjuda in de olika aktivitetsgrupperna som finns i din förening/församling!

Påskfest-idén!

En idé som också kan uppskattas är att bjuda in föreningen eller kretsen på PÅSKFEST påskafestonskväll, med en avslutande nattvardsgudstjänst. Detta har blivit en liten tradition i Hörbykretsen, och varför inte sprida tanken vidare?

VILKEN UPPSTÅNDELSE?!

Skolan är ett arbetsfält för alla ungdomar just i den åldern när livsfrågorna är som störst. Nu finns det inte så många som är daglediga och som kan vara med på skolan, men som DK har jag i alla fall möjlighet att någon gång i månaden vara på Söderportskolan i Kristianstad. Mest för att finnas till, och nu har vi, d v s SESG och jag, fått TTF-tid i aulan veckan innan påsk. Både lärare och studierektorer är positiva till att vi vill göra något på skolan. Det som vi glömmat är att vi kan vara till stor nytta bland de kristna eleverna, som blir uppmuntrade av att vi är där i deras vardag. För det mesta gäller det att prata lite eller bestämma någon träff, och de blir glada av att se oss i skolan. På en timme hinner man inte presentera hela det kristna budskapet med drama, musik och tal, men vi kan visa vilka vi är och tala om vad som är väsentligt för oss. Kanske kan de känna igen oss nästa vecka?

Håkan Persson, korttidare
Cecilia Johansson, DK

EFS MISSIONSHUS GRINGELSTAD

skall säljas. Därför finns **till salu**: 2 orglar, 1 takarmatur och 1 lite använd högtalaranläggning.

Vidare genom Egard Ohlsson, tel 044-24 86 47.

● Mitt vittnesbörd

Kasta dina bekymmer på Herren

Matt 6:26-34

Vår Frälsare har talat så mycket skönt och tröstfullt om Guds kärlek till oss och om Guds godhet emot oss, att om vi bara riktigt kunde gömma hans ord i våra hjärtan och fullt förtrösta på dem, så skulle vi alltid kunna fröjdas och vara glada. I v 26-27 läser vi: "Sen på fåglarna under himmelen: de så icke, ej heller skörda de, ej heller samla de in i lador; och likväl föder eder himmelske Fader dem. Ären I icke mycket mer än de? Vilken av eder kan, med allt sitt bekymmer, lägga en enda aln till sin livslängd?"

I dessa ord manar oss Frälsaren att ge akt på deras språk. Fågeln är lycklig och glad, i vårens dagar särskilt, därför sjunger han sina glada visor för att göra livet än mer ljust och lyckligt för sig själv och de sina. Han sjunger och är lycklig, fastän han icke vet, varifrån han skall få nästa måltid. Han har ingen skörd att bärga in, och han har icke heller någon lada att bärga in i. Denna fågelns naturliga lycka och frihet för morgondagsbekymmer predikas nu högt från varje trädkrona i skog och lund under vårens tid. Till denna fåglarnas predikan vill nu Jesus att vi skall lyssna och av dem lära oss att förtrösta på Gud, vår himmelske Fader. Han vill låta även oss finna vårt dagliga bröd, då vi under glädje, sång och bön troget arbetar och sköter vår jordiska kallelse. Vi är i Guds ögon och för Guds hjärta mycket mer värda än fåglarna under himmelen, därför vill han så mycket mer hjälpa och välsigna oss.

Fördens skull bör vi bedja Gud om hjälp att kom-

ma ifrån alla tyngande och tryckande morgondagsbekymmer. Vi kan med dem inte lägga en enda aln till vår livslängd. Bekymren är skadliga för oss. De rövar bort vår livsglädje, gör vårt liv dystert och tungt och kan rentav orsaka sjukdom och död över oss.

Men vidare vill Jesus, att vi skall av blommorna lära tro och förtröstan på Gud, då han säger i v 28-32: "Och varför bekymren I eder för kläder? Beskåden liljorna på marken, huru de växa: de arbeta icke, ej heller spinna de; och likväl säger jag eder att icke ens Salomo i all sin härlighet var så klädd som en av dem. Kläder nu Gud så gräset på marken, vilket i dag står och i morgon kastas i ugnen, skulle han då icke mycket mer kläda eder, I klentrogne? Så gören eder nu icke bekymmer, och sägen icke: 'Vad skola vi äta?' eller: 'Vad skola vi dricka?' eller: 'Vad skola vi kläda oss med?' Efter allt detta söka ju hedningarna, och eder himmelske Fader vet att I behöven allt detta."

I vårens tid, när marken klädes med gräs och blommor, skall vi med intresse och beundran skåda dessa naturens vackra väsen. Sin fina doft och sin härliga, färgrika dräkt får de av Gud utan allt arbete och besvär. De och deras skönhet varar dock en liten tid. Snart är de avblommade, vissna och döda. Men om Gud smyckade dessa blommor i en sådan härlig skrud, så kan vi därav draga den lärdomen, att Gud skall hjälpa och välsigna oss med vad vi behöver för att kläda oss, om vi liksom blommorna lever ett naturligt och enkelt liv och liksom de fyller vår uppgift i Guds stora rike.

Men en sak lägger oss vår Frälsare allvarligt på hjärtat, och det är att vi skall först av allt söka Guds rike och hans rättfärdighet, så skall också allt detta andra tillfalla oss, v 33. Vi skall hålla oss till Gud och anförtra oss till honom. Vi skall av hela hjärtat sluta oss till Jesus såsom vår Frälsare och bäste vän och av honom taga emot frälsning och lära oss att leva ett rättfärdigt liv. Det är så vi söker Guds rike. Låt oss för varje dag som gryr söka Guds rike i hans ord och bönen. Och i allt som händer oss i livet, skall vi först söka Guds rike och hans rättfärdighet, så skall också allt detta andra tillfalla oss. Då får vi erfa Guds ledning.

V 34: "Gören eder alltså icke bekymmer för morgondagen, ty morgondagen skall själv bära sitt bekymmer. Var dag har nog av sin egen plåga." Som frälsta undgår vi inte sorger och bekymmer, för vi lever ju i världen, men vi får kraften av Gud att bära allt som tynger. Som din dag är så skall din kraft vara... Då kan vi jubla och sjunga Guds lov såsom fåglarna i vårens tid, då kan vi dofta och blomma såsom liljorna på marken till Guds ära och till glädje och trevnad för varandra.

Birgit

REDOVISNING

januari-mars 1992

Nr förening	mars	jan-mars
771 Askeröd	3,500	10,500
772 Hörby	7,000	21,000
773 Pärup	4,100	12,495
774 Sebbarp	1,700	4,900
775 Svensköp	4,150	12,450
776 Östraby	2,500	5,000
788 Huaröd		
800 Tollarp	300	800
841 Hörbykretsen		2,300
782 Bjärnum	7,000	21,400
785 Hultatorp		1,150
786 Harholma		
787 Hillarp	100	300
789 Hässleholm	8,548	11,023
790 Hästhult	1,300	8,000
791 Hörja		
794 Tullstorp		7,000
796 Röke	2,677	33,153
799 Slättsjö	10,540	10,540
801 Tyringe	250	1,600
803 Vittsjö	6,000	7,100
840 Hässleholmskretsen	12,350	13,670
783 Glimåkra		
784 Gringelstad	1,850	2,850
793 Kristianstad	950	2,400
805 Åhusbygden		3,000
806 Åraslöv-Nosaby		200
807 Önnestad	3,200	4,550
808 Östra Göinge		7,200
844 Kristianstadskretsen	300	5,980
792 Kivik		5,000
797 Simrishamn	2,000	2,600
802 Vik		1,000
846 Simrishamnskretsen	38,120	38,120
824 Karlshamn	5,000	15,000
831 Ringamåla	11,200	36,600
832 Saxemara		20,000
842 Karlshamnskretsen		
818 Hanö		
821 Hörvik		200
822 Istaby	600	1,200
828 Lister	3,000	3,000
829 Lörby		2,000
833 Siretorp	2,000	2,000
835 Sölvesborg	3,000	3,000
838 Torsö		
845 Listerkretsen		
815 Bjurabygget	570	570
816 Konungshamn		
817 Gnetteryd		
819 Hasslö		
823 Jämjö	4,500	18,500
825 Karlskrona	7,050	7,850
826 Kopparemåla		4,000
827 Kvarnagården		
834 Sturkö	2,000	2,000
836 Tjurkö		

837 Torhamn	2,000	2,000
839 Ö Hästholmen		
843 Karlskronakretsen		2,500

847 Övrigt 2,061 5,561

Högtids- och minnesgåvor	800	21,560
	162,216	404,822

Till minne av

Hanna Persson, Östraby: Östraby EFS Missionsförening.

Henning Jakobsson: Solweig o Lars-Gunnar Narberg, syskonen Narberg.

Högtidsdagar

Alfred Bjärneroths 80-årsdag: Missionsvänner i Tollarp. Nils o Märta Olofsson.

RESULTAT MOT PRELIMINÄR BUDGET

	1991	1992
Behov per månad	197,917	203,830
Gåvor/bidrag mars	146,630	162,216
Behov enl budget jan-mars	593,751	611,490
Inkommet	398,823	404,822
Avvikelse mot budget	-194,928	-206,668
Testamentsmedel	505	

Stort och varmt **tack** för gåvorna! Underskottet är stort i förhållande till budgeten antagen i april 1991. Nu är det verkliga underskottet inte så stort, endast några tiotusentals kronor. Några tjänster är inte tillsatta, och därför har vi lägre kostnader än budgeterat. Ser man på vad kretsarna har sänt in, så finns det en del kretsar som tyvärr släpar efter en del jämfört med budgeten, men som vi hoppas kommer ifatt när vårsolen kommer fram.

Med Fridshälsningar

Göran Nilsson**Kassör**

Redovisning från EFS-Gården, Åhus, febr-mars 1992

Bidrag: EFS Östraby 3,000, EFS Huaröd 1.000,

S:t Olofs-Rörum Pastorat 1.000, Grevie

Kyrkl Syförening 1,000 6.000

Kollekter: Kompiskörhelgen 426, EFS Pärup 2.735 3.161
9.161

Rättelse: Tillägg till redovisningen ang Thure Carlssons 80-årsdag: Carin Svensson, Tyringe.

Summa högtidsgåvor 100

Varmt tack för varje gåva till EFS-Gården.

Gud välsignelse över givaren.

Bertil Carlsson

**BEGRÄNSAD
EFTERSÄNDNING**

Vid definitiv eftersändning återsänds
försändelsen med nya adressen på
baksidan (ej adressidan)

Avsändare: EFS i östra Skåne och Blekinge, Ö Storgatan 26, 291 31 Kristianstad

Tips med vinst!

Missionsengagemang. Hur får man sådant?

Förr träffade man missionärer och blev inspirerad. Men nu? Det är med missionsengagemang som med det mesta här i världen. Man får sällan saker gratis. Man får hålla sej framme själv, om man vill ha information. Man får ta vara på de tillfällen som ges. Den som har information att ge får inte vara försynt, utan tala om att han/hon finns och gärna delar med sej.

Nu ska jag ge er ETT JÄTTETIPS: Åhus lördagen den 9 maj! Då är det vad vi har brukat kalla Syföreningsdagen. I år kallar vi det "En dag kring Mission".

Med den rubriken är ingen utesluten. Alla är välkomna. Det är en dag för män och kvinnor, barn och ungdomar i alla åldrar. (Se annonsen i aprilnumret av Missionsvän, sista sidan.)

Ulla Svensson, gammal Tyringe-bo, har varit i Tanzania i många år. Det är knappt ett år sen hon kom tillbaka till Sverige. Hon kommer att tala. Ullas dotter, Annet Munga, är Tanzanias första kvinnliga präst, numera bosatt i Lund tillsammans med sin make pastor Stephen Munga och deras tre barn. De studerar teologi. De kommer också att medverka. Ryktet säger att barnen är otroligt musikaliska, så vem vet - kanske sjunger de för oss. En som lovat sjunga är Mari Sjöberg.

Detta kan ni bara inte missa. Ring EFS-Gården och anmäl dej, om du inte redan har gjort det, 044-24 00 20.

Signe Larsson

EFS i östra Skåne och Blekinge

EFS distriktsexpedition:

Östra Storgatan 26, **291 31 Kristianstad**
Distriktsf o tidningsexp tel 044-12 58 16
Musik- o ungdomsavd tel 044-12 53 39
Kassaavdelningen tel 044-12 58 16
Telefax 044-12 10 90

Gåvor sändes till:

EFS i östra Skåne och Blekinge
Postgiro 3 28 67-4. Bankgiro 196-7900

Ordförande: Siv Siegurdsson,

Jöran Thomaeus väg 24,
291 45 Kristianstad. Tel 044-12 88 32

Distriktsföreståndare: Rune Johansson,

Schweizervägen 23, **374 41 Karlshamn**
Tel 0454-148 37

Kassör: Göran Nilsson, Norreskog PI 601,

242 95 Hörby. Tel 0415-700 60

Musikkonsulent: Mari Sjöberg, Bokliden 17,

281 49 Hässleholm. Tel 0451-895 11

Distriktskonsulent: Cecilia Johansson, Näsby-

chaussén 48 A, 1tr, **291 35 Kristianstad.**
Tel 044-12 82 48

Tidningsorgan: Evang-Luth Missionsvän

Prenumerationspris 1992: 100 kronor

Annonspris: 4:00/spaltmillimeter

Ansvarig utgivare: Rune Johansson,

Schweizervägen 23, **374 41 Karlshamn**

Vik redaktör: Rune Johansson

EFS Pensionat Missionshemmet, Lehultsvägen

13, **280 22 Vittsjö.** Tel 0451-220 87

EFS-Gården, Sigríðsvägen 5, **296 00 Åhus**

Tel exp o kök 044-24 00 20, ledarexp 24 86 24
Postgiro **64 72 48-4.** Bankgiro 385-5830

Glimåkra Folkhögskola, Box 115,

280 64 Glimåkra. Tel 044-430 40

Ringamålagården EFS, PI 5105,

374 92 Asarum. Tel 0454-620 63, 620 62

Stenbräcka, EFS kurs- och lägergård, Tjurkö,

370 43 Sturkö. Tel 0455-461 85, 187 54

KFUK-KFUMs Studieförbund, Laxvägen 17,

281 35 Hässleholm. Tel 0451-848 32

Studieorganisations: Eva Larsson, Laxvägen 17,

281 35 Hässleholm. Tel 0451-147 66

Bokdepå: Bok & Musik, Ö Storgatan 26,

291 31 Kristianstad. Tel 044-11 14 72
Telefax 044-12 10 90

evangelisk-luthersk

MISSIONSÖÄN

I början av maj togs den här bilden i Karlshamn. Det var gudstjänst med scoutinvigning. De blir fler och fler.

ÅRGÅNG 100 – NR 6–7 Juni–Juli 1992

**Organ för EFS i östra Skåne
och Blekinge**

● *Ledaren*

BARN

HAR DOM NÅGRA RÄTTIGHETER?

Här i vårt land tycker vi säkert att barnen mår bra - inte behöver väl vi någon speciell lag för att försäkra oss om det? Faktum är, att Sverige har varit ett av de första länderna som ratificerade FN:s konvention om barnets rättigheter. Detta skedde 1990, men innan dess var det ett långt och mödosamt arbete innan man kom därhän. Redan 1890 skrev Ellen Key en bok med titeln "Barnets århundrade". De flesta människor känner säkert till den konvention om de mänskliga rättigheterna som antogs av FN 1948. Och barn är ju också människor - eller? Vad är då en "konvention"? Svar: ett internationellt bindande avtal, något som ett land åtar sig att göra.

Den s k Barnkonventionen hade 1990 ratificerats av 20 stater, och i och med detta trädde den i kraft. Det kan vara på sin plats att förklara vad som menas med att "ratificera" något. I det här fallet har den aktuella staten faktiskt bundit sig att efter två år lämna en rapport till en ratificeringskommitté. Vi vet alla, hur barn far illa i en mängd länder världen över: svältande barn i Afrika, terroriserade barn i Irak, barn som krigsoffer i Libanon, barn som tvingas vara soldater, barn som tvingas att prostituera sej för att överleva, gatubarnen i Paraguay... Listan kan göras förskräckande lång

- och vi känner till allt detta.

I dagsläget har 114 stater ratificerat Barnkonventionen eller "Barnens egen lag" som den också kallas. Det land, som inte vill se att dess barn far illa eller som helt enkelt blundar för sina barns behov, BRYTER MOT LAGEN. Och den lagen gäller alla barn och ungdomar under 18 år. Det skulle föra alldeles för långt att här försöka uttömmande redogöra för vad barnens egen lag innehåller, men några saker mår vi i vårt land bra av att ta till oss - inte minst vi som vill leva som kristna i världen.

BARNETS BÄSTA ska alltid komma i främsta rummet - även vid vårdnadstvister, där man ofta spelar ut föräldrarna mot varandra och sätter barnet i en valsituation. Det låter så fint att barnet självt ska välja, men - älskar man inte både mamma och pappa? Barn har RÄTT att få träffa båda sina föräldrar lika ofta. Naturligtvis måste det finnas undantag när det är fara för barnets liv osv.

Alla barn har rätt till skydd mot misshandel och sexuella övergrepp. Hur är det med efterlevnaden av den punkten i Sverige idag?

Till "våra" barn hör också flyktingbarnen. Vi vet från massmedia, och kanske också av egna erfarenheter, hur flyktingbarn måste gömma sej undan polisen, hur de far illa av att vara skilda från sina föräldrar, hur de ibland spärras in i väntan på utvisning. Helt oacceptabelt.

Jag anser, att vi har ett stort ansvar som kristna att verkligen arbeta för barnets bästa, ALLTID. Vi kanske skulle behöva förändra vår syn på människan och därmed vår syn på barnet! Hur Jesus såg på barnen vet vi mycket väl; han hänvisar ofta till dem som föredöme för oss. Låt oss ta Honom till föredöme!

Läs barnkonventionen!

Annika Ovander

VÄLKOMNA TILL EFS tältkyrka Svensköp

3-5, 8-12 juli

Vardagar kl 19.30, söndagar kl
13.30

Vecka 1 Olika talare.

Vecka 2 Folke Nordangård, Torgny
Carlsson

Något du undrar över? Ring

0415-701 31

(Arthur Nilsson)

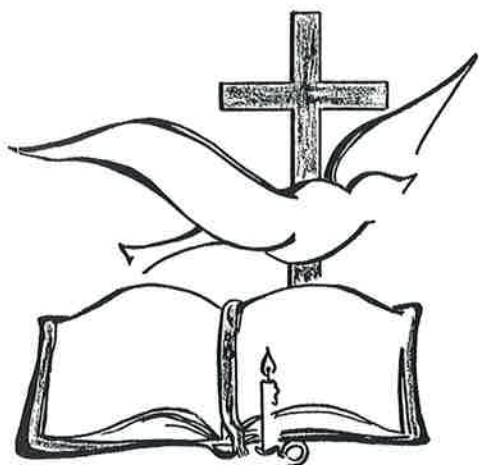
evangelisk-luthersk
MISSIONSVÄN

Juni - Juli 1992

UTGIVNINGS- OCH MANUSDAG

Missionsvän nr 1-5, 10-12 beräknas komma ut omkring den 1:e i månaden, dubbelnumren 6-7 och 8-9 omkring den 10 juni resp 25 aug. Manus vill vi ha in en månad i förväg under adress: EFS distr exp, Ö Storgatan 26, 291 31 Kristianstad.

● Månadens betraktelse

Du får glädjas!

**"Herre Gud, vad det är vackert
att höra toner av en salig ängels mun..."**
(Ur C J L Almqvists dikt "Den lyssnande Maria")

Att en kall och blåsig majkväll försöka fånga in en ton som hör sommaren till är min uppgift just nu. Idag kan jag säga: Herre Gud, vad det är vackert!

Min dag har fyllts av uppgifter i två skånekyrkor, som varit i bruk sedan 11-1200-talen. Idag har vi firat Mässor i dem båda. En konfirmandgrupp utgjorde första duklaget i den ena. Stillhet, allvar, gudsnärhet upplevdes som en aura kring dessa 15-åriga högstadieelever. "Ni har nu tagit emot Herren Jesus Kristus. Han bevarer er till evigt liv. Amen. Gå i Herrens frid" var sändningsorden.

Utanför kyrkfönstret stack de första groddarna från den tidiga potatisen upp, och på ett fålt lite längre bort blommade jordgubbsplantorna efter att ha blivit befriade från det skyddande plastöverdraget. Nu skall de klara sig själva under de svala nätterna och beredas för vidare växt och skörd. Tre parallella fenomen: konfirmander, potatis och jordgubbar.

Det östskånska landskapet är bedärande vackert under månaden maj, och åkermännens idoga arbete ger tekniskt välskött åkrar med en specifik skönhet åt hela vår kulturbygd. Guds omsorg

om oss ger våra liv en vacker inramning, där vi finns med i Guds handlanden. Vi får leva och verka i och njuta av en underbart vacker skapelse. När sommaren kommer, är den en vidareutveckling av det som glädde under tidiga majdagar. Sommaren förstärker skönhetsupplevelsen och stärker lovsångens intensitet.

Du som läser detta får glädjas över konfirmanderna, potatisen och jordgubbarna och i dem se några penseldrag ur den gigantiska stortavla som skapelsen utgör. Gläds och höj din lovsång!

"Loven honom för hans väldiga gärningar...
allt vad andra har love Herren. Halleluja!"
Psalm 150.

Veste Brynestam
kyrkoherde i
Trolle Ljungby, Ivö och Kiaby

DUG-INFO i CILLAS RUUTA

DUG? De Ungas Gymnastik? Nej! Distrikts Ungdoms Gemenskap för 11:an och 12:an inför **Ungdomsforum 1993**. Till hösten äger **DUG 92** rum på EFS-Gården i Åhus den **2-3 oktober** (fred-lörd), och vi som planerar hoppas på mycket folk.

Jag förväntar mig att **alla TG och UG** bokar in de här dagarna redan nu, för vi har mycket att diskutera.

Sektionsförslagen är:

Kristen i vardagen
Tidens tecken bland oss
Att förekomma eller förekommas
I Paulus fotspår - om mission.

De sektionsansvariga är ännu inte helt klara, och sektionernas rubriker kan ändras något. Vi kör samma inriktning som förra året, eftersom det föll väl ut. Ta vara på det som fungerar!

Start på fredagskvällen och **avslutning** någon gång lördag kväll/natt.

Syftet: Lära känna andra ungdomar, utmana genom motionskrivning, diskutera i grupp, ventilera idéer och engagera varandra. Som jag skrev i början tar jag för givet att **just du kommer!!!** Den 2-3 oktober i Åhus!

Cecilia för planeringskommittén

ANNORLUNDA ÅRSMÖTE

Distriktets årsmöte på EFS-Gården, Åhus, hade detta år en annorlunda uppläggning. Redan i fjor begränsades konferensen till en dag. Nytt för i år var, att förhandlingarna var uppdelade i två avdelningar samt att ombud och andra hade möjlighet att deltaga i någon av de samtalsgrupper som förberetts. Ämnena har varit angivna i tidigare nummer av Missionsvän.

Konferensen inleddes av VU:s ordf, Anita Ohlsson, som kunde hälsa en stor skara missionsväner välkomna redan till första samlingen. Rune Johansson höll konferenspredikan utifrån temat "GUD, GÖR OSS DJÄRVA!" Sammandrag av vad som sades var införd i Missionsväns majnummer.

Som ordförande i distriktet hälsade Siv Siegurdsson ombud och andra välkomna till årskonferens. 1992. In i särskilda uppgifter välkomnades Cecilia Johansson, som i september börjat sin tjänst som distriktskonsulent, samt Anita Nilsson, som den 1 maj tillträder tjänsten som husmor på EFS-gården. Tack riktades till Jonas Hallbro, som avgår ur styrelsen. Den andre avgående styrelseledamoten, Ingemar Hognert, var inte närvarande.

Årsmötesförhandlingarna leddes på ett tjänstfullt sätt av Bengt Jakobsson med Siv Siegurdsson som bisittare och med Rune Johansson vid protokollet.

VAD HAR HÄNT?

Årsberättelsen, skriven på sju A 4-sidor, speglade det gångna årets verksamhet inom det grenverk arbetet utgör. Den ekonomiska redogörelsen visade ett sammanlagt underskott på

165.371 kronor. En resultatutjämningsfond för Vittsjö hade förändrats med 131.100 kronor, varför det verkliga underskottet kröp ner till drygt 34.000 kronor.

HUR MÅNGA OCH VILKA?

Styrelsevalet kom att dra en viss uppmärksamhet till sig. Förra året hade nämligen behandlats en motion om att antalet styrelseledamöter skulle reduceras till 9. Efter styrelsens yttrande beslöts, att antalet ledamöter skulle vara 11. För att vinna giltighet skulle detta bekräftas i år. Nu förelåg något man kunde kalla styrelsens yttrande över styrelsens yttrande, vilket innebar att förra årets beslut inte skulle konfirmeras. Konferensen gick även i år på styrelsens förslag, vilket alltså innebär att styrelsen även fortsättningsvis består av 15 ledamöter.

Till styrelsen skulle nu väljas fem ledamöter. De av valberedningen föreslagna valdes. Det betyder omval av Lena Andersson, Laila Johansson och Inga-Kerstin Johansson samt nyval av Ingemar Bjärneroth, Glimåkra och Else Marie Hansdotter, Simrishamn.

HUR MYCKET?

En annan viktig fråga gällde gåvomedlen. Detaljerad budgetförslag hade sänts ut till föreningarna, så dessa hade klart för sig hur mycket som förväntades av respektive förening och krets. Gåvomedelsbehovet för 1992 är 1.950.000 kronor, vilket betyder 162.500 kr/månad. De föreslagna summorna antogs utan diskussion.

Tankar framfördes att söka nedbringa lånesumman för EFS-Gården och därigenom få ner de dryga räntekostnaderna. Kan fonderade medel komma till användning här? Den frågan får styrelsen bearbeta.

Frågan om utökning av musikkonsulenttjänsten ledde till votering.

En kortare debatt föranledde MU:s förslag att utöka musikkonsulenttjänsten från 50 till 75 %. Förslaget hade inte kunnat bakas in i budgeten, då det kommit för sent. Däremot hade en uträkning gjorts vad detta ekonomiskt skulle innebära för kretsarna. Konferensen återremitterade frågan till styrelsen efter omröstning, där 40 röstade för MU:s förslag och 43 för motförslag om återremittering. Utfallet ska inte ses som negativt till saken eller personen, men tydligen var nyligen genomförda personalinskränkningar alltför klart i minne för att man nu på ett annat område skulle våga sig på en utökning.

Per-Olof Persson (rektor) fick chansen att göra PR för bl a Bibellinjen på Glimåkra folkhögskola. Han välkomnade också frivillig arbetskraft till ombyggnaden av skolans kök. Ring 044-430 45!

HUR BLEV SLUTET?

Dagen avslutades traditionellt med en glädjegendstjänst, i år ledd av Cecilia Johansson. Ungdomskören Crux från Hässleholm stod för det musikaliska inslaget. Sångerna började afrikanskt för att via engelska gå över till svenska. Några av sångerna kompedes på piano. I övrigt framfördes de à capella. För mig var det en musikupplevelse, och jag har svårt att tro, att den musikaliskt kunnige upplevde det på annat sätt. Kören leddes med sedvanlig frisk inlevelse av den inte okända Karin Stensmar (Eliasson). För den muntliga förkunnelsen i predikan svarade Jan Cada och Glenn Sjöberg, som också ledde den avslutande nattvardsgudstjänsten.

Till raden av konferenser har lagts ännu en, och i vårt inre brinner en bödens låga: GUD, GÖR OSS DJÄRVA!

Egard Ohlsson

Gifta oss? Utan tvekan! Men...?

Du, just nu kär, du är tillsammans med Honom eller Henne med stort H. Känslorna svallar, vad är rätt att göra? Kan vi ligga med varandra innan vi bestämt oss för giftermål? Man måste väl få prova om man fungerar tillsammans? Är det inte bra att flytta ihop under en termin, ett år innan man gifter sig?

Kanske du som läser också bär på en underlig känsla av att ha "gått för långt". En upplevelse som du försöker förklara bort eller förneka på ett eller annat sätt. Du/Ni kanske håller med om rubriken. Det är klart man vill gifta sig, men det finns ju så många MEN... innan man kommer dit.

Det farligaste som finns är att blunda för dessa frågor, stoppa dem under ytan. Då blir du inte hjälpt, istället kommer du att känna dig söndergnad inifrån. Ta istället fram dem, fundera på dem, samtala om dem och be över dem, du och din tjej/kille, men också gärna tillsammans med andra.

Detta är skrivet i bön om att få vara en hjälp i dessa funderingar. En hjälp att se vad Bibeln faktiskt säger i dessa frågor. En hjälp att få lyssna in den trygghet Gud har gett, som grund för er relation.

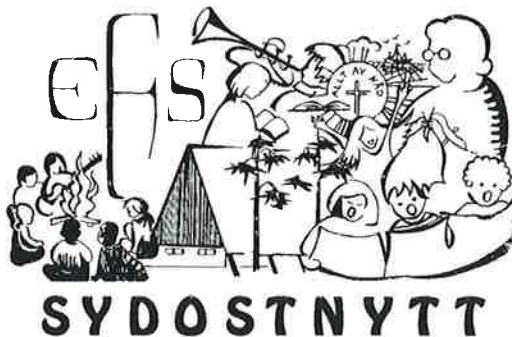
Bibelns intention

När vi kommer till Bibelordet är det första vi kan konstatera: vi hittar inte något direkt svar på frågan om man skall gifta sig eller "bara kan leva ihop ändå". Anledningen är att situationen då var en annan. Samlevnadsformerna var mycket mer definitiva på bibelns tid. Det juridiska äktenskapsfördraget var ett grundläggande utgångsläge, något som inte ifrågasattes när man skulle ingå i samlevnad, man och kvinna.

Därför är det naturligt att Boas, i Ruts bok, går till stadens portar, dåtidens juridiska centrum - det var där styresmännen satt - för att få "alla papper klara" innan han tar Rut till sig och "ligger med henne" och hon blir hans hustru. Rut 3:1-4, 13.

När vi går igenom något av det som sägs om samlevnad och äktenskap i bibeln, kommer vi dock att märka att det finns en klar intention i bibeltexten. En intention som visar att Gud är rädd om den sexuella dragningen, som finns nedlagd i oss, både män och kvinnor, men också om oss som människor, som män och kvinnor. Han vill att vi ska bevaras rena, inte trasas sönder i vårt känsloliv.

Forts sid 91

Tacka med oss!

Har du tittat på den ekonomiska redovisningen? Det är verkligen glädjande läsning den här gången. Vi är över ribban! Tack, medlemmar och vänner!

Någon kanske undrar över varför budgeten är så mycket lägre i år än i fjol. Det finns enkla och bärande förklaringar. Den är rensad från indirekt anställda, d v s sådana anställda vars lön bara går direkt in och ut. Sedan har vi en pastor som nu har halvtidstjänst inom EFS, och en som arbetar viss tid inom en kyrkoförsamling. Besked om detta gavs vid årskonferensen i Åhus.

De blev valda

Vid styrelsens konstituerande sammanträde omvaldes Siv Siegurdsson till ordförande, Christer Caesar till vice ordförande, Rune Johansson till sekreterare och Göran Nilsson till kassör.

**Bertil
Johansson**

EFS nye missions-
föreståndare

Det blev Bertil Johansson, Umeå, distriktssekreterare inom EFS i Västerbotten, som blev Birger Olssons efterträdare som missionföreståndare. Bertil har tidigare varit predikant/pastor i Ursviken och Umeå. Han är bl a ledamot av EFS riksstyrelse och samarbetsrådet mellan EFS och Svenska kyrkan.

Det är inte någon lätt uppgift som Bertil går in i. Tag med honom på din bönelista!

Konferenspredikan

Det var många som inte hade förmånen att få lyssna till konferenspredikan i Åhus i samband med distriktets årsmöte. Men har du kvar majnumret av Missionsvän så finns den där. Tag gärna och läs den, och meditera över det som står där.

Distr-exp

Sommaren är lägrens, kursernas och semesterns tid. Det drabbar även distr-exp. Under juli månad träffar du säkrast någon den 1-2, 9, 15, 22-23 och 29-30 mellan kl 09.00-13.00. Men det händer att vi är där på andra tider. Du får prova att ringa, svarar vi inte så...

Folke Paulsson

Efter några månader av sjukdom har trotjänaren Folke Paulsson fått hembud. Många minns honom med tacksamhet, och vi hoppas på en minnesruna i kommande nummer av tidningen.

Rune Johansson

BIBELN och LIVET

Välkommen till ÅHUS-veckan (f d semesterveckan) på EFS-Gården i Åhus den 11 - 16 augusti 1992!

Start: Tisd 15 Kaffe, 16 Öppningshögtid, 19 Kvällssamling med bl a sång och musik.

Samlingar: Onsd-lörd 10 och 19, onsd o lörd 16, torsd 14 (syföreningsintresserade inbjuds särskilt), fred 11 (studieresa), sönd 10 och 14.

Medv: Folke Nordangård, Torsten Hansson m fam, David Åberg, Börje Nilsson, Rune Johansson, Carl Forssman m fl.

Kursledare: Elsa & Torsten Persson.

Anmälan (senast 1 aug), förfrågan, folder etc: EFS distr-exp, Ö Storg 26, 291 31 Kristianstad, Tel 044-12 5816.

Forts fr sid 89

1 Mos 2:24

Detta är ett mycket centralt ställe när man skall tala om äktenskapet. Det används av både Jesus och Paulus, när de undervisar om dessa frågor. Matt 19:5, Ef 5:31. Här omtalas samlevnad mellan man och kvinna utifrån tre infallsvinklar. "Därför skall en man överge sin fader och sin moder och hålla sig till sin hustru och de skall bli ett kött".

1. Överge, detta står för den juridiska, äktenskapliga sidan av äktenskapet. Man går in i ett fullt juridiskt ansvar för en annan människa.

2. Hålla sig till, här står den sociala gemenskapen i focus. Ordet betyder ordagrant "att klistras fast vid". Innebörden är att leva så att andra människor ser att det är vi som hör ihop och vårdar oss om varandra.

3. Bli ett kött, slutligen betonas också den sexuella föreningen. Detta är den del av gemenskapen mellan man och kvinna som rent kroppsligt förenar dem till ett. Det stryks under av det faktum att resultatet av denna gemenskap kan bli ett barn.

Alla dessa tre delar konstituerar med andra ord äktenskapet, bibliskt sett.

Var startar äktenskapet?

Nästa fråga blir då, hur går man in i äktenskapet, var börjar det?

Ger oss bibeln någon hjälp i den frågan?

Ofta i Gamla testamentet står det: "Och han gick in till henne och tog henne till hustru". Är det samlaget som utgör begynnelsen på äktenskapet?

På den frågan kan vi svara nej.

Samlaget hör hemma i äktenskapet, men är inte vägen in i det.

I 2 Mos 22:16-17 talas om den man "som förför en jungfru som inte är trolodad och ligger med henne", han skall ge brudgåva för henne och ta henne till hustru. Dock ej mot hennes vilja - ett skydd mot våldtäkt.

Samlaget har med andra ord inte gjort dem till gifta. Men det sätts in i ett sammanhang av ansvar. När man ligger med en annan är man ansvarig för konsekvensen, man bör alltså gifta sig först. Något som också stryks under av 1 Kor 7:9: "Men om de inte kan behärska sig bör de gifta sig."

Sambo och förlovning

Räcker det då inte med att bo ihop eller vara förlovade? frågar någon.

Joh 4:18, om den samaritiska kvinnan, ger oss hjälp till belysning av första delen på frågan. "Fem

män har du haft", säger Jesus, "och den du nu har är inte din". Kvinnan bodde ihop med en man, men de betraktades inte som man och hustru. Det krävs något ytterligare för det. En juridiskt bindande handling.

Vad gäller förlovningens status, har vi inte något bättre exempel än Josef och Maria. Luk 1:26-34. De var trolodade, en akt som var mycket mer bindande än vår förlovning. För att bryta en trolodning krävdes ett skiljebrev. Men under trolodningstiden fick man inte ha sexuellt umgänge, v 34. Här betonas mycket starkt att den juridiska akten, äktenskapets löften och skydd, skall föregå den sexuella föreningen.

En möjlighet

Jag önskar ni kunde se detta som en möjlighet. En möjlighet, för er, att få bevara er rena. Ett sätt varigenom ni kan visa för varandra hur mycket ni älskar - varandra. Genom att ni är villiga att avstå den fullständiga föreningen, att bli ett kött, tills dess ni är beredda att gå in, fullt och helt, i ansvar för den andre och alla konsekvenser av er gemenskap.

Livets väg

Har ni gått för långt, skulden gnager där inne? Förlåtelsen och en ny ren begynnelse erbjuds då i bibeln. "Icke heller jag dömer dig", säger Jesus i Joh 8:11, "gå nu och synda inte härefter."

Ta gärna kontakt med en pastor, eller en människa ni har förtroende för. Prata ut och be om förbön. Gud har gett oss ett kraftfält, en livets väg till upprättande och helande i relationer. Den heter bekännelse, förlåtelse och upprättelse, en väg som kan vara tuff att gå, men är välsignad vid slutmålet.

Anders Sjöberg

Artikeln "Gifva oss..." (som du just nu har läst) är skriven av Anders Sjöberg, som är lärare på Johannelund. Jag fann artikeln (i Jämtlands Missionsblad) mycket läsvärd och kontaktade därför författaren, som gav sin välsignelse till att även Missionsväns läsare får förmånen att läsa den.

Red'en

SAMTALEN I ÅHUS

Här följer några korta, sammanfattande redovisningar från samtalsgrupperna vid årsmötet i Åhus den 25 april. Red-en tackar för dessa intressanta inblickar i samtalen, och hoppas att de blir föremål för ytterligare samtal i föreningarna.

1 Ekonomi och budget

Gruppen bestod av ett 15-tal deltagare, bl a de två tidigare kassörerna i distriktet.

Samtalsledarna Bertil Andersson och Göran Nilsson gjorde att debatten blev både saklig och informativ. Det är en bra debattform, där intresserade kan få lite mer inblick i budgeten och ekonomin, som annars skulle ta mycket tid i årsmötet.

Frågor som diskuterades var bl a:

- Framtidsfond M och T.
- Missionsfonder sammanslagna.
- Olika balansräkningar för Vittsjö, Åhus och verksamheten i allmänhet.
- Musikkonsulenttjänstens utökning.

Tack för en bra uppläggnig! Vi hoppas på en fortsättning med samtalsgrupper nästa årsmöte.

2 Vårt sociala ansvar (SAKNAS)

3 Barn- och ungdomsarbete, ett sätt att evangelisera eller...

I den här gruppen fick deltagarna reflektera över:

- vilken plats barn och ungdom får i våra gudstjänster.
- vårt ansvar som uppfostrande kristna föräldrar och ledare,
- vikten av evangeliets plats även bland barnen och
- missionsföreningens ansvar och möjlighet i de yngres verksamheter.

Diskussionen fick sin tyngdpunkt på barnens plats i gudstjänstlivet, som en förutsättning för ett fungerande ungdomsarbete. Det finns säkert ett samband!? **Mer plats för barnen i gudstjänsten!!!**

4 Pastorn - själasörjare/undervisare eller allt i allo?

- Lägg inte över på pastorn det andra medlemmar kan göra.
- Ta hänsyn till de lokala behoven och pastors speciella gåvor.
- Låt pastorn få tid för egen stillhet inför Ordet, i bön och meditation, för att han ska kunna fyllas för att sedan ge ut i den uppgift som är den primära: att undervisa, själavårda och leda.

5 Nya verksamhetsformer

Den främsta frågan vi alla bör ställa oss när det gäller nya verksamhetsformer är: Är vi villiga att anta utmaningen att låta Gud arbeta med oss, om han behöver det för att väcka föreningarna till liv och låta dem växa - d v s: Vill jag ställa mig till förfogande för Gud och föreningen?

Den första, brinnande, personliga kärleken till Gud måste bevaras hos var och en av oss, och inte svalna av. Hinder som kan finnas är ofta stolthet, tid etc. I stoltheten är det lätt att stagnera, och glömma att vi alla är lika inför Gud. När det gäller tiden måste vi rannsaka oss själva och fråga vad Gud vill - våga sluta med en verksamhet om han vill det. Att börja med något nytt är att riskera något gammalt - men kanske en verksamhet måste dö för att leva upp igen.

Man kan fråga sig, om det egentligen är verksamheten som behöver förnyas. Innerst inne är det vi som måste vara levande för att verksamheten ska leva. Vi får aldrig anse oss själva som "färdiga".

Vi läste också bl a ur Joel, kap 2, speciellt verserna 12-13 och 31-32.

6 Givande - glädje eller börda?

- Lär barn och ungdomar givandets glädje.
- Planera givandet.
- Tag ansvar för (egen) antagen budget på lokal-, distrikts- och riksnivå.
- Ge även regelbundet till Sv kyrkan, Lutherhjälpen, Israelsmissionen, Ryska missionen m fl.
- Bättre information om yttre missionens arbete efterlystes.
- Möjlighet till "riktat givande" bör finnas.
- Styrelse och ansvariga för verksamheten ska förvalta och fördela inkomna medel samt ge givarna regelbunden information därom, då känns givandet som en glädje/förmån och inte som en börda.

7 Mission i utland

Hur viktig är utlandsmissionen för oss i missionsföreningarna? Vilken plats får missionen i våra gudstjänster? Hur kan vi få ett större engagemang för missionen? Ja, frågorna kan bli många.

Det vi alla var överens om i gruppen är att missionens arbete behöver komma oss närmare, mer direktkontakt med distrikt, missionsföreningar och enskilda. Förslag framkom att distrikt eller missionsföreningar kunde åtaga sig att stödja vissa missionsprojekt inom våra systerkyrkor. På så

Varför jag?

För en dryg månad sedan hölls den europeiska schlagertävlingen i Malmö. Mer än 500 miljoner hade via TV möjlighet att följa evenemanget.

Men det går ju egentligen inte att tävla om smak. Den är som alla vet forskjellig. Och visst ligger det lite humor i att Irland vann med titeln "Varför jag?" Bakom allt ståhej ligger givetvis kommersiella krafter. Det är en kamp om skivkontrakt.

Visst kan man ha olika tycke och smak. I en tidningskommentar stod det att italienskan hade anförtrötts en rätt hygglig melodi, men hon sjöng med en mimik som om hon befann sig mitt i ett njurstensanfall.

Miljonerna rullar. Enorma summor kostade det att inreda lokalen. Och Lotte Nilsson från Danmark hade en klänning som uppgavs ha kostat 80.000 kronor, trots att den inte räckte ner till knäna.

Förra året blev det triumf för Sverige. I år blev det fiasko, näst sist. Det blir väl till att komma igen en annan dag, i morgon kanske.

En fråga tränger sig på: Är detta en dans kring guldkalven? Och så en mera personlig fråga: Hur har du det med guldkalven. Är den föremål för tillbedjan, eller har du offrat den för det som är bättre. Jag hoppas att du förstår bildspråket. Bakom det finns verkligheten, se 2 Mos 32.

Rune Johansson

sätt blir insatsen mer konkret, och det skulle öka intresset och ansvaret för missionen. Men vi får inte glömma att våra systerkyrkor är självständiga kyrkor, som lägger upp sitt arbete själva och vet var insatserna behöver sättas in.

En vänförsamling skulle varje missionsförening eller krets kunna ha och hålla kontakt brevlades med och på så sätt få en nära kontakt med missionen i utland. Då får vi också personer, namn, som vi kan nämna om i våra böner till vår Far i himmelen. Vi får i dag tacka Gud för den väckelse som går fram i missionsländerna.

5-årsjubileum Patrullriks, Fjärlöv i Läugerkyrkan 26 juli kl 14.00

Gudstjänst: Rune Johansson, Lars Arvidsson och lokala sångare.
Servering. Därefter omväxlande program för hela familjen. Christer Caesar m fl.

Alla är välkomna!

Patrulldag i Eljalt

Rejält med barn var det som kom till Eljalt och EFS Ungdomsgård den 9 maj. Och rejält med ledare. Och rejält med väder; vi fick smaka på i stort sett allt vad Pohlman brukar kunna erbjuda i den vägen.

Men vi trängde ihop oss i stora salen, och så lyssnade vi på Anders Olssons bibelstudium. Och så sjöng vi. Och vi sjöng mycket och vi sjöng bra och det var jätteroligt!

Sen var det dags för Patrulltävling del 1. Efter en lite kryptisk start for vi ut i skogen, alla tolv patrullerna. En av patrullerna var ett gäng ledare från Hässleholm som behövde öva sig. Del 1 bestod av en massa frågetråd, som var utplacerade överallt i skogen, och så gällde det att hitta träden och svara på frågorna. Bl a svimmade elva barn och en ledare.

Det hela var över på ungefär en timme, och sen var det dags för korv och bröd som vi grillade ute på grillplatsen. Vid det laget hade det väl regnat, snöat, haglat och solat i ungefär lika delar.

Patrulltävling del 2 blev lite svårare, det måste medges. Man kan säga att del 2 bestod av ett antal kontroller som vi skulle igenom, och så skulle vi lösa olika uppgifter under tiden.

När alla till sist hade klarat alla uppgifterna samlades vi i stora salen för avslutning och prisutdelning. Årets Patrulldagsvinnare var töserna från Bjärnum. De fick en stekpanna, och så fick de bära hem vandringspriset. (Det ska de ta med sig nästa år.) För säkerhets skull fick de och andra- och tredjepristagarna också varsitt scoutparaply.

Lillpluto

Ps. R Crusoe tackar för rin rin rin rin rin rin rin rin rin... Ds.

SKUT

Las Palmas 27 april 1992

Här kommer en hälsning från två EFS-are i församlingen. Vi har nu arbetat i snart åtta månader på Svenska kyrkan i Las Palmas, Gran Canaria. Högsåsongen börjar närma sig sitt slut, och vi kan pusta ut efter en mycket intensiv period.

Vi trivs riktigt bra nu, men i början var det bekymmersamt. Medelåldern på församlingsborna här är ju väldigt hög. Det tar ett tag innan folk inser att vi under 30 faktiskt också är vuxna och kan göra ett gott arbete. Det var en slitsam tid, som nu är förbi. Man lär sig, och kanske är det bara nyttigt med lite "motstånd" i början. Vi vill nu också passa på att tacka er därhemma för alla era böner för oss. De har verkligen burit oss, och vi vet att vi är i Guds vilja.

Kyrkan på Gran Canaria

Nu ska vi berätta lite om kyrkan här på Gran Canaria. Under vintersåsongen bor det ca 3000 sk fastboende svenskar här på ön. Utöver dem kommer det omkring 8000 charterturister per vecka hit. Turistströmmen minskar något varje år, men kyrkobesökarna blir bara fler och fler!

SKUT - Svenska kyrkan i utlandet - har två kyrkor här, en i Las Palmas och en i San Agustín. Den sistnämnda är den mest besökta, eftersom de flesta turisterna kommer till öns sydsida. Men Svenska kyrkan har även verksamhet ännu längre söderut, nämligen i turistorten Puerto Rico. Där firas söndagsgudstjänster på köpcentret, och man hyr en liten bungalow, dit folk kan komma och läsa svenska tidningar m m.

Till vår kyrka i Las Palmas kommer mest "fastboende" skandinavier. Under högsåsong har vi öppet förmiddagar mellan tio och ett samt kvällar mellan sex och nio. Gudstjänster firar vi på söndagskvällar, och på onsdagsmorgnar har vi morgonmässor med gemensam frukost efteråt.

Många aktiviteter

Det är många olika aktiviteter som ska samsas om kyrkans öppettider. Måndagar är det barn- och ungdomsaktiviteter med ca 18 barn. Tisdagar och onsdagar är det syföreningarnas tur. De syr, pysslar och förbereder både julbasar och påskbasar. Onsdagskvällar har vi även vigslar. På torsdagar är det trivselkvällar med väldigt skiftande program. Den här säsongen har vi haft allt från trollkarlar till skönsång av distriktskonsulent Cecilia Johansson och musikkonsulent Marie Brandt. (Tack än en gång!) På fredagar är det damgymnastik på förmiddagen

och video på kvällarna.

Det är mycket annat som ska hinnas med på vardagarna. Mia måste baka bullar, mjuka kakor och småkakor till den dagliga serveringen och till söndagarnas kyrkkaffe.

Patrique springer med information om kyrkans veckoaktiviteter till de olika resebyråerna och till diverse svensktillhåll. En annan av hans huvuduppgifter är att besöka skandinavier på sjukhus. Det är ett mycket tacksamt arbete. Folk blir ofta så glada över att vi kommer. Många har inte en aning om att det finns en svensk kyrka här.

Hemkänsla borta

Alla möjliga sorters människor kommer till kyrkan. Vi har fått hjälpa både alkoholister och rånade turister. De flesta som kommer har förstas inga direkta problem utan bara ett behov av en öppen kyrka och lite svenskhet, så långt hemifrån. Hit är man alltid välkommen att äta hembakta bullar och dricka svenskt kaffe (medtaget med kärlek av våra brudpar, som en del av betalningen) eller att bara slå sig ner och läsa en svensk tidning.

Vi kommer att stanna här till mitten av juli, då vi återvänder till Kristianstad för att så småningom börja med våra lärarjobb igen. Det har varit ett slit-samt men lärorikt år, och som nästan alla andra för SKUT-medarbetare kommer vi väl att längta ut igen, när vi väl kommit hem.

Många varma hälsningar!

Mia Vannerberg
Patrique Lundström-Vannerberg

EN DAG KRING

MISSION

för syföreningar och övriga intresserade." Så löd rubriken till inbjudan införd i aprilnumret av denna tidning. Det blev en verklig missionsfest för de över åttio damer och herrar som kommit till vår EFS-gård i Åhus den här lördagen den 9 maj 1992.

Else Jakobsson välkomnade åhörare och de särskilt inbjudna gästerna Ulla Svensson, Lund och fam Munga från Tanzania.

Signe Larsson påminde om Jesu ord: "Be skördens Herre att han sänder ut arbetare till sin skörd." - Lärjungarna blev bönhörda! De fick själva uppdraget att gå ut med evangelium. Illa medfarna människor finns överallt i vår närhet. Missionsens Herre är en spännande arbetsgivare.

Fam Munga; pappa Stephen, mamma Annet

Välkommen till SÅNG- & MUSIKFEST

6 september kl 14.00
Idrottshallen, Kristianstad

Röke Blås spelar, distriktskörerna sjunger, en gospelhelgskör sjunger under Christer Palms ledning, solister. Aktiviteter för de yngre anordnas. En hel eftermiddag i sångens, musikens och glädjens tecken.

och barnen Samuel och Emanuel, sjöng några tanzanianska sånger till trumma. Stephen och Annet, som är Ullas fosterdotter sedan snart 30 år, är båda prästvigda för ELCT. De arbetar nu med sina doktorsavhandlingar vid Lunds Universitet. Mormor sköter under tiden "marktjänsten" med barnpassning mm.

Annet Munga predikade på "klingande" göingska över Joh 21 om påskens vittnen. Vi kan alla vara sådana kristna, som i våra liv vittnar om att Jesus lever. Vi här i Sverige och våra kristna syskon i missionsländerna. Vi fick ju inte själva bevittna Jesu uppståndelse. Men överallt i världen bland alla folk manifesteras hans uppståndelse om och om igen.

Toikad av sin hustru berättade Stephen Munga om ELCT, som är förkortningen av Evangelisk Lutherska Kyrkan i Tanzania. Det är en kyrka i förvandling, precis som hela samhället i övrigt. Kyrkan står inför många svåra problem, moral- och familjeupplösningar, frågan om kyrkotukt, månggifte mm. Men det finns också glädjeämnen. Villigheten till evangelisation är stor. De inhemska kyrkorna av olika schatteringar har drivits närmare varandra för gemensamma missionsuppgifter. Islam är nämligen på frammarsch och visar stor aggressivitet mot de kristna. Kyrkans hjälp till självhjälp blir allt påtagligare. Så också behovet att **undervisa** i kristen tro.

Efter en mycket god middag fick vi lyssna till Ulla Svensson. Med sina 38 år som missionär i Tanzania har hon en mycket rik "källa" att ösa ur, när hon berättar. Hon vittnade om sin Herres fantastiska ledning och hjälp under alla år. Hon fick vara skolbyggare, skolunifformssömmerska, mamma, rektor för flickskola och folkhögskola mm. Kära Ulla, finns det något du inte sysslat med som missionär? Möjligen chaufförsyrket! För köra bil älskade du inte. Men det kunde andra göra. För Ulla blev den "ringa begynnelsens dag"

början till ett märkligt livsverk. Missionens Herre är uppfinningsrik när vi låter oss användas.

Mari Sjöberg gladde oss under eftermiddagen med vacker och innehållsrik sång. Annet försökte få lite liv i bänkarna genom handklappning och sång på swaheli. Resultatet blev inte så lysande, men ett annat år kanske det går bättre.

Gillis Lindell avslutade vår samvaro med uppmantrande och uppfordrande tankar kring Ps 34:5-9. Liksom psalmisten får vi **söka** Herren, **ropa** till honom och **vänta** på svar. Kanske kommer svaret i en helt annan form än vi kunnat tänka.

Lördagen hade börjat med åska, hagel och ösregn (åtminstone i Hässleholmstrakten) samt fortsatt med blåst, kyla och sol utomhus. Men det var värme, glädje och fest inomhus. Vackra handarbeten fanns att bese och köpa. Handarbetshörnan i Hässleholm fanns på plats även i år.

Tack, kära missionsutskott för dagen! En dag med mission - en fin tradition.

Ella Lindell

EFTERLYSNING

Vill Du bli personlig förebedjare för en elev på bibellinjen, Glimåkra?

Vad innebär det för Dig?

- Du får en konkret uppgift under en begränsad tid (ett läsår).
- Du ber regelbundet för en syster/bror i Guds familj, en person som vill växa i sin tro och är i en fas i livet då man överväger sin livsuppgift: Var är min plats i livet?
- Du får information om behov och bönesvar, personligt skrivet av eleven själv.
- Du kan hämta inspiration för Din förbön i t ex Kol 1:9-12.

För eleven innebär det:

- En möjlighet att öva sig i att dela personliga behov och tacksägelseämnen, i skriftlig form.
- En möjlighet att få erfara personlig omsorg uttryckt i förbön.
- En möjlighet att få uppleva Kristi Kropp i funktion.

FÖR ER BÅDA: En möjlighet att växa i tron på Guds omsorg och erfarenhet av Guds hjälp.

Vi behöver 15 förebedjare!

Vill Du bli en av dem, kontakta:

Christina Rydén (kursledare)

Glimåkra Folkhögskola

280 64 GLIMÅKRA

Gör det före 20 augusti 1992!

Mitt liv i alperna

Kära Missionsvänner!

Nu är det länge sedan jag skrev en hälsning till er alla från oss i Schweiz. Alla minns förstås inte vem jag är, så då krävs det en förklaring.

Jag heter numera Eva Solér-Larsson och är gift sedan snart sju år tillbaka med en bergsbonde, Theodor Solér från sydöstra delen av Schweiz i den största av kantonerna, Graubünden. Ofta kallas vår kanton - eller landskap - för semesterhörnet i Schweiz, och nog stämmer det alltid. Här är mycket vackert där vi bor med höga berg och djupa dalar och det fria, öppna landskapet.

I Guds skapelse

På vintern får vi oftast snö och sol i riklig mängd, som inbjuder till slalom- och längdåkning. Och på våren slår lärkan sin drill, och alla tänkbara ängsblommor pryder generöst sluttningar och branter i en ljuvlig harmoni av färger och toner. Som t ex från göken, som gal varje år i rättan tid och alltid i samma skog. Endast vitsippan och näktergalen saknar jag i denna kuperade terräng.

Men på sommaren tystnar fågelsången och ersätts av syrsornas violinkonsert och långt borta koskällornas milda och dova klang. Alla djuren är ju då på sitt alpbete högt uppe i bergen på 2000 m höjd. Där trivs de i det svala klimatet med friskt, näringsrikt gräs bland alprosor och gentianers sköna blomprakt.

Även människorna flyr sommarhettan i dalen och tar med sig utflyktskorg och beger sig upp i dessa höga berg på långa eller korta vandringar. Om vardagarna svettas vi lantbrukare med höskörden. Denna varar hela sommaren med hjälp av traktor och självlastarvagn men även med sådan utrustning som räfsor och liar. Schweiziska lantbruk sköts nämligen oerhört noggrant, ja, som en trädgård.

Det började...

Men efter denna lovsång till Guds vackra skapelsenatur tillbaka till mig själv, där jag började. Jag är född och uppvuxen i Karlshamn i Blekinge, Sveriges trädgård. Min man lärde jag känna långt borta i Australien, och efter några år kände jag Guds kallelse inom mig, att Han ville ha mig just här i byn Cumbel. Och min mans namn betyder Guds gåva, vilket jag ofta tänkte på i mitt livs val och kval. Men Gud har aldrig vikit från min sida, och Han stöttade mig i de svåraste motgångarna och fyllde mig med hopp och tillförsikt och många gånger med tålamod, framförallt med mig själv.

När man lär känna ett nytt land med en ny kultur, ett nytt språk och annorlunda tänkesätt, då är det viktigt att man vet och accepterar var man har sina rötter, att man gläds åt små framsteg och att man inte kräver det omöjliga av varken sig själv eller sin livskamrat. Sist jag skrev bodde vi fortfarande i byn Cumbel, och vår dotter Linda var nyfödd år 1986. Året därpå kom vår son Franz till världen, och sedan fick vi 1988 äntligen flytta in i vårt nybyggda hus. Det ligger så fritt och vackert mellan byarna Cumbel och Vella.

Att sprida evangeliet

Underbart är det att få ha ett jordiskt hem, men ännu mer fantastisk är tanken att Gud har våra namn skrivna i himmelen. Att Han berett åt oss en boning hos Honom efter detta livet i ett himmelskt hem i en ljuv evighet. Mitt största mål har varit att sprida detta evangelium om Jesus Kristus som min personlige Frälsare. Framförallt i min egen familj genom bordsböner vid måltiderna och aftonbön och egen söndagsskola med barnen.

Min make Teo har alltid varit positiv till allt detta, samtidigt som hans förstelnade katolska tro fått ny näring och liv på ett sådant positivt sätt. Under

MISSION

De skrattar, gråter, grälar och borstar tänderna precis som vi.

De är skapade av Gud och är inneslutna i hans kärlek - precis som vi.

De - vi. Finns det egentligen ett farligare uttryck

ett par års tid deltog vi även i en bibelstudiegrupp i Cumbel. Nu är den tyvärr förflyttad till en annan ort, och avståndet och tillsynen av barnen gör att vi ej kan deltaga för tillfället. Men vi hoppas på framtiden...

Det allra bästa som den här bibelstudietiden förde med sig var vårt behov av **att läsa Bibeln som vårt dagliga bröd**. Vi får numera vår kraft till att leva ur den personliga läsningen av den heliga Skrift och inte bara i kyrkan ifrån predikan eller psalmtexter. Det känns underbart att få dela denna tro med sin äkta hälft och få se att man inom kort tid fått vara ett redskap åt Herren. Ja, en **missionsvän**, som vi alla får lov att vara mitt i vardagen utan stora ord och märkvärdigheter. Det räcker helt och fullt med att vara sig själv, leva nära Guds Ord och försöka och våga ge av sig själv i tillfällena Gud ger oss. Våga öppna dörren till ditt hem och liv för en annan människa...

Jag är hos er

Och till sist önskar jag er alla Missionsvänner allt gott med bibelorden ur Jes 26:4 och Ps 23:6, som kan vara till tröst och styrka inför det viktiga samarbetet och nytänkandet inom EFS och Svenska kyrkan, som ni behöver. Ert arbete ligger mig fortfarande varmt om hjärtat, trots att jag bor här i Schweiz. Men i förbön är jag hos er och förhoppningsvis till hjälp, och jag lusläser varje nytt nummer av er tidning Missionsvän.

Många kära hälsningar från

**Eva och Theodor,
Linda och Franz Solér-Larsson**
Casa Cuschnaus
7142 Cumbel
GR Schweiz

"Lita alltid på Herren Gud, för hos Herren finns den eviga styrkan." (Jes 26:4)

"Din godhet, vänskap och kärlek följer mig i hela mitt liv och jag ska bo i ditt hem för evigt." (Ps 23:6)

än detta, att separera människor och människor som "de" och "vi"?

Men jag tror att många människor, många svenskar, faktiskt tänker så. "De" - det är invandrarna och flyktingarna, de som har en annan hudfärg, ett annat språk och en annan kultur. I uttrycket "svenskar" ryms inte bara rasisterna och de invandrarfientliga, utan där ryms även den vanlige medelsvensken som många gånger inte bryr sig så mycket.

Detta är dock inte hela sanningen; i ordet "svenskar" ryms också vi kristna. Det är en hemsk sanning, som vi helst blundar inför, och vi tar helst inte upp det som samtalsämne, eftersom de flesta av oss vet att vi skulle kunna handla på ett mycket bättre sätt än vi gör, många gånger. Vi har så många ursäkter för att slippa ta kontakt. Språket är en favorit-invändning: "Vi talar ju inte samma språk, då kan man väl inte umgås?!"

Var och en av oss har nog en liten ursäkt, alltid redo att bli framplockad om man hamnar i en situation, då man av en eller annan anledning måste förklara sig. Men när man ursäktat sig med allt man kan komma på kommer ändå den sista invändningen fram: "- De verkar inte vilja själva, så varför ska jag ta första steget? Man vill inte tränga sig på..."

Men vi vet nog, att sanningen är en annan. Om vi försöker sätta oss in i en flyktings situation, blir det kanske lättare att förstå. Hade inte vi velat förstå folket? Hade inte vi velat smälta in i den nya miljön, samtidigt som vi hade kämpat för att kunna behålla vår egen kultur? Hade inte vi velat få vänner, som vi kunde umgås med?

De frågorna är ganska lätta att svara på. Visst hade vi gjort allt för att få ett bra liv. Men - om vi kan förstå detta - varför är det då så svårt att försöka skapa kontakt med dem som kommer från andra länder?

Är det så, att vi svenskar är onaturligt kyliga? Har vi byggt upp så många murar och barriärer runt omkring oss att vi inte ens kan riva dem själva?

Gud skapade **människan** och gjorde ingen skillnad på de olika individernas värde. Det gör han inte idag heller. Varför är det så svårt för oss att förstå?

Be Gud, att han ger Dig mod att ta kontakt med dem som kommer som flyktingar eller invandrare till Sverige.

Gud vill att vi ska älska varandra så som han älskar oss.

Gör vi det??

Malin Arnoldsson

Kvickrot - avskytt ogräs som gav både bröd och medicin

Den som en gång krupit längs oändligt långa betrader för att rensa dem från kvickrot glömmer inte gärna den upplevelsen.

Meterlånga vita rötter insnärjda i varandra, hopplösa att försöka utrota. Man vet att hur mycket arbete man lägger ner på dem ska de om någon vecka vara tillbaka igen. Raderna ska lysa gröna, och hånfullt ska kvickrot tala om det fåfånga i att försöka utrota den. Att harva åkern noggrant på våren, samla kvickrot i högar, låta den torka och sedan bränna den, det är bara en av många metoder som använts för att bli kvitt plågoiset.

"Vildvetet" - en näringskälla

Plågoris, nej så skulle man inte sett det i äldre tider. Då var tidvis "kvickvetet", som det stundom kallades, ett viktigt komplement till matsedeln. Att det räknas besläktat med vetet visar det latinska namnet *Agrophyon repens*, som kan översättas med "det vilda krypande vetet". Att det förekommer rikligt på havsstränderna har fått forskarna att gissa på att det egentligen hör hemma där och sedan vandrat in på åkrarna. Men ogräset, som vi gärna kallar det, visade sig snart ha andra kvalifikationer än man trott. De långa, sega rötterna kan binda sand och lös lucker jord som hotas av vinderosion. Så har det använts i Tyskland och Danmark. I holländarnas kamp mot havet har det blivit ett vapen, när det planterats på vallarna för att ge dem stadga. Precis samma användning ute i naturen kan vi se när vi lägger till med båten vid en holme. Nästan överallt möter vi det som en naturens egen strandskoning, där vatten möter land.

Men allra märkligast är ändå den nytta man gjort sig av kvickrotsrötterna i nödtider. Det hade bl a Linné iakttagit, och i sin Skånska resa vid

1700-talets mitt skrev han:

"Då missväxt och dyrtid infaller borde de fattiga tvätta dessa rötter, torka dem i skuggan, hacka sönder dem, mala dem till mjöl och baka dem till tunnbröd helst som dessa rötter ger oss det bästa nödbröd."

Det är sannolikt, att allmogen kände till detta redan. Man var väl förtrogen med vad som kunde användas då brödet tröt på bordet. Moderna kemister har visat, att kvickrotsrötterna innehåller en mängd nyttiga ämnen. I sin bok *Vallört och vitlök* redovisar Matts Bergmark följande:

"De gulvita rottrådarna innehåller en sockerart mannit och äggviteämnen, inulin, irisin, och graminin, en vanilglykosid, ett enzym, inosit, levulos, vitamin A och B, slem, äppelsyra, surt kaliumoxalat, någon fet olja samt eterisk olja."

Bröd och sirap

Hur man bar sig åt för att baka bröd av kvickrot berättar en bok från 1800-talet. Sedan rötterna sköljts rena och torkats, stötte eller malde man dem. Man fick då ett gulaktigt mjöl som var lättare än vanligt. Lukten av det påminde om malt. Man borde tillsätta lite vanligt mjöl för att få gott resultat. Salt och kummin brukade användas som kryddning. Det bröd man kunde baka hade formen av tunnbröd eller tunnpannkakor, men mjölet kunde också användas till välling.

Av kvickrot kunde man emellertid också koka sirap. Det berodde på dess halt av socker. Särskilt under första världskriget, då sockerransonering förelåg, kokades sådan kvickrotssirap. Den har ansetts nyttigare för tänderna än vanlig sirap, eftersom detta socker inte kan förjäsas och bilda syror, som angriper tändernas emalj.

En annan användning fick man dessutom av växten under samma krig. Dessa rötter dög nämligen som kaffesurrogat, när de rostades och maldes.

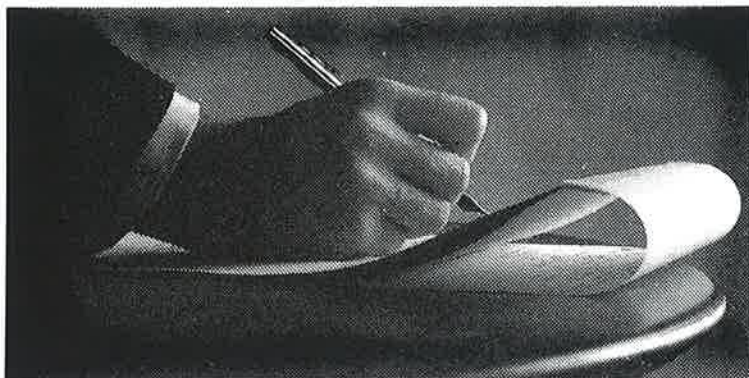
Eftertraktad medicinalväxt

Det är märkligt att tänka sig att detta avskydda ogräs faktiskt varit så eftersökt, att man to m drivit svartabörshandel med kvickrotsrötterna. Så skedde emellertid under åren 1914-18. Bakgrunden var den att man i USA importerade stora kvantiteter kvickrot från Tyskland. Men kriget satte stopp för denna handel, och de amerikanska importörerna blev tvungna att anlita smygvägar.

Vad använde man då kvickrot till? Det visa sig att den hade ett grundmurat rykte som magmedicin. Den ansågs verka urindrivande men också som laxativ. En särskilt uppskattad drog,

Forts sid 102

BYGGBOLAG INGÅR

Alla LB-hus har 10-års garanti och är P-märkta, dvs kontrollerade och godkända av Statens Provningsanstalt.

Ett LB-hus köps alltid på samma sätt.

Du får fast pris, på ett enda avtal, för hela det färdiga huset.

Du får ditt hus byggt av vårt eget byggbolag.

Du får garanti för att inflyttningsdagen håller.

Du får trygghet i husaffären, rakt igenom.

Den tryggheten kan du bara få av ett husföretag med eget byggbolag.

Det som är standard hos oss, kan du inte ens få som tillval hos andra.

Kräv att den du köper huset av, också tar fulla ansvaret för att bygga det.

Det är det enda trygga sättet att köpa hus.

**Varje LB-hus köps
på samma trygga sätt.**

Försäljningskontor:

Karlshamn	0454-843 80
Karlskrona	0455-128 66
Kristianstad	044-11 66 57

LB-HUS AB

INGÅR I LB-INVESTKONCERNEN

Treenighet och Trefaldighetstid

"Ära ske Gud, vår Fader, som oss skapat, Sonen som oss återlöste, Anden som oss helgar. Dig vi åkalla, Gud all godhets källa, trefaldigt store."

När detta nummer av Missionsvän når dig, så firar vi Heliga Trefaldighets dag. En författare använder en bild från musikens värld och talar om de kristna högtidernas orkester. Alltifrån advent och i allt högre och fullare tongångar har musiken ljudit i församlingens öra. Heliga Trefaldighets dag intar finalens plats. Den kristna festmusiken har nått sin höjdpunkt och mynnar ut i tillbedjan av den evige Guden, vilken såsom den Treenige i skapelsen, återlösningen och helgelsen fullbordat sitt frälsningsverk för hela mänskligheten.

Själva orden Trefaldighet - Treenighet förekommer inte i Bibeln, men väl saken. De har uppstått och växt fram under kyrkans historia, som ett mänskligt försök att ge uttryck åt något, som övergår vår fattningsförmåga. I ett församlingsblad "Kyrkspiran" läste jag en belysande anekdot: Ett litet prästbarn frågade sin far om hur det här med Treenigheten egentligen hängde ihop. Fadern kom med en längre teologisk utläggning, och när han äntligen är klar får han följande kommentar från barnet: Det var svårt, vet Gud om det här?

Luther var inte främmande för att man ville ifrågasätta, disputerade och spekulerade angående Treenigheten. Men Luther säger trosvisst och rättframt: "Vi lär och tror inte bara att Gud är en, utan också att han helt är en enhet. Vi skiljer inte dessa tre åt, Fadern, Sonen och den helige Ande. Det finns inte tre olika gudar, utan vi tror att det finns en enda Gud. Om någon säger: Det begriper jag inte, så svarar jag: Det är bra, för det är inte heller meningen att du skall förstå det!" - Inför detta kan vi bara bekänna och tillbedja med Paulus, då han utbrister i Rom 11:33: "Vilket djup av rikedom, vishet och kunskap hos Gud".

"Heliga Trefald, upplåt du vår tunga Till att din sanning, nåd och makt besjunga. Oss i din kyrka ena, gamla, unga. Dig vi tillbedja."

I vår kyrkas nya evangeliebok, antagen 1983, har Heliga Trefaldighets dag även fått det alternativa namnet Missionsdagen. Särskilt innevarande årgångs evangelietext, "missionsbefallningen" i Matt 28:18-20, ställer både missionens ärende och Treenigheten i centrum.

Efter Heliga Trefaldighets dag följer **Trefaldighetstiden**, den tid som präglar och omfattar kyrkoårets andra halvår. Den tiden har något missvisande kallats för "den icke festliga delen"! Det är sant att det inte finns några stora kyrkhelger under denna tid. Men som påpekats så är Trefaldighetstiden påskens efterfirningstid.

I naturens värld, i trädgård, på åker och äng är denna tid på året en växandets och mognadens tid. Den parallellen finns också i Trefaldighetstidens texter, dess syftning och målsättning med oss och hos oss.

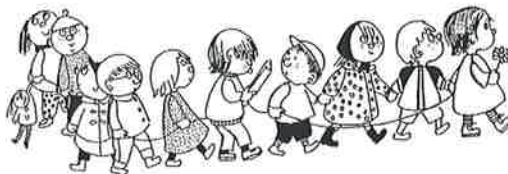
Strängnäs-biskopen U L Ullman gjorde på 1800-talet en indelning av Trefaldighetstidens söndagar i tre grupper. **1-5:** Begynnelsen av det kristna livet, dopet, kallelsen, lärjungaskapet. **6-15:** Den kristnes möte med livets många och olika förhållanden, kort sagt: kristen i vardagen. Vikten av att ha ett rätt förhållande både till Gud och min nästa. **Från 16:e till kyrkoårets slut:** Dessa söndagar övergår allt mer till att direkt behandla det kristna livets fulländning. Framhåller huvudmomenten i de tillkommande tingen, döden, Herrens återkomst till domen, det himmelska bröllopet och det eviga livet. Vikten av att - som Linderot skriver i sin psalm "Ingen hinner fram till den eviga ron" - "kämpa för sällhetens krona" medan vi väntar på Jesu återkomst.

Helt nyligen har jag läst en bok med titeln "Läseriet i Skelleftebygden under 1800-talet" av Carl Edqvist. Han omnämner en liten intressant observans angående kyrkoåret, som säkert haft och har sina variationer även på andra håll i landet.

I Skelleftebygdens fromhetsliv har kyrkoåret haft stor plats och vikt. Man har inte funnit det rimligt att läsa och sjunga något annat än det som hört till den aktuella tiden, allt under djup vördnad och andakt. Men vad Trefaldighetstiden beträffar så skriver Edqvist: Det är "kyrkoårets torrzeit". Den kunde man egentligen inte tänka sig som en andlig väckelsestid. Även de troende klagade ofta över "den andliga sommartorkan". Somliga funno det visserligen underligt att Guds ord skulle vara kraftigare om vintern än om sommaren. Men t o m Zakarias Lindmark (legendarisk predikant i Norr- och Västerbotten på 1800-talet) hade medgivit, att det ord som genom kyrkoåret är oss givet till begrundande under årets festliga del, gör på själarna ett djupare intryck än det ord som vi fått på sommarhalvåret. - Men mest torde det väl bero på

oss själva, invände en gumma, då frågan en gång kom på tal. Om sommaren blir vi nog allt för världsliga, genom att vi då jämt ska ha så bråttom. - Därför behöver vi än mer under 1990-talets Trefaldighetstid bedja med Lina Sandell: "Gör oss alla för dig stilla, Låt oss ej din nåd förspilla, Som du oss ånyo bjuder, När ditt budskap till oss ljuder."

Olof Fridolfsson

PLANERINGSKALENDER

Juni

- 9- Konfirmandläger, Åhus
- 23-28 Vildmarksläger, Sonnarps
- 24-28 EFS årskonferens, Stockholm

Juli

- 4 Konfirmandläger, Åhus

Augusti

- 4- 9 Blåsarläger, Glimåkra
- 6- 7 Missionsombuds dagar, Hagaberg
- 11-16 Åhusveckan (semesterv), Åhus
- 22 Distriktskören övar, Åhus, 13.30
- 29 Spiritkväll, Åhus

September

- 4- 6 Gospelhelg, Åhus
- 6 Sång- & Musikfest, Kristianstad
- 8-15 Kultur dagar, Vittsjö
- 18-20 Ledarhjälp, hemlig ort
- 25-27 Gemenskapshelg med 12:an, Möllehässle

Oktober

- 2- 3 DUG, Åhus
- 3 Spiritkväll, Åhus
- 6- 7 Medarbetardagar, Åsljunga
- 17 Hösthögtid, Tollarp

November

- 8 Gåsamiddag, Vittsjö
- 10-15 Gemenskapsdagar, Vittsjö
- 14 Spiritkväll, Åhus
- 20-22 Självvårdskurs, Vittsjö

Att ha sommarlov känns underbart; tänk, 8 veckor ledigt och massor av tid till allt möjligt! Det är härligt att få springa barfota i gräset, lukta på sommarblommorna, bada eller se på när de andra tar sitt premiärdopp i sjön!

Det är inte bara barn som längtar till sommaren, det gör **alla**. Hur hade det varit om Gud uteslutit sommaren? Då hade vi haft vinter, vår och sedan höst med en gång, och det hade känts tomt, tror jag.

MEN nu har vi sommar i juni, juli och augusti, alltså tre månader av grönt gräs, vilda blommor, bad, solsken, glass, semester med familjen, djuren, midsommarstång, trädklättring, kojbyggen, läger, utflykter och härliga lattdagar i solen!!

Jag tror och vet att Gud vill att vi ska få ha sommaren och njuta, träffa kompisar och ha roligt. Gud skapade nämligen detta för bara DIG och MIG.

Här kommer ett förslag på en liten lek man kan göra om sommaren. Det måste vara sol och vita moln på den blå himlen. Du lägger dig på en filt med näsan i vädret tillsammans med en kompis och kikar på de bomullsmjuka molnen. Så berättar ni för varandra vad molnen föreställer och gör en berättelse eller en historia kring formerna. Eftersom molnen rör sig beroende på vindens hastighet och styrka, kan det gå snabbt mellan "molnfigurerna".

Just nu är DIN sommar som ett oskrivet blad i en bok. Kanske skulle alla ni som läser detta skriva dagbok i sommar, och så kunde ni skicka in ert bästa sommarminne eller ert sommaräventyr till mig. Ja, så gör vi! **SKICKA IN ERA SOMMARUPPLEVELSER TILL EXP-EN!**

Hej hopp! Cilla

SUSIE III

Enkäten som skickats ut har fått fel datum för höstens Susie. **23-25 oktober ska det vara!** Om Du inte sänt in din enkät, ring Cecilia 044-12 53 39.

Scoutrådet

Musik- & Ungdoms-konsulent

Möllebackskyrkan EFS Karlskrona

Vi söker dig som är intresserad av att

- leda och vidareutveckla sång- och musikverksamheten
- inspirera ungdomar till kristen tro, vittnesbörd och ansvar

Du kommer att ingå i ett arbetslag bestående av pastor och frivilligarbetare.

Tjänsten är deltid, 50%, och börjar den 1 augusti 1992 eller enligt överenskommelse. Lön enligt avtal EFS/MAF.

Upplysningar om tjänsten lämnas av William Strigård (Mf-ordf) 0455-218 88 och Allan Persson (pastor) 0455-131 38.

Ansökan skickas till:
Möllebackskyrkan EFS, St. Möllebacksgård 7A, 371 34 Karlskrona.

Forts fr sid 98

som användes mot kvinnosjukdomar, innehöll förutom kvickrot också brakvedsbark, blad av röjleka och senna. Moderna undersökningar har visat, att kvickroten faktiskt innehåller ämnen som har medicinsk verkan. Ett ämne i den, agropyren, uppges ha bred antibiotisk effekt. Dessutom verkar den urindrivande, desinficerande och laxerande. Mycket i de gamla föreställningarna var alltså riktigt.

Älskad av vissa djur

Att kvickrotens gröna delar uppskattas av gräsätarna är ju inte underligt. Man ansåg förr att hästarna fick glänsande hårrem av detta gräs. Därför sägs också unga flickor, som vill ha glänsande vackert hår, ha gjort sig avkok på kvickrot att dricka. Sorkar och jordråttor påstås ha samlat den i sina bon som vinterförråd och då bitit av groddarna för att rötterna inte skulle börja växa. Men märkligast är kanske ändå, att djur som hundar och katter använt den som medicin för att framkalla kräkningar eller för att få avföring. "När katten äter gräs blir det regn", sa man förr. Det var naturligtvis skrock, men att katten verkligen åt gräs var lätt att iaktta. Det var ett sätt för den att bli kvitt något den ätit som vållade den obehag.

Ett märkligt gräs alltså, avskytt som ett av våra svåraste ogräs och ändå i andra sammanhang uppskattat och nyttiggjort.

Birger I Ohlsson

Händer på Lister

För tredje året anordnar Listers EFS en konstutställning i Listerkyrkan. De tidigare utställningarna har rönt ett så stort intresse, att en samlingsutställning nu planeras med vernissage på midsommarafton. Det blir ett intressant och varierat utbud, och drygt 100-talet konstverk utbjudes till försäljning.

Utställare i år är Åke Carlström, Pia Carlström, Els-Marie Schrewelius, Lena-Jenny Malmsjö, Lars Ferm, Pia Schrewelius-Kervall, Lena Schrewelius-Persson, Peter Stenlund och Rune Svensson.

RINGAMÅLAGÅRDEN EFS**3 - 9 augusti 1992****STILLA DAGAR**

Medv: Erik Bernspång
Stig Wikström
Ernst Viberg

Anmälan och förfrågan till: Olle
Svanström, Grimsåla 1581, 374 92
ASARUM, tel 0454-621 70, eller Margit
Henriksson, tel 0454-620 22.
Ringamålagården EFS, PI 5105, 374 92
ASARUM, tel 0454-620 63.

**Alla är VÄLKOMNA till rika dagar på
Ringamålagården!**

REDOVISNING

januari-mars 1992

Nr förening	april	jan-april
771 Askeröd	3,500	14,000
772 Hörby	7,000	28,000
773 Pärup	3,100	15,595
774 Sebbarp	1,700	6,600
775 Svensköp	3,000	15,450
776 Östraby	200	5,200
788 Huaröd	4,000	4,000
800 Tollarp	600	1,400
841 Hörbykretsen	1,920	4,220
782 Bjärnum	7,400	28,800
785 Hultatorp		1,150
786 Harholma		
787 Hillarp	100	400
789 Hässleholm	12,421	23,444
790 Hästhult	2,700	10,700
791 Hörja		
794 Tullstorp		7,000
796 Röke	500	33,653
799 Slättsjö		10,540
801 Tyringe	950	2,550
803 Vittsjö	9,700	16,800
840 Hässleholmskretsen	1,500	15,170
783 Glimåkra		
784 Gringelstad	3,000	5,850
793 Kristianstad	8,200	10,600
805 Åhusbygden	10,000	13,000
806 Åraslöv-Nosaby	6,200	6,400
807 Önnestad		4,550
808 Östra Göinge	10,200	17,400
844 Kristianstadskretsen	970	6,950
792 Kivik	2,000	7,000
797 Simrishamn		2,600
802 Vik	1,000	2,000
846 Simrishamnskretsen		38,120

824 Karlshamn	5,000	20,000
831 Ringamåla	13,650	50,250
832 Saxemara		20,000
842 Karlshamnskretsen	2,700	2,700

818 Hanö		
821 Hörvik	3,000	3,200
822 Istaby	5,978	7,178
828 Lister	79,426	82,426
829 Lörby	756	2,756
833 Siretorp	6,513	8,513
835 Sölvesborg	20,786	23,786
838 Torsö	378	378
845 Listerkretsen	42,005	42,005

815 Bjurabygget		570
816 Konungshamn		
817 Gnetteryd		
819 Hasslö		
823 Jämjö	5,000	23,500
825 Karlskrona	50	7,900
826 Kopparemåla	8,000	12,000
827 Kvarnagården	3,100	3,100
834 Sturkö		2,000
836 Tjurkö		
837 Torhamn		2,000
839 Ö Hästholmen		
843 Karlskronakretsen		2,500

847 Övrigt	11,865	17,426
Högtids- och minnesgåvor	3,350	24,910
	313,418	718,240

Till minne av**Pernilla Johansson:** Mats Svensson.**Rut Nilsson, Nosaby:** Karin o Ingvar, Ina o Eric.**Ester Olsson:** Astrid Permer, Birgitta o Bengt Gustafsson.**Högtidsdagar****B H Örnbergs 70-årsdag:** Herman, Karin, Aina, Olle, Lars o Ingegerd, Ebon o Gudrun.**RESULTAT MOT BUDGET**

	1991	1992
Behov per månad	197,917	162,500
Gåvor/bidrag april	216,462	313,418
Behov enl budget jan-april	791,668	650,000
Inkommet	615,285	718,240
Avvikelse mot budget	-176,383	68,240
Testamentsmedel	505	

Ett stort och varmt **TACK** till er alla som har hjälpt till att vända underskottet till överskott.

Med önskan om en glad sommar!

Göran Nilsson

Kassör

**BEGRÄNSAD
EFTERSÄNDNING**

Vid definitiv eftersändning återsänds
försändelsen med nya adressen på
baksidan (ej adressidan)

Avsändare: EFS i östra Skåne och Blekinge, Ö Storgatan 26, 291 31 Kristianstad

EFS-Gården, Åhus

sommaren 1991

Välkommen till gudstjänster enligt
följande planering:

Juni

Sönd 14 kl 10.00 Gudstjänst. Ledare
och deltagare i EFS konfirmandkurs.
Fred 19 Mids-afton kl 17.00 Samling
med lekar runt midsommarstången.
Kl 19.30 Midsommargudstjänst med
mycket sång och musik. Konfirmander
och ledare medverkar.
Sönd 28 kl 10.00 Gudstjänst. Ledare
och deltagare i EFS konfirmandkurs.

Juli

Sönd 5 kl 10.00 Gudstjänst. Sten
Hallonsten och konfirmandledare.
Sönd 12 kl 10.00 Gudstjänst. Jörgen
Lennartsson m fl.
Sönd 19 kl 13.30 Gudstjänst under
besöksdag vid Hallonstens konfirmand-
kurs.
Sönd 26 kl 10.00 Gudstjänst. Egard
Ohlsson m fl.

Augusti

Sönd 2 kl 10.00 Friluftsgudstjänst vid
Snickarhaken. Bertil Carlsson m fl.
Sönd 9 kl 10.00 Musikgudstjänst.
Medverkan av bl a Markaryds Kommu-
nala Musikskola.
Sönd 16 kl 10.00 Gudstjänst med HHN.
Åhusveckans talare.

Lörd 29 aug kl 19.00 SPIRITKVÄLL
Lörd 3 okt kl 19.00 SPIRITKVÄLL
Lörd 14 nov kl 19.00 SPIRITKVÄLL

EFS i östra Skåne och Blekinge

EFS distriktsexpedition:

Östra Storgatan 26, 291 31 Kristianstad
Distriktsf o tidningsexp tel 044-12 58 16
Musik- o ungdomsavd tel 044-12 53 39
Kassaavdelningen tel 044-12 58 16
Telefax 044-12 10 90

Gåvor sändes till:

EFS i östra Skåne och Blekinge
Postgiro 3 28 67-4. Bankgiro 196-7900

Ordförande:

Siv Siegurdsen,
Jöran Thomaeus väg 24,
291 45 Kristianstad. Tel 044-12 88 32

Distriktsföreståndare: Rune Johansson,
Schweizervägen 23, 374 41 Karlshamn
Tel 0454-148 37

Kassör: Göran Nilsson, Norreskog Pl 601,
242 95 Hörby. Tel 0415-700 60

Musikkonsulent: Mari Sjöberg, Bokliden 17,
281 49 Hässleholm. Tel 0451-895 11

Distriktskonsulent: Cecilia Johansson, Näsby-
chaussén 48 A, 1tr, 291 35 Kristianstad.
Tel 044-12 82 48

Tidningsorgan: Evang-Luth Missionsvän

Prenumerationspris 1992: 100 kronor
Annonspris: 4:00/spaltmillimeter

Ansvarelig utgivare: Rune Johansson,
Schweizervägen 23, 374 41 Karlshamn

Vik redaktör: Rune Johansson

EFS Pensionat Missionshemmet, Lehultsvägen
13, 280 22 Vittsjö. Tel 0451-220 87

EFS-Gården, Sigfridsvägen 5, 296 00 Åhus
Tel exp o kök 044-24 00 20, ledarexp 24 86 24
Postgiro 64 72 48-4. Bankgiro 385-5830

Glimåkra Folkhögskola, Box 115,
280 64 Glimåkra. Tel 044-430 40

Ringamålagården EFS, Pl 5105,
374 92 Asarum. Tel 0454-620 63, 620 62

Stenbräcka, EFS kurs- och lägergård, Tjurkö,
370 43 Sturkö. Tel 0455-461 85, 187 54

KFUK-KFUMs Studieförbund, Laxvägen 17,
281 35 Hässleholm. Tel 0451-848 32

Studieorganisatör: Eva Larsson, Laxvägen 17,
281 35 Hässleholm. Tel 0451-147 66

Bokdepå: Bok & Musik, Ö Storgatan 26,
291 31 Kristianstad. Tel 044-11 14 72
Telefax 044-12 10 90

evangelisk-luthersk

Missionsvån

Evangelisk-Luthersk

Missions-Vån.

Kristianstads Traktatsällskaps Tidning.

Profnummer. SEPTEMBER 1892.

Evangelisk-Luthersk

Missions-Vån.

Kristianstads Traktatsällskaps Tidning.

Tilkännagifvanden.

Evangelisk-Luthersk

Missionsvån,

Kristianstads Traktatsällskaps tidning, utgives i och underlåt de
 Cristianstad under år 1893 med ett 16-sidigt
 nummer hvarje månad. Tidningen är afsedd att
 vara ett organ för alla de missionsvänner, som
 vilja befrämja Guds rike och arbeta för den

DECEMBER 1915.

MISS

Månadsturen nr 1

Oveholm
Träne
Venestad
Djurröd
Forsbr
Lar
Ås

EVANGELISK LUTHERSK
MISSIONS VÅN
KRISTIANSTADS TRAKTATSÄLLSKAP
TIDNING

APRIL 1958

JUBILEUMSNUMMERN

Lidernummer

ÅRSTÄMME

Årskiftet beröskades af innet vertio
 sekensombud, vilka behandlade följande
 ärenden:
 1. Årskiftet och verksamhetsberättelsen, uppläsa
 Pauli årsberättelse berättade skäl 3. Skriftsam
 som lasseten för sist ordnada års verksamhet.
 2. Elden föredraget omval vidges Traktatsällskapets
 midern: kyrkostyrelsen.
 3. Årskiftet och verksamhetsberättelsen, uppläsa
 Pauli årsberättelse berättade skäl 3. Skriftsam
 som lasseten för sist ordnada års verksamhet.
 4. Elden föredraget omval vidges Traktatsällskapets
 midern: kyrkostyrelsen.
 5. Årskiftet och verksamhetsberättelsen, uppläsa
 Pauli årsberättelse berättade skäl 3. Skriftsam
 som lasseten för sist ordnada års verksamhet.
 6. Elden föredraget omval vidges Traktatsällskapets
 midern: kyrkostyrelsen.
 7. Årskiftet och verksamhetsberättelsen, uppläsa
 Pauli årsberättelse berättade skäl 3. Skriftsam
 som lasseten för sist ordnada års verksamhet.
 8. Elden föredraget omval vidges Traktatsällskapets
 midern: kyrkostyrelsen.
 9. Årskiftet och verksamhetsberättelsen, uppläsa
 Pauli årsberättelse berättade skäl 3. Skriftsam
 som lasseten för sist ordnada års verksamhet.
 10. Elden föredraget omval vidges Traktatsällskapets
 midern: kyrkostyrelsen.

JUBILEUMSNUMMER

ÅRGÅNG 100 - NR 8-9 Aug - Sept 1992

Organ för EFS i östra Skåne
och Blekinge

● Ledaren VARFÖR SÅ LITE ENGAGEMANG?

Många föreningar har idag problem med att få folk att ställa upp i olika ledaruppgifter. Det kan vara att få folk till styrelsen, till ungdomsledare eller andra funktioner inom föreningen. Vad beror då detta på? Det finns säkert många svar. Jag tänker här plocka fram några tänkbara anledningar.

* Man har i föreningen missat att fördela arbetsuppgifter så att alla känner att de har en funktion att fylla. Detta kan innebära att vissa personer får för stor arbetsbörda. Dessa tröttnar då efter några år och vill inte jobba vidare. På det viset bränner man många dugliga förmågor, samtidigt som andra ser att det är så arbetsamt att engagera sig, så man låter bli.

* En annan och allvarigare anledning är den att vårt evangelisationsengagemang inte är så stort. Vi tycker det är bra som det är. Man går på några möten då och då, betalar sin medlemsavgift och är med i EFS som i vilken annan förening som helst.

* En tredje anledning kan vara den att vi glömer att uppmuntra varandra. Det är lättare att kritisera än att uppmuntra. Alla har vi väl känt vad lite uppmuntran och beröm kan betyda för att få nya krafter till att jobba vidare.

* En fjärde anledning: Vi glömmet bort att be. Be för vår förening, be för varandra.

Hur råder vi då bot på dessa problem? I den förening som jag själv är engagerad i, gjorde vi för något år sedan en organisationsförändring. Vi delade upp föreningen i olika ansvarsområden, t ex ungdoms-, program-, ekonomi-, medlemsvårdande och fastighetsutskott. Varje utskott har sedan sin representant i styrelsen. Tanken är att ingen skall behöva sitta i mer än ett utskott. Utskotten består av 3 - 5 personer. På detta sätt engagerar vi ca 25 personer. Sedan har vi föreningen indelad i grupper som ansvarar för en månad i taget vad gäller vaktmästeri, serveringar, mötesledning m m. Detta har vi funnit vara ett utmärkt sätt dels att engagera många och dels att alla känner att de har en uppgift.

Så har vi den andliga biten. Missionsbefallningen gäller än idag: "Gå ut och gör alla folk till lärjungar". Gäller inte bara mission i utlandet utan i hög grad även på hemmaplan. Inspirationen och glädjen måste få komma tillbaks i våra föreningar och kyrkor. Pastorer och präster, ta fram dessa texter som handlar om glädjen i att få arbeta i Kristi rike. Låt bönen i församlingarna få större plats. Låt positiviteten härska ibland Er, arbeta bort de negativa tankarna, uppmuntra varandra, älska varandra, så tror jag vi alla ska få känna att glädjen och inspirationen kommer tillbaka och vi slipper de tomma ledarplatserna. Till sist ett citat från Baltzar von Platen: "Säger Du att Du inte har tid, så vill Du inte."

Kjell Lindfors

LEDARHAJKEN!

för alla FG/PG- och Scoutledare

Plats: Hemlig
Tid: 18-20 september
Pris: 180 kr

Anmälan: Senast 1 september till Johan Stensmar, 0451-493 37, eller Lars Hallabro, 0451-492 47.

Mer info om plats, utrustning m m kommer efter Din anmälan.

VÄLKOMNA TILL EN AVKOPPLINGS-HELG! Folder finns hos Cecilia på exp.

Planeringskommittén

evangelisk-troendesk
Missionsvän

Aug -Sept 1992

UTGIVNINGS- OCH MANUSDAG

Missionsvän nr 1-5, 10-12 beräknas komma ut omkring den 1:e i månaden, dubbelnumren 6-7 och 8-9 omkring den 10 juni resp 25 aug. Manus vill vi ha in en månad i förväg under adress: EFS distr exp, Ö Storgatan 26, 291 31 Kristianstad.

● Månadens betraktelse

**Holger
Lundström
Sölvesborg**

DENSAMME! DETSAMMA?

Jesus Kristus är densamme igår, idag och i evighet. Heb 13:8.

Tillbakablick

Det är fint att få påminna om detta för oss som läser Missionsvän idag. Jesus Kristus är densamme. För enligt uppgift är det hundra år sedan Missionsvän kom ut med sitt första nummer, och Jesus är densamme. Vilken trofasthet, vilken nåd, vilket ämne till tacksamhet. När vi ser tillbaka på alla dessa år som Missionsvän funnits, så vet vi att den har velat vara ett redskap att förmedla evangeliet om Jesus Kristus till oss läsare.

Framtiden står i Herrens händer

Men vi ska inte bara se tillbaka och minnas de goda tiderna som varit. Dessa ska vi tacka Gud för. Utan vår blick och vårt intresse ska även vara riktat framåt. Så var det redan från början när Missionsvän kom ut. En av betraktelserna i det första numret talade om Guds folks framtid. Vi kan vara lika förvissade om att Guds folk har en framtid även sett ur vårt perspektiv. Den förvissningen får vi äga genom tron på Jesus Kristus, för han är densamme - i evighet. Vi lever väl vårt liv här och nu med tanke på framtiden och evigheten. Du har väl lagt din framtid och din evighet i Herrens hand redan nu.

Men nutiden då

En sak kan vi först och främst konstatera, och det är viktigt, att Jesus är densamme - idag. Han är likadan idag som han var för hundra år sedan, eller femtio eller trettio, när du mötte honom till frälsning. Samma nåd, kärlek, trofasthet, barmhärtighet möter han oss med idag. Än idag bjuder han frälsning åt syndare. Har du fått klart för dig

detta och som den förlorade sonen vänt tillbaka till ditt rätta hem, till din Far, och mött den öppna famn som han bjuder dig, med förlåtelse för all din synd och skuld? Jesus är densamme.

I en annan betraktelse i första numret av Missionsvän talas det om att den rättfärdige skall leva av tro. Det gäller än. Vi är väl alla på det klara med att livet i gemenskap med Gud kan vi bara leva genom tron på Jesus Kristus. Dessutom kan vi inte förlita oss på vår egen rättfärdighet, för den hjälper oss inte inför Guds domstol, eftersom vår egen rättfärdighet är så allierad med vår egen synd. Det behövs en annan rättfärdighet, om vi ska kunna bestå inför Guds domstol. Det är den rättfärdighet som vi får genom tron på Jesus Kristus. Kristi rättfärdighet som tillräknas oss genom tron. Den behöver vi ständigt iklä oss.

Vårt kristna liv i dag

Ja, detta var något om *grunden* för våra liv idag. Men hur ska vi *leva* vårt kristna liv idag? Det är så lätt att bara se sig tillbaka och minnas - de goda tiderna. Men Jesus vill att vi ska leva vårt liv för honom idag. När jag tänker tillbaka på de människor som var djärva nog att starta Missionsvän, eller Traktatsällskapet, eller de många missionsvännerna i våra bygder, så går mina tankar osökt till mottot för EFS Rikskonferens denna sommar: Gud, gör oss djärva. För visst var det djärvhet som fanns hos de gamla. Dem som vi har att tacka för så mycket. Finns denna djärvhet hos oss Jesu lärjungar idag? En djärvhet, som inte bara består i att vi uppehåller och förvaltar arvet från fäderna, utan också försöker finna nya former och vägar att nå ut till våra medmänniskor med evangeliet om Jesus Kristus. Sök gärna fram ps 288 och meditera över den.

Hans uträckta händer

En annan sak som vi ska komma ihåg är att Jesus har kallat oss att vara hans uträckta händer till våra medmänniskor i vår tid. Han har ingen annan än dig och mig att sända att besöka de sjuka eller ensamma. Han förlitar sig på att din och min hand ska gripa in och hjälpa, där någon människa behöver hjälp. Han räknar med att du och jag ska dela med oss av allt det goda vi fått till dem som inte har. Ja, Jesus vill att vi ska göra hans gärningar i vår omgivning. För det är kanske bara på det sättet som många människor kan få lära känna Jesus idag, och förstå hur mycket han älskar dem. Att han utgivit sig själv för deras räddning.

Så är vi kallade att fortsätta den gärning som våra fäder ivrade för och söka finna de medel som kan nå dagens människor med evangeliet. - Jesus Kristus är densamme.

DE FLYTTADE HEM!

"I Jesus jag lever och dör,
i Jesus jag redan är salig.
Min Jesus till himlen mig för,
och där får jag glädje otalig."

En skön försommardag, den 20 maj, fick **Folke Paulsson** flytta hem till Herren. Han hade varit i EFS tjänst under många år på olika platser och kom till Hörbykretsen 1961, där han tjänade fram till pensioneringen. Men han fortsatte att tjäna på olika sätt, och många är de som fått uppleva Folkes omsorg om sjuka och ensamma. EFS pensionat i Vittsjö var också en plats han gärna åkte till för att hålla andakter och arbeta i trädgården.

Vi minns Folke som den frimodige, trosvisse vännen som alltid hade ett gott ord att säga om sin Frälsare. Han talade ofta den sista tiden om hemmet som väntade, och in i det sista var han frimodig i tron att få möta Jesus och instämde i sången man sjöng tillsammans kort innan han fick flytta:

"Hela vägen går han med mig.
Vilken kärlek hög och rik!
Och till sist en evig vila
ger han mig i himmelrik..."

Jordfästningen ägde rum i Hörby kyrka och förrättades av kontraktsprost Johan Svanbom. Det blev en ljus stund, som talade om tron och evighetshoppet. Efteråt var det en minnesstund i EFS missionshus med ett hundratal närvarande. Många minnesord vittnade om hur många vänner Folke hade från olika delar av landet, och gåvorna till EFS vittnade om tacksamhet för vad Folke fått betyda för många.

Vi tackar Gud för Folke och för vad han fått betyda i sin tjänst för Herren.

Aron Arvidsson, Vittsjö, har avlidit, 80 år gammal. Till denna plats kom han 1962 och var fram till sin pensionering 1977 kretsprekiant inom EFS med verksamhet i bl a Vittsjö och Bjärnum-området.

Arvidsson föddes i Ingatorps församling, Jönköpings län, och genomgick 1936-1939 Johannelunds Teologiska institut. Sistnämnda år gifte han sig med Märta Samuelsson, även hon bördig från Ingatorp. Sin första tjänst hade han i Borgholm och kom därefter till Ljuder i Småland. Nästa tjänst blev tolv år i Mjällby i Blekinge. Därefter flyttade han till Vittsjö.

Aron Arvidsson blev änkeman 1978. Två år senare gifte han om sig med Alice Johnsson från Ålem i Småland.

Under sina år i Vittsjö gjorde han en stor ideell insats på Missionshemmet (EFS pensionat heter det nu). Han ledde andakter och andra samlingar och deltog i stor utsträckning även i det praktiska arbetet.

Aron Arvidsson kännetecknades av gedigen förkunnselse och stor plikttröhet. Närmast sörjande är makan samt sönerna Fride, missionsbokhandlare i Piteå, Ante, fastighetsmäklare, Örkeljunga, och Mats, ingenjör, Södertälje, samt deras familjer och övrig släkt.

Jordfästningen ägde rum i Vittsjö kyrka. Efteråt hölls minnesstund på EFS Pensionat, ledd av Fride Arvidsson. Bland dem som talade till den bortgångnes minne var distriktsföreståndare Rune Johansson.

ST

SP

VÄLKOMMEN TILL GLIMÅKRA FOLKHÖGSKOLA!

Skolföreningen håller årsmöte den 15 nov kl 14.00.

Spirit 23 maj

Finns det något härligare än att efter en varm dag med sol och kanske bad få samlas inför Herren?

När klockan var lite över sju och salen var fylld till 3/4 med både gamla och unga, så hälsade Bertil Carlsson oss välkomna och drog i korthet kvällens program.

Röke EFS Musikkår

Röke Blås framförde sin konsert professionellt och bra, utan att för den sakens skull glömma det centrala, som Ingemar Karp sa: "Vi lovar Herren med musik." Bland titlarna hördes bl a: O store Gud, Gud tillhör äran och två låtar ur musikalen Pappa m fl.

Det var en svängande, frisk och glad konsert med både solon och soli (solo i par), körinslag från hela orkestern samt en rafflande avslutning, där orkestern reste sig och gick åt sidan och fortsatte spela stående efter ett mastigt trumsolo.

Per-Eive Berndtsson

Efter en lång, varm applåd till Röke Blås samlade vi oss i stillhet, och lovsångsteamet tog upp ett par lovsånger. Efter det gick Per-Eive upp och sa, stilla med slutna ögon: "Vi sjunger denna lovsången en gång till." Vi sjöng "Jesus, inget större namn jag vet". Sittande var vi där i stillheten inför Herren.

Per-Eive Berndtsson, varken ung eller gammal, kommer ursprungligen från västkusten, Göteborgstrakten. Har arbetat i Kalmar som ungdomspastor i EFS. För tillfället arbetar han med en församling i Halmstad, som han startat upp från grunden. Per-Eive är en frisk fläkt i EFS, med rak och tydlig förkunnelse. Här kommer predikan i korthet.

För att hänga med i denna spännande tid med kommunismens fall osv så räcker det inte med att bara läsa tidningar eller se på TV, man måste läsa Guds ord och bör också leva i en församling och höra Guds personliga tilltal. För det är så här, menade Per-Eive: Gud håller på att samla in den sista stora skörden av människor. Folk, kristna håller på att samlas över hela världen. I dag bildas det 500 församlingar runt om i världen, i morgon 500 till och i övermorgon kommer ytterligare 500 att bildas. Det är bara i Europa och Nordamerika det står still, eller till och med går bakåt.

Överallt över världen sjunger kristna sånger, de

Välkommen till

SÅNG- & MUSIKFEST

6 september kl 14.00
Idrottshallen, Kristianstad

Röke Blås spelar, distriktskörerna sjunger.
Hasse Hallström från Göteborg är solist.
Christer Palm leder gospelkören.
Aktiviteter för de yngre anordnas.
Tal, sång och musik - en härlig eftermiddag!

Vi ses!

sjunger i stort sett samma sånger. Det spelar ingen roll om det är katoliker, pingstvännen, baptister eller EFS-are. Det är enkla sånger, ibland banala. Men de är direkt till Gud.

Per-Eive fortsatte med att läsa ur Johannes 10:1-15, Den gode Herden. Han betonade starkt, att Gud känner just varje enskild till namn, och han ropar på oss. Men lyssnar vi? Vi möts ständigt av nya röster - TV, radio, reklam och inte minst genom musik. Men pejar vi in Herdens röst och följer den?

Per-Eive uppmanar starkt, att vi alla måste avsätta tid och lyssna på Herren. För han är en personlig Gud, som kallar på oss var och en vid namn. För om du är frälst, så kan du höra Guds röst. Var stilla inför Herren, be, läs bibeln. När du tar tid inför Herren, så hör du Herdens röst. Men när Gud har sagt någonting så är djävulen framme och vill få dig att glömma tilltalet, få dig att tvivla. Per-Eives råd är: *skriv upp*. Skriv upp det Herden talar till dig.

Men det finns en farlig sida med att gå på möten, menar Per-Eive, det är farligt att höra Guds röst och inte göra som han säger. Synd är att inte tro, att inte leva nära Gud. Bryter du mot första budet, så bryter du mot *alla*.

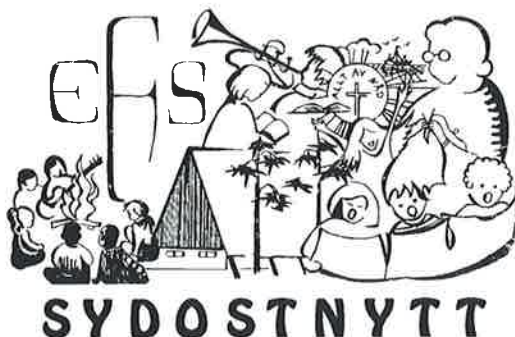
Det gäller att lyssna efter Herdens röst *och* lyda honom. Att göra hans vilja. Det står i Joh 7:17, att den som vill göra Guds vilja skall förstå. Gud leder oss, undervisar oss, och om vi har anden i oss så är vi Guds barn (se Rom 8:14).

Efter denna djupa predikan som gick rakt in i hjärtat, både i mig och i andra, så fortsatte vi i lovsång en stund.

Fika

En ständigt återkommande programpunkt på de fles-

Forts sid 113

Du har väl inte missat...

Studera den här tidningen lite extra, det är den värd. Vår tidning fyller 100 år, och det har du väl inte kunnat missa att lägga märke till. Vi uppmärksammar 100-åringen på lite olika sätt, självklart. Det är den värd.

Vad tidningen har fått betyda genom alla dessa år, det vet bara Gud. Men jag är förvissad om att många skulle kunna vittna om att tidningen har varit en positiv vägledare och hjälpare. Skriv gärna, eller ring och berätta, om hur du upplevt 100-åringen.

Ett välkommen!

Den här gången välkomnar vi en ny föreståndare till EFS Pensionat i Vittsjö. Det är många som har bett om en god lösning, och nu har vi Guds svar.

Det är **Birgitta Dahlin**, Osby, som tackat ja till tjänsten som föreståndare. Hon börjar den 1 september. Både PU och DS står eniga bakom kallelsen och beslutet om anställning.

Vi säger ett hjärtevarmt **välkommen till Birgitta!** Låt oss ta med henne på vår böneslista. Ta också med den övriga personalen vid Pensionatet i era böner - och hela verksamheten där.

Predikobesök under september

Den 25 Hultatorp och 26 Fjällöv; Halvard Holmqvist. Den 27 Algustorp och 28 Värsjö; Einar Larsson.

Biskopen som **går** är Per-Olof Ahrén, och biskopen som **kommer** är K G Hammar.

Tack!

Annandag pingst avtackades **Per-Olof Ahrén** i biskopsgårdens trädgård i Lund. Senare, på kvällen, återlämnade han biskopskorset och biskopstaven i samband med en gudstjänst i domkyrkan.

Vi säger ett varmt tack för de tolv åren av gemenskap och samarbete. Guds välsignelse över framtiden!

Välkommen!

Vår nye biskop är **K G Hammar**, som viges till sitt ämbete i Uppsala domkyrka den 23 augusti. Han mottages i vårt stift den 5 september. Hammar är inte någon okänd, eftersom han är domprost i Lund sedan fem år tillbaka.

EFS i östra Skåne och Blekinge önskar vår nye biskop och hans familj Guds rika välsignelse. Må Gud ge frimodighet och visioner, fasthet och ödmjukhet, kraft och kärlek. Vi hoppas på ett gott samarbete i vår gemensamma uppgift - att göra Jesus Kristus känd, trodd och älskad!

Rune Johansson

Ett lägerminne

Den 23 september 1990 hölls den sista gudstjänsten i Saxemara missionshus i Blekinge. Vid gudstjänsten framförde Ingvar Ståhlberg - på band - några minnesbilder från 1950-talets Saxemara-läger. Med Ingvars tillåtelse återges här hans hälsning - något omarbetad.

Jag har några djupa minnen från Saxemara och lägren där på 1950-talet. Framför mig kan jag se många ledare och kamrater från hela Blekinge. Särskilt tydligt framstår lägrens kvällsstunder, då lägerledarna Nils Andersson, Ernst Viberg, Assar Nilsson, Halvard Holmqvist, David Åberg m fl samt äldre lägerkamrater försökte ge oss yngre deltagare svar på alla de frågor vi hade rörande det kristna livet. Kvällssamtalen fortsatte ofta under vandringarna i den underbara Blekingenaturen.

Ett starkt minne är förknippat med Halvards motorcykel. Han bad mig en gång att hämta en "grej" i Saxemara.

Forts sid 113

Styrelsens val av utskotts- och andra ledamöter

Vi har många kunniga och villiga medlemmar inom EFS. Här nedan följer namnen på en del av dem. De har gått in i viktiga uppgifter, de lika väl som styrelsens ledamöter, och blir säkerligen uppmuntrade om du tar dem med på din bönelista. Alla kan ju inte sitta med i styrelse eller utskott, men alla kan hjälpa till genom att bedja.

Missionsutskottet (MIU)

Signe Larsson, Vittsjö, och Ingvar Åkesson, Hörby.

Valda 91: Malin Arnoldsson, Sölvesborg, och Else Jakobsson, Åhus.

Musikutskottet (MU)

Ingrid Carlsson, Hörby, Marianne Eliasson, Hässleholm, och Uno Hellgren, Sölvesborg.

Valda 91: Laila Johansson, Asarum, Ingemar Karp, Perstorp, Kerstin Lundström, Sölvesborg, och Per-Gunnar Westin, Glimåkra.

Personal- och ekonomiutskottet (PEKU)

Inga Hansson, Degeberga, Margaretha Oscarsson, Kristianstad, och Siv Siegurdsson, Kristianstad.

Valda 91: Bertil Andersson, Vollsjo, och Bengt Nilsson, Vittsjö.

Personalsrådet (PR)

Björn Ohlsson, Asarum.

Vald 90: Anita Frostensson, Simrishamn. Vald 91: Tore Nilsson, Bjärnum.

Pensionatsutskottet (PU)

Bengt-Arne Nilsson, Bjärnum, och Karin Olsson, Vittsjö.

Valda 91: Markus Mårtensson, Vittsjö, Anders Månsson, Hässleholm, och Hjördis Svensson, Vittsjö.

Samarbetsrådet 11 och 12 (SET)

Bertil Andersson, Vollsjo, Christer Caesar, Hässleholm, Rune Johansson, Karlshamn, och

Siv Siegurdsson, Kristianstad.

Suppleanter: Ingemar Bjärneroth, Glimåkra, och Ingrid Schölin, Fjälkinge.

Samarbetsrådet EFS-Sv kyrkan (SLS)

Rune Johansson, Karlshamn, och Siv Siegurdsson, Kristianstad.

Suppleant: Arne Johansson, Svängsta.

Scoutrådet 11 och 12 (SR)

Ingvar Svensson, Glimåkra.

Vald 90: Christer Caesar, Hässleholm. Vald 91 har lämnat uppdraget. I hans ställe valdes Anna Wahlgren, Hässleholm.

Samarbetsnämnden Åhus (SÅ)

Ingvar Hansson, Degeberga, och Siv Siegurdsson, Kristianstad.

Valda 91: Martin Hellström, Yngsjö, Ingemar Hognert, Glimåkra, och Bengt Jakobsson, Åhus.

Tidningsutskottet (TU)

Elisabeth Fäldt, Hässleholm, och Ann-Mari Ohlin, Hörby.

Valda 91: Malin Arnoldsson, Sölvesborg, Arne Johansson, Svängsta, och Brita Ohlsson, Bjärnum.

Ungdomsutskottet (UU)

Marcus Bjärneroth, Sölvesborg, Ingemar Jeppson, Sölvesborg, och Niklas Månsson, Hässleholm.

Valda 91: Ann-Charlott Fogelström, Sölvesborg, Jonas Hallabro, Hässleholm, Ingrid Ivarsson, Tyringe, och Bengt Nilsson, Hörby.

Verksamhetsutskottet (VU)

Gunnel Hansson, Tollarp, och Anitha Ohlsson, Åhus.

Valda 91: Gunnel Arvidsson, Vinslöv, Per Bertilsson, Hörby, och Yngve Nilsson, Tyringe.

DKSN-ombud

K län: Birger Henriksson, Asarum, och Johannes Larsson, Karlshamn.

Suppleanter: Veste Brynestam, Karlskrona, och Björn Pettersson, Fågelmara.

L län: Johnny Lindfors, Tyringe, och Bertil Kronståhl, Hässleholm.

Suppleanter: Stig Bengtsson, Tyringe, och Gith Wrede, Bjärnum.

Ombud vid Studieförbundets årsmöte

KFUK-KFUMs Studieförbund i Kristianstad och Blekinge: Anne-Maj Öström, Svängsta, och Inga-

Forts fr föreg sida

Kerstin Johnsson, Karlskrona.

Suppleant: Birgitta Delfin, Vittsjö.

Ombud vid Studieförbundets årsmöte

KFUK-KFUMs Studieförbund i Sydsverige: Ella Lindell, Hässleholm.

Suppleant: Ingvar Persson, Hörby.

Soldathemmet i Hässleholm, årsmöte

Lars Carlsson, Vinslöv, och Anders Månsson, Hässleholm.

Styrelsen Glimåkra folkhögskola

Förslag (skolans årsmöte väljer): Gösta Andersson, Hässleholm, och Filipa Esayas, Vittsjö.
Valda 91: Rune Johansson, Karlshamn, Birger Ohlsson, Bjärnum, och Erik Sandberg, Vinslöv.

Valberedning, Glimåkra folkhögskola

Rolf Fogelström, Sölvesborg.

Siffergranskare

Huvudkassan: Axel Nilsson, Hörby.

EFS Pensionat: Lars-Gunnar Narberg, Vittsjö.

EFS-Gården: Egard Ohlsson, Åhus.

Rune Johansson

"MISSIONSVÄN"

– FÖR KONTAKT OCH SAMHÖRIGHET

I min bokhylla finns sex årgångar av Evangelisk-Luthersk Missionsvän. De representerar min tid som redaktör och för mig personligen en intressant period i kontakt med människor: läsare, medarbetare, prenumerantsamlare m fl, i arbetet att medverka till samhörighet mellan verksamhetsplatser och kretsar inom EFS i Ö Skåne och Blekinge.

I samband med att mångårige redaktören J P Wessmark 1969 med ålderns rätt ville avstå redaktörskapet, föll det på min lott att försöka ta över. Därvid ville också distriktsstyrelsen förnya tidningen något i takt med tiden.

Fr o m 1970 utgavs därför tidningen i ett något större format än tidigare; detta för att få en lämpligare 15 cicers spaltbredd. Titelsidan fick en ny kliché och trycktes i "årets färg". Redaktionellt disponerades ett tidningsnummer så, att efter en introduktionsspalt följde månadens betraktelse, vars författare presenterades för bättre kontakt med läsaren. Nästa fasta punkt var Från verksamhetsfältet - distriktsföreståndarens synpunkter och meddelanden. Övriga ofta förekommande artiklar hade sin givna plats under Sång och Musik, Ungdomsarbetet, Lägggårdarna, Folkhögskolan, Studiearbetet, Bok och Musik, EFS/EFU horisont, I Blickpunkten och Våra Hemgångna. För att illustrera dessa olika avdelningar framställdes vinjetter som rubriker. Olika stilsorter kom till användning för att öka intresset och höja läsbarheten t ex för De äldres spalt.

1970 inledde Anders Gustafsson serien Kristna Grundbegrepp. Det var undervisande artiklar som bl a behandlade Synden, Försoningen, Frälsningen, etc. Det är värdefulla avsnitt med tidlöst innehåll. 1972 började Olof Fridolfsson sin serie De äldres spalt med temat Välsignelse. Han har fortsatt genom åren, och säkerligen har dessa artiklar för många blivit till just välsignelse.

Andra återkommande rubriker var Missionsreflexen, Då Gud grep in och Mitt vittnesbörd. För att stärka samhörigheten inom distriktet gjordes ibland inlägg från olika håll Från öster till väster, liksom att i vissa tidningsnummer gjordes speciella referat från verksamheten i olika kretsar.

Under de två första åren fungerade jag också som distributör av Missionsvän. Därvid reorganiserades prenumerantsamlarnas insats. De gjorde en viktig insats att sprida Missionsvän. Genom deras intresse för tidningen och genom att skicka ut provexemplar och inbjuda till provprenumeration kunde prenumeranternas antal väsentligt höjas.

Ofta när jag redigerade Missionsvän **tänkte jag** på alla dem som skulle komma att få den i sin hand; tidningen var dock en stor möjlighet att nå många hem och olika människor. Några skulle kanske förstrött bläddra igenom sidorna och söka sig till en viss spalt; andra åter skulle i första hand ta del av uppbyggelseartiklarna.

Vem citeras?

Obs-rutan får det här numret bli lite anorlunda. Jag tar mig friheten att ta med några citat ur en känd persons uttalanden. Din uppgift blir tvåfaldig: 1) Tänk igenom det citerade. 2) Sänd in uppgift på var det citerade är hämtat och vem som har sagt det. Chans till bokpris! Sänd ditt svar till distr-exp senast den 1 september. Jag citerar:

"Det finns ibland en tendens att man sitter stilla och gräver ner sig i det som är dåligt, i stället för att arbeta med det som är möjligt. Jag tror att vi ska försöka se på vad vi kan göra, och sedan göra det..."

"Om varje enskild EFS-förening tänker på hur den ska vinna världen så kommer vi att tänka väldigt mycket men göra väldigt lite. Om varje EFS-förening istället tänker på hur den ska nå människor som finns i upptagningsområdet förändras arbetssituationen."

"...föredrar att söka nästa steg istället för att med stora visioner hoppa till målet. ...tror att det är möjligt att bearbeta den närmiljö EFS-arna lever i, men anar att EFS behöver nya arbetssätt för att nå människorna som finns där."

Rune Johansson

Men det skulle säkert också finnas de som systematiskt tog del av tidningens innehåll. Jag såg som min uppgift som redaktör att göra tidningen så gedigen och omväxlande, att så många som möjligt kom att tillhöra den senare gruppen: att läsaren motiverades att ta del av hela Missionsväns innehåll.

Ett tidningsorgan är viktigt för en rörelse. Evangelisk-Luthersk MISSIONSVÄN har fått vara en viktig kontaktmöjlighet för att spegla EFS verksamhet i Ö Skåne och Blekinge under 100 år.

Sven-Oscar Ohlsson

Forts fr sid 109

ta tillställningar - och alltid lika populär. Det erbjöds hamburgare, korv, kaffe och kakor. Det fanns nu tillfälle att träffas och prata lite, om predikan, visioner, om församlingen, om distriktet eller bara allmänt.

Förbön, lovsång - samling inför Herren

Många kanske tror att Spirit bara är till för spralliga tonåringar eller avtacklade pensionärer. Att vi som samlas där är fanatiker, som tror att vi är bättre än andra. Men så är inte fallet. Vi som åker dit vill ha rak och ren förkunnelse (även om den svider ibland), vi vill ha lovsång och vi vill ha förbön. Vi vill samlas inför Herren till att utföra hans tjänst - Gudstjänst.

När vi åter tog upp samlingen, hade det tunnats ut i raderna, men klockan var ju trots allt närmare 10. Men vi var fortfarande en rejäl samling som stämde upp i lovsång och prisade Herren. Kvällen flöt mjukt vidare, i lovsång, stillhet, bön och tillfälle för alla att gå fram och säga det som Herren talade till just den personen. Förbön ergavs och togs emot. Det var en underbar kväll med påtaglig andlig närvaro, och man riktigt kände sig inspirerad, glad och större i tron när man lämnade lokalen. Det var en samling man tog med sig hem och begrundade, för ingen ville att budskapet skulle gå förbi.

Du som inte var där, inte kunde komma eller inte ville: Tänk om, och boka in den 29 augusti, då kör vi igång igen efter sommaruppehållet. Vi ses!

Reportage **Marcus Bjärneroth**

Forts fr sid 110

ra samhälle. För att det skulle gå snabbt fick jag låna hans motorcykel - en 125-kubikare. Jag "susade" fram - tyckte jag - på vägen (och kanske också i diket) men kom verkligen tillbaka med "grejen" någorlunda helskinnad.

Ett annat minne: Jag fick en gång förtroendet att medverka vid ett möte i Saxemara missionshus. Kanske var det första gången som jag fick läsa Guds ord offentligt. Det kändes högtidligt och betydelsefullt. Gud sa mig då och har senare gång på gång sagt mig: Märker du inte, Ingvar, att Saxemaraägren är länkar i den kedja som jag skapade för dig.

Den vägledning jag fick på Saxemaraägren har betytt mycket för mig för att se Guds väg med mitt liv.

Ingvar Ståhlberg

Utskrivet och omarbetat av **David Åberg**

Evangelisk-Luthersk Missions-Vän.

Kristianstads Traktatsällskaps Tidning.

Profnummer.

SEPTEMBER

1892.

Älsken sanning och frid!

Innehåll: Anmälan. — Den rättfärdige skall lefva af tro. — Guds folks framtid. — Rumor och stillhet. — Tre medicinska regler. — Ett viktigt medel till kristlig endräkt. — Vår åklagare är nu dömd. — Vinsten af den högsta jordiska lycka. — En filosof's dödsbädd. — Den kostliga pärlan. — Tänkvärda yttranden. — Från kyrkan och missionsfältet. — För uppfostrare. — För barn och ungdom. — Hvem är lycklig? — Guldkorn. — Annons: Predikantskolan.

HYLLNING TILL EN HUNDRAÅRING

Ja visst ska han leva, ja visst ska han leva, ja visst ska han leva uti hundra år... Det är ju så man brukar sjunga, när vi hyllar någon på födelsedagen, fast vi vet att det är få som får leva så länge.

Men när vi nu går att hylla en hundraåring kan man fundera över om de som var med vid födelsen en gång hade någon tanke på att det de såg födas skulle uppnå denna höga ålder.

Älsken sanning och frid!

September 1892 - det var nämligen tidpunkten när första numret av denna tidning, EVANGELISK - LUTHERSK MISSIONS-VÄN gick ut från tryckeriet. I en underrubrik presenteras den som Kristianstads Traktatsällskaps Tidning, och motot för den är **Älsken sanning och frid**. Det motot får sin förklaring, när det i anmälan av bladet heter att man tidigare haft tidningen Församlingsvännen, utgiven av kyrkoherde P Welinder, och att man nu känt behovet av "ett tidningsorgan, som med samma bekännelsestrohet och med samma lugna och nyktra hållning" kunde utgöra "ett föreningsband emellan sällskapets många vänner".

Orden om bekännelsestrohet och lugn och nykter hållning tror jag har väl fungerat under de hundra år tidningen nu existerat. Sällan eller aldrig har här tagits till några överord och troligen aldrig presenterats något, som gått emot bekännelsestroheten, så vitt jag vet.

Skollärare från Häglinge förste redaktören

Den tämligen utförliga anmälan av tidningen är undertecknad av dess redaktör Joh Thysell. Om denne man ska kort sägas, att hans egentliga namn var Johannes, och han var folkskollärare och kantor i Häglinge vid 1800-talets slut. Thysell var något av en dåtidens kulturarbetare med många uppgifter. Till dessa hörde också att han verkade som biträdande predikant i Traktatsällskapet. I Häglinge bildade han en ungdomsförening, som vid starten hade 29 medlemmar men efter ett år kunde redovisa inte mindre än 100.

Ingen polemik

En intressant deklaration anges i början med följande ord: "Tidningen kommer icke att inlåta sig på vare sig högkyrkliga eller frikyrkliga stridsfrågor, hvadan alla direkt polemiska artiklar äro utslutna från tidningens program." Troligen en klok ståndpunkt, eftersom syftet var dels att informera om den inre missionen och främja lekmanverksamheten, dels att ge uppbyggelse. Av erfarenhet vet vi att teologiska strider sällan är uppbyggliga, även om de ibland är nödvändiga.

Det är också uppbyggelseartiklarna som upptar största utrymmet. De är tämligen långa, ofta tryckta med frakturstil och tyvärr bristfälligt signerade. Det senare gör att man har svårt att härleda dem. Under rubriken **Tänkvärda yttranden** återges dock kärnord av Luther, Rosenius, J Arndt och P Fjellstedt.

Dagsaktuella utblickar

Information om det som händer på det andliga området ges under rubriken **Från kyrkan och missionsfältet**. Där refereras t ex biskop Billings tal vid Västerås stifts prästmöte. En internationell utblick ges genom en notis som berättar, att det i USA nu finns 51 protestantiska sällskap som sysslar med missionsarbete. Dessa uppgifter kommer från Augustana, den svenska lutherska kyrkoorganisation, som blev så betydelsefull för våra skandinaviska emigranter.

Folkskolans femtioårsjubileum

Lärarens intresse för allt som har med uppfostran och undervisning att göra framgår av en artikel med den samlande rubriken FÖR UPPFOSTRARE. Här noteras först, att den svenska folkskolan firar sitt femtioårsjubileum. I det sammanhanget betonas, att skolans viktigaste uppgift är att leda ungdomarna till en sann kristen tro. Vidare betonas vikten av samverkan mellan hem och skola. "Föräldrars intresse för skolan verkar uppmuntrande och sporrande på läraren, och det verkar eggande och lifvande på barnen", heter det.

Annons för predikantskola

En enda annons finner man i detta första nummer av tidningen. Den är undertecknad av Anders Åberg och utgör en inbjudan till predikantskolan i Helsingborg. Inbjudan är riktad till "De kristligt sinnade ynglingar och män af evang. luth. bekännelsen, hvilka önska inträde såsom elever". Att några andra än ynglingar och män skulle kunna inbjudas var väl en omöjlighet för dåtiden.

Framtiden?

Hundra år har alltså förflutit sedan provnumret av denna tidning kom ut. Hundra år är ingen föraktlig ålder för en tidning. Ska den måne bli äldre?

Till sist ett guldkorn från detta första nummer av vår tidning:

Guds ord skall du gömma - ej döma och glömma.

Birger I Ohlsson

TACK!

För allt deltagande vid våra kära mors, Berta Schölin's, bortgång - hälsningarna till hemmen och gåvorna till EFS - tackar vi varmt och innerligt.

Ingrid, Birgitta, Nils och Kerstin med familjer

SUSIE III

blir den 23 - 25 oktober.

Anmälningsskyltar kommer inom kort.

LEDARDAGEN

blir den 15 november i Kristianstadskretsen.

Mer info kommer snart.

Ta med detta i höstens planering!!!

En ny tidning

Visst har du hört det, eller läst det, att Missionsvän ska "födas på nytt" efter 100 år. 101-åringen blir inte likadan som 100-åringen. Ni ska känna igen den, men ändå... 101-åringen ska bli ny och fräsch, lite större och lite tjockare. Visst låter det spännande!

Bakom förnyelsen ligger ett flertal samtal och överläggningar. Det är tidnings- och redaktionsutskottet, distriktsstyrelserna och samarbetsrådet i 11:an och 12:an som lyckats komma fram till att en sammanslagning av de båda distrikternas tidningar (Missionsvän och Bibelvännen) kommer att innebära något positivt. Processen har tagit ett par år, men nu är vi snart där.

Vi kommer varandra närmare i de båda sydligaste EFS-distrikten genom **en** tidning. Många läsare har också drivit på i frågan, och de har nästan tagit det som självklart att tidningarna ska slås samman. När två **bra** tidningar slås samman till en bör resultatet kunna bli ännu **bättre**.

Det är min förhoppning att alla ni, som nu läser Missionsvän, om någon månad prenumererar på **vår** nya tidning. Ta också med tidningen som ett böneämne, och de som ska svara för dess utformning och innehåll.

Prenumerationspriset på den nya tidningen har styrelserna fastställt till 130 kr/år, vid föreningsprenumeration 115 kr/år. Vid prenumeration till institutioner och liknande blir det halva ordinarie pris. Höjningen av priset kan inte verka avskräckande. Hade vi fortsatt med Missionsvän som hittills hade vi troligen fått höja priset med 10 kr/år.

Hör gärna av dig, om du har synpunkter eller frågor. Vi tar gärna emot tips också.

Rune Johansson

LÄSARNA VAR FÖREGÅNGARE

Läsare kallades de under minst ett århundrade, väckelsens folk. Den som först använde benämningen förmodas ha varit domprosten Anders Knös i Skara, som med detta ord karakteriserade en grupp pietister i Fröjereds socken. Beskrivningen ansågs så träffande, att läsare och läseri snart var allmänt vedertagna begrepp. De accepterades även av läsarna själva, som typiskt nog kallade sina första sammanslutningar för traktatsällskap.

**Den svenska väckelsen är en litteraturrel-
se.** En bokens, tidningarnas och kolportörernas historia. Människor som mött det frälsande Ordet ville föra sin upplevelse vidare med sina ord. I traktater, tidningar, böcker och sånger. Efter kolportörerna kom missionsbokhandlarna. Det fanns länge en missionsbokhandel i varje stad, och även om de har blivit färre så finns många fortfarande kvar.

Sambandet mellan kristendom och läsande är egentligen självklart. Det var med Paulus brev i centrum de första kristna församlingarna byggdes upp. Boktryckarkonsten var en av reformationens främsta förutsättningar, och sambandet mellan 1842 års folkskolestadga och den stora folkväckelsen är uppenbart. Endast 14 år efter folkskolestadgans tillkomst grundades Evangeliska Fosterlands-Stiftelsen (EFS) och - tänkvärt nog - tio år efter EFS bildande föll ständsriksdagen och ersattes av en folkrepresentation.

I mycket högre grad än vi vanligen tänker är **väckelsen - läsarna - demokratins förutsättning i Sverige.** Det var nämligen väckelsens förlag som tillhandahöll folkläsningsen. Det fanns flera stora författare under 1800-talet, men mycket få nådde vad vi brukar kalla de breda folklagren. Men dit nådde kolportören där han gick från by till by, och dit nådde också de tidningar som ganska snart började utkomma. Det var väckelsens läsare som i praktiken lärde svenska folket att läsa. Troligen hade de hjälp också av Amerikabreven. Men framför allt var det missionstidningen, dagbetraktelsen, sångböckerna och traktaterna som gjorde läsandet till något naturligt. En färdighet som inte utövas glöms ganska snart - och så skulle det i otaliga fall ha gått också med förmågan att läsa, om inte byskolläraren haft sin medarbetare kolportören.

Väckelsefolkets - läsarnas - stora insats bestod alltså i att **man skapade ett behov av läsning.** Man gjorde boken och tidningen efterfrågad och eftersökt. Därmed stod man också inför den andra utmaningen: att tillgodose denna efterfrågan - även när människor började kräva mer än andlig uppbyggelse av sin litteratur. Det är en ännu obesvarad, och i mycket svårbesvarad, fråga hur man lyckades därmed.

Väckelsens litteratur var ideologisk och kom som följd därav också att anpassa sig till väckelsens konventioner. Syftet med bok- och tidningsutgivningen var ju inte i främsta rummet att lära människor läsa utan att omvända dem och behålla dem i tron. Vilken litteratur kunde tjäna dessa mål? Därom har det rätt en livlig debatt ända in i våra dagar.

Ganska snart breddades tidningarnas innehåll. **Folkväckelsen var missionerande**, och dess tidningar blev följaktligen först med att informera om främmande länder, folk och kulturer. Här finner man ofta än i dag den största sakkunskapen i samfundspressen. Mycket mer kunde förmodligen göras av den långa erfarenhet och de nära kontakter de svenska väckelsesamfundet haft med länder i tredje världen.

Bokförlagen har varit mer vacklande. **Borde man verkligen komplettera uppbyggelsen med underhållning?** Så formulerade man länge det här problemet - det fanns en utbredd fruktan för romanen. Dessa böcker där kortlappar dunsade, sprit dracks, och "oäkta" barn föddes. Och inte nog med det; det fanns också en fruktan för det diktade. För fiktionen, det som inte var sant. "Bara att tänka att allt detta var diktat, var lögn", skriver Lina Sandell efter att under ett besök i Köpenhamn ha sett en opera.

Men efterfrågan fanns, och lösningen blev verklighetsskildringen eller Bilder ur livet, som blev det ursäktande - och i allmänhet sanningslösa - täcknamnet för de första "religiösa romanerna". De här böckerna var sällan verklighetsskildringar, och de var ofta förjugna även som romaner, med en förenklad människoskildring och tillrättalagd inre och yttre handling. Det kan betvivlas att de i någon större grad tjänade sitt syfte att vägleda till kristen tro och fostra i tron.

Det blev så småningom bättre. **Väckelseförlagen har också gett ut en del bra romaner** - framför allt många med motiv ur folkväckelsens historia - men som allmänt omdöme gäller att skönlitteraturen suttit trångt i väckelserörelserna, varför pionjärinsatsen för svensk folkläsnings tyvärr inte kom att fullföljas med en lika betydelsefull insats i svensk litteraturhistoria.

Men vad läsarna utträttat är ändå betydelsefullt

nog. **De lärde svenska folket att läsa och lade därmed grunden för det moderna demokratiska samhället.** En kulturinsats i förbigående. Vad

det hela tiden handlade om var ju det eviga ordet från Gud, det var det man ville göra känt för människorna.

Allan Sandström

YO!

var ett av uttrycken vi körde med under konfirmationslägret i Åhus. Vi hade även en egen lägerdialekt, som bl a bestod av en viss amerikansk brytning. Lägret började den nionde juni och slutade den fjärde juli.

Vi hade fint väder hela tiden. Det enda regn som kom var några droppar en kväll. Dessutom blev det ganska vått (även inomhus) sista kvällen, då ledarna hade vattenkrig med oss.

Vad hade vi då för oss på lägret? Jo: Efter morgonandakt och frukost (och ledarnas eviga information...) hade vi fyra lektioner (med någon av prästerna: Allan Persson, Jan Cada eller Bertil Carlsson) före lunch. Efter lunch och fram till 15.30 hade vi fritid, då vi var nere vid stranden, inne i byn, på glassbåten eller nå'n annanstans.

Eftermiddagen fortsatte med två lektioner till. Ibland hade vi sång och drama på dessa båda timmar. Karin Stensmar höll i dem. Middag serverades 17.00 och sedan följde "Tysta timmen". Det var i alla fall meningen att den skulle vara tyst... På tysta timmen gjorde vi läxor, som det fanns gott om.

Vissa konfirmander lyckades med konsten att somna på "tysta" timmen. All sömn som gick att få behövdes, eftersom vi var några som tog vart tillfälle i akt och hoppade ut genom fönstren på nätterna. Visserligen kom ledarna på oss några gånger när vi var ute - det var inte vidare roligt att komma in vid tretiden på natten och hitta en sovande ledare i sängen - men ledarna blev inte speciellt arga.

Kl 19.15 började Aktiviteterna, timmarna då fritidsledarna Johan, Lisa och Maria passade på att plåga oss ordentligt. Bl a hade vi en tiokamp, där man tävlade tillsammans med sin rumskompis. Grenarna? Dricka en liter vatten på tid ("Det bubblar i öronen!"), äta en isglass på tid (med stora handskar på händerna), problemlösning, hinderbana... Något som ledarna var väldigt förtjusta i, och som vi konfirmander var mindre förtjusta i, var tipsrundor av olika slag. Under hela lägret gällde det även att hålla snyggt på rummet - städningen ingick som en gren i tio-kampen.

Förutom det regelbundna dagsschemat hade vi

en del "extra-grejer"; mysig nattvard och övernattnings på stranden (under bar himmel), "studiebesök" i S:ta Maria kyrka i Åhus, medverkan i en gudstjänst i Yngsjö, talangjakt, en eftermiddag i Åhusparken...

Dessutom hade vi intressegrupper på aktiviteterna ibland. Vi fick välja mellan filmning, lägertidning, lägertröja och blåsorkester. De färdiga filmerna tittade vi på sista kvällen, då vi även hade "Ledarnas afton". Tidigare på lägret hade vi haft en tjejernas och en killarnas afton. Aftnarna bestod bl a av vilda lekar, spex, sång och dans.

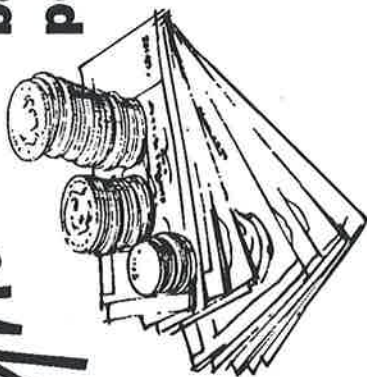
Varje kväll avslutades med kvällsfika, aftonbön, KRAMRING och hussamling. Godnatttiden skulle vara elva, men det var sällan tyst (i vårt hus) före midnatt... På hussamlingen berättade vi i vårt hus om våra liv, en berättare per kväll. Mysigt! Ett par kvällar fick vi "A-hustjejer" gå in till killarna och sjunga "Good night sweetheart..."

Så här efter lägret kommer sammanfattningen: **ÄR DET INTE ÅTERTRÄFF SNART?!**

Kramar till hela konfagänget -92 från

Elisabet

Nyhet!

Nu kan din förening teckna marknadens bästa församlingsförsäkring, spara pengar och stödja EFS. Samtidigt!!!

FörsamlingsAllrisk

Nu lanserar Ansvar/IDEA i samarbete med EFS den unika FörsamlingsAllrisken med förhöjd självrisk. Den högre självrisken ger kraftiga premierabatter. Ett mycket bra och prisvärt försäkringsalternativ för föreningar med få skador.

En annan nyhet är FörsamlingsAllrisk för föreningar med begränsad verksamhet.

EFS självriskfond

För att göra det lättare för föreningar med svag ekonomi att utnyttja självriskrabatterna inrättas också en särskild självriskfond. Ur självriskfonden kan föreningar, som drabbats av skada, söka bidrag för att täcka del av den högre självrisken.

Dina privata försäkringar

Genom samarbetet med Ansvar/IDEA kan du som EFS-are vara med och stödja EFS också genom dina privata försäkringar. När du tecknar en försäkring i Ansvar eller dotterbolaget IDEA går nämligen en del av premien till direkt till EFS. Men du behöver inte betala en krona extra. Tvärtom - som regel tjänar du på att välja Ansvar eller IDEA.

i samverkan med

ANSVAR

försäkring för helnyktra

ETT FÖRETAG MED ANSVAR

IDEA
FÖRSÄKRING

Ring 020-91 01 91

MISSION

På senare tid har det talats mycket om att vi i EFS skulle utöka vårt missionsfält. För närvarande är vi i nordöstra Afrika och Indien och missionerar.

Det finns de som menar, att vi som kristen organisation ska starta nödhjälpsmission i östvärlden, bl a Baltikum. Denna fråga diskuterades t ex på årets missionsforum på Strömbäcks folkhögskola, och det debatterades både för och emot förslaget.

Visst hade det varit underbart att kunna hjälpa även det folk som bor närmare oss, och inte bara dem som bor så långt borta som i Afrika. Visst hade det varit härligt om alla vi EFS-are hade lagt mer i kollekten, så att pengarna kunde bli till välsignelse för ännu fler människor än vad de blir idag. Men jag tror tyvärr inte det hade blivit så, om vi startade mission i t ex Baltikum.

Av flera skäl tycker jag **inte** att vi i nuläget ska satsa på östmission i EFS. **Den största orsaken** är enligt min uppfattning följande: Om vi i EFS startar ett missionsprojekt i öst kommer gåvomedlen att öka - till en början. Troligt är dock att de skulle sjunka efter ett tag, och då skulle pengarna plötsligt behöva räcka både till Afrika, Indien och Östeuropa. Jag tror tyvärr inte det skulle fungera. Det finns ett ansvar som vi tagit på oss. Vi kan inte svika de människor som håller på att bygga upp sina liv i våra nuvarande missionsländer, en del tack vare just vår hjälp. En sak som också bör läggas märke till är att EFS är etablerat där vi är idag - vi vet att hjälpen kommer fram, och informationen om dessa länder fungerar bra för den som vill veta. Det finns inte många andra organisationer som jobbat så länge och ihärdigt på t ex Afrikas Horn som EFS har gjort. Att starta ett nytt kontaktnät till och från Östeuropa skulle kosta både tid och pengar, resurser som annars skulle kunna hjälpa folket i Afrika och Indien.

Många andra organisationer och föreningar engagerar sig i vad som händer i Östeuropa idag - etablerade organisationer som varje enskild EFS-are är fri att ge hur mycket pengar han/hon vill till, utan att för den skull svika våra egna missionsländer.

Den andra orsaken till varför jag inte tycker vi ska satsa på östmission är den tro som vi vill förmedla. I Afrika t ex är många människor muslimer, vi har alltså mycket arbete framför oss på

platser där ett frö av Guds ord redan har såtts. I t ex Baltikums länder är de flesta kristna, t o m starkt troende. Innan vi börjar predika för dem om Guds ord tycker jag vi borde vittna för Sverige och våra egna icke-kristna vänner. För hur många procent av Sveriges befolkning är troende - trots att vi räknas som ett kristet land??

Nej, tyvärr är det nog så, att mission i Östeuropa varken skulle fungera eller "löna sig" i dagens läge, om man räknar lönen i hur mycket vi kan göra för att Guds rike ska växa. Istället bör vi ta vårt ansvar och ge, både genom bön, tid och pengar, till dem som ropar efter Gud och efter hjälp, i de länder där vi redan har etablerade kontakter.

Malin Arnoldsson

Kristianstad 2 juli

Kära missionsvänner!

Just nu har ett stilla sommarregn över Kristianstad slutat falla, och molntäcket har spruckit upp igen. Hittills har sommaren varit underbar, och jag har försökt att njuta i fulla drag. Jag har alldeles snart semester och kan inte undvika att tänka tillbaka på året som gått. Tiden har gått rasande fort, och jag har snart arbetat som distriktskonsulent i ett år tillsammans med er.

Jag har fortfarande den kärleken till arbetet som gör mig motiverad och ger styrka för framtiden.

Ett stort TACK till Er alla som uppmuntrar mig, personligen och via andra. Ni ska veta att ett litet ord betyder så mycket för mig i mitt arbete, som kan kännas ganska ensamt ibland. Ett år har gått, och jag har endast nosat på alla möjligheter, kontakter, visioner och engagemang som Ni har!

Nu satsar vi på ytterligare ett år av kraft, inspiration och omtänksamhet om varandra. Vi ska BE för alla trötta och pressade ledare, som i sin uppgift kan behöva vår hjälp och förbön!

Jag vill också tacka för allt den här tjänsten får innebära för mig, när jag möter ER ute i missionsföreningarna. Jag vill önska Er Guds frid!

Cecilia Johansson

I BACKSPEGELN

När jag blev ombedd att skriva något om **Junior-Sidorna** inför Missionsväns 100-årsjubileum, så letade jag fram gamla exemplar som jag sparat från åren 1945-57. Det var i början av 40-talet, som Torsten Persson kom till Traktatsällskapet som juniorsekreterare, och under hans tid växte juniorföreningar upp som "svampar ur jorden". När han slutade denna tjänst och tillsammans med sin Elsa reste ut till Afrika som missionär, fanns det ett 40-tal juniorföreningar. Det var också Torsten som startade Junior-Sidorna, och han kan bäst berätta om hur och när de kom till.

Det var 1945 som jag fick kallelsen att ta över efter Torsten. Det fanns då ett blomstrande juniorarbete, och det kändes ansvarsfullt att gå in i detta. Men jag hade tidigare varit ute på några resturer, som Torsten satt ut, och då lärt känna många juniorer och ledare, och det kändes bra. Då fick jag också ta över Junior-Sidorna, ett blad som ingick i Missionsvän och som trycktes separat och sändes ut till alla juniorer. Det måste ha varit en upplaga på 500-600 exemplar, som sändes ut varje månad.

Det är nu, så här långt efteråt, intressant att ta del av innehållet. I det första numret går jag ut med en inbjudan till sångarresa på cykel genom hela Blekinge. Det blev 17 juniorer, med Thure Carlsson som sångledare samt B Ohlsson och Inez Hedlund. I nästa nummer fanns referat från juniorsammandragning i Kristianstad första söndagen i maj med 600 deltagare och telegram från missionärerna tant Elsa och farbror Torsten.

Fram till 1951 var Junior-Sidorna bara ett blad, med text på båda sidor, med undantag för sommarens lägerprogram, då blev det fyra sidor. Men fr o m 1951, då "Sidorna" fick namnet **Junior-**

Fronten, kom det ut ett 4-sidigt, dubbelvikt blad, som också gick ut till alla juniorer varje månad. Den vackra vinjetten på Junior-Fronten är ritad av arkitekt Kaare Björnes, Malmö. Han brukade även medverka med intressanta bibelstudier på våra läger. Och i aprilnumret 1951 skriver han en betraktelse med rubriken: "Ett spännande liv". Ja, nog var det spännande att vara redaktör för Junior-Fronten. Det var jämt så mycket på gång, det ser jag när jag läser Missionsvän från åren 1951-57, som jag har inbundna i min bokhylla.

Sommarnumret brukade vara 8-sidigt, två sidor med lägerprogram. Jag läser om vinterläger och om de välsignade påsklägren i Ringamåla, med upp till 130 deltagare. Och många minns nog med glädje ungdoms- och skärgårdspatrullerna. Jag ser restur med slöjdbilen som åkte runt i distriktet med halvfabrikat, till hjälp och glädje för många. När vi fick fyra sidor blev det plats för ett omväxlande innehåll. Där finns kamraters vittnesbörd och fortsättningsberättelse om "Junior-Stina" av K Åkesson. Varje månad presenterades en juniorförening med bild och arbete. Under Traktatsällskapets 100-årsjubileum 1955 var ett storläger anordnat i Hällevik. Ett effektivt ungdomsutskott lade ner mycket arbete med ett läger för både FG, PG, JG och UG med omkring 500 deltagare.

Även EFS 100-årsjubileum uppmärksammades i Junior-Fronten. Från marsnumret 1956 saxar jag: "Juniorernas jubileumsbudkavle har nu snart besökt alla E.F.S juniorföreningar i landet. Nu återstår bara föreningarna inom Kristianstads Traktatsällskap. I samband med budkavlens besök upptages kollekt till budkavleinsamlingen. Målet i den är att nå 100.000 kr. - Många juniorer är nu i gång med att samla in pengar i budkavlesparbössorna. Så är det meningen att dessa sparbössor skall tömmas när budkavlens kommer..."

På samma sida läser jag om den längsta restur jag någonsin gjort. Under tiden 3 april - 6 maj fick 37 platser besök, med endast tre lediga dagar. På den tiden låg man ju alltid över i något hem efter besöket i en juniorförening. Det blev familjekvällar med omväxlande program, flaggprydda kaffebord och budkavlebesök. Festligheterna avslutades med storhögtid i missionshuset i Kristianstad den 6 maj. Budkavlens anlände med "pompa och ståt", lästes upp och överlämnades sedan till Perk, som medverkade i denna juniorsammandragning. Mer än 700 ledare och juniorer var samlade. Insamlingsresultatet blev 10.000 kr. I jubileumsboken från denna restur har 654 juniorer och 125 ledare skrivit sina namn. Enligt EFS årsbok för 1956 fanns det 725 juniorer och 107

ledare i 37 juniorföreningar inom Traktatsällskapet.

UNGDOMSFRONTEN

Fr o m 1957 övertar Thure Carlsson redaktörskapet, och "tidningen" får då namnet Ungdomsfronten. I det tack som Thure framför till Juniorfrontens red ser jag, att det under åren blivit både "ris och ros". Nog minns jag.

Sänder mina varma hälsningar till juniorledare "som minns" och till juniorer som nu borde ha kommit upp i "mogen ålder" och kan berätta för sina barn och barnbarn hur det var före "TV-åldern". Tiderna förändras, men Herren är densamme!

Bertil Ohlsson

SPIRITKVÄLLAR

Vi välkomnar till Spiritkvällar på
EFS - GÅRDEN, ÅHUS!

Lörd 29 aug kl 19.00

Hans Fowelin, Lund, Bertil Carlsson, lovsångsteamet

Lörd 3 okt kl 19.00

Df Rune Johansson, Team Vänner med Dan-Inge Olsson, B Carlsson m fl.

Lörd 14 nov kl 13.00

Temadag omkring samlevnad: "Vänskap - sällskap - äktenskap". Pierre och Marita Enbert, Dalsjöfors. UG-grupperna inbjuds särskilt.

Kl 19.00 Spiritkväll

Pierre Enbert, distriktets gospelkör, B Carlsson m fl.

Vid samtliga kvällar:

Servering, kollekt, program för barn under en del av kvällen.

VÄLKOMMEN!

GOSPELGOSPELGOSPEL

**4-6 sept återigen gospelhelg
EFS-GÅRDEN I ÅHUS**

Ledare: Christer Palm från Malmö.

Deltagare: Du som går på högstadiet eller är äldre.

Anmälan: EFS distr-exp, Ö Storgatan 26, 291 31 Kristianstad.

Märk kortet med GOSPELHELG

Vi ser fram emot att få träffas och sjunga gospel. Vi sjunger på söndagen i Idrottshallen i Kristianstad, där det är årlig **sång- & musikfest**. Väl mött.

VÄLKOMMEN VÄLKOMMEN

Försäkringar

Vi behöver alla försäkringar av olika slag. Vi använder oss av olika försäkringsbolag beroende på vilken försäkring vi vill ha och beroende på hur mycket den kostar. Ibland väljer vi bolag mer av en tillfällighet eller kanske går vi på känslan.

EFS kan inte styra vilket försäkringsbolag medlemmar och föreningar ska välja. Men trots detta har EFS ändå utvecklat kontakterna med försäkringsbranschen. Det har resulterat i goda relationer och bra ekonomiska villkor.

EFS har under en tid samrått med försäkringsbolaget ANSVAR om ett samarbete som också kan ge EFS i stort ekonomiska fördelar. Nu finns ett avtal som innebär att EFS får pengar när medlemmar och föreningar tecknar försäkringar i ANSVAR eller deras dotterbolag IDEA.

Samarbetet med just detta bolag känns naturligt, eftersom många i EFS redan är försäkrade där och eftersom bolaget har en idémässig närhet till nykterhetsorganisationer och trossamfund.

I annons i denna tidning informerar ANSVAR/IDEA om sina försäkringar. Hör gärna av dig till dem för vidare information!

Per-Erik Ragnarsson
EFS exp

Aktuellt från EFS-Gården, Åhus

Sol, sol, sol - det är vad som dominerat vädret och förhållandena på EFS-Gården den gångna sommaren. Det hela började redan sista veckan av **Ungdomsfolkhögskolans läsår**, då vi bl a drog ut på en mycket lyckad kanothajk på Immeln och Breanäs.

Verksamheten har varit kontinuerlig och intensiv hela sommaren. Efter Ungdomsfolkhögskolans avslutning kom **Lunds Stifts semestervis-telse** med ett 35-tal äldre personer under nio dagar. Årets **Musikfest** på pingstafton samlade ca 550 besökande till ett rikt varierat program, ett mycket fint sådant. Det hade funnits plats för fler besökande.

Omedelbart efter pingsten drog **distriktets konfirmandläger** igång, i år med 39 konfirmander och åtta ledare. Det visade sig vara ett musikaliskt gäng ungdomar. Vid konfirmationen sjöngs härlig gospel, och ett storband bestående av tolv av konfirmanderna musicerade så det svängde om det. Vid konfirmationsmiddagen serverades ca 230 personer, och i Åhus kyrka deltog ca 450 personer i konfirmations- och nattvardsgudstjänsten. En härlig tid och en fin konfirmandkurs.

Städpatrullen, förstärkt med extrainkallat folk, gjorde en stark insats på kort tid, eftersom nästa konfirmandkurs drog in på måndagen för fyra veckors kurs. Nu handlade det om den s k **Hallonstenska konfirmandkursen**. Dvs handikappade och icke handikappade tillsammans i Lunds Stifts regi. Det var 37 konfirmander och 14 ledare, som också de har fått uppleva en härlig sommartid på Gården. Konfirmationsdagen serverades ca 300 middags-gäster. Detta var Sten Hallons- tens 24:e konfirmandkurs på EFS-Gården. En imponerande svit. Nästa år blir således jubileumsår.

Två veckor återstår av sommarens verksamhet när detta skrivs. **Markaryds Kommunala Musikskola** har musikläger för ett 60-tal ungdomar en av veckorna, och den andra är vikt för **"Åhus-veckan"**, tidigare benämnd Semesterveckan, i distriktets regi. F n finns ett 30-tal deltagare anmälda. En vecka med ett gediget program och många olika medverkande.

Nu ser vi fram emot ett nytt, spännande läsår med Ungdomsfolkhögskolan och andra aktiviteter på Gården. En hel del bokningar finns för hösten. Du får gärna tänka på oss här på Gården när du talar med Herren. Tack för din förbön.

Bertil Carlsson

Väl mött till ett nytt studieår!

Nu är hösten inne, augusti och september är skörde- tid-glädjetid. För många blir det kanske inte skördeglädje efter sommarens intensiva torka. Men för andra, som inte är ekonomiskt beroende av väderleken, har sommarsolen varit en rent sydländsk upplevelse, som kommer att ge styrka och kraft för nya arbetsuppgifter.

I studiearbetet associerar jag till bonden Paavo i Runebergs diktning, väl inte att blanda bark i brödet, men att ta nya tag och förlita mig på vår Herre.

Höstsådd - studiestart, för att till nästa sommar skörda nyvunna kunskaper, som förhoppningsvis ger oss större förståelse av oss själva och vår omgivning.

Bibeln och Livet är ett sådant ämne, som vi skall ta till oss och satsa på. Boken "Fråga livet" kommer i dec -92. Radio och TV kommer att ha många program i ämnet.

Inför Svenska kyrkans Jubelår 1993 har man tagit fram ett häfte innehållande idémateriel och en studiehandledning till "Lilla boken om Kristen tro" som kommer i höst. Vi tycker det är angeläget att EFS-föreningarna inbjuder till samtalsgrupper om kristen tro, men inte enbart till egna medlemmar utan även till vänner och grannar. Får vi möjlighet att vara med ska vi stödja er och se till så att det blir studiecirklar av det hela.

En ny årgång av "Söndagens Bibeltexter" utkommer i augusti. Denna vägledning av kyrkoårets texter hoppas jag skall bli lika uppskattad som tidigare utgåvor.

Våra **missionsombud och LSO** (lokala studieombud) är inbjudna till Västerkyrkan i Hässleholm den 19 september till en info- och utbildningsdag. Eva Forsberg från EFS i Uppsala kommer att föreläsa om "Var finns EFS i flykting- och invandrararbetet?" Hon är också ledare för Somaliaprojektet. Vi hoppas att många möter upp till en intressant och givande dag.

Studieförbunden har erhållit extra bidrag till utbildning av arbetslösa. Under hösten kommer vi att få tydligare propåer kring bidragets användning. Men på Stenbräckagården på Tjurkö hoppas vi att under hösten komma igång med både praktik och teori för arbetslös ungdom. Matsolf Arnoldsson har en projektansökan inne på förbundet.

Staten delar även ut pengar för EG-information. Här samarbetar vi med Samhällsskolan, som kommer att ha cirkelledarutbildning till ett mycket bra studiematerial. Här, som i allt, gäller det att skaffa sig kunskap för att kunna ta ställning.

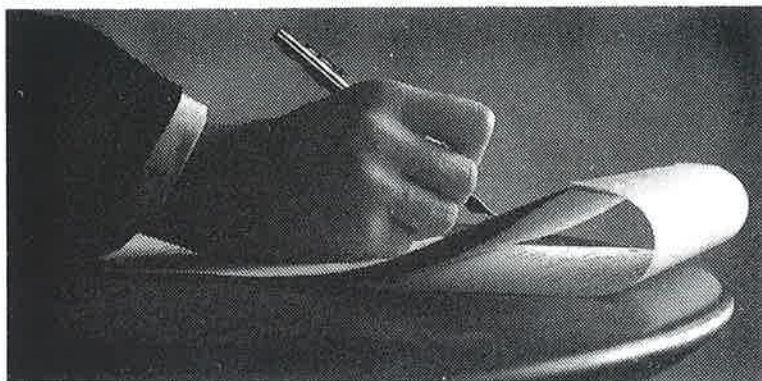
Här följer ett utdrag av förbundets verksamhetsplan: "Den nya folkbildningsförordningen föreskriver en målriktad verksamhet. Det ger oss anledning att ännu starkare betona studieförbundets förankring i kristna folkrörelser och att profilera vår verksamhet kring en kristen människosyn."

Nu hoppas jag att Ni alla känner hur viktigt Ert engagemang i studiearbetet är för att vi skall lyckas i våra ambitioner.

Med vänlig hälsning

Eva

BYGGBOLAG INGÅR

Alla LB-hus har 10-års garanti och är P-märkta, dvs kontrollerade och godkända av Statens Provningsanstalt.

Ett LB-hus köps alltid på samma sätt.

Du får fast pris, på ett enda avtal, för hela det färdiga huset.

Du får ditt hus byggt av vårt eget byggbolag.

Du får garanti för att inflyttningsdagen håller.

Du får trygghet i husaffären, rakt igenom.

Den tryggheten kan du bara få av ett husföretag med eget byggbolag.

Det som är standard hos oss, kan du inte ens få som tillval hos andra.

Kräv att den du köper huset av, också tar fulla ansvaret för att bygga det.

Det är det enda trygga sättet att köpa hus.

**Varje LB-hus köps
på samma trygga sätt.**

Försäljningskontor:

Karlshamn

0454-843 80

Karlskrona

0455-128 66

Kristianstad

044-11 66 57

LB-HUS AB

INGÅR I LB-INVESTKONCERNEN

Axplock ur Missionsvän

Förra århundradets senare hälft var händelserika år på många olika områden. Ångan, propellern, järnvägen och industrin började prägla stad och bygd.

På det andliga området var det tjällossning, vartid, och väckelsens vindar blåste i många delar av vårt land. Det trycktes och såldes biblar, postillor, predikosamlingar, större och mindre skrifter och traktater. Sätter och pressteknik samt billigare papper bidrog till effektivitet. Väckelserörelsernas folk hade god hand med det tryckta ordet. Man tog i sanning i akt vart lägligt tillfälle. Dynamik, tro och arbetsglädje är tre moment man kan lägga märke till i dessa årtionden.

När folkskolan i år firar 150-årsjubileum, så har **Missionsvän nått fram till 100 år**. Tanken på en tidning kom 1891 från Glimåkra av en man, som hette P Möller. Han hade en vision att det skulle bli "en politisk - religiös veckotidning", ett förslag som överlämnades till "förberedande behandling". På äldstemötet i Kristianstad den 4 juli 1892 blev det en lång diskussion. Det blev dock ett enhälligt beslut om en månadstidning, en tidning präglad av uppbyggelse och mission. Det har varit i tidningens kurs alltsedan dess.

Provnumret trycktes i 3000 exemplar och var subventionerat. Grosshandlare Märten Pehrson bestred välvilligt tryckkostnaderna. Man kan notera att överskottet på tidningen 1893 blev 280,04 kr "som kom missionen till godo". Överskottet från 1898 på 398,61 kr anslogs till "predikanternas understödsfond". Prenumerationspriset 1899 var 1 kr. År 1916 är det fortfarande samma pris.

En stående rubrik var "Axplockning", uppbyggliga och tänkvärda ord samt korta citat. Jag skall

göra några "axplock" till belysning av innehållets bredd. I min ägo har jag glädjen att ha årgång 1899, ett exemplar som kommit från det Lindgrenska hemmet i Östraby, närmare bestämt "faster Tekla" som jag träffat. Tidningen är tryckt på Christianstads Nya Accidenstryckeri.

Uppbyggelseartiklar och predikningar har funnits med genom alla åren. Januari 1899 har en betraktelse med rubriken: "En nyårshälsning till Guds folk", 2 Pet 1:2-11. Den inleds med den nyttiga påminnelsen: "Texten må uppsökas och läsas, innan betraktelsen läses."

Det finns en serie om Jeremia, smärtornas profet, samt utläggningar om Andens undervisning och Andens vittnesbörd om barnskapet. Sommarbetraktelsen har Amos 8:1 "En korg med sommarfrukt" (äldre övers) till ingångsord över en utläggning om Andens frukter. Det finns bredd i undervisningen och såväl längre som kortare stycken.

Det finns ofta dikter med hänvisning till någon melodi i Psalmboken eller Sionstoner. Utvandringen till Amerika sätter också spår i tidningen. 1880 var "ett toppår i utvandringen". Augustana-Synoden, svenskarnas lutherska kyrka i Amerika, bildades 1860. Marsnumret 1899 har en "Fastlagssång" hämtad från Augustana-Synodens sångbok. Det finns även artiklar hämtade från "Augustana".

Årets Bönedagsplakat finns infört, och under året meddelas texter för de fyra olika böndagarna. Dessa dagar i sin gamla form försvann med den nya Evangelieboken 1983. - Evangeliska Alliansens Bönevecka, dess upprop, texter och böneämnen ägnas stort utrymme. Jag minns från mina första år i Hörbykretsen hur det fanns vänner, som verkligen iakttog denna vecka med heligt allvar.

Ett stående inslag är Bokanmälan av EFS-förlagets böcker. Till det återkommande hör en plan för Daglig bibelläsning. Den ville främja ett flitigt studium av såväl GT som NT. Värdefulla "Textutredningar för söndagsskolan" hör med till innehållet. De upphörde vid sekelskiftet.

EFS höll ett missionsmöte i Kristianstad den 1 september 1899. Då medverkade bl a docent Adolf Kolmodin, missionspastor Th Engdahl, pastor Efr Rang och reseombudet E Öblom. Det hölls bl a ett samtal över 1 Kor 1:18, som varade i nära tre timmar. Ej lätt att referera ett sådant möte! Men referenten är inte rädlös utan skriver öppen-hjärtigt: "Vi sakna förmåga och jämväl utrymme för ett vidlyftigare referat. Vi göra endast en axplockning från den öfver ämnet hållna diskussionen."

Från verksamheten, styrelsemöten etc är rap-

porteringen ganska knapphändig. Augustinumret 1899 meddelar: "Med detta nummer följer såsom bihang Traktatsällskapets årsberättelse, enligt Kongl. Generalpoststyrelsens medgifvande."

Förteckning finns över insända "gåfvobidrag". Med nutida penningvärde kan det tyckas vara små summor. Man hittar även "Tacksamhetskvittens". Det gällde insamlade medel för missionshusbygge på Hanö. Predikant S J Welin hade t ex samlat in 75:55 på tur nr 5. Denna omfattade i stora drag Linderödsåsen, Hörbykretsen och Österlen.

Har Du någon gång suttit och funderat på dem som bor i andra delar av vår värld, i Afrika, i Asien eller Sydamerika?

Jag brukar se ledsna barn på TV för att de bor där där det är krig och ont om mat. Vet Du om att EFS samlar in pengar till människor som har det svårt i Afrika? Vi sänder pengar så att det finns afrikanska sjuksköterskor, läkare, lärare, ingenjörer med lön så att de kan försörja sina familjer. Ofta finns det en eller några svenskar som är där nere i Afrika för att hjälpa till med att lära upp afrikanerna. Vi utbildar också pastorer som har söndagskolor, bibelstudier, bygger kyrkor etc.

Jag tror säkert, att Du har sett mörkhyade människor i Sverige, Du har kanske t o m någon klasskamrat eller lekkompis med mörkare hudfärg? Det är nämligen så att i många länder är det krig och andra hemskheter som gör att de inte kan bo i sitt land. De vill ju det, men då kan de bli dödade eller satta i fängelse. Därför kommer de till vårt Sverige, som är ett land med fred.

Vissa människor tycker inte om att alla dessa människor från hela världen kommer hit, och därför kanske vi som vet varför kan ställa upp på deras sida. Det är så att Jesus sa att alla människor är lika mycket värda. I bibeln står det också en gyllene regel som lyder: Allt vad ni vill att människorna ska göra för er det ska ni också göra för dem. Matteus evangelium, kap 7 vers 12.

Tänk om det blir krig eller strider i Sverige - då kan vi behöva komma till ett annat land.

Vi kan inte bara skicka pengar, vi kan be för alla barn och vuxna i Afrika.

Hej hopp! Cilla

Tacksamhetskvittens.

Hanö missionsförening vill härmed vördsamt anhänga om plats i »Missionsvännen» för nedanstående tacksamhetskvittens.

De penningbidrag, som till byggandet af ett missionshus å Hanö herr S. J. Welin å lista insamlat under resan af turen n:o 5 detta år, hafva vi mottagit. Sammanlagda summan utgjorde kr. 75: 55.

Likaså de bidrag som herr K. Andersson å lista insamlat under resan af turen n:o 4, äro mottagna. De utgjorde summa kr. 26: 40.

Till samtliga gifvare hembära vi härmed vårt hjärtligaste tack.

Hanö den 18 juli 1899.

Styrelsen.

Det finns annonser om missionsmöten: Ett 70-tal hölls under året. På 20 platser räckte mötet i två dagar. Mötets huvudprogram var predikan och samtal. I dessa annonser är inte talarnas namn utsatta. Det är de däremot i de sk "månadsturerna". Dessa var införda tre gånger under året. De var nio till antalet och någon tid tolv och utgjorde en huvudstomme i Traktatsällskapets verksamhet.

Startdatum för turerna var den 15:e. I regel räckte de till den 12:e månaden efter, varje dag en ny plats. Ordentlig dagbok skulle föras, även med angivande vilka texter som använts. Omkring 1905 besöktes 300 platser i Skåne och Blekinge (en del platser i sydöstra Småland besöktes också, reds anm). Äldstemötet beslöt 1899, att predikanterna "utom den vanliga aflöningen skulle erhålla en gratifikation af 5 kr. pr månad, såväl för ordinarie som extra turer" (s k friturer).

Oktobernumret 1899 har en adresslista med namn på Sockenombuden, 286 stycken. De skul-

le var på sin ort understödjda, befrämja och övervaka sällskapets verksamhet.

Många minnen, tankar och känslor väcks till liv när man läser namn och platser. Under allt, genom allt, störst är dock att "Hans nåd varar evinnerligen och hans trofasthet från släkte till släkte." Ps 100:5.

Olof Fridolfsson

(I nästa nummer några xplock ur "Juniorsidan".)

● Mitt vittnesbörd

GODMORGON, GUD!

Godmorgon, Gud!
 Min syster säger att man inte får säga
 godmorgon till Gud.
 Men det struntar jag i.
 Och när det faktiskt ÄR en god morgon...
 Hörde du hur jag sjöng i duschen?
 Din-klara-sol-går-åter-opp.
 Fast dom säger att jag sjunger falskt.
 Änglarna sjunger vackert.
 Men jag kan inte vänta tills jag blir ängel.
 Godmorgon, Gud!

Kan man säga det tydligare och på ett bättre sätt än Britt G Hallqvist gör i den här dikten? Glädje i livet och glädje i Gud.

Just den här dikten har genom åren betytt väldigt mycket för mig. Jag har ofta plockat fram den, och varje gång har den gjort mig lika glad. Det känns som att hitta sig själv en smula. Jag fick diktsamlingen "Jag skall fråga Gud" när jag var tonåring och precis hade lärt känna Gud, och det var den som fick mig att verkligen förstå att Gud finns med överallt och alltid. Att jag kan prata med Honom som med en bästa vän och kan komma med ALLT - stort som smått och hur "dumt" som helst. Att Gud verkligen bor i mig.

Vilken trygghet den möjligheten rymmer. Mätte jag aldrig glömma detta!

Barnet i dikten säger det jag vill säga: Tack för livet, Gud - det är så gott att leva! Och tack för att Du vill dela det med mig. Samma glädje hittar jag i Bibeln i Psaltaren 92:2-4.

Annika Andersson

TACK!

för att Du var med och sjöng i gospelkören på ANKARET i Åstorp den 16 maj! Det var en höjdpunkt i vårens härliga tid. Vi hoppas att Du kommer till gospellägret på EFS-Gården i Åhus som det står om här i tidningen.

Välkommen dit att fortsätta gospelsjungandet!
Kram Mari & Marie

PLANERINGSKALENDER

Augusti

- 22 Distriktskören övar, Åhus, 13.30
- 29 Spiritkväll, Åhus

September

- 4- 6 Gospelhelg, Åhus
- 6 Sång- & Musikfest, Kristianstad
- 8-15 Kulturdagar, Vittsjö
- 18-20 Ledarhjälp, hemlig ort
- 25-27 Gemenskapshelg med 12:an, Möllehässle

Oktober

- 2- 3 DUG, Åhus
- 3 Spiritkväll, Åhus
- 6- 7 Medarbetardagar, Åsljunga
- 16-17 Kurs för bitr medarbetare, Glimåkra
- 17 Hösthögtid, Tollarp
- 23-25 SUSIE III

November

- 8 Gåsamiddag, Vittsjö
- 10-15 Gemenskapsdagar, Vittsjö
- 14 Spiritkväll, Åhus
- 15 Ledardag, Kristianstadskretsen
- 20-22 Självavårdskurs, Vittsjö

REDOVISNING

januari - juni 1992

Nr	förening	maj	juni	jan-juni
771	Askeröd	3,500	3,500	21,000
772	Hörby	7,000	7,000	42,000
773	Pärup	3,600	3,100	22,295
774	Sebbarp	1,700	1,700	10,000
775	Svensköp	4,150	4,200	23,800
776	Östraby	2,500		7,700
788	Huaröd	9,000	1,000	14,000

800	Tollarp		300	1,700
841	Hörbykretsen			4,220
782	Bjärnum	7,200	7,200	43,200
785	Hultatorp		800	1,950
786	Harholma			
787	Hillarp	7,600	100	8,100
789	Hässleholm	2,075	13,153	38,672
790	Hästhult	1,000		11,700
791	Hörja			
794	Tullstorp			7,000
796	Röke	29,930	500	64,083
799	Slättsjö		1,000	11,540
801	Tyringe	550	300	3,400
803	Vittsjö	15,000	700	32,500
840	Hässleholmskretsen	3,180	1,000	19,350
783	Glimåkra			
784	Gringelstad	500	500	6,850
793	Kristianstad	5,496	750	16,846
805	Åhusbygden	3,000		16,000
806	Åraslöv-Nosaby	100	100	6,600
807	Önnestad	350	350	5,250
808	Östra Göinge	3,700	3,500	24,600
844	Kristianstadskretsen	900	850	8,700
792	Kivik		2,000	9,000
797	Simrishamn	2,000		4,600
802	Vik	2,000	3,000	7,000
846	Simrishamnskretsen			38,120
824	Karlshamn	5,000	5,000	30,000
831	Ringamåla	15,200	13,200	78,650
832	Saxemåra			20,000
842	Karlshamnskretsen	1,350	1,350	5,400
818	Hanö			
821	Hörvik	200		3,400
822	Istaby	1,200	600	8,978
828	Lister	10,000		92,426
829	Lörby			2,756
833	Siretorp			8,513
835	Sölvesborg			23,786
838	Torsö			378
845	Listerkretsen			42,005
815	Bjurabygget	600	700	1,870
816	Konungshamn			
817	Gnetteryd			
819	Hasslö			
823	Jämjö	5,000	6,000	34,500
825	Karlskrona	250	7,250	15,400
826	Kopparemåla	3,000	10,000	25,000
827	Kvarnagården			3,100
834	Sturkö			2,000
836	Tjurkö			
837	Torhamn			2,000
839	Ö Hästholmen	775	525	1,300
843	Karlskronakretsen			2,500
847	Övrigt		1,915	19,341
	Högtids- och minnesgåvor	2,350	2,000	29,260
		160,956	105,143	984,339

Till minne av

Ida Jönsson, Linderöd: Åke och Inga Nilsson, Gulli och Ingmar Andersson. Märta, Solveig med familj, Lennart med familj. Inez Nilsson.

Esther Olsson: Evy, Hjalmar.

Martha Olsson, Löberöd: Greta och Signe Nilsson.

Folke Paulsson: Anna Weberg, Alfrida och Nils, Herta och Alvar. Margareta och David Hedlund. Inga och Egard. Berta, Ella-Greta, Karin, Ruth, Mimmie, Ann-Britt, Barbro, Margareta, Ingrid.

Aron Arvidsson: fam Karl-Inge Delfin, fam Hans Thuvesson.

Högtidsdagar

Lisa Paulsson, 80-årsdag: Anna Weberg, Bengt Alm-gren.

Leif Gustafssons födelsedag: Vännerna i Koppare-måla.

Anna Jönssons högtidsdag: Rut och August, Elsy och Lennart, Hanna och Göte.

RESULTAT MOT BUDGET

	1991	1992
Behov per månad	197,917	162,500
Gåvor/bidrag maj	138,520	160,956
Gåvor/bidrag juni	168,996	105,143
Behov enl budget jan-juni	1,187,502	975,000
Inkommet	1,105,312	984,339
Avvikelse mot budget	-82,190	+9,339
Testamentsmedel	505	66,510

Efter denna månads redovisning har vi ett litet överskott mot budgeten. Eftersom någon tjänst är vakant blir verkliga överskottet något större, ca 100,000:-.

Det är mycket glädjande att vi har ett överskott i kassan. Till alla er givare, som bidragit till detta, vill jag säga ett stort **tack**, och en önskan om en fin avslutning på sommaren.

Varma sommarhälsningar från

Göran Nilsson
kassör

REDOVISNING från EFS-Gården, Åhus, april-juni

Bidrag: EFS Kristianstad 1.000, EFS Sebbarp 2.000, EFS Åhusbygden 2.500, Nymö Kyrkokassa 300, Arbetslivsfonden 10.000, Kristianstads Kommun 8.300 24.100

Kollekter: Spiritkväll april 2.135, maj 1.545, Gudstjänster 14/6 1.270, 28/6 1.160, 12/7 500, 27/7 446 7.056

Enskilda gåvor: 4 personer 3.200

Till Hanna Perssons minne:

Elsa Hellström, Ruth Grahn 100

34.456

Varmt TACK för alla gåvor och bidrag. Det är uppmunrande att ta emot varje gåva, större och mindre belopp. Guds välsignelse över varje givare önskar vi på EFS-Gården.

Bertil Carlsson

**BEGRÄNSAD
EFTERSÄNDNING**

Vid definitiv eftersändning återsänds
försändelsen med nya adressen på
baksidan (ej adressidan)

Avsändare: EFS i östra Skåne och Blekinge, Ö Storgatan 26, 291 31 Kristianstad

Låt oss ge

Låt oss ge varandra blommor
innan mörkret kommer när.
Låt oss ge varandra kärlek
nu och här!

Låt oss ge varandra tankar,
goda tankar som blir ord,
ord till tröst för någon sorgsen
på vår jord.

Låt oss ge varandra händer
som vill hjälpa, inte slå.
Fötter som ett par tre extra
steg kan gå.

Låt oss ge varandra öron,
lyssnande - och blick som ser.
Låt oss ge varandra förbön
när vi ber.

Dikten är hämtad ur boken "Ordspår", och författare är Bernt Bergström. EFS-förlaget 1991.

EFS i östra Skåne och Blekinge

EFS distriktsexpedition:

Östra Storgatan 26, 291 31 Kristianstad
Distriktsf o tidningsexp tel 044-12 58 16
Musik- o ungdomsavd tel 044-12 53 39
Kassaavdelningen tel 044-12 58 16
Telefax 044-12 10 90

Gåvor sändes till:

EFS i östra Skåne och Blekinge
Postgiro 3 28 67-4. Bankgiro 196-7900

Ordförande: Siv Siegurdsson,

Jöran Thomaeus väg 24,
291 45 Kristianstad. Tel 044-12 88 32

Distriktsföreståndare: Rune Johansson,
Schweizervägen 23, 374 41 Karlshamn
Tel 0454-148 37

Kassör: Göran Nilsson, Norreskog Pl 601,
242 95 Hörby. Tel 0415-700 60

Musikkonsulent: Mari Sjöberg, Bokliden 17,
281 49 Hässleholm. Tel 0451-895 11

Distriktskonsulent: Cecilia Johansson, Näsby-
chaussén 48 A, 1tr, 291 35 Kristianstad.
Tel 044-12 82 48

Tidningsorgan: Evang-Luth Missionsvän

Prenumerationspris 1992: 100 kronor

Annonpris: 4:00/spaltmillimeter

Ansvarig utgivare: Rune Johansson,
Schweizervägen 23, 374 41 Karlshamn

Vik redaktör: Rune Johansson

EFS Pensionat Missionshemmet, Leheltsvägen
13, 280 22 Vittsjö. Tel 0451-220 87

EFS-Gården, Sigfridsvägen 5, 296 00 Åhus
Tel exp o kök 044-24 00 20, ledarexp 24 86 24
Postgiro 64 72 48-4. Bankgiro 385-5830

Glimåkra Folkhögskola, Box 115,
280 64 Glimåkra. Tel 044-430 40

Ringamålagården EFS, Pl 5105,
374 92 Asarum. Tel 0454-620 63, 620 62

Stenbräcka, EFS kurs- och lägergård, Tjurkö,
370 43 Sturkö. Tel 0455-461 85, 187 54

KFUK-KFUMs Studieförbund, Laxvägen 17,
281 35 Hässleholm. Tel 0451-848 32

Studieorganisatör: Eva Larsson, Laxvägen 17,
281 35 Hässleholm. Tel 0451-147 66

Bokdepå: Bok & Musik, Ö Storgatan 26,
291 31 Kristianstad. Tel 044-11 14 72
Telefax 044-12 10 90

evangelisk-luthersk

Missionsvännen

Hanö hamn sommaren 92 (foto Rune J). I nästa nummer kommer det en artikel om missionshuset på Hanö. Författare: Holger Lundström

ÅRGÅNG 100 – NR 10 okt 1992

**Organ för EFS i östra Skåne
och Blekinge**

● Ledaren VÄCKER VÅRT ARBETE HOPP?

Den som hoppas ser framåt, går framlänges, förs möta nya utmaningar. Den som hoppas vägar också vänta i det som är, utan att dra sig undan tillfällets svårigheter. Hopp ger uthållighet.

Den som hoppas bärs av redan gjorda erfarenheter (egna och andras), men är öppen för nya erfarenheter i nya situationer. Den som hoppas har förutsättningar att ta emot. Den som hoppas har något att ge till andra.

Hopp är ett annat ord för förväntan. Men kanske mindre förknippat med mina ansträngningar. Hopp är något som kan väckas i mitt hjärta och göra livet nytt.

Väcker vårt arbete hopp i människors hjärtan? Vad kan tända hoppet?

Varma relationer

Om aktiviteter, prestationer och resultat är viktigare än människorna de berör, då finns risk att hoppet slocknar. Likgiltighet sprider kyla. Flåshurtighet föder hopplöshet och likgiltighet hos dem som inte orkar blåsa upp sig. Ger vi utrymme för att utveckla tillgivenhet och förtroende i samtal och samvaro?

Umgänge med Gud

Vi kan inte göra Gud mera närvarande än han är, med t ex bönesamlingar och andakter. Men de kan öppna oss för honom, hans upprättelse och vägledning. Kanske det här arbetsårets bön "Gud, gör oss djärva" kan kombineras med ömsesidig personlig förbön; "Må hoppets Gud fylla er tro med all glädje och frid och ge er ett allt rikare hopp genom den heliga andens kraft" (Rom 15:13). Byt ut "er" mot namnet på den person du ber för. Dröj i den bönen hos Fadern. Vila i den. Upprepa den. Be den med ditt hjärta. Du kan överraskas av bönesvar!

Förkunnelse/Undervisning

Familjen hade tänkt sätta upp en bastu denna sommar. Stockhus. Snabbgöra med halvfabrikat. Vi började gräva för grunden. Och vi fick gräva och gräva. "Här går det bara nedåt", sade en förbipasserande med aningens ironi i rösten. Huset lär inte komma upp förrän nästa sommar.

Guds rike är också ett bygge som kräver sin tid. I det får vi vara både objekt och subjekt. Men hur har vi det med fundamentet? Hoppet slocknar och vacklar när inte grunden är klar och levande. Det som är så "självklart" att man inte anser sig

behöva tala om det, påminnas om det och fördjupas i det, är snart inte självklart längre.

Vi behöver en kombination av solid och systematisk bibelutläggning/studium och en träffsäker förkunnelse som vänder blicken mot den "Gud, som ger de döda liv". Då tänds hoppet!

Tydliga möjligheter att tjäna

En allmän och diffus känsla av att det finns uppgifter ogjorda och få som vill ta tag i dem, skapar en hopplös stämning. Särskilt i förening med tjet. Det måste vara ledarskapets uppgift att avgränsa (i tid, omfattning, ansvar) och tydliggöra olika möjligheter att tjäna. Då blir det lättare att värdera om man ska gå in i en uppgift. Ett sådant tydliggörande och avgränsande kan skapa hopp: Här kan jag bidra med något. Här kan jag lära mig något nytt.

Samstämmiga hoppingivande röster

Jag hade förmånen att under sommaren läsa flera böcker som samstämmigt förnyade mitt hopp. För den som har ett sådant behov vill jag ge följande lästips:

De Himmelmrika, En vandring genom Bergspredikan, B Pleijel (Vetekornets förslag, Åh Stiftsgård).

Hemlös i församlingen? Eskil Hofverberg (EFS-förlaget).

Hjelp till hjälp, Veiledning i sjelesorg och hverdagspsykologi, Gunnar Elstad (Lunde forlag, Oslo).

Visjon og hverdag, Om lederskap i misjon og menighet, Knud Jörgensen (Verbum, Oslo).

Christina Rydén

Kursledare, Bibellinjen, Glimåkra

evangelisk-lyttestak
MISSIONSVÄN

Okt 1992

UTGIVNINGS- OCH MANUSDAG

Missionsvän nr 1-5, 10-12 beräknas komma ut omkring den 1: e i månaden, dubbelnumren 6-7 och 8-9 omkring den 10 juni resp 25 aug. Manus vill vi ha in en månad i förväg under adress: EFS distr exp, Ö Storgatan 26, 291 31 Kristianstad.

● Månadens betraktelse

Torsten Weister,
kantor i Österängs
kyrka, Kristianstad,
har skrivit betraktel-
sen.

DET GÄLLER LIVET!!!

- det eviga - !!!

Luk 18:18

Texten aktualiserar för oss livets viktigaste fråga: "Vad ska jag göra för att vinna evigt liv" - vad ska jag göra för att bli frälst?

Frälsningsfrågan - hur aktuell är den i vår tid? Innan vi skickar den vidare till andra och ut bland de många, så låt oss var och en rannsaka oss. Hur viktig är denna fråga för mig personligen. Har den fått gripa tag i mig ända in i mitt innersta, och vet jag verkligen, att jag nått fram till svaret, så att pånyttfödelsens under är ett faktum, och jag *i dag* lever Andens fördolda liv i Gud? "Fråga dig varenda dag: Lever jag?" - det är viktigt, det gäller ju livet - det eviga!

Och vidare - hur aktuell är denna fråga bland medlemmarna i våra föreningar i stort - är alla där "ett hjärta och en själ" - eller finns det måhända "periferimedlemmar" - sådana som i stort sett bara finns med som namn i medlemsmatrikeln - sådana som aldrig "har tid" eller lust att engagera sig i verksamheten och vad värre är - som inte tycks ha något behov av att ta emot - att komma för att lyssna till Guds ord. Frälsningsfrågan är inte längre aktuell. Det har kommit annat, som blivit viktigare. - Vad har styrelsen eller VU beslutat vidta för åtgärder för att nå dessa? Det är viktigt - det gäller ju livet - det eviga!

Och så går tanken vidare - ut till den stora massan - de många i vår by eller stad, och vi frågar: Är frälsningsfrågan aktuell för menige man? När träffade du senast på någon, som frågade dig: "Vad

ska jag göra för att vinna evigt liv?" Kanske kan vi på vissa håll och i vissa sammanhang skönja en viss längtan och ett sökande, som man inte tidigare vågat erkänna. Men på det stora hela måste vi annars konstatera människors likgiltighet för de andliga tingen, och vi står många gånger villrådig, när det gäller sättet att nå dem. Det känns ibland, som om vi tömt ut våra resurser. Vi har annonserat ut alltifrån predikostunder, bibelstudier och bönemöten till andlig underhållning ja, kanske t o m mer eller mindre andliga jippon av olika slag, och vi har kanske lyckats locka till oss några nyfikna - fast ofta mest från andra kyrkor och samfund - men hur blev det med dem, vi egentligen ville nå - mannen på andra sidan gatan —??

Med detta menar jag inte, att vi ska sluta med våra försök att nå ut med budskapet. Herren har inte tagit tillbaka sin order till oss om att gå ut och bjuda, ja nödga människor att komma. Men jag tror, att vad han framför allt väntar sig av sitt folk i denna tid är, att vi kommer samman i uthållig bön om hjälp att se och förstå, och villighet att följa de anvisningar han ger, för att vi ska kunna nå ut och fram till våra medmänniskor med det svar, som han har - ja, är - på livets viktigaste fråga. "Gud, gör oss djärva!" Det är viktigt - det gäller ju livet - det eviga!

"Här gäller liv, här gäller död, och vill du livet vinna så strid! I Gud, som striden bjöd, du kraft och hjälp skall finna."

GEMENSKAPS- DAGAR

EFS Pensionat, Vittsjö

Tisdag 10 - söndag 15 november

Bland de medverkande finns välkända förkunnarna Folke Nordangård, Jönköping, och Mats Bergkvist, Kalmar. Vidare medverkar Jan Cada, Glenn Sjöberg, Rune Johansson m fl.

Ring 0451-220 87 för anmälan, folder etc.

Skidresa till Åre v 8

Tonåringar, familjer och övriga intresserade upplev fjällens värld en vecka!

Pris: 2200 kr (ej definitivt). Tonårs- och barnrabatter.

UU och Cecilia

DU TONÅRING

– känner du som jag?!

En del talar om att leva på sina föräldrars tro. Det jag vill tala om är de som lever på sin konfirmationstro.

I år hade jag **förmänen** att få vara praktikant på EFS konfirmationsläger i Åhus. En månad av så mycket, den stärkte mig och min tro oerhört. Men främst handlade det om alla de 39 konfirmanderna. Lägre innehöll alla de viktigaste ingredienserna i en människas liv: mat, värme, gemenskap och kärlek. Ja, konfirmanderna blev inte bara kära i varandra, utan några tog även emot det allra viktigaste - Guds kärlek.

Ett tag efter lägre ringde några konfirmander och berättade om en återträff de hade haft ute på Lister. De berättade att på natten hade de en egen aftonbön. Två killar (konfirmander) vittnade då om hur de hade kommit till tro under konfirmationslägre. Efter deras vittnesbörd, startades förbön med handpåläggning. Utan föräldrar och ledare, det kom bara spontant. Min lycka var helt obekvämlig, när jag fick höra om detta.

Men vad har dessa konfirmander att bygga vidare på? Jag har många vänner som fortfarande lever på sin konfirmationstro, kompisar som inte har upplevt Herrens närhet sedan sin konfirmandtid.

Vad ordnar EFS (i 11:an) som kan hjälpa konfirmander och oss andra ungdomar att bygga vidare på vår tro?! Under höstterminen finns det nästan ingenting. Gospelhelgen - visst, det är underbart att sjunga till Guds ära och träffa kompisar.

Men hur mycket mat, hur mycket kristen föda, får jag ut på en körhelg?! Ingenting, kan jag konstatera efter snart tre års erfarenhet. Det jag får ut är gemenskap med andra kristna.

Jag m fl skriker ut – **Vi saknar föda, vi saknar Guds ord!** Det är jobbigt att jämt vara ensam med sin bibel. Att söka sig till annat än EFS, för att där man egentligen vill vara inte ger en det man mest av allt behöver.

Varför inte ordna ungdomsdagar och -läger där bibeln är i centrum? Ge oss ungdomar något att bygga vidare på. Hjälp våra konfirmander, så att de känner att de har funnit meningen med livet. Utan oss har EFS ingen framtid.

"Att lära känna Dej är min längtan, Att lära känna Dej..."

Kram till alla tonåringar (i 11:an)!

Emma Svensson

Svar direkt

Visst vill jag att tonåringar ska känna sig hemma och få det man behöver av undervisning och gemenskap i EFS. Dilemmat som distriktskonsulent är att tillgodose alla behov som finns i distriktet. Balansen mellan för många arrangemang som splittrar TG/UG-sammankomsterna och för få mötesplatser för distriktets ungdom i form av bibeldagar, distriktsungdomskvällar och läger är oerhört svår.

För att visa konkret vad jag arbetar med nu vill jag ta fram DUG92 som innehåller sektioner med både ren undervisning och praktisk utövning och Spirit-dagen den 14 nov med undervisning av Pierre och Marita Enbert i samarbete med EFS-gården i Åhus.

Jag försöker att lyssna till alla önskemål som Ni har och gjorde det också förra året och ordnade ett tonårsläger på våren för att kompensera det som inte blev av hösten 1991. De som absolut ville ha lägre kom aldrig dit, trots att jag lyckats få dit Håkan Lindberg från Uppsala.

Glöm aldrig att Ni, tonåringar, behövs i det egna missionshuset. Där finns möjlighet att ge och ta, få undervisning och delta i föreningens/församlingens gemenskap. Distriktet vill inte splittra tonåringarna så att fotfästet släpper, utan snarare uppmuntra till stadig grund i hemförsamlingen.

Men om det är så att vi behöver mer bibelundervisning för tonåringar så tryck på mig, så ska vi se vad vi kan göra utan att hindra andra arrangemang såväl inom som utanför EFS.

Cecilia Johansson

Gospelhelgen anordnas i år för femte året i rad. Intresset har varit stort varje år. Ungdomar tycker om att sjunga gospel, har jag förstått. Jag tycker personligen att gospel i sig är en enda härlig undervisning. Vi får lära oss texter med olika innehåll om kristen tro, Guds omsorg, Jesu kärlek.

Du gillar också att sjunga till Guds ära, men tycker inte det är någon undervisning. Förra året var det undervisning på morgnarna med Bertil, aftonböner på kvällen, likaså i år. På ett gosselläger blir det mycket sång, javisst, och jag är ledsen att du tycker att du inte får någon "andlig mat" där. Jag hoppas och önskar att du i din egen förening kan finna en del av det du söker, att du får med dina kompisar till de bibelläger som anordnas, så att de inte behövs ställas in.

Tack för dina synpunkter.

Mari Sjöberg

Tollarps missionshus Arlagatan 7

VÄLKOMMEN TILL HÖSTHÖGTID

I år är det Hörbykretsens tur att ansvara för Hösthögtiden, och eftersom dagen sammanfaller med bibeldagarna i Tollarp, beslöts att förlägga Hösthögtiden till Tollarp den 17 oktober.

Tollarpsföreningen är för närvarande liten, bara 19 medlemmar, men en fjärdedel är under 25 år, och det ger oss framtidshopp. Föreningen har söndagskola, scout och tonårsgrupp, syförening samt gudstjänst varannan vecka. I barn- och ungdomsgrupperna når man många familjer utanför föreningen.

Tollarp har ett väl utvecklat ekumeniskt samarbete med "Böneveckan" på vintern och tältkampanj på sommaren. Dessutom förekommer ekumeniska sånggudstjänster flera gånger per år.

När vi nu ska ha Hösthögtid tror vi därför att vårt missionshus inte räcker till och har valt att förlägga kvällsgudstjänsten till V Vrams kyrka. Se vidare annons på annan plats i tidningen. Vi ber er uppmärksamma att vi vill ha anmälan till kvällsmaten!

**Hjärtligt VÄLKOMNA
hälsar Tollarps EFS-förening**

Röke Blås' USA-resa

Efter många förberedelser, mycket övande och en lång flygresan anlände Röke Blås den 11 juni till San Francisco för att påbörja den 4:e USA-turnén. Den här gången var det det sydvästra hörnet, Kaliforniens och solens tur. Solen, ja, en del av oss kanske hade väntat oss tre härliga veckor med mycket sol och bad och kanske till och med kunna komma hem och visa upp en vacker solbränna. Men ack, vad vi bedrog oss. Nu började det verkliga slitet.

De första dagarna tillbringades i San Francisco för att vi skulle kunna komma till rätta med tidsomställningen. Då fick vi chans att titta lite närmare på denna vackra men ganska blåsiga stad. Kalifornien är inte bara sol och värme. Långbyxorna låg faktiskt nära till hands under flera dagar.

Med en konsert varje kväll gick resan vidare ner mot Los Angeles, där vi också fick tillfälle att kasta oss i Stilla havets vågor några gånger. Eftersom vädret nu blev varmare ju mer söder över vi kom, var detta ett välbehövligt inslag. Men vem hittade på namnet "Stilla havet"???

Den 18 juni nådde turnén en av sina höjdpunkter, konserten för Musse och hans vänner på Disneyland. Vi spelade tidigt på morgonen, så publiken var inte stor. Resten av dagen fick vi tillbringa i detta förtrollade land.

Två dagar senare spelade vi för de blöta havsdjuret på Sea World i San Diego. Där fick vi stifta närmare bekantskap med bland annat späckhugare och delfiner.

Om någon fortfarande inte fått nog av sol och värme, väntade en värme som man definitivt får nog av.

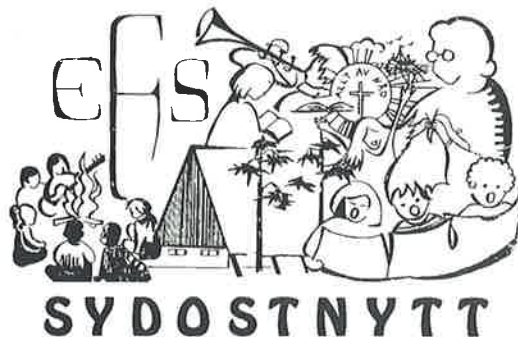
Efter en heldag i bussen genom öknen nådde vi fram till Phoenix i Arizona. Alla som suttit i en buss en varm sommardag kan ju försöka tänka sig hur vi kände oss när vi klev ur den varma bussen och upptäckte att det var ännu varmare utanför. Ungefär 42°C (i skuggan) utan den minsta vindpust.

Grand Canyon var nästa stora höjdpunkt. Det var helt obeskrivligt vackert. Vi kom dit på kvällen och såg solnedgången. Den natten sov vi på ett motell intill. Några av de mest morgonpigga gick i väg för att se soluppgången. Efter någon timme åkte vi ner allihopa till Grand Canyon för att ställa upp oss och ta kort i uniform och med instrument.

Från Grand Canyon gick färden vidare till Las Vegas i Nevada, där vi spelade i en kyrka som på de flesta andra ställen vi var på.

Sen gick dagarna fort till hemresan. Vi hann

Forts sid 145

Obs! Årsmöte Obs!
 Distriktets årsmöte blir
 lörd d 17 april 1993!!!

Våran tidning

En del av tidningens läsare brukar vara tidigt ute när det gäller att förnya prenumerationen på vår tidning Missionsvän. Det gläder oss, eftersom det vittnar om intresse för tidningen.

Nu gäller det 1993. Då får vi en ny tidning, som jag skrivit om flera gånger tidigare. Se bl a förra numret sid 115. Missionsvän och Bibelvännen (12:ans tidning) slås samman till en gemensam och ny tidning. Den nya tidningen får namnet **LIVSLUFT, EFS-nytt Syd**. Namnet ska bl a påminna om evangeliet, den livsluft som vi som kristna andas och lever i och av.

Prenumerationspriset för den nya tidningen är 130 kronor. Den är alltså lite dyrare än vår nuvarande tidning, men i gengäld så är den lite större. Hade vi fortsatt som tidigare med Missionsvän hade vi även då måst höja priset. Om/när en förening prenumererar blir prenumerationspriset 15 kronor lägre. Till institutioner 50% rabatt.

Jag hoppas och tror att alla nuvarande läsare ska förnya sin prenumeration. Det går också bra att ge bort tidningen som julklapp eller i födelse-dagspresent. Meddela oss på distr-exp, så över-sänder vi ett kort som kan överlämnas till gåvo-mottagaren.

Predikobesök oktober

Den 27 Englarp: Rune Johansson, 28 Fjälöv:
 Lars Arvidsson och Värsjö: Ernst Viberg.

Rune Johansson

FÖRDJUPNINGS- KURS I KRISBERED- SKAP

Föreläsare: Kyrkoherden och konsulten **Stig Jonsson**, Kista, även känd som författare till **En bro över mörka vatten**.

Plats: GLIMÅKRA
FOLKHÖGSKOLA

Tid: fred den 20 nov 1992 kl 10.00-16.00.

Pris: 250 kr (inkl lunch).

Kursen vänder sig till Dig som har med människor att göra, inom kyrkan, vården, skolan eller den sociala sektorn.

Anmälan göres till Glimåkra folkhögskola, tel 044-430 40, senast den 6 nov.

Arrangör: Glimåkra folkhögskola och KFUK/Ms studieförbund.

HÖSTHÖGTID

Den 17 oktober 1992

TOLLARP

- 15.00 "Tankar ur Filipperbrevet", Erik Bernspång, **EFS Missionshus**.
- 17.00 **Kvällsmat i Församlingshemmet**, pris 30 kr. Anmäl dig senast den **14 oktober**, tel 044-32 00 13, 31 08 72, 31 08 93.
- 19.00 **Gudstjänst i Västra Vrams kyrka**, Erik Bernspång och ungdomskör från Hällevik. Servering.
- 21.30 **Distriktsungdomssamling i EFS Missionshus**, Mari – Glenn – Cecilia.

VÄLKOMMEN!

Samtalen i Åhus

Här följer den sista redogörelsen från samtalen vid årsmötet i Åhus den 24 april i år. (Se föreg nr sid 92.)

2 Vårt sociala ansvar

I vår samtalsgrupp, som handlade om vårt sociala ansvar, inledde Stanley Tufvesson med att berätta om det arbete han bedriver bland missbrukare i Hässleholm. Stanley upplevde, att han gjorde en ännu större insats för Gud nu än när han for runt i missionshusen och predikade. Samtidigt betonade han att predikan behövs.

Vi konstaterade i vår grupp, att vi alltför ofta sitter i våra missionshus och "har det bra", fast innerst inne känner vi att det är något som inte riktigt står rätt till. Vi upplever att bakom "snacket" finns det väldigt lite av konkreta handlingar, det blir lätt bara ord.

Varför är det så här, då?

En synpunkt som kom fram var, att vi tar det för lätt med vår kristna tro och *liv* (efterföljelse), kanske tillåter vi inte att Gud får bli vårt liv, som vi så ofta sjunger och läser. Det blir lätt så, att vårt kristna liv stannar vid ett intresse och ett "försanthållande", som kan liknas vid vilken annan profan förening som helst.

Hur gör vi då rent konkret?

Ett förslag var, att man kan undersöka hur det ser ut i min omgivning och bygd. Här berättade någon som hade ringt upp en avdelning på ett sjukhus och frågat om det fanns någon som aldrig fick något besök. - Jo, det har vi, blev svaret. Man besökte senare avdelningen och upplevde en fantastisk stund.

Andra frågor och synpunkter som kom fram:

- Hur använder jag min tid?
- Hur vet man hur det är att vara arbetslös, om man inte upplevt det själv?
- Vi behöver samtala om människovärde!
- Vad är församlingens uppgift i samhället?

Vi konstaterade, att samtidigt som vi är rädda och ovana att närma oss de här frågorna, så är det ett svårt område. Ofta får människor en särskild kallelse att gå in i ett socialt arbete, men alla kan vi vara öppna och försöka nå längre...

Ingemar Bjärneroth

Hälsningar från en utsänd

Eskil Carlsson heter jag och sitter här hemma i kökssoffan i Fjärlöv och fantiserar om min resa. Det är nämligen så att jag har fått ett stipendium för att åka till Etiopien i tre månader tillsammans med fem andra från Sverige, två killar och tre tjejer.

Resan är i EFS regi, och syftet är att ungdomar ska kunna komma ner och se hur situationen är, för att därefter komma hem och dela med sig av sina upplevelser, bravader m m. Om man t ex funderar på att bli missionär kan det också vara bra att prova först en kortare period.

Resan varar från den 16 september till den 13 december, och första anhalten är Addis Ababa, där vi stannar två veckor för introduktion m m. Därefter åker vi på skilda håll till fyra ställen. Jag åker med en kille som heter Fredrik Sandlund. Han ska titta lite extra på sjukvård, medan jag ska titta lite mer på jordbruk. Han och jag åker till en liten plats som heter Goddar, där närmsta större ort är Tepi, som ligger ca 60 mil sydväst om Addis. Där finns en missionsstation med sjukvård och livsmedelsinriktning. Människorna där livnar sig mest på honung från vildbin och lever i en djungel. Vägen dit växer igen under regnperioden. Där ska vi vara en månad, och sen reser vi vidare och tittar på mer församlingsarbete, så vi får se lite hur de arbetar. Addis blir sista anhalt, där resan avslutas.

Men sen tänkte jag att jag skulle dela med mig av mina erfarenheter av resan och det som hänt på olika sätt. Ni kan ju fundera över om det kanske skulle passa att jag kom till er församling eller förening, när jag kommit hem.

Vi ses!

Eskil

**T PETER
LJUNG**

Ingen har väl vid det här laget undgått att få reda på att de båda distriktstidningarna Bibelvännen och Missionsvän kommer att slås samman till en gemensam tidning fr o m nästa år. En del information har redan kommit och mer kommer.

Det har arbetats en del under sommaren och bl a har en redaktör utsetts. Han heter T Peter Ljung och kommer från Helsingborg.

- T: Varför vill Du bli redaktör för en EFS-tidning?
 P: Jag är intresserad av att jobba med tidningar och information, men jag vill framför allt sprida budskapet om den kristna tron. Jag vill använda mina reklamkunskaper på ett meningsfullt sätt.
- T: Har Du någon utbildning för sådant arbete?
 P: Jag har gått två år på Berghs reklamskola i Stockholm och det var en utbildning på halvtid, så jag arbetade samtidigt. Vidare har jag arbetat med reklam under 6 års tid, bl a i Helsingborg, men slutade för att det var svårt med det kommersiella. Jag ville syssla med viktigare och mer meningsfulla uppgifter.
- T: Vad har Du för tankar och målsättning med tidningen?
 P: Innehållet kommer att bestämmas av tidningsutskottet och det finns riktlinjer för vad tidningen ska innehålla. Jag tycker att innehållet är viktigare än utseendet och vill att den skall bli ett forum för utbyte av tankar, idéer, erfarenheter, tro och tvivel. Jag vill att det ska bli en tidning, som uppskattas mycket av EFS-arna.
- T: Du är en okänd person för EFS-arna. Berätta lite om Dig själv.
 P: Jag kommer från ett pingstpastorshem och är född i Uppsala men har vuxit upp utanför Stockholm. Jag har också en utbildning som fritidsledare med församlingsinriktning. Efter min tid för detta på Kaggeholms folkhögskola

hade jag anställning som informatör för DKS:s Stockholmsdistrikt och också en tid på riksplanet. (DKS betyder de Kristna Samfundens Nykterhetsrörelse.) Jag kom till Helsingborg 1989 och arbetade, som jag sa med reklam, men det blev en kort tid, för på hösten 1990 började jag på halvtid som församlingsassistent i Allerums församling utanför Helsingborg och sedan förra hösten på heltid i Kropps pastorat.

- T: Vad gör Du där?
 P: I huvudsak arbetar jag med tonåringar, i konfirmandarbetet, på kyrkans gård och nu i höst på den nybyggda högstadieskolan. Vidare är jag redaktör för "Kyrknytt", dvs församlingsbladet.
- T: Familj?
 P: Hustrun Maria, som jobbar som sjuksköterska för flyktingar och vi har fyra barn; Mikaela, 8 år, Emelie, 7 år, Pernilla, som är 6 och till sist Kristoffer, som är 4.
- T: Du är alltså inte EFS-are?
 P: Nej, vi tillhör Slottshagskyrkan i Helsingborg, men jag har alltid varit ekumeniskt inriktad, ett arv från min mor, så det ska inte bli några problem. Jag har mött EFS-are och de har gett ett gott intryck, ja mer än så.
- T: Välkommen in i EFS-arbetet. Gud välsigne Dig!

Intervjuare: Torsten Simonsson

Kära missionsvänner!

Nu är det två hela år sedan jag började min tjänst som musikkonsulent här i "elvan". Tack för Era uppmuntrande telefonsamtal och kort. Det är roligt att komma ut till Er och möta Er öga mot öga och sjunga tillsammans eller ses på något av våra läger.

Nu har jag börjat som lärare på ungdoms-folkhögskolan i Åhus några timmar i veckan.

Därför har jag ändrat min expeditionstid i Kristianstad till torsdagar mellan kl 11.30 och 15.30.

Välkomna att även i fortsättningen ringa dit om det är något, eller om det är en annan dag än torsdag så ring hem till mig. Jag önskar Er en skön höst!
 Jer 17:7-8.

Kram från Mari

Räddad - förlorad!?

Bland SMF:s pastorer tror hela 39 procent att alla människor blir slutligt frälsta och kommer till himmelen. Endast 44 procent håller fast vid den traditionella bibliska synen på ett helvete med evigt lidande.

Uppgifterna finns att läsa i en uppsats av Jan Sandström, doktorand i religionsbetendevetenskap på teologiska institutionen vid Uppsala universitet.

Det är framför allt de yngre förkunnarna som har den nya synen på människans slutliga frälsning. Sandström drar därför slutsatsen att om ca 20 år kommer säkerligen den här synen att vara den dominerande inom SMF.

Drygt hälften av förkunnarna har i svaren deklarerat att de inte någon gång under det gångna året har predikat om risken att gå evigt förlorad. Bara 13 procent undervisar regelbundet om denna risk.

Tolv procent uppgav att de någon gång under det gångna året undervisat om att alla kommer till himmelen, medan åtta procent uppgav att de gjorde det regelbundet.

Visst är ett evigt helvete ett problem. Jag tror inte att någon enda av oss egentligen vill veta av det. Vi har svårt att ställa det vid sidan om Guds stora kärlek uppenbarad i Jesus Kristus. Kan Gud, och den människa som är frälst, vara lycklig när människor lider? Omöjligt, tänker vi. Men det är inte vårt problem, hur det ska lösas, utan Guds. Och en följdfråga blir naturlig: Kan en människa som inte vill ha med Gud att göra bli lycklig om hon tvingas att leva i Guds himmel?!

Min bekännelse blir trots allt: Som kristen tror jag så som Jesus Kristus trodde. Den som läser igenom evangelierna kan inte undgå att se, att Jesus Kristus lär att en människa kan gå förlorad, och att detta är det värsta som kan hända henne. Jag är övertygad om att Jesus Kristus känner till dessa förhållanden bättre än någon av alla oss andra, och jag litar på hans ord.

Rune Johansson

Ilembula i juli 1992

Älskade vänner i distrikt 11!

Ja, nu är det längesedan vi kom ut med ett rund- och bönebrev. Året i Halmstad och i Sverige gick väldigt fort, alldeles för fort egentligen, och där är det många gånger lättare att ta till telefonen än att sätta sej ner med brevskrivning, men oavsett detta - våra hjärtan är fyllda av tacksamhet över vad vi fick ut av det året.

Beträffande mej själv, var det mer än behövt att få en uppförskning av barnmorskeriet 'up to date' och även ta del av det nya som hänt. Dessutom var det roligt att få träffa kollegor från förr. För Dickson blev det att lära sej svenska tillsammans med seder och bruk, och även om det handlade om en ny kultur för honom, så trivdes vi ypperligt bra båda två. Inte minst på den församlingssamling som vi fick tillhöra. Något av en försmak av himmelen.

Den 8 juli packade vi kappsäckarna för Tanzania, och dagen efter bar det av till Helsingborg för syskonträff sista kvällen innan vi lämnade Sverige

Vi kom till Dar es Salaam lördagmorgon kl 06.00 och var ganska så uttröttade. Man sover inget vidare på flyget. Vi blev mötta av en vän, en tanzanier som jobbar på hälsovårdsministeriet, och han skjutsade oss till pingstvännernas centrum, SFM, där vi intog horisontellt läge ganska snart och sov fram till 16.00. Missionärsbilen från Ilembula stod och väntade på oss, och dagen efter kl. 10.00 bar det av mot Ilembula, 700 km in i landet, med en stilla bön om att vi inte skulle bli tagna av polisen, eftersom jag bara hade svenskt körkort. Mitt tanzaniska gick ut i mars i år. Det blev vi inte, men däremot exploderade ett bakhjulsdäck för oss efter 15 mil, men annars gick det bra.

Efter att ha fått i ordning vårt hus började vi arbeta, Dickson på barnavdelningen och jag är tillbaka på förlossnings/BB-avdelningen som avd- chef, och det känns roligt och riktigt att vara här igen. Fast vi saknar Halmstad och våra vänner väldigt mycket.

Sistlidna söndag blev vi hälsade välkomna i kyrkan. Nu är det bara hembesöken hos våra afrikanska vänner, som återstår.

Barnhemmet, som var så gott som färdigt när vi lämnade för Sverige förra året, blev väldigt fint. Och tandläkaremottagningen, som nätt och jämnt var påbörjad när vi for, är helt färdig och i full gång med Anita Alarcon, tandläkare, och en afrikansk sköterska. Den tillsammans med ögonkliniken är fn sjukhusets stolthet.

Samtliga sjukhusets bilar är i gång med Cesar Alarcons, bilmekaniker bl a, hjälp. Så något akut behov av ny bil är inte aktuellt just nu.

Vi undrar om ni fått något regn ännu? Här dröjer det ett tag till, dvs i slutet av november tidigast kan vi förvänta oss det. Juni - juli är det väldigt kallt och även en bit in i augusti, och vi fryser rejält. Vi eldar i den öppna spisen varje kväll, husen är inte isolerade, och man får gå med tjock tröja mellan varven.

Ja, det var lite ifrån vår horisont här nere. Ha det bra och sköt om er väl och glöm inte att det finns En som älskar oss tvärsigenom och har omsorg om oss. Ps 139.

Många hälsningar från oss båda
Ulla och Dick

VÄLKOMNA med brev
eller personligen

Adress: ILH,
PO Box 14,
ILEMBULA/Iringa
Tanzania

PLANERINGSKALENDER

Oktober

- 2- 3 DUG, Åhus
- 3 Spiritkväll, Åhus
- 6- 7 Medarbetardagar, Åsljunga
- 16-17 Kurs för bitr medarbetare,
Glimåkra
- 17 Hösthögtid, med ungdomssamling,
Tollarp
- 23-25 SUSIE III

November

- 8 Gåsamiddag, Vittsjö
- 10-15 Gemenskapsdagar, Vittsjö
- 14 Spiritkväll, Åhus
- 15 Ledardag, Kristianstadskretsen
- 20-22 Självvårdskurs, Vittsjö

December

- 6 Julbord, Vittsjö
- 31 Nyårsfirande, Åhus

Januari

- 15-17 Körhelg, Vittsjö

Mars

- 2- 7 Bibel- o M-kurs, Vittsjö

April

- 17 Distriktets årsmöte, Åhus

Seniorer

på juniorträff

Mer än 60 före detta juniorer möttes efter 50 år för att prata gamla minnen och umgås över en bit mat. Det hände i Hörby, och det man firade var första juniorträffen i Osbyholm 1942.

Jubiléet började med gudstjänst i Hörby kyrka på söndagsförmiddagen. Kyrkan var fullsatt. Gudstjänsten leddes av en gammal lägerdeltagare, Kjell-Ove Nilsson, numera domprost i Göteborg. Predikan var personligt färgad. Kjell-Ove Nilsson berättade bl a om hur hans tro föddes på EFS-läger på 1940-talet.

Från kyrkan marscherade man till EFS-lokalen. Efter gamle lägerchefen Torsten Perssons välkomsttal intogs en festmåltid. Sedan var det dags för de gamla juniorerna att presentera sig. De bodde i Stockholm, Värmland, Småland, Blekinge och givetvis Skåne.

Roliga lägerminnen fanns det gott om. Göte Vikström berättade, spelade mandolin och sjöng. Thure Carlsson från Åhus spelade dragspel och drog några roliga incidenter.

De som inte kom hade skrivit brev och telegram. Historierna avlöste varandra. Någon minns att det var ransonering då de var på lägret. Var och en fick ta med sig kaffe till lägret i Osbyholm. Det nämndes också att de tyckte om maten, fast de fick säll lite för ofta, för det var inte ransonering på den.

Till sist åkte hela sällskapet ut till lägerplatsen i Osbyholm. De gjorde precis som i gamla tider, tog i ring och sjöng. Folk ville inte gå. De stod till sena eftermiddagen och pratade med varandra.

(Detta är en delvis omarbetad artikel ur Skånska Dagbladet, med tillstånd av Johanna Jacobsson, artikelförfattare.)

Femårsjubileum i Fjårlöv

En varm söndagseftermiddag i juli träffades vi i Fjårlöv för att fira femårsjubileet av Patrullriks. Scoutrådet i distrikt 11 och 12 stod för programmet, och tillsammans med Gumlösa församling firade vi gudstjänst, i vilken Karin Stensmar och Rune Johansson medverkade. Efter kaffepaus berättades det lägerminnen av Christer Caesar, som var lägerchef, och markägarna Lars Carlsson och Eric Sandberg.

Lars Carlsson minns: "Vi i Fjårlöv är glada och tacksamma för att vi har haft Patrullriks här. Hur vågar ni bjuda in ett sådant stort läger? var det flera som sa. Den oron kände vi inte mycket av. Antingen förstod vi inte, eller så var det något annat. Jag tror det var något annat. Det är torrt i år. För fem år sedan var det vått. Jag tror inte det är någon straffdom från Guds sida varken då eller nu, men jag tror att Han vill visa oss något av sin allmakt - vi ska inte ta allt för givet. För mig var lägret ett spännande äventyr, men jag kände mig aldrig utlämnad. Jag har nämnt det förr, men jag säger det igen: Det var som ett pussel som lades bit för bit. En önskning hade bara nämnts, och strax fick vi det vi behövde. Vi behövde lite mer vall eller ved eller vatten. Vattnet i missionshuset tyckte vi var bra, men det var det inte! Vi hade tänkt använda det, men det gick inte. Men Eric Sandbergs vatten tog slut, och han måste borra efter nytt, just där lägrets centrum kom att ligga. Detta goda vatten har vi fortfarande! Vi hade inte sökt tillstånd för utfart från lägret. Det skulle göras på Länsstyrelsen. Då kom vägmästaren och erbjöd sig att skriva ansökan, och sedan var det bara att skriva under!

Så vill vi vittna om hur vi blev skonade från mycket regn. Strax före lägret såg jag hur det började regna i Stoby och Sandby. Under en timme stod det regn som en vit vägg utanför lägret, men inget regn föll över lägerplatsen. När barnens föräldrar tänkte komma med torra kläder, fick man genom telefonsamtal från andra föräldrar veta, att det behövdes inte, för över lägret regnade det inte! Men i trakterna runtomkring kom stora skurar. När vi var samlade sista kvällen med hela lägret var det en skön kväll. Sent på kvällen föll det 4 mm. När lägret var slut kom en man som bor en km härifrån och berättade att det den kvällen hade regnat 24 mm hos honom.

Så här kunde jag hålla på länge. Men något av det allra finaste och viktigaste minnet jag har, det är när ledare berättade, att unga scouter hade kommit och sagt att: Nu vill jag vara en kristen."

Under resten av eftermiddagen fick vi vara med om mycket trevligt. Man kunde gå en tipsrunda och svara på mer eller mindre omöjliga frågor om lägret, man kunde klättra upp för en lodrät 5,5 m hög vägg, man kunde köpa lotter och god mat, och man kunde öva sig i samarbete: åtta personer måste hjälpas åt för att kunna rädda en stad i närheten av ett havererat kärnkraftverk.

Tack alla ni i Scoutrådet, som lagt ner så mycket arbete för att vi skulle få en trevlig dag!

Håssleholms församling söker **KANTOR** 43%

Tjänsten är placerad i Västerkyrkan – samsarbetskyrka mellan Håssleholms församling och EFS Missionsförening.

Kyrkan ligger i ett expanderande bostadsområde. I kyrkan finns ett omfattande församlingsarbete med många frivilliga engagerade. För närvarande är tre körer verksamma, varav kantor ansvarar för kyrkokör och barnkör. Inom barn- och ungdomsverksamheten finns också möjligheter till sång- och musikverksamhet. Vi anser att sången och musiken har stor betydelse i gudstjänstlivet. Vi ser gärna att vår blivande kantor är öppen för olika musikstilar, och givetvis delar vår kyrkas tro och beaktelse.

Tillträdesdag 1 jan 1993 eller efter överenskommelse.

Upplýsningar: kh Bo Johansson tel 0451-840 25 och EFS ordf Gösta Andersson tel 0451-132 30, arb 884 22.

Ansökan senast 20 okt till Kyrkorådet i Håssleholm församling, Box 234, 281 23 Håssleholm.

**Funderar Du på att
sälja eller köpa:**

- ✓ Villa
- ✓ Fritidshus
- ✓ Bostadsrätt

Kontakta
PAUL OLSSON, KRISTIANSTAD

**Möllebackens
fastighetsförmedling**

☎ 044-22 72 58

FRÅN BARNBOKS- FÖRFATTARE TILL PSALMDIKTARE

Om man vill ha en lätt tillgänglig antologi av religiös diktning, skall man plocka fram Psalmboken. Om den kan man utan överdrift säga att den är ett urval av dikter av skilda författare. Dikter från långt tillbaka i tiden fram till våra egna dagar. Här skymtar man författare av olika dignitet. Några återkommer ofta, andra endast någon enstaka gång.

En som ofta återkommer och av många har blivit omtyckt, älskad är Britt G Hallqvist. Hennes namn återfinns vi under inte mindre än 93 nummer i vår senaste psalmbok. Endast Anders Frostenson återkommer oftare.

Om vi lite kortare och generellt vill sammanfatta Britt G Hallqvists diktning kan vi göra det i satsen "Från barnboksförfattare till psalmdiktare". Dock med förbehåll. Under sitt liv som författare har hon hunnit med de flesta områden inom författarskapet. Inge Lövsström säger i sin bok om Britt G Hallqvist: "Hon har översatt allt möjligt från småbarnsvers till Goethes Faust. Hon har arbetat inom nästan alla genrer. Hon har översatt stora tunga klassiker som Goethe och Shakespeare, modern dramatik t ex av Rolf Hochhuth och Peter

Weiss, operatexter i stort antal, poesi av allehanda slag, böcker som Kipling, H C Andersen, Milne, Tolkien. Hennes flit är lika förvånansvärd som hennes skicklighet."

Vem är då Britt G Hallqvist? Författarregistret i psalmboken säger: "f. 1914, fil mag, författare, översättare." Lite mer information är nog nödvändig. Britt G är född i Umeå den 14 febr 1914. Fadern hette Wilhelm Nyman och härstammade från Finland. Han var lektor. Modern hade sina rötter i Tyskland och hette Dagny Henschen. När Britt G var tre år flyttade familjen till Visby. Efter några år separerade föräldrarna. Fadern flyttade till Stockholm. Han dog 1936. Om honom säger Britt G: "mig skämde han bort. Men jag lärde aldrig känna honom." Modern flyttade till Lund, där Britt G fick sin utbildning vid "Lunds fullständiga läroverk för flickor".

Britt G växte upp i en mycket rik litterär miljö. En av hennes kamrater har berättat, att Britt G:s mor ibland hade något av litterär salong, där sådana personer som Hjalmar Gullberg, Frans G Bengtsson, Olle Holmberg och Ivar Harrie var med.

Hennes barndom präglades inte av någon kyrklig eller andlig struktur. För Inge Lövsström har hon berättat: "Jag gick inte i någon söndagsskola och i kyrkan gick vi till julotta, knappast mer. Hemmet hade inte anknytning till varken kyrka eller frikyrka. Men man funderade ju en del kring religiö-

sa frågor. Och när jag började uppskatta poesi, upptäckte jag Psaltaren. Jag greps väldigt starkt av språket och orden."

Detta förhållande skulle komma att förändras. Den 1 maj 1938 förlovade sig Britt G Nyman med Sten Hallqvist, som efter att först ha studerat litteraturhistoria sadlade om och läste teologi. Han blev så småningom präst i Västergötland. Men innan dess hade Britt G gjort sig känd som författare, bl a genom att medverka i studenttidningen "Lundagård".

För den bredare massan är det genom barnböcker som Britt G Hallqvist blivit känd. Hennes debutbok hette "Rappen på Blåsopp", en barnbok på vers. Efter denna debutbok kom det i princip en bok om året, ibland flera. Olle Nivenius säger, att om man räknar samman alla de böcker som Britt G Hallqvist gett ut blir summan imponerande: mer än 250 titlar.

Hur kom då denna produktiva författare in i psalmdiktningen? 1952 blev Britt G Hallqvist invald i en kommitté som hade till uppgift att arbeta fram en samling Kyrkvisor för barn. Behovet av lämpliga psalmer för söndagsskola var stort under början av 50-talet. Detta arbete visade också på behovet av en förnyelse av den Svenska Psalmboken. Snart var också arbetet i gång. Ett arbete som resulterade i Psalmer och visor 76 och en efterföljande Psalmer och visor 82.

Det är i detta arbete som vi på allvar möter Britt G Hallqvist som psalmförfattare. Några psalmer kom att få en mycket stor genomslagskraft på en gång och tycks behålla det. Som exempel kan vi se Ps 21 i vår Psalmbok: "Måne och sol, vatten och vind..." Denna psalm till Egil Hovlands melodi är en trosbekännelse. Den fick ganska snart plats som lovpsalm vid familjegudstjänster. En annan psalm med stor genomslagskraft är nr 285: "Det finns djup i Herrens godhet" med refrängen: "Det finns underbar förlossning i det blod som göts en gång. Det finns glädje bortom graven och en framtid full av sång."

En av psalmerna från "Kyrkvisor för barn" som gärna sjungs är Ps 41: "Vem är det som kommer på vägen? Det lyser så grant om hans hår. Jo, det är ju Mästaren, Jesus. Till honom, till honom vi går." Psalmen tar upp frågan om barnens plats i gudstjänsten. När lärjungarna ville visa bort barnen; de störde ju under mötet, säger Jesus: "Nej, nu ska jag inte predika, nu vill jag ta mot mina små..."

Ett par av Britt G Hallqvists psalmer tar upp lite ovanliga frågeställningar. Frågeställningar som oroar oss i vår trygghet. Psalm 255, som fanns med i "Kyrkvisor för barn", är en av dem: "Alla har

brått, ingen har tid, alla har sitt att göra. Vem bryr sig om att jag är rädd? Ingen har tid att höra." Här har vi det ensamma, rädda barnets nöd. Men är det endast barnens situation? Men i ensamheten lyser trösten fram: "Gud har ju tid. Evighet, ja, tid till att lyssna stilla."

Den andra psalmen jag tänker på, som dessutom inte ansågs riktigt "rumsren" för Psalmboken, men som ändå fick komma med, är 532: "Jag kom inte hit för att jag tror. Jag kom hit för jag behöver dig. Man har sagt att du är mycket god. Jag har ingen alls som hjälper mig." Det är den ensamme, skygge, trossvage, som trevar sig fram: "Käre Gud, nu vet du hur det är. Om jag ej förstår ett enda grand av din högtid, kom då som musik, eller sitt i bänken - håll min hand."

En intressant psalm för Allhelgonatiden är 172. Det fanns och finns fortfarande frågetecken inför den psalmen. Varför heter det: "De skall gå till den heliga staden..." och inte "Vi skall gå..."? Den frågan diskuterades av psalmkommittén, och man ville att Britt G Hallqvist skulle ändra den. Försvaret för skrivningen blev dess anknytning till "Saligprisningarna" i bl a Matt 5:1-12, där Jesus säger: "Saliga de som..." En annan fråga inför denna psalm gäller v 3, där det heter: "De skall leka med änglar och helgon i Guds paradys. De skall dansa där. De skall sjunga, sjunga, ja sjunga en ny jublande sång." Detta kan också försvaras utifrån ett Jesusord. I Luk 6:23 säger Jesus: "Gläd er på den dagen och dansa av fröjd, ty er lön är stor i himlen." Ytterligare en detalj av intresse är v 4. Den är skriven av Oscar Ahlén, kyrkoherde i Kvillinge och Simontorp. Han saknade mötet med "den levande Herren", alltså Jesus Kristus, som är evighetens största innehåll. Med Britt G Hallqvists tillåtelse tillfogades alltså denna vers, som gav psalmen ytterligare en dimension.

Ja, på detta sätt kan vi fortsätta att meditera över Britt G Hallqvists psalmer. Jag rekommenderar varmt var och en att söka rätt på hennes psalmer och studera dem.

Ernst Viberg

GÅSAMIDDAG

EFS Pensionat, Vittsjö

Sönd 8 nov kl 13.00

Underhållning

Ring 0451-220 87

Julbord i Vittsjö

EFS Pensionat

Sönd 6 dec kl 13.00

Programaktiviteter

Ring 0451-220 87

Åhusveckan

På EFS-Gården i Åhus samlades tisdagen den 11 augusti en skara människor från olika delar av vårt land. De kom för att njuta av några lugna och trevliga dagar tillsammans. Elsa och Torsten Persson var ledare för gruppen. Mottot var "Bibeln och Livet", och redaktör Folke Nordangård medverkade alla dagarna.

Första kvällen var det familjen Hansson som stod för både sång, musik och tal. På onsdagsmorgonen kom Ruth och Göte Vikström för att spela och sjunga för oss. Carl Zentio glädde oss också med fiolspel.

Elsa hade ordnat en fin utställning om Bibelns seger-tåg genom världen. Vid morgonbönen varje dag berättade Elsa om olika psalmförfattare och vi sjöng deras psalmer. Kl 10.00 var det Folkes Bibeltimme.

Onsdagseftermiddagens föredrag om Bibeln i livet som lantmätare hölls av David Åberg. På kvällen var det utställning av frimärken från hela världen med bibliska motiv. Redaktör Börje Nilsson berättade till diabilder. Det var mycket intressant.

På torsdagen handlade det om internationellt och u-landsarbete. Syföreningarna var då särskilt inbjudna, och kyrkan blev nästan fullsatt. Då medverkade även Rune Johansson. Kvällens tema var Bibeln i andra länder.

Efter Bibeltimmen på fredagen kom en stor buss och hämtade oss för färd norrut. Vi hamnade i Vittsjö, där en god middag väntade oss. Efter middagen for vi till hembygdsmuséet i Bjärnum där vi också drack eftermiddagskaffe.

På lördagseftermiddagen kåserade Carl Forssmann om två pionjärer i folkhögskolan. På lördagskvällen var det samkväm med "Byagänget" från Svensköping kring temat "Mitt bibelord". Det var mycket sång. Kvällen avslutades i kyrkan med Nordangård och med sång av musikaläre Gunhild Laurén från Åhus. Det var stämningsfullt och vackert.

På söndagen ledde Carl Zentio morgonbönen. Vi hade sedan förmiddagsgudstjänst med nattvard, en lugn och stilla stund. Kl 14.00 hade vi avslutningsgudstjänst med predikan av Folke Nordangård. Därefter drack vi kaffe en sista gång tillsammans, och familjen Hansson sjöng ett par afrikanska sånger som anknöt till det Torsten Persson talat om tidigare.

En som var med

MISSION

På 60- och i början av 70-talet hade vi i Sverige – i motsats till idag – stor brist på arbetskraft. Man inbjöd därför människor från andra länder att komma hit, och vi fick den s k arbetskraftsinvandringen.

Samma förhållanden har rått i många andra länder, däribland Tanzania. Under vissa tider har folk från grannländerna kommit över och arbetat i Tanzania. Där har man kommit i kontakt med, och blivit väl mottagen i den kristna kyrkan. Många sådana gästarbetare har kommit till tro, och när de sedan efter en tid återvänt till sitt eget land, har de startat kristna församlingar där. I grannlandet Malawi har dessa församlingar nu vänt sig till den lutherska kyrkan i Tanzania och bett om hjälp med lärare och präster. Så sprids evangeliet vidare!

Nu slår mig tanken: Hur tar vi kristna i Sverige emot de invandrare vi har här? Och vad gör vi för att de ska komma i kontakt med kristen tro? Man beräknar att ca hälften av alla invandrare återvänder inom en 10-årsperiod. Tänk om någon av dessa kunde berätta om en nyvunnen tro, när han kommer hem till en kanske helt muslimsk eller buddistisk omgivning. Vilken missionschans! Och tänk så bekvämt för oss! Vi behöver inte resa till "Långbortistan" för att missionera. Vi har ju människor från hela världen här - kanske i vår egen stad eller by.

Jag har träffat många invandrare, som varit mycket positiva och intresserade av att höra om vår tro. Nu beror det på dig och mig om de ska få chansen.

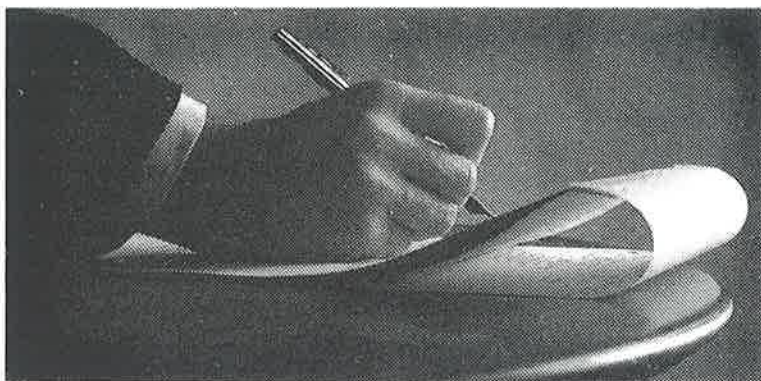
Else Jakobsson

SE HIT!!!

I början på december, den 2-4, får vi i distriktet besök av barn- och familjekonsulent Bodil Martinsson från Uppsala. Hon gör ett av sina distriktsbesök hos mig i år, och Du kan få boka oss för besök på en ledarträff eller ett vanligt gruppbesök. Hon arbetar med BIAL-pärmen bl a. Jag vet att hon sprudlar av idéer om barn- och familjearbete, så tag chansen att få träffa henne! Först till kvarn...

Cecilia på exp

BYGGBOLAG INGÅR

Alla LB-hus har 10-års garanti och är P-märkta, dvs kontrollerade och godkända av Statens Provningsanstalt.

Ett LB-hus köps alltid på samma sätt.

Du får fast pris, på ett enda avtal, för hela det färdiga huset.

Du får ditt hus byggt av vårt eget byggbolag.

Du får garanti för att inflyttningsdagen håller.

Du får trygghet i husaffären, rakt igenom.

Den tryggheten kan du bara få av ett husföretag med eget byggbolag.

Det som är standard hos oss, kan du inte ens få som tillval hos andra.

Kräv att den du köper huset av, också tar fulla ansvaret för att bygga det.

Det är det enda trygga sättet att köpa hus.

**Varje LB-hus köps
på samma trygga sätt.**

Försäljningskontor:

Karlshamn

0454-843 80

Karlskrona

0455-128 66

Kristianstad

044-11 66 57

LB-HUS AB

INGÅR I LB-INVESTKONCERNEN

Juniorsidorna

Kontakt - Gemenskap - Värme

När jag blickar tillbaka i mitt livs backspegel, ser jag att det i år är femtio år sedan jag var på mitt första juniorläger. Det var i Torhamn närmare bestämt i juli månad 1942. Har i något Missionsvänsnummer tidigare berättat om detta.

Det sommarlägret blev en förnyad start i mitt andliga liv och upptakten till allt det jag sedan under en lång följd av år fått vara med om i arbetet i EFS. Men också till kontakt och gemenskap med många andra arbetslag i Guds rike både inom- och utomlands.

Det första juniorlägret och medlemskapet i den första juniorföreningen blev också den första kontakten med den nu 100-åriga Missionsvännen. Dock inte tidningen i sin helhet utan det särblad, som kallades "Juniorsidan". Det trycktes som extraupplaga för utdelning och spridning bland juniorföreningarnas medlemmar och deltagare. Skulle tro att de ungdomar som hade Missionsvän i sitt hem, först letade rätt på "Juniorsidan" när tidningen kommit i brevlådan.

"Juniorsidan" var, korrekt beskriven, inte ensidig utan tvåsidig. I Traktatsällskapets 90-årsskrift berättar dåvarande juniorsekr Torsten Persson, att "Juniorsidan" tillkom 1940. Namnet blev i febr 1945 ändrat till "Juniorfronten".

T Persson skrev om "Juniorsidan": "Den har blivit en verklig förbindelselänk föreningar och kamrater emellan". Det intrycket får man förstärkt när man studerar Juniorsidorna. Från min egen juniortid 1942-48 har jag samlat och bundit in de olika årgångarna.

Juniorsidans vinjett innehöll överst juniormotot: "Kämpa Trons Goda Kamp" och DUFs juniormärke - en pojke och en flicka på vardera sidan om märket förenade i ett handslag. Från sept 1944 utgörs vinjetten av foton, övervägande från olika läger. Från juni 1945 och åren framöver är det en vinjett av följande innehåll: Landskapsbild i bakgrunden, i förgrunden DUF-standaret, efterföljt av juniorer på marsch.

Juniorarbetet var under 1940-talet ett arbete på verklig frammarsch. "Fram, fram, framåt juniorer, Fast vi skarorna ej ha! Men vi vilja hålla på, Tills vi många med oss få. Gud är med och seger ger!

Halleluja!" Det är ord och toner, som säkert sitter kvar i mångas hjärtan och minne från den tiden. Frammarschen märktes i ett antal nybildade juniorföreningar med större och mindre tillslutning. Från juniorföreningarna kom deltagare till de många lägren. Ett år hade det ordnats åtta läger, och man planerade för det nionde, som blev ett vinterläger. Det anordnades juniorledarkurser med kunskap och inspiration till arbetet på hemmaplan. Det var såväl uppbyggelse som praktiska råd och tips.

Allt det nämnda återspeglas i Juniorsidorna. Man frapperas av hur mycket som kunde rymmas på dessa sidor. Men som någon sagt: i begränsningen visar sig mästaren. Man lärde sig skriva kortfattat och ändå få med det som var viktigt. Det var många ungas första tidningsmedverkan. På Juniorsidorna finner du lägerreferat, kamraters vittnesbörd, Afrika-brev, andaktsstycken, månadens böneämnen, kassarapport, annonsering om läger och juniorsammandragningar, juniorsekreterarnas reseturer. Det finns något av "vi-känsla", familjegemenskap, över det hela. Man kände samhörighet i vilket väderstreck man än bodde i distriktet.

Redaktörskapet och samordningen låg väl mest i juniorsekreterarnas händer. Det var Torsten Persson och Bertil Ohlsson. Arbetet fick väl oftast skötas vid sidan om och även på resande fot.

Juniorsidorna blev vid 1950-talets början "Juniorfronten" och kom sedan under 1950-talets sista år att breddas till "Ungdomsfronten". Den fick nu firsidigt utrymme, och ungdomssekr Thure Carlsson var redaktör.

"Allting har sin tid och vart företag under himmelen har sin stund", säger Predikaren i kap 3:1. Det gäller även tidningar, dess uppläggning och innehåll. Mycket har förändrats såväl i dagspress som vecko- och månadstidningar av olika slag. Sammanslagningar och nedläggningar har hört till dagens melodier. Även den kristna pressen har

KONFIRMANDLÄGER

Det finns platser kvar på konfirmandkursen sommaren 1993, så tipsa grannar, bekanta och släktingar om en underbar sommarkurs i Åhus.

Cecilia

berörts av detta. Det har blivit ett enklare, snabbara tryckförfarande men samtidigt ökade kostnader, inte minst att få tidningen sänd med posten till prenumeranter och övriga.

Docent Gunnar Hallingberg, f. rektor på S Vätterbygdens folkhögskola, skrev vid ett tillfälle: "...ett larmande, övermåttat informationssamhälle". Det har funnits i en sådan atmosfär nästan ett förakt för det som är smått och ringa. I tidningssammanhang: för små upplagor, för få läsare för att det ska löna sig, ha någon betydelse.

Men historien och erfarenheten lär att opinion, protest och vägledning kan göra sin röst hörd, även med enkla förhållanden och format. Det märks, om det som skrivs och sänds ut är en hjärtesak. Viktigt är att huvudet, förståndet, får vara med i redaktion och ekonomi. Men lika viktigt att läsaren förnimmer personligt tilltal och intresse från dem som håller i pennan.

Sigge Ågren, en legendarisk tidningsman, formulerade i tio budord för skrivare bl a: "Du skall älska din läsare mer än dig själv - Du skall inte vara rädd för att vara personlig."

Så är det vår bön och önskan, att den nya distriktstidningen skall till både ung och äldre förmedla *kontakt, gemenskap och värme*.

Olof Fridolfsson

Forts fr sid 133

med lite mer shopping, lite fler hamburgare och lite mer sol.

Så var det åter dax för den långa flygresan hem till Sverige. Vi tog farväl av vår trevliga manager, Brian Brasher, som verkligen ställde upp till 110% och ordnade med allt så att resan blev toppenbra.

Glädjen var stor när vi äntligen nådde Sverige. Vår busschaufför tutade när vi närmade oss Röke, där alla anhängiga väntade.

Det var en omvälvande resa på alla sätt och vis. Vädret har varit både varmt och kallt med regn, åska och solsken. Bussarna har krånglat så mycket som möjligt för att visa att det inte är lätt att leva på resande fot. Vi hann med att åka i sju olika bussar med tre olika chaufförer, en punktering och lasagne till middag åtta gånger under resan. Dessutom hann vi provligga 17 olika sängar hemma hos de trevliga familjer som ställde upp och tog emot oss svenskar.

Trots allt som varit olika finns det en som varit densamme under hela resan: HERREN.

Ett stort TACK till Ingemar Karp och styrelsen!

Margaretha, Anna och Johan

SJÄLAVÅRDSKURS

Tema: Själavård i krissituation! EFS PENSIONAT, VITTSJÖ

Tid: fred 20 nov kl 17 - sönd 22 nov kl 14.

Medv: Stig Jonsson, Kista (som blev känd genom busskatastrofen i Norge).

Program från Glimåkra folkhögskola 044-430 40 eller EFS Pensionat 0451-220 87.

SOMMARKONFERENS

"Se, jag har ställt en dörr öppen för dig som ingen kan stänga. Din kraft är ringa, men du har bevarat mitt ord och inte förnekat mitt namn." (Upp 3:8).

"EN ÖPPEN DÖRR. Vi vill verka för att församlingar i Sverige ska få vara öppna för Herrens verk och bana väg för förnyelse och väckelse. Vi vill inspirera till nysatsningar och nya församlingar, allt för att flera ska få lära känna Herren."

Detta är inledningsorden från Timmernabbens sommarkonferens -92. Timmernabben ligger fyra mil norr om Kalmar utanför Ålem, vid kusten. I slutet av juli var det dags igen att samlas inför Herren. Detta år var det ca 750 deltagare, vilket är en ökning från förra året.

Dagarna var upplagda på följande sätt: bibelstudium och bönegrupp på förmiddagarna, seminarium på eftermiddagarna och kvällsmöte på kvällarna, samt fritid, måltider och fika. En dag avskildes för gemensam eller enskild bön.

Konferensen var uppdelad i tre delar: Vuxenkonferensen, Barnkonferensen och Ungdomskonferensen, som var ny för i år. Idén med sommarkonferensen är att vi genom bibelstudier, bönegrupper, djupgående seminarier och inspirerande kvällsmöten skall komma närmare Gud. Men också att få uppleva lovsång, nådegåvor i funktion, själavård och förbön.

Arrangemanget stod EFS i Småland för. Bland de medverkande fanns distriktsföreståndare Stefan Svensson, Agneta Svensson, Per-Eive Berndtsson, Anders Sjöberg och Hans Lundaahl.

Det är väldigt skönt att ägna en hel vecka åt Gud, att samlas inför honom och lyssna och lyda. Somrarna på Timmernabben de senaste två åren har betytt enormt mycket för mig. Jag är nu säker på min kallelse och mina nådegåvor och känner styrkan och tryggheten i att veta vad Gud vill använda mig till.

För er som söker sommararrangemang i kristen regi för hela familjen, vill jag varmt rekommendera Timmernabbens Sommarkonferens -93. Här finns mycket för alla åldrar.

Ett sommarminne som varar hela livet.

Marcus Bjärneroth

Mitt vittnesbörd

Joh 7:38 "Den som tror på mig, av hans innersta skola strömmar av levande vatten flyta fram, såsom skriften säger."

Har gått och tänkt en del på vattenådror i mar-ken.

Ewa och jag grävde en ny brunn för tre år sedan. Vi "flyttade" den gamla brunnen en halv meter mot vattenådran. När brunnsringarna var satta, skulle Reinhold (grävmaskinisten hette så) ha en billast med ren singel eller makadam. Jag undrade varför; hans svar blev så här:

Vattenådran måste kunna expandera ut i en vattensamling - är det inte expansionsmöjligheter, kan vattenådran ta en annan väg. I och med att vattenådran kan expandera blir det mer vatten i brunnen.

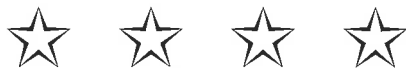
Upp 22:1: "Och han visade mig en ström med levande vatten, klar som kristall. Den gick ut från Guds och Lammets tron."

Vattnet kommer fram (helig ande) och träffar stenarna (oss som är frälsta av nåd), och brunnen (församlingen) kan gå ut med det levande vattnet. Vi som gärna vill att det skall hända något i våra föreningar skulle kanske fyllas lite mer av det levande vattnet. Men det är så svårt, man har så lätt för att se andras fel och brister i stället för att vara Kristus-brev i världen.

Kol 4:1, 5-6: "Varen uthålliga i bönen och vaken i den under tacksägelse. Skicken eder visligt mot dem som stå utanför och tagen väl i akt vart lägligt tillfälle. Edert tal vare alltid välbehagligt, kryddat med salt; I bören förstå, huru I skolen svara var och en."

Amen.

Bengt Nilsson, Svensköp

På tältmöte

Vill Du göra mig sällskap en kväll till ett traditionsrikt tältmöte i Svensköp? Traditionen börjar 1947, och sedan dess har det årligen varje sommar, med något undantag, inbjudits till tältmöte. Många talare har under åren medverkat. En ofta återkommande talare är Folke Nordangård, som vi också får möta i år.

Det har varit väckande budskap, som förmedlats från livets Gud. Budskap som säkert fått vara till rik välsignelse och till hjälp för de många, som

kommit för att deltaga i samlingarna. Och många har kommit. Ofta har tältkyrkan varit fullsatt. Och inlevelsen har varit påtaglig.

Till ett tältmöte hör också mycket sång, och många är de sångsolister och sånggrupper, som under åren har fått förmedla evangelium, det glada budskapet, genom sin sång.

Men nu gör vi sällskap till lördagskvällens samling. Vi kommer i god tid, för att få möjlighet att hälsa på och samtala lite med några av dem som mött upp. Vi ser många bekanta ansikten, men också en och annan som för oss är obekant. Det är folk från när och fjärran. Några har åkt flera mil. Det ungdomliga inslaget är påfallande stort, men så är det ju också lördagskväll, ungdomens kväll.

Men nu är det dags att gå in i en fullsatt tältkyrka. Snart möts vi av ett välkommen från mötesledaren, kretsastorn Torgny Carlsson, och strax stämmer vi alla in i den speciella tältmöteslången, som nu efter flera dagar låter mycket bra. Vi får lyssna till bibelordet ur den 23:e Psalmen, och därefter tar en sånggrupp med ungdomar från Höör över och gläder oss alla med lovsång till Guds ära. Vi ger så en god kollekt.

Så är det dags för Folke Nordangård, som med sin mjuka och finstämda framställningsförmåga som pensel målar med ord. Våra tankar fångas med ens av hans förkunnelse om det fantastiska i att få vara i Guds hand. "I Guds hand" har varit veckans ämne. I kväll är vi i Guds hand, som leret i krukmakarens hand. Det går sönder ibland, men då börjar Han om igen. Vi får också några tankar om den gode herden, som har omsorg om sina får. Många tankvärda ord, som får oss att lyssna och reflektera.

Vi sjunger tillsammans om en framtidssdag, som är ljus och lång. Torgnys appell om att komma till Gud griper tag om oss alla. Så får ungdomarna ta vid och med sin sång utgöra avslutningen av kvällens tältmöte. De sista tonerna förklingar. Ungdomarna fortsätter i Missionshuset med kvällsfika och ytterligare trivsamt samvaro. Vi lite äldre dröjer kvar i grupper utanför tältet. Vi gör oss inte någon brådska i den ljumma sommarkvällen. Det känns gott att möta med gamla vänner och också med nya. Och en liten strof kommer i mitt minne:

Byta ett ord eller två
gjorde det lätt att gå.
Alla människors möte
borde vara så.

Så skiljs våra vägar. Tack för att Du gjorde mig sällskap i kväll. Jag slutar min dag med ett tack till Gud, för att jag får vara "i Hans hand".

Kurt Mårtensson

REDOVISNING

januari - augusti 1992

Nr	förening	juli	aug	jan-aug
771	Askeröd	3,500	1,500	26,000
772	Hörby	7,000	7,100	56,100
773	Pärup	3,100	3,500	28,895
774	Sebbarp	3,400		13,400
775	Svensköp	4,150	2,000	29,950
776	Östraby	2,500		10,200
788	Huaröd	5,000		19,000
800	Tollarp	500	3,500	5,700
841	Hörbykretsen		370	4,590
782	Bjärnum	7,200	7,000	57,400
785	Hultatorp			1,950
786	Harholma			
787	Hillarp	300	100	8,500
789	Hässleholm	3,950	5,675	48,297
790	Hästhult			11,700
791	Hörja			
794	Tullstorp			7,000
796	Röke	500	28,500	93,083
799	Slättsjö	3,500		15,040
801	Tyringe	250	350	4,000
803	Vittsjö	600	2,300	35,400
840	Hässleholmskretsen	500	3,000	22,850
783	Glimåkra			
784	Gringelstad	500	500	7,850
793	Kristianstad	6,650	1,300	24,796
805	Åhusbygden	3,000		19,000
806	Åraslöv-Nosaby	100	985	7,685
807	Önnestad	700		5,950
808	Östra Göinge	7,200	500	32,300
844	Kristianstadskretsen	1,400		10,100
792	Kivik		2,000	11,000
797	Simrishamn		2,000	6,600
802	Vik		1,000	8,000
846	Simrishamnskretsen			38,120
824	Karlshamn	5,000	5,000	40,000
831	Ringamåla	13,200	14,400	106,250
832	Saxemara			20,000
842	Karlshamnskretsen	1,350		6,750
818	Hanö			
821	Hörvik	3,000		6,400
822	Istaby	600	600	10,178
828	Lister		38,000	130,426
829	Lörby			2,756
833	Siretorp			8,513
835	Sölvesborg			23,786
838	Torsö	1,319		1,697
845	Listerkretsen			42,005
815	Bjurabygget		400	2,270
816	Konungshamn			
817	Gnetteryd			
819	Hasslö			
823	Jämjö	6,000	8,400	48,900
825	Karlskrona		300	15,700

826	Kopparemåla	1,000		26,000
827	Kvarnagården		900	4,000
834	Sturkö	3,000	3,000	8,000
836	Tjurkö			
837	Torhamn	10,000		12,000
839	Ö Hästholmen		430	1,730
843	Karlskronakretsen			2,500
847	Övrigt	5,832	12,879	38,052
	Högtids- och minnesgåvor	8,975	100	38,335
		124,776	157,589	1,266,704

Till minne av

Berta Schölin: Barnen med familjer, Berta o Svante Borgström, Signe o Olle Fredriksson, Elin Borgström. Klara Persson, Carin Olsson, Lilly o Åke Kronkvist, Lokalfören Kristianstadsreumatikerna. Elsa Nilsson, Bertil Hansson, Gertrud o Erik Hansson, Inez o Ejdvin Karlsson, Fjälkinge Folkpartiavd, Gerda, Ebba o Alfred Persson, Siri o Gottfrid, Elsa, Mats o Gunilla, Trolle-Ljungby församling, Ester o Siv Thulin, Fam Anna-Stina Engström, Fam Annika Gutter, Britt Ericson, Elsa o Sture Hansson, Gunnel Isacsson, Eva o Anita, Elsa o Torsten, Aina o Lennart Nilsson, Karin o Elis Welin, Inga o Arne Törnqvist, Ann-Viola o Arne Olsson, Svea Johansson, Agnes o Birger, Birgit o Stig Johansson. Linnea Persson, Helena Rehnberg, Arne o Kerstin Wannebro, Monica Fajermo, Eva o Christer Wannebro, Berna o Bertil Wejletorp, Herta o Alvar Lindgren, Helena o Göran Orup, Greta Persson, Astrid Melin, Greta Nilsson, Gerda Nilsson, Maj-Britt Olsson, Helge Östergren, Eva o Ivar Ågren, Kerstin Ohlsson, Birgitta o Hans Östergren. Elsie o Thure Carlsson, Mildred o Veste, Inga o Egard, E o G Haile, Ester Håkansson, Evy Malm, Evelina Nilsson, Ingeborg Johansson, Maja Åkesson, Iris Persson, Maj-Britt o Stig Helgesson, Karin Sjöholm, Ove Schölin.

Aron Arvidsson: Malin o Paul Persson.

Arthur Svensson: EFS Missionsfören i Kristianstad.

Herta Persson, Gärsnäs: Karin o Börje.

Ebba Johansson: Margit o Ebbe Persson.

Högtidsdagar

Wivi Nilsson, Kristianstad: Maja o Gunnar Ebbinge.

RESULTAT MOT BUDGET

	1991	1992
Behov per månad	197,917	162,500
Gåvor/bidrag juli	103,285	124,776
Gåvor/bidrag augusti	89,897	157,589
Behov enl budget jan-aug	1,583,336	1,300,000
Inkommet	1,298,494	1,266,704
Avvikelse mot budget	-284,842	-33,296
Testamentsmedel	505	76,510

Varmt tack för alla gåvor och hälsningar!

Göran Nilsson
kassör

BEGRÄNSAD EFTERSÄNDNING

Vid definitiv eftersändning återsänds
försändelsen med nya adressen på
baksidan (ej adressidan)

Avsändare: EFS i östra Skåne och Blekinge, Ö Storgatan 26, 291 31 Kristianstad

CILLAS RUUTA

Tunga droppar faller från himlen denna mörka och tidiga höstdag i september. Jag hade gärna legat kvar i min säng någon timme till i morse, men arbetet kallar.

Det är nästa års konfirmandkurs som ska planeras på allvar nu, med ledare, brev och konfirmandkontakter. UngdomsUtskottet, UU, har sammanträtt och gått igenom höstens planering och börjat tänka på våren och sommaren 1993. Här följer lite information:

Ledarträffar ute i kretsarna har en viktig uppgift att ta upp de frågor och ämnen som är aktuella just nu för barn- och ungdomsledare.

Distriktsungdomsgemenskap, DUG, är i Åhus detta året den 2-3 oktober, och vi hoppas på många ungdomar.

Hösthögtiden i Tollarp kan bli riktigt bra, om vi ungdomar också visar oss denna dagen/kvällen. Kl 15.00 är första samlingen. Kl 21.30 börjar en ungdomssamling i Tollarps missionshus, där Glenn och Mari Sjöberg och Cecilia Johansson är med. Se annons.

Spirit-dag med Pierre och Marita Enbert som talar om **Vänskap-Sällskap-Åkten-skap** den 14 november kl 13 på EFS-gården i Åhus. Välkomna alla ungdomar som är intresserade!

Distriktsbesök från Hemlandsavdelningen den 2-4 dec! Bodil Martinsson, barn- och familjekonsulent från Uppsala, kommer till mig, och om Ni vill boka oss, ring mig.

Det känns kanske lite tomt utan något tonårsläger i höst, men vi kör tonårsläger till våren må Ni tro!

UU gm Cilla

EFS i östra Skåne och Blekinge

EFS distriktsexpedition:

Östra Storgatan 26, 291 31 Kristianstad
Distriktsf o tidningsexp tel 044-12 58 16
Musik- o ungdomsavd tel 044-12 53 39
Kassaavdelningen tel 044-12 58 16
Telefax 044-12 10 90

Gåvor sändes till:

EFS i östra Skåne och Blekinge
Postgiro 3 28 67-4. Bankgiro 196-7900

Ordförande:

Siv Siegardsson,
Jöran Thomaeus väg 24,
291 45 Kristianstad. Tel 044-12 88 32

Distriktsföreståndare:

Rune Johansson,
Schweizervägen 23, 374 41 Karlshamn
Tel 0454-148 37

Kassör:

Göran Nilsson, Norreskog Pl 601,
242 95 Hörby. Tel 0415-700 60

Musikkonsulent:

Mari Sjöberg, Bokliden 17,
281 49 Hässleholm. Tel 0451-895 11

Distriktskonsulent:

Cecilia Johansson, Näsby-
chaussén 48 A, 1tr, 291 35 Kristianstad.
Tel 044-12 82 48

Tidningsorgan:

Evangelium-Luth Missionsvän

Prenumerationspris 1993:

130 kronor (ny tidn)

Annonspris:

4:00/spaltmillimeter

Ansvarig utgivare:

Rune Johansson,
Schweizervägen 23, 374 41 Karlshamn

Vik redaktör:

Rune Johansson

EFS Pensionat Missionshemmet,

Lehultsvägen
13, 280 22 Vittsjö. Tel 0451-220 87

EFS-Gården, Sigríðsvägen 5, 296 00 Åhus

Tel exp o kök 044-24 00 20, ledarexp 24 86 24

Postgiro 64 72 48-4. Bankgiro 385-5830

Glimåkra Folkhögskola, Box 115,

280 64 Glimåkra. Tel 044-430 40

Ringamålagården EFS, Pl 5105,

374 92 Asarum. Tel 0454-620 63, 620 62

Stenbräcka, EFS kurs- och lägergård, Tjurkö,

370 43 Sturkö. Tel 0455-461 85, 187 54

KFUK-KFUMs Studieförbund, Laxvägen 17,

281 35 Hässleholm. Tel 0451-848 32

Studieorganisations:

Eva Larsson, Laxvägen 17,
281 35 Hässleholm. Tel 0451-147 66

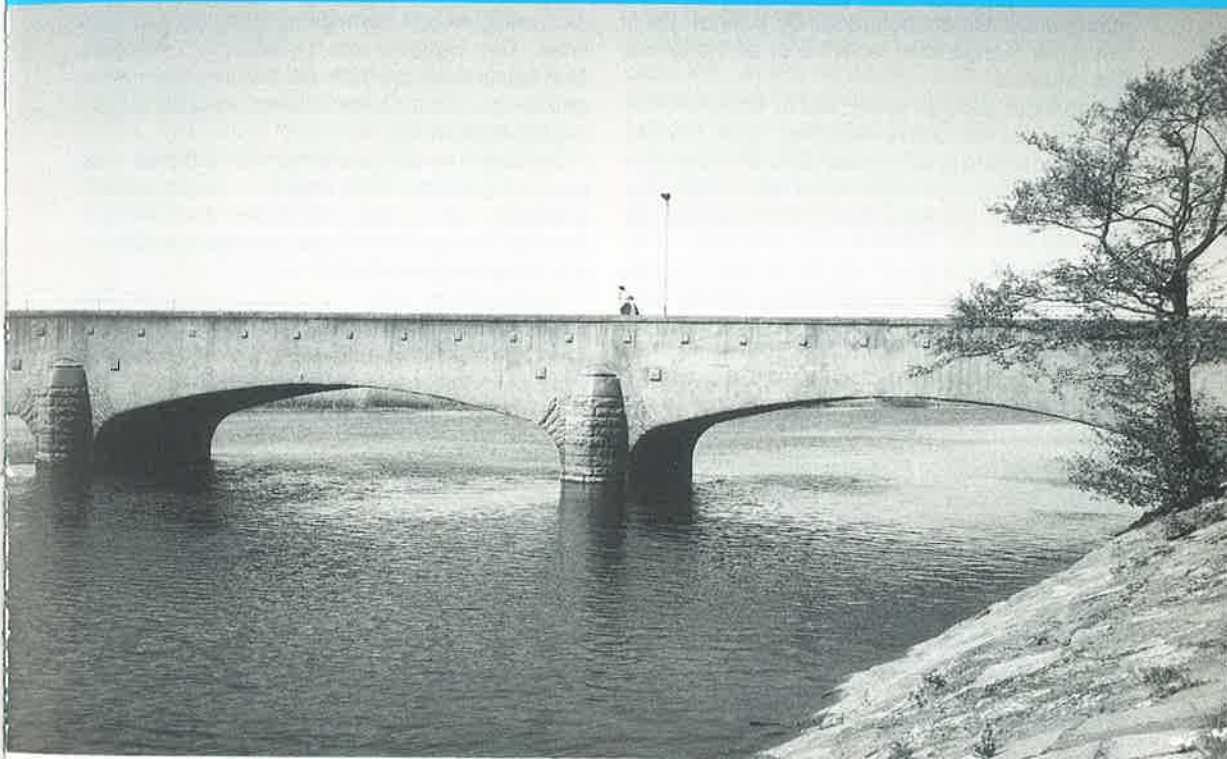
Bokdepå: Bok & Musik, Ö Storgatan 26,

291 31 Kristianstad. Tel 044-11 14 72

Telefax 044-12 10 90

evangelisk-luthersk

Missionsvån

Allhelgonatid
Vi lyssnar till
Bo Setterlind
i Ps 303:

Det finns en väg till himmelen,
en väg till Guds Jerusalem,
den vägen är den helga tron
på Jesus Krist, Guds egen Son.

Och vill du själv den vägen gå,
så är Hans ord att lita på,
men tvivla ej, allenast tro -
det går en bro från tro till ro.

ÅRGÅNG 100 – NR 11 nov 1992

**Organ för EFS i östra Skåne
och Blekinge**

● *Ledaren***Gamla män skall drömma**

Det finns ett ord från Joel (2:28), som jag alltid har haft svårt att förstå: "...**jag skall utgjuta min Ande över allt kött, och era söner och era döttrar skall profetera, era gamla män skall ha drömmar, era ynglingar skall se syner.**" Petrus citerar ordet i sin stora pingstpredikan. Det tycks vara ett ord som hade en viss hemort i teologin.

Men ändå - det borde vara tvärtom; unga skall drömma - de har ju framtiden för sig. Profeter skall vara gamla med vitt skägg och många syner. Den invanda föreställningen gör att man inte riktigt känner igen sig i ordet. Men Joel har ju rätt. Vem drömmer - ja, inte är det mannaåldern, för att nu inte tala om alla dubbelarbetande kvinnor. Då är det livets många krav, som håller en borta från alla drömhus.

Ynglingar grips av syner; det är inte drömmar. Det är syner som kräver handling - ibland revolution; man måste ju hinna med det under detta korta liv. Som äldre blir man realist. Man väger, mäter och minns alla egna syner, som inte blev något.

Apostlarna var unga, när de nåddes av den himmelska synen. Det var också denna, som drev dem att profetera, att förkunna. Guds rike var inget som skulle komma på andra sidan - det fanns ju här och nu. Syner vill förverkligas rätt omgående.

Drömmar uppstår i gränsland. Moses hade sett en syn, hela hans liv hade gått åt för att förverkliga synen, men han fick aldrig komma in i denna verklighet. Men till sist fick han se sitt land från Pisgas höjd. Löftet och synen blev bron över gränsfloden, och denna dröm blev hans tröst och trygghet. En dag skall vi få detta förlovade land.

Men var så säker på att han inte höll denna dröm för sig själv. Genom årtusenden har den blivit verklighet för alla judar i förskingring. "Jag har en dröm", sa Martin Luther King. Andra får förverkliga den.

På EFS årskonferens gläds man över att rörelsen blivit en ungdomsrörelse. Skäggen är inte några gråskägg - möjligen ett och annat revolutionsskägg. Det är syner och dagsverken som profeteras, kvinnorna är i majoritet.

Visst blir man lite avundsjuk i all frimodigheten. Först var man för ung (sa gråskäggen - "din tid kommer"), se'n var man plötsligt för gammal. Men mest gläds man. EFS har en framtid också i den högst jordiska verksamheten.

Vi skulle kanske bara glädjas lite mer och kräva lite mindre av varandra. Men till ungdom hör ju

också otålighet - för de har ju ännu inte börjat drömma. Är det kanske så att synen är korttid och drömmen är lång, lång tid? En slags sekelbudget.

Om man fick drömma - så ser jag ett EFS där man inte ser varandra som delar, barn, ungdom, kvinnor, äldre (och nu äldre, äldre) utan som en helhet. På något sätt saknas bastonen - den där punkten som kan ligga genom hela stycket och vara botten.

Man måste ha tid att drömma. Det är ingenting man gör i slammer, brus och barnskrik. Möjligtvis högt uppe, där man ser sitt förlovade land.

Drömmen hör också till gränslandet mellan nuets verklighet och framtidens. Den ligger bortom tiden. Den behöver inte förverkligas i morgon. Den kan få komma i Guds tid. Ibland mår vi rentav gott av att invänta Guds tid både i våra egna och i organisationers liv.

Det står inte att gamla män får drömma - de skall ha drömmar. Res upp era huvuden alla ni gråskägg, kalhuvuden, soffsittare, f d styrelseordförande och alla andra som sitter på era bänkar. Var finns era drömmar?

Guds kallelse gäller ju också er (oss); vi skall drömma, och vi får lov att tala om våra drömmar. Om Guds rike, om vår förening, om vårt förlovade land, som finns på andra sidan floden.

Knut Stuesson

Referatet från **DUG-92** fick inte plats. Det kommer i nästa nummer.

evangelisk-luthersk
MISSIONSVÄN

Nov 1992

UTGIVNINGS- OCH MANUSDAG

Missionsvän nr 1-5, 10-12 beräknas komma ut omkring den 1:e i månaden, dubbelnumren 6-7 och 8-9 omkring den 10 juni resp 25 aug. Manus vill vi ha in en månad i förväg under adress: EFS distr exp, Ö Storgatan 26, 291 31 Kristianstad.

● Månadens betraktelse

Pia Wiktors
komminister
i Asarums o
Ringamåla
församlingar.

”DIN GUD ÄR MIN GUD”

Hon har blivit en vän som jag de senaste åren har umgått en hel del med, periodvis mer intensivt. Exakt när vi första gången **möttes** vet jag inte riktigt, hennes existens kände jag till, men därifrån till att verkligen se och möta henne, var det ett långt steg. Hon var, det ska erkännas, egentligen bara en bok, och en mycket liten bok, bland andra och mer kända. Nu har hon för mig och många andra blivit en person att växa tillsammans med, inte minst trosmässigt.

RUT - hennes namn betyder "vänskap", och trots att det gått ca 3000 år mellan henne och oss och trots att vi lever i olika kulturer och med olika perspektiv på tiden, så känner man just vänskap med henne. Rut, som fått en egen bok i Gamla Testamentet, inklämd efter Domarboken, nästan som en vattendelare mellan domarnas tid och en nyare tid. Rut, farfarsmor till kung David och därmed också insatt i ett större perspektiv, i frälsningshistorien, "GT:s Maria" har hon kallats. Rut som i sin person och sitt liv avspeglar en del av det som är mångas livsvillkor idag. Hennes familjeband förändras och därmed också hennes försörjningsmöjligheter, hon tvingas till en förändring i sitt liv och till ett uppbrott. Hon arbetar med sin identitet och sitt ansvar som vuxen, och hon tar ett steg från att vara, lite slarvigt uttryckt, religiös i största allmänhet, till att bekänna en tro på en levande Gud. Rut intresserar, fascinerar, men gör mig bitvis konfunderad. Hennes liv såsom bibeln beskriver det ställer frågor till mitt sätt att möta och leva livet, till en församlings sätt att fungera, till den världsvida kyrkan. Rut är på en och samma gång rakryggad och ödmjuk. Hon kunde date- ra sitt liv till tid före Kristus, vi skriver vår tid efter Kristus. Visst är det trosmässigt skillnad i detta, ändå finns det så många beröringspunkter.

Många frågor

Rut är med våra mått mätt en ung kvinna, men för sin tid och för orientens synsätt var hon medel- ålders. Då vi i bibeln möter henne är kanske hennes liv ledsagat av tankar som: Var det så här mitt liv skulle bli? Vad är min uppgift egentligen? Är det jag sysslar med just nu det som är min uppgift eller ska jag göra något annat? Var finns vägen vidare i livet när nu hennes man var död? Många tankar och funderingar drabbar oss, precis som Rut, mitt i livet.

Uppbrott, förändringar, alternativt panik över att ingenting förändras, 40-årskris, 50-årskris, pensioneringskris etc etc ska vi som s k moderna människor uppleva, kvinnor som män, fast på olika sätt och kanske med olika frågeställningar i släp- tåg. En logisk följdfråga eller bön blir: "Herre, det liv du har gett oss var och en, hur förvaltar jag det på bästa sätt? Det som så populärt uttrycks med ordet kris, är det så att det som är kris för oss människor kan samtidigt i dina ögon och med ditt perspektiv vara en möjlighet?" Ruts liv ger oss anledning att tro att det är så.

Är det så att vi i motsats till Rut gärna klamrar oss fast vid det som är och inte alltid vågar ta ste- get ut i det nya, i det okända?" Att våga kan vara att tappa fotfästet för en stund, att aldrig våga kan vara att förlora sig själv och hela livet", är det sagt.

Det lilla kan bli något mer

Låt mig få lyfta ut några ord ur Ruts liv, väl med- veten om att orden rycks ur sitt rätta samman- hang. Vi gör det mot bakgrund av att vi är männis- kor, också någonstans mitt i livet (har ingenting med ålder att göra) med vad det just nu kan inne- bära för oss var och en, i det egna privata livet men också i den församling som är den vi känner som vår.

Ruts arbete i sitt nya land blev att räfsa på åkern, det vill säga hon fick ta hand om det som blev över när de andra hade tagit sitt. Det som ingen annan ville ha, det blev för henne något väsentligt och viktigt. Att plocka ax efter ax och se att i varje ax finns fullt av korn som i sin tur kan bära ax, är det det som är att vara i livets tjänst, i Guds tjänst? Är det så att bilden av Rut på åkern med de hopräfsade axen är en bild för att i det lilla oansenliga där finns också det stora? I den lilla människan ryms det stora, att få vara bärare av Guds avbild? Detta "uppochnerpåvända" synsätt (med våra mått mätt) är Jesu synsätt.

En bekännelse

Rut svarade sin svärmor Noomi: "Din Gud är

forts från föreg sida.

min Gud, ditt folk är mitt folk". Din är min och mitt är ditt, är din Gud min Gud? Vem eller vad är Gud för dig, för mig? Vem är Kristus för dig, för mig, vad är helig Ande för dig, för mig? Gud är ljus, och inget mörker finns i honom, säger NT, är det en beskrivning av din Gud och min Gud? Eldstod under natten, molnstod under dagen, enligt GT, är det din Gud, min Gud? Ruts svar till sin svärmor är i mångt och mycket en trosbekännelse. Med de orden tog hon ett steg från den religion hon var uppvuxen med till en Guds-tro. En trosbekännelse - Vi tro på Gud Fader Allsmäktig, vi tro ock på Jesus Kristus, vi tro ock på den helige Ande. **VI** tror, du och jag, den gudstjänstfirande församlingen, den bekännande kyrkan världen över, vilka perspektiv det öppnar!! Vi tror - "din Gud är min Gud".

En samhörighet

Ditt folk är mitt folk, säger Rut, och ger uttryck för behovet att känna samhörigheten i en släkt, men mycket större än bara familjesläkten. Släkten "kyrkan" i dess djupaste mening, med rötter bakåt och framåt, det sätter in Ruts tid och vår tid i sitt egentliga sammanhang. Tydligt blir det vid t ex ett nattvardsbord. Generationer har delat bröd och vin före oss, och så länge världen och kyrkan består kommer brödet att brytas, vinet att delas. Eller att sitta vid en strand och titta över havet. Samma vatten cirkulerar år efter år, genom människor, genom hav, genom regn, kranar och rör-system. Det vatten vi idag använder kan ha funnits i en av världens oceaner, det kan ha varit is på någon utav polerna, det kan ha varit vatten i brunnen i Sykar som kvinnan öste upp till Mästaren. Det kan ha varit vatten i en dopfont vid något tillfälle, eller ett efterlängtat sommarregn efter en torrperiod... Ditt folk är mitt folk, de orden kan stå för så mycket, för egentligen bara lånar och ger vi av varandra mellan folkslagen, mellan generationer, mellan tidsåldrar. Vi hör samman. VI - du och jag och Rut är länkar i denna oerhörda kedja! Vi är ett folk, **en** mänsklighet i Guds ögon.

Rut sökte sig till källan när hon skulle hämta vatten. Med sig hade hon sina krukor som hon fyllde innan hon återvände tillbaka hem, till vardagen. Vattnet hörde till det livsnödvändiga för henne. Var har du och jag våra källor där vi fyller på det som är nödvändigt för livet och för det eviga? Är det friskt vatten vi öser upp ur våra källor eller är det vatten som stått stilla som vi lever på? Med andra ord: hur måna är vi att fylla på vår tro, så att den är som friskt vatten och något vi bär med oss ut i det vardagliga livet? Rut återvänder ofta till brunnen, det är där hon finner det hon behöver!

Rut då - vi nu

Rut=vänskap, många av oss kan säkert känna vänskapen med henne. Hon är en människa som vi, av henne skulle vi kunna lära oss att "våga vara" och att våga göra uppbrott i smått och stort, att se varandra som gåvor, och att känna tillit och trygghet.

Din Gud är min Gud - Rut kunde säga så för länge sedan, jag får säga så idag, och det är lika sant nu som då, eftersom Gud är den som alltid **ÄR**, alltid i presens. Gud **ÄR** (så presenterade Gud sig för Mose), då får jag som människa vila i att bara "**vara**".

"I Guds tystnad får jag vara, ordlös, stilla, utan krav. Klara rymder, öppna dagar, här en strand vid nådens hav. I Guds Ande kan jag andas, bön ger liv ur död som svar. Ögonblickets närhet rymmer allt som blir och **ÄR** och var". Rader ur psalm 522 som knyter samman en del av det som mötarna med Rut visar och som kan få vara en bön i oss.

"Din Gud är min Gud"; då, idag och i evighet, tack Herre för ditt löfte.

Pia Wiktors

TEMADAG VÄNSKAP - SÄLLSKAP - ÄKTENSKAP EFS-Gården, Åhus

Lörd 14 nov kl 13.00 - 17.00

En eftermiddag omkring samlevnadsfrågor ur bibliskt och kristet perspektiv för ungdom och andra intresserade.

Undervisning och samtal.

Medv: Pierre och Marita Enbert, Dalsjöfors, Bertil Carlsson m fl.

Öppet deltagande. Anmälan för kvällsmat 3 dagar före. 044-24 00 20.

Sedan fortsätter vi med

SPIRITKVÄLL

Lörd 14 nov kl 19.00

Pierre Enbert, Dalsjöfors

EFS Distr-Gospelkör

Lovsångsteamet, Bertil Carlsson m fl.

Servering, Program för barnen del av kvällen. Kollekt.

VÄLKOMMEN!

BIBELN OCH LIVET

Under detta tema var ett 30-tal deltagare samlade på EFS-gården i Åhus veckan 11-16 augusti. Hela samvaron skulle också kunna sammanfattas i orden i den gamla Rosenius-psalmen: "Med Gud och hans vänskap, hans Ande och Ord, och bröders (Och systrars) gemenskap och nådenes bord."

Arrangör var EFS i östra Skåne och Blekinge i samarbete med KFUK/KFUMs Studieförbund, och som värddpar under hela veckan tjänade på ett synnerligen förtjänstfullt sätt makarna Elsa och Torsten Persson. Som bibelstudieledare hade redaktören Folke Nordangård inbjudits, och med den färgstarka, humoristiska och samtidigt djuplodande förkunnelelse som är speciell för honom, blev varje samling synnerligen intressant och engagerande.

Förutom de ovan nämnda medverkade vid olika tillfällen fam Hansson, Sätaröd, lantmätare David Åberg, redaktör Börje Nilsson, Höör och Rune Johansson med programinslag som sammanknöt bibelordet med deras respektive vardagsgärning. På lördagen gästades "veckan" av Carl Forssman, som höll ett intressant anförande om folkhögskolepionjärerna Kold och Grundtvig, och på kvällen samma dag medverkade "Bygånget" från Svensköp med uppfriskande sång.

Vännerna Ruth och Göte Vikström medverkade också under ett par dagar med vacker sång och musik, och göteborgaren Viktor Levin svarade på lördagskvällen för en frågetävling omkring bibelns ord. Bland övriga speciella arrangemang kan nämnas en syföreningssamling med ett stort antal gäster på torsdagen samt en bussutfärd med Vittsjö och Bjärnum som utflyktsmål. Vi fick också se en kräftodling på den gård som varit Elsas föräldrahem.

Att på några få rader sammanfatta alla intryck och upplevelser under nämnda vecka är en omöjlighet. Säkerligen hade var och en sina speciella minnen med sej hem. Om det tillåts mej att göra en liten blygsam personlig sammanfattning, skulle jag som särskilt värdefulla minnen vilja framhålla följande: Först och främst den varma och innerliga gemenskapen såväl under som mellan de offentliga samlingarna, det förtroliga och ofta skämtsamma småpratet vid bordet, på sofforna i korridoren och varhelst man fann tillfälle. Själv kände jag mej som en "lillebror" i en enda stor familj. Alla var så rädda och måna om varandra. Utrymmet tillåter inte att relatera alla barnsligt enkla, men samtidigt oändligt stora och livsavgö-

rande sanningar Folke påminde oss om, men nog försökte jag att få så många som möjligt av dem med i mina egna anteckningar. Ett annat oförglömligt minne var när Gunhild Laurén satt vid flygeln och spelade och sjöng "Barnabönen" på melodin "Tre små klockor" - jag tyckte mej glömma både tid och rum. - På söndagen, den sista dagen i högtiden som ock var den förnämsta, firade vi Herrens måltid tillsammans, och påmindes om vad Jesus gjort för oss, vilket är den yttersta orsaken till att vi fick uppleva en sådan oförglömlig vecka tillsammans. - Tack alla kära vänner!

Er vän **Calle**

PLANERINGSKALENDER

November

- 8 Gåsamiddag, Vittsjö
- 10-15 Gemenskapsdagar, Vittsjö
- 14 Temadag: "Vänskap-Sällskap- Äkten-skap", Åhus
Spiritskväll, Åhus
- 15 Ledardag, Kristianstadskretsen
- 20-22 Självavårdskurs, Vittsjö

December

- 6 Julbord, Vittsjö
Julbord, Åhus
- 20 Julhälsning, Åhus
- 31 Nyårsfirande, Åhus

Januari

- 15-17 Körhelg, Vittsjö
- 30 Inspirationsdag, Vittsjö
Spiritskväll, Åhus

Februari

- 13 Ungdomens sportdag, Hässleholm
- 20-28 Skidresa, Undersåker, Åre

Mars

- 2- 7 Bibel- o Missionskurs, Vittsjö
- 6 Spiritskväll, Åhus
- 27-28 Kompishelg, Åhus

April

- 17 Distriktets årsmöte, Åhus
- 24 Spiritskväll, Åhus

Maj

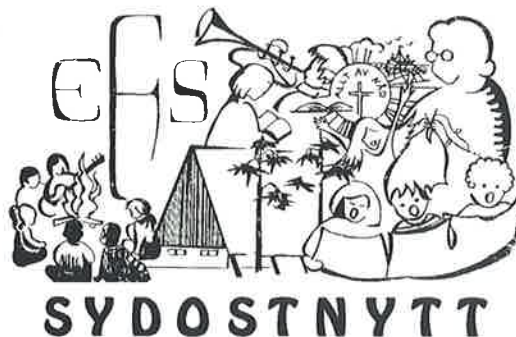
- 29 Musikfest, Åhus

Juni

- 15- Konfirmandkurs, Åhus

Juli

- 10 Konfirmandkurs, Åhus

EFS konferens 94

EFS styrelse beslöt vid sitt sammanträde den 19-20 september att tacka ja till inbjudan från vår distriktsstyrelse att 1994 förlägga EFS rikskonferens till vårt distrikt. Den blir denna gång i Hässleholm (vännerna där är positiva) veckan efter midsommar. Vi får säkerligen anledning att återkomma.

Redan nu vill jag uppmana er till att börja be för alla de förberedelser som skall göras, och alla de personer som kommer att väljas in i olika ansvarsuppgifter. Be om villiga personer, och om glädje hos dessa. Be att både förberedelserna och själva konferensen blir fyllda av glädje och gudsnärhet.

Predikobesök november

Den 6 Hultatorp (missionsförsäljning): Torgny Carlsson, 26 Fjälöv och 27 Englarp: Ernst Vi-berg, 28 Vårsjö: Mats Svensson.

Distriktets årskonferens -93

Jag påminner om distriktets årsmöte/konferens som blir i Åhus lördagen den 17 april 1993. Detta datum är föranlett av att EFS anordnar missionsforum på Glimåkra folkhögskola på vårt traditionella årsmötesdatum.

Lilla boken

Ingen har väl kunnat undgå att möta de två orden "Lilla boken". Det är Svenska kyrkan som m a a Uppsala möte 1593 kommer att "uppvakta" alla (nästan i varje fall) hushåll i Sverige med en bok. Syftet med uppvaktningen och boken, som börjar delas ut tidigast den första advent, är flerfaldigt. Låt mig nämna något: a) Boken ger tankar om kristen tro. b) Den ger Svenska kyrkans församlingar ett unikt tillfälle att ge sig till känna för alla sina medlemmar. c) Den blir ett verktyg för samtal och diskussion i hemmen och i församlingarna. d) Den ger ett personligt möte mellan män-

niskor i allmänhet och representanter för församlingarna. Det är ju tänkt att böckerna om möjligt ska delas ut genom operation dörrknackning.

Nu är det min förhoppning att ni (vi) inom EFS ställer upp och hjälper till med utdelandet av boken. Det är ett sätt att visa att de nya relationerna mellan oss är mer än ord på ett papper. Om du inte redan är inräknad som en resurs av församlingen, var inte blyg utan erbjud dig att hjälpa till.

Rune Johansson

Hejsan!

Jag heter
Nina Olandersson

och jobbar nu som musik- och ungdomsledare i Möllebackskyrkan i Karlskrona. Det är en halvtidstjänst, och den andra halvan fyller jag ut med att fortsätta mina studier vid högskolan i Växjö. Så är jag inte här, är jag där. "Musik som klingar, allt ont betingar". (Spanskt ordspråk)

Campinghelg

En fin Camping-gemenskaps-helg mellan XI och XII distriktet har avnjutits 25-27 sept på Möllehässle Camping.

Vi var några familjer som tillsammans utgjorde ett drygt 50-tal - från små barn till lite över medelålders - alla älskande campingliv med boende antingen i husvagn eller i campingstuga.

Den alltid lika lugne campingvärden Hans-Lennart Petersson mötte vid incheckningen på fredagskvällen, som i övrigt också bjöd på samling med aftonbön ledd av Jan Cada.

Lördagsförmiddagen ledde Jan också bibelstudium för de vuxna över ämnet miljövärd. Jan lyfte fram ur 1 Mos hur Gud skapade jorden med alla växter och djur samt att Han också skapade människan till sin avbild, till att råda över det Gud skapat. Det är ett stort ansvar inte minst vi kristna har för att vårda naturen. De yngre deltagarna hade samtidigt egna aktiviteter med sång och lek m m.

Efter lunch var temat gemenskap i Guds fria natur, vilket här var förlagt till Kullaberg. Prov på

vår kondition (eller brist) gavs då vi vandrade från Himmelstorgsgård nedför de branta stopen mot havet där vi kunde bese det imponerande byggnadsverket "Nimis".

Himmelstorgsgården

Den medhavda fikakorgen kom väl till pass då vi återkom upp till Himmelstorp. Där tog Eva Nilsson från Sundsgården vid och berättade om Kulabygdens historia.

Efter kvällsmålet gav Lennart Petersson oss glimtar från sin verksamhet som campingvärd. Han har stor förmåga att på ett enkelt sätt genom vardagligt småprat vittna om vad Jesus kan få betyda för oss.

Söndag f m deltog vi i gudstjänst i Brunnby kyrka för att efter lunch åter samlas, nu till en gemensam avslutning före uppbrott och återfärd till våra hem. Alla var vi överens om att låta detta bli en tradition.

Trots att solen lyste med sin frånvaro har vi inte kunnat ta miste på att Gud lyst med sin närvaro. En härlig anda, där vi fått komma Gud och naturen nära men också vännerna från de två distrikten.

Alwa och Hans Thuveesson

God start på läsåret 92/93 på Glimåkra Folkhögskola

Alla har vi säkert hört att folkhögskolan har fått många ansökningar det här läsåret. Det gäller även Glimåkra. Till de platser som skolan har att erbjuda har vi fått tre gånger fler ansökningar än vi kunde anta. Ur skolans synpunkt är det ju glädjande, men om man tänker att många av dessa sökt på grund av att de varit arbetslösa är det ur samhällets synpunkt tragiskt.

Många medlemmar i distriktet vet säkert inte vad skolan har att erbjuda. För den som är 18 år och upp till 100 kan vi erbjuda allmän linje som ger gymnasiekompetens enligt samhälls- eller

estetisk variant, konsthantverkslinje, bibellinje och musiklinje. För vuxna förståndshandikappade har vi en 34-veckors kurs, och har man en synskada har skolan 1-, 2-, 3-veckors rehabiliteringskurs för att den synskadade skall bättre klara sitt handikapp.

För 16-17-åringen har vi ett specialutformat gymnasieliknande program, som om man går ett tredje år på Glimåkras allmänna linjer ger gymnasiekompetens.

Hur bibellinjen, musiklinjen och konsthantverk är utformade vill vi återkomma till i en senare artikel.

Kortkurserna har våra egna medlemmar lärt sig att utnyttja. Vi är inkopplade på mycket av distriktets weekendkurser i musik, själavårdskurserna i Vittsjö har många upptäckt, samt konfirmandläger och blåsarläger. Tyvärr har både stat och landsting börjat bli njugga mot kortkursverksamheten. Men även de långa kurserna är distriktets och skolans erbjudande till distriktets medlemmar. Vi får många pengar för att vi skall utforma en verksamhet som passar vårt distrikt och där EFS klart profilerat sig mot samhället. Utnyttjar EFS-distriktet skolan rätt? Vad förväntar sig Du och Din förening av Glimåkra folkhögskola?

Genom skolan strömmar varje år cirka 1500 personer. Många vet inte vad kristen tro är, många söker efter livets mening. Dessutom har vi ett antal elever som råkat illa ut i livet. Hur utnyttjar vi detta som distrikt? Skolan skulle behöva en själslösörjare som bara fanns till hands och som dessutom kunde vara kurator och hjälpa strandsatta människor. Har vi som distrikt råd med det?

Vi är i år 140 på Glimåkra folkhögskola och 30 i Åhus på långa kurser. Det är ett stort pund att förvalta. En mycket bra personal bjuder hela tiden till allt vad de kan. Nu ber vi er i föreningarna att ha Glimåkra och Åhus med i era böner och i era hjärtan. Med Guds välsignelse till bön och arbete kan resultatet för året bli mycket gott.

Per-Olof (Pop) Persson

SPORTLOVSRESA V 8 -93

FAMILJE- OCH UNGDOMSRESA TILL
SCHLADMING I ÖSTERRIKE. BUSS-
RESA EL BILPAKET. FÖR INFO OCH
ANMÄLAN, RING

ROBERT 042-933 26

ULF 042-34 19 76

A & O RESOR

EFS-Gården

En intensiv sommarperiod har avslösts av en välfylld inledning på hösten vad gäller verksamhet och aktiviteter på EFS-Gården. De flesta helger har varit upptagna med varierande bokningar och program. SPIRITkvällar, konfirmandträffar, gosspejler, församlingsdagar m m är en del av detta.

Ungdomsfolkhögskolan har fått en god start detta år med 31 elever och en fin lärarstab. F n finns 15 elever i åk 1 och 16 i åk 2. Vi ser fram emot och hoppas på ett fint läsår.

Parallellt med sommarverksamheten har vi också genomfört en renovering och uppsnygning i förläggningshuset. Ett 30-tal innerdörrar har bytts ut, duschrum har iordningställt i ett av husen och andra duschrum har fått ny inredning, ca 100 kvm golvmattor har bytts ut och en del rum har ommålats. Sammanlagt har ca 150.000:- använts för detta ändamål.

En annan investering gäller bussen. Den gamla VW-bussen från 1978 har gjort sitt, och det skulle kosta så mycket att ställa den i ordning inför besiktning att det skulle vara bortkastade pengar, varför vi valde att inköpa en begagnad Renault Traffic buss med nio sittplatser i och gott om lastutrymme.

Personalen gör ett gediget och helhjärtat arbete, där vår nya husmor allt mer och mer kommer in i sin nya tjänst. Anita Nilsson, vår nya husmor således, har innehaft tjänsten som en provanställning under sommaren och fram t o m oktober månad. Hon fortsätter nu i en tillsvidare-anställning, vilket vi är mycket glada och tacksamma för.

Goda arbetsinsatser får vi allt emellanåt också av er missionsvänner utifrån föreningarna. En del av er kommer villigt och hjälper till i kök och matsal vid helger när vi behöver hjälp. Detta är vi mycket tacksamma för, och det ger oss värdefull hjälp. Vi ser fram emot helger framöver när ni återkommer.

Vi ser också fram emot det stöd ni på olika sätt vill bidra med till vår Gård. Vi är mycket tacksamma för alla ekonomiska bidrag ni sänder in och tar gärna emot många fler. Tack också för förbön för oss som tjänar här på Gården. Det är en stor uppmuntran i detta att du vill vara med och be till Herren för det fortsatta arbetet här på EFS-Gården.

Fridshälsningar till er alla

Bertil Carlsson

Missionshuset på Hanö

En skön vår- eller sommar dag kan det vara härligt att få göra en utfärd. Då kan man ta bilen till hamnen i Nordersund och sedan gå ombord på båten, som går till Hanö. Båtturen tar cirka 25 minuter och är en skön upplevelse, om det inte blåser för mycket.

Om man då medan båten styr mot Hanö blickar bort mot ön, så ser man fyren längst uppe på toppen. Längst till vänster på ön sticker det ut en udde, en rullstensås som kallas Bönsäcken. Den skiftar ständigt utseende beroende på strömmarna, vågorna och vindriktningen. Ungefär mitt emellan fyren och bönsäcken reser sig ett stort kors mot skyn. Det står intill Engelska kyrkogården. Den användes som begravningsplats för de soldater ur engelska flottan som stupade, när den opererade i Östersjön 1810-1812. Flyttar man sedan blicken från fyren och rakt ner mot vattnet framför, så ser man hamnen och en samling hus. Det är där som Hanös befolkning bor. Idag finns där ett 50-tal året runt-boende. För cirka 70 år sedan var det drygt fem gånger så många bofasta på ön.

När båten lagt till och man klivit i land, kan man antingen gå till höger eller vänster längs stranden. Men man kan också välja att gå vägen som leder genom bebyggelsen upp till fyren. Gör man det, så kommer man snart till ett litet grönområde mitt i bebyggelsen. Där ligger ett litet vitt hus med gaveln mot grönområdet. Det är Missionshuset på Hanö.

Ingången är numera på ena långsidan av huset. Men från början var ingången från södra gaveln. Då fanns det också en läktare längst bak i Missionshuset, men den stängdes igen för en hel del år sedan.

Väl inne i Missionshuset ser man bakom "pre-

dikstolen" i fonden devisen "Gud är vår tillflykt". En viktig påminnelse för varje fiskare och fiskarhustru, som i gången tid sökte sig till Missionshuset för stillhet, andakt och färdkost, innan man på nytt steg i fiskebåtarna och for ut på öppna havet, där man kunde möta dimma, storm och vågor.

Paulina och Christoffer vandrar för att komma ut till Bönsäckens udde.

Missionshuset på Hanö byggdes 1899 av byns befolkning. Man upplevde att man behövde en lokal att samlas i till gudstjänst, bön och andakt. Tidigare när predikanterna och prästerna kom till ön på sina turer, samlades man till stugmöten. En syförening fanns också på ön, och den stödde byggandet av Missionshuset ekonomiskt. De drivande bakom missionshusbygget var öns skollärare, Bengt Jönsson (det har funnits skola på ön till på 70-talet), handlare, Sven Thomasson och en fiskare, August Augustsson.

I samband med att Missionshuset skulle byggas bildade man en missionsförening på ön. Den har - så långt jag kunnat utröna - aldrig varit ansluten till EFS, varken på distrikts- eller riksplanet. Men Traktatsällskapetets predikanter har gjort sina turer till ön och haft gudstjänster och samlingar av olika slag därute.

I Missionshusets stadgar heter det bl a, att Missionshuset "skall stå öppet för den rena och klara evangeliska Lutherska lärans förkunnare, samt att sådana predikanter, vars bekännelse, särskilt rörande lag och evangelium, Kristi ställföreträdarskap, försoningen, rättfärdiggörelsen och helgelsen, stå i överensstämmelse med den evangeliska Lutherska läran, där må uppträda med andliga föredrag". Förutom EFS predikanter har även präster från Mjällby församling regelbundet haft gudstjänster i Hanö Missionshus. Både vigslar och dop har under årens lopp förekommit i Missionshuset och förekommer än idag.

Tidigare, när det fanns många barn på Hanö, bedrevs en söndagsskola på ön. I mitten av 20-

talet bildades en ungdomsförening på Hanö. Initiativtagare till den var predikanten Anton Persson, vilken av min sagesman betecknades som en väckelseförkunnare. Min sagesman berättade vidare att det under ett par år var mycket livlig aktivitet i denna ungdomsförening.

En söndag i juni månad 1978 blev så Hanö Missionshus "rikskändis", genom att Malmö TV förlade en TV-gudstjänst till ön. Listers EFS fick förfrågan om de ville genomföra gudstjänsten. Det gjorde vi. Under den gudstjänsten medverkade bl a Ingalill Thomasson från Hanö med bibelläsning, Listerkyrkans kör och UG:s lilla kör med sång. Listers blås spelade postludiet (de rymdes dock inte inne i Missionshuset, utan fick stå ute på grönområdet och spela). Undertecknad fick förmånen att predika samt svarade för mötesledningen. Det blev en dag som Hanöborna och vi som var med aldrig glömmet.

Hanö Missionshus är i gott skick. Det gjordes en grundlig reovering i början av 80-talet. Bl a har man lagt in helt nytt golv samt satt på huset en ny fasadbeklädnad. Det mesta av kostnaderna för detta täcktes av pengar man får in från en försäljning, som hålls i Missionshuset varje år i adventstid, vars behållning just går till vård och driftskostnader av Missionshuset.

Hanö Missionshus, som är befolkningens eget, har säkert under alla dessa år fått vara till stor välsignelse för många och, hoppas jag, skall få vara det även i fortsättningen.

Holger Lundström

KOMPISHELGKOMPISHELG

Hej, kompis!

Ett läger för Dig blir det den **27-28 mars 1993**.

Du som gillar att sjunga är väldans välkommen! Du som inte tycker det är så roligt att sjunga är väldans välkommen! Det kommer att ordnas **aktiviteter för ALLA i åldern 7-13 år**.

Foldrar kommer ut i början av 1993. Hör gärna av dig till mig om du inte får någon folder.

Jag har ☎-nummer 0451-895 11

Kram till dig från **Mari**

LEDARSKAP, GEMENSKAP, GRUPPSYKOLOGI

Ledarskap i sig får aldrig bli ett självändamål. Ledarskap med ändamålet "att leda, på rätt sätt" är att börja i fel ände. Nej ledarskap handlar om något helt annat. Att se målet, att se verkligheten här och nu, och att hitta vägen mot målet, samt dra med sig andra på den vägen.

Ungefär så skulle jag vilja sammanfatta Anders Sjöbergs inledning i sitt heldagsföredrag om ledarskap på MAF-dagarna i Åsljunga. Här kommer nu ett referat över dessa dagar till er som inte hade förmånen att få vara med.

Ledarskap med Anders Sjöberg (Johanne-lund)

Anders tog oss med till fyra ledargestalter i Skriften för att visa bibliska principer för ledarskap: Nehemja, Mose och Paulus/Timotheos.

NEHEMJA visar på fyra viktiga saker: 1) Nehemja greps av **nöd för Guds folk** och den situation som de levde i. Inom sig såg han **en vision som grep honom** och drev honom till bön och att ställa sig till Guds förfogande. 2) Nehemja kom så till Jerusalem. Det första han gjorde var att **förankra sin vision i verkligheten**, han tog reda på hur det verkligen förhöll sig genom att ensam undersöka murarna. 3) Sedan förankrade han sin vision i ett kollektivt ledarskap och satte igång arbetet genom att **fördela uppgifterna** så att alla arbetade där de var mest motiverade (vid sina egna hus). 4) Anders tog också upp hur Nehemja hanterade yttre och inre motstånd. Nyckelordet heter **rannsakan**. Att vara beredd att vända om och ändra sig om man gör fel. Att vara ett föredöme för de andra.

Ur **MOSE** avskedstal i femte Mosebok såg vi vikten av att **förankra nuet i historien** (få ett bredare perspektiv på nuet i ljuset av hur Gud verkat förr). Vidare nödvändigheten av att ge Guds folk en **teologisk förankring** i Guds nåd, vad Gud säger om oss och hur vi skall vara. Slutligen betydelsen av att ge människor **eget ansvar**. Människan måste ställas inför ett val och ges friheten att **välja själv**. Dock skall vi vara **föredömen** som visar vägen.

Med detta som bakgrund tittade vi på **riktningsgivare idag**. Anders pekade på några områden som vi bör arbeta med i vår tid:

Identitet (att veta vem jag är). Tre viktiga punkter nämndes: *Gudsrelationen* (mitt beroende och min förankring i Gud och vad han säger om mig och mitt förhållande till honom). *Självbilden* (att känna sig själv psykologiskt och teologiskt) och *Ämbetssynen* (att komma till vila i sin syn utan att behöva hävda sig mot andra av annan uppfatt-

ning).

Nästa område handlade om **Teologin**; innehållet i förkunnelse och själavård. Här togs tre viktiga saker upp: *Gudsbilden* (vilken bild har vi av Gud, stämmer den med Skriftens beskrivning eller..?), *Människosynen* och *Bibelsynen*.

Det tredje vi tog upp var **samarbete och inriktning**. Är vi beredda att rannsaka och ödmjuka oss i kontakt med andra traditioner, Sv Kyrkan och andra? Är vi beredda att offra våra heliga kor om det gagnar EVANGELIET? Här kom även synen på församlingen in.

Sista området handlade om **våra arbetsmodeller**. Att börja ett skeende. Bl a belystes vikten av att tillåta både organisation och rörelse, förnyelse i EFS. Dessa bägge kompletterar och befruktar varandra.

Till sist tog Anders med oss till **PAULUS** undervisning till **TIMOTHEOS**. Här inskärptes hemmets betydelse för formandet av en ledare, men också vikten av uppmuntran och gemenskap i församlingen. Vidare att hjälpa varandra att se och komma i tjänst med de gåvor vi fått. Slutligen även betydelsen av självbesinning och självrannsakan.

Gemenskapskväll med HHN och bön

Förutom stimulerande och gedigen undervisning om ledarskap var MAF-dagarna en tid av gemenskap och samhörighet. På kvällen höll Glenn och Mari Sjöberg i ett underhållande program, där bl a Birger Broberg från Helsingborg kåserade över minnen och bravader under 32 års tjänst i EFS. Kvällen avslutades så med en kvällsmässa, som innehöll mycket bön och förbön. En fantastisk avslutning på en fantastisk dag.

Gruppsykologi med Mats Nygren

Avslutningsvis vill jag även säga något om Mats Nygrens föredrag om gruppsykologi. En mycket praktisk undervisning med många övningar i grupp. Bl a medvetandegjordes vi om våra egna förutsättningar att arbeta i grupp. Det aktualiserades även konkreta problem som dyker upp i grupper och sammanträden. Hur gör man för att få alla att delta? Vad händer när en grupp kontrolleras av någon diktatorisk person? Hur fungerar en grupp när den aktiveras för att lösa ett problem? Vad styr en grupp? osv. Mats diskute-

Gör något positivt av det

Enligt tidningsuppgifter har Statistiska centralbyrån räknat ut att 21.000 äktenskap kommer att upplösas under 1992. Det gör ett upplöst äktenskap var 25:e minut, alla dagar, dygnet runt.

Det är kusliga siffror. Tänk vad mycket mänsklig tragedi som döljer sig bakom dessa siffror. Det finns ju inga som skiljer sig därför att det är roligt. Visst finns det tillfällen då en skilsmässa är enda utvägen, men det utesluter inte att det gör ont, mycket ont till och med.

Men att oja sig över problemen gör inte någon nytta. I stället bör vi ställa oss frågan: Vad kan vi göra för att påverka i positiv riktning? Vi kan i förebyggande syfte undervisa mer i våra ungdomsgrupper. Vi kan undervisa mer i gudstjänster och andra samlingar om Guds vilja och mening med det livslånga äktenskapet. Vi kan bemöta dem som misslyckats med en öppen famn och kärlekens ord. Det finns säkert mer vi kan göra. Låt fantasin flöda.

Ett positivt ljus i mörkret är den temadag som är planerad att hållas på EFS-Gården i Åhus den 14 november. Se annons inne i tidningen.

En liten uppmaning: Tag till vana att be för äktenskapen i släkt- och vänskretsen, be för pastorn, prästen, medlemmarna i föreningen och församlingen etc. Det är något vi alla kan, men tar vi vårt ansvar?

Ett tips till dig som har möjligheter att vara barnvakt någon gång: Säg åt de unga föräldrarna att ta sig en helkväll tillsammans, medan du tar hand om barnen. Det blir nog positivt för er alla.

Rune Johansson

rade även ATTITYDER med oss. Hur kunskap, känsla och handling påverkar våra attityder mot andra. Mycket intressant.

Allra sist vill jag tacka alla som arbetat för att göra dessa MAF-dagar möjliga, ingen nämnd och ingen glömd. Ett stort tack och Guds rika välsignelse till er alla.

Hälsningar
Jan Cada

Musikfesten i Kristianstad - djupast sett

Distriktets musikfest i idrottshallen i Kristianstad har gått av stapeln för 52:a året i rad. Visst är det smått fantastiskt! Måne det blir ett 100-årsjubileum? Den som lever får se.

Från min plats i gospelkören på läktaren kan jag konstatera att idrottshallen i Kristianstad kräver mycket folk för att fyllas. Det finns en del tomma platser på läktaren, men jag uppskattar antalet "musikfestare" till mellan 800 och 1000. Det är ungefär som tidigare år, skulle jag tro.

Årets musikfest följer samma ordning som tidigare år, bortsett från att festen i år varar en god stund längre än brukligt. Om det är övervägande positivt eller negativt är upp till var och en som var där att avgöra. Själv stordes jag inte nämnvärt av tiden, och jag vet att det finns en minutiös planering bakom varje musikfest. Några minuter här och några där blir trots allt en hel del. Amerikansk gospel är inga tre-minuters-sånger och inte Count Basie-potpurri heller för den delen.

Näväl, tiden är väl kanske inte det viktigaste i detta sammanhang. Jag måste säga att vid flera tillfällen under eftermiddagens gång rördes jag i djupet av mitt hjärta. Anledningarna till det är säkert många och olika, men jag kan konstatera att det vilade något stort, mäktigt och hoppfullt över sången, musiken, talet - allt! Det är min förhoppning att du som också var där rördes i djupet av ditt hjärta och fick uppleva ögonblicket av lycka eller lusten att gråta eller kraften att orka leva vidare trots allt. För det är väl det det handlar om, djupast sett?

"Musik ska byggas utav glädje" inledde Röke Blås med, och det fick på något sätt ange tonen för hela festen. Kompiskören gör alltid succé i detta sammanhang. "Oh, vad lycklig jag är att få vara här med dej!" Inte så dumt att ta åt sig, eller hur? Och när de sjungit sin sista sång "Låt Jesus vara med dej" och fått tillåtelse att lämna scenen så tog de allra flesta trappan ner, men det fanns också de som glatt skuttade över scenen och hoppade ner på golvet. Faktum är att då rördes jag i mitt hjärta av deras omedelbara spontanitet och tanke på att ta snabbaste vägen ner - högtidligheten till trots. Fast förmodligen skulle inte min rörelse blivit lika stor om df Rune Johansson hoppade upp och ner från scenen på det sättet...

Att sjunga gospel är fantastiskt! Det sägs att en musiker/sångare gärna får få sina åhörare att gråta, men aldrig själv röras till tårar av sin musik. Av praktiska skäl förstår jag detta resonemang till ful-

forts sid 162

Folkskolan - 150 år

I massmedia har det gångna året präglats av EM i fotboll i Göteborg, Olympiska spel i Barcelona, världsutställning i Sevilla, kriget i Jugoslavien, svälten i Somalia, ekonomisk kris både inom- och utomlands. Det är inte underligt att en sådan företeelse som folkskolans 150-årsjubileum lätt hamnar i skymundan. Men "Missionsvän", som är på alerten, har i artiklar av Birger Ohlsson och Eskil Sandström påmint om jubiléet.

1842 den 18 juni utkom "Stadga angående folkundervisningen i riket". Genomförandet skedde inte utan motstånd. Först på 1860-talet blev det en mera kraftfull organisation. 1900-talets två första årtionden blev en stark uppbyggnadstid för folkskolan. Tidigare hade man i socknarna dragit sig för att bygga. Det kunde bero på snålhet och ovilja, okunnighet och fattigdom. En och annan röst sa att det var onödigt påfund.

Skolan blev på många ställen en mittpunkt och samlingsplats i byn. Skolhuset kunde även vara gudstjänst- och mötessal. Inom Traktatsällskapets verksamhetsområde har många skolsalar varit upplåtna till mötessal. Har själv suttit både som åhörare och varit predikant i skolsalar.

1950-talet kom med flykten från landsbygden. Det blev centralisering av skolor, skolskjutsar infördes. Grundskolereformen bidrog ytterligare till det ovannämnda. Nu har man på senare tid börjat slå vakt om "den lilla skolan", dess betydelse och funktion. Få ting kan så sätta sinnen i svallning och få debatten igång, som hotet att lägga ned antingen en skola eller en järnvägslinje.

När skolor har lagts ned, så har i senare årtionden skolmaterial och inventarier varit åtråvärda föremål att få till egendom. Läseböcker, skolbänkar och kanske särskilt skolplanscher, som i regel fanns i ett särskilt planschskåp. Stora innehållsrika bilder, som hängde uppe länge, till skillnad mot en flyktig film eller TV-bild. Till att börja med kom planscherna från Tyskland, men från 1890 blev det svensk tillverkning. Sverige blev ett ledande land på detta område. I Stockholms skolmuseum finns cirka 4000 planscher. Skolplanscher har kommit till heders igen, såväl i skola som på dagis. När man bjuder in mor- och farföräldrar och övriga äldre så kan de samlas med barnen kring en gemensam bildupplevelse.

1901 började en man som hette Julius Kronberg att ge ut en serie på tio bibliska bilder. De

blev mycket älskade och har gett oss en "svensk" bild av Jesus.

För generationer av skolbarn var skoldagens start förknippad med J O Wallins psalm, "Din klara sol går åter opp". Den sjöngs såväl i klart som mulet väder. I tidskriften Västerbotten nr 2/92, som ägnas åt 150-årsjubiléet, berättas om dalman Anders Forsgren, verksam i Dorotea socken, i lappmarken. Bl a höll han skola i Avaträsk. En elev, Josefina Eliasson, berättar mycket intressant, bl a om hur de fick läxor i katekesen, bibliska historien, Bibeln och psalmboken. Varje dag började och slutade med knäfall, bön och psalmsång. Varje afton fick alla barn gå fram till bordet och ta läraren i hand och tacka för dagen som gått. På morgonen tog läraren barnen i hand, innan de började morgonbönen. Varannan morgon höll Forsgren "snygghetsmönstring". Barnen fick då hålla upp händerna. De som då inte var rena, fick gå ut och gno sig i snön, tills de blev rena och låna en kniv och skära naglarna. Så bar det in igen till ny mönstring. Forsgren höll "ambulerande" skola, så i den by där han höll skola, hade han även gudstjänst på söndagskvällarna.

I augusti var jag på några dagars besök i hembygden. Hade glädjen få predika såväl i Rödeby kyrka som i missionshuset i Kopparemåla. Samma dag jag skulle resa hem var det infört i Blekinge Läns Tidning en artikel om "Skolmarian i Rödeby". Det var Rödebysonen, kyrkoherde Sven Eker, som skrivit om en originell dam och lärarinna i vårt förra århundrade.

Hon arbetade och undervisade, kan man säga, i "fri anslutning" till vårt skolväsende. Skolmarians föräldrar var dagsverkstorpäre. Modern hade enligt husförhörslängden bra betyg i läsning och katekeskunskaper, och de kunskaperna fick Maria och hennes syskon del av. Vid sin konfirmation 1827 blev hon uppmärksammas för sin begäring och kunskap.

1830, 17 år gammal, började Maria lära barn att läsa och skriva på griffeltavla, samt katekesen. Betalning utgick efter förmåga i pengar eller i natura. Hon hade även vuxenundervisning. En 24-årig dräng från Ledja önskade undervisning för att bli konfirmerad. En 14-årig flicka från Sillhövda, som ingen brydde sig om, tog Maria hand om både för skolgång och vad hon i övrigt behövde. Det var mot en ersättning av 38 öre om dagen. Ända fram till 1880-talets slut utförde hon sin lärargärning i sin rymliga ryggåsstuga. Hon utförde sin gärning parallellt med det skolväsende som fick allt fastare former, men som tidigare nämnts inte utan motstånd.

Skolmarian hade allas förtroende, och därtill var hon en allvarlig och varm kristen. Hon var ing-

en vän av skolaga. "Riset ska användas till kvas-tar och vispar", sa hon. Det finns ett intressant do-kument från hennes verksamhet. Ett skrivhäfte med anteckningar om hennes undervisning i tros-läran. Troligen en avskrift av det kompendium hon själv hade.

Skolmarian hade en sk "husmadam", Maria Petersdotter. Hon fick hjälpa till med matlagning och tvätt, eldning och tillsyn av barnen, som tidvis kunde vara ganska många. Skolmarian behövde en sådan madam. Ty förutom lärararbetet utförde Skolmarian vad vi skulle kalla en diakonal gär-ning. Hon hjälpte människor både i ord och hand-ling.

Hon fick under sin livstid erkännande för sitt ar-bete. Midfastosöndagen 1857 beslöt socken-stämman prisbelöna henne "för hennes mångåriga gagneliga sysselsättning med barns undervisning". Och i husförhörslängden 1880-90 står an-tecknat "dåligt hus bör slippa skatten". Hon avled den 8 mars 1892. På Rödeby kyrkogård finns en enkel gravvård med texten: "Lärarinnan Maria Trulsdotter Strömsberg 1813 - 1892. Vårdas i tacksamhet av församlingen".

Olof Fridolfsson

GOSPELHELG

Fredagen den 4/9 samlades ca 110 förväntans-fulle och sångglada ungdomar på Åhusgården. Det skulle ju bli gospelhelg! I år inbjöds Mattias Lindqvist från Piteå att leda gospelhelgen. Kväl-len började med fika och avlöstes av första passet av gospel. Alla sångerna lärde vi oss utantill, och det var roligt.

Lördagen startade med frukost, och sedan hade Bertil Carlsson ett bibelstudium med oss. Kl 10.00 började dagens första sångpass. Vi sjöng ända till 12.30, då serverades det middag som smakade utmärkt. Sångpass var det på e m ock-så. På kvällen åkte vi in till Kristianstad för att "tes-ta" ljudet inför söndagen. Kl 21.30 åkte vi åter till Åhusgården. Kvällsfika intogs, och efter det hade vi en nattvardsgudstjänst som Bertil Carlsson höll i.

Även söndagen började med frukost. Bibelstu-dium med Bertil C hade vi i dag också. Sen var det dax för generalrepetitionen. 11.30 begav vi oss till Kristianstad, och där fick vi middag. Kl 14.00 började Musikfesten. Där vi fick sjunga upp vad vi lärt oss.

Anna Karin Andersson

VÄLKOMMEN

till EFS pensionat i Vittsjö **15-17 janu-ari**. Det blir en **KÖRHELG** där för di-strikt 11 och 12. PHILIP OLSSON, bördig från Göingebygden, kommer att leda oss in i sångens värld. Det kommer även att finnas tillfälle att få undervisning i dirigering, körmetodik m m.

Mer info finns i folder som du kan få från resp expeditioner. Det är ett **samarrangemang** med folkhögsko-lan i Glimåkra.

Vi ses väl den tredje helgen i janu-ari 1993?!!

MISSION

I samverkan mellan missionsutskottet och KFUK-KFUM:s studieförbund genomfördes en informations- och utbildningsdag i Västerkyrkan, Hässleholm, lördagen den 19 sept gemensamt för missionsombuden från 11:an och 12:an samt lokala studieombuden i 11:an. Dagen samlade 32 deltagare.

Temat för dagen var flykting- och invandrarfrågor. Eva Forsberg, EFS hemlandsavd, Uppsala, var kallad att tala om ämnet. Hon betonade vikten av information och utbildning; okunskap föder myter och fördomar. Det är därför viktigt att infor-mera människor om flyktingarnas situation, varför de tvingats lämna sina hemländer och vad som möter dem i vårt land. Först belyste hon frågan "Vad är en flykting?" Att de indelas i fyra katego-rier, först konventionsflyktingar, den grupp män-niskor som Sverige förbundet sig med FN att varje år ta emot, human- och politiska flyktingar och övriga som kommer hit av olika skäl. Att skilja på invandrare och flyktingar; de förra som kommer av arbetsmarknads- eller av ekonomiska orsaker.

Dagens situation i världen är att de fattiga och redan överbefolkade länderna tar emot miljontals människor som är på flykt. Sveriges dilemma i dagens flykting- och invandrapolitik är de stora grupperna från det forna Jugoslavien.

Var finns EFS i invandrararbetet, frågade Eva.

forts från föreg sida

Är det viktigast för oss att omvända själar eller visa kristen kärlek i våra relationer med invandrarna? Vi måste respektera andra kulturer och lära oss mera om andra religioner och traditioner, för en större tolerans och förståelse. Eva belyste också det stora behovet av ekonomisk hjälp, men betonade att det är mycket enklare att ge kollekt och andra ekonomiska bidrag, som ofta ges för vårt eget samvete, än att ge av sig själv emotionellt, vilket krävs vid den personliga kontakten med andra människor. Men hon hade också förståelse för svårigheten i detta, bl a språkförbistring och att rädslan för det okända skrämmer.

Före och efter lunch fördes livliga gruppsamtal. Därefter berättade Eva om sitt arbete bland barn i Somalia, varifrån hon just kommit hem efter en två månaders vistelse i FN:s regi. Här utförs många beundransvärda insatser. Evas uppgift hade varit att vaccinera barnen mot mässling.

Ingvar Åkesson informerade om EFS kommande Indien-satsning. En studieresa planeras där deltagarna förbinder sig att efter hemkomsten stå till föreningarnas förfogande, för information och utbildning.

Per-Olov Lundgren avslutade dagen med en tankeväckande betraktelse.

Ingvar Åkesson framförde ett varmt tack till Eva Forsberg och alla intresserade deltagare, som han hoppades hade fått en berikande dag. Där instämde undertecknad och önskade fortsatt engagemang hemmavid.

Eva Larsson

studieorganisateur i Kristianstad-Blekinge

forts från sid 159

lo, men åter igen - jag rördes i djupet av mitt hjärta och fick lust att gråta - av glädje.

Hasse Hallström var för mig en helt ny bekantskap, och han gjorde ett gott intryck (trots att han inte riktigt visste var han skulle göra av sina händer). Det enkla är oftast det bästa, och den enkelheten tyckte jag mig uppleva i Hasse Hallströms sång. Blott en dag - vilken oerhörd kraft den sången rymmer. Kunde Lina Sandell och Oscar Ahnfelt någonsin ana det?

Distriktskören blev en utmärkt kontrast till gospelkören, både i tempo och språk. Precis som det ska vara. "Herinjina" gillade jag förstås, och det kändes fint att ha med en av Börje Gustavssons sånger, "Jesus är vårt liv". NU när han inte längre finns på jorden, så blir på något sätt sångerna ännu viktigare.

Sång och musik i all ära, men för många är det talade ordet ett strå vassare. Just därför är det bra

CILLAS RUUTA

Nu i höstens tid är alla i full gång på sina håll. Jag vet att aktiviteterna har sin höjdpunkt så här års. Jag uppmuntrar allt arbete ute i distriktet med hopp om att det må bära frukt i form av engagemang och inspiration till fortsatt arbete.

INSPIRATIONS DAGEN den 30 januari i Vittsjö med Mats Thurffjell som behandlar ämnet "New age - nyandlighet" med oss. Detta är viktigt för både ledare och andra. Väl mött!

UNGDOMENS SPORTDAG den 13 februari i Hässleholm som brukligt är. Innebandy och volleyboll med gemenskap och café blir det kanske. Boka in dagen redan nu!

SKIDRESAN vecka 8, 20-28 februari, går till Undersåker nära Åre för alla åldrar, tonåringar såväl som vuxen. Folder finns ute!

KOMPISHELGEN den 27-28 mars utökas för barn som inte är sångintresserade. Ungdoms- och Musikutskottet samarbetar för de yngre barnens skull!

Ibland känns det som om vi inte ser till möjligheten att samarbeta över gränser i ålder, intresse, traditioner eller geografi. När man sedan vågar sig på något nytt får man glädjen att vara med om något fantastiskt! Kan inte **KOMPISHELGEN FÅ BLI SÅ!**

Cecilia

att det finns en kort appell och missionsappell med. I år var det Ingemar Svensson, Broby, och Malin Arnoldsson, Sölvesborg, som delade med sig. En sjungen missionsappell har jag aldrig upplevt så direkt och rakt in i hjärtat. Det var som om den somaliska kvinnan stått där mitt på scenen, och ingen av oss andra kunde ursäkta vår välfärd. Kollekten blev stor, 25 623 kronor till EFS Mission. Missionen på hemmaplan - musikärbetet bland annat - inbringade 21 813 kronor, för att vara exakt. Vår bön är att dessa båda kollektorer ska brukas på bästa sätt. En stipendiat/missionär, Eskil Carlsson, sändes ut till Etiopien, och en annan, Annika Nordhammer, hälsades välkommen till distriktet och Österängs kyrka.

Vilken fantastisk musikfest, med så många ingredienser och med en naturlig mötesledning av Kristina Karp! "Min Gud tillhör äran" fick vi avsluta med tillsammans. Hur var det då med ditt hjärta, min vän, för visst är det väl så det ska vara, djupast sett. Äran till Gud!

Karin Stensmar

REDOVISNING

januari - september 1992

Nr	förening	sept	jan-sept
771	Askeröd	2,000	28,000
772	Hörby	7,000	63,100
773	Pärup	3,600	32,495
774	Sebbarp	3,200	16,600
775	Svensköp		29,950
776	Östraby	2,500	12,700
788	Huaröd	4,000	23,000
800	Tollarp	7,400	13,100
841	Hörbykretsen	300	4,890
782	Bjärnum	7,200	64,600
785	Hultatorp		1,950
786	Harholma		
787	Hillarp	100	8,600
789	Hässleholm	3,600	51,897
790	Hästhult	2,500	14,200
791	Hörja		
794	Tullstorp		7,000
796	Röke	500	93,583
799	Slättsjö		15,040
801	Tyringe	250	4,250
803	Vittsjö	5,600	41,000
840	Hässleholmskretsen	1,000	23,850
783	Glimåkra		
784	Gringelstad	500	8,350
793	Kristianstad	5,950	30,746
805	Åhusbygden	8,500	27,500
806	Åraslöv-Nosaby	100	7,785
807	Önnestad		5,950
808	Östra Göinge	10,000	42,300
844	Kristianstadskretsen	3,415	13,515
792	Kivik		11,000
797	Simrishamn		6,600
802	Vik	1,000	9,000
846	Simrishamnskretsen		38,120
824	Karlshamn	5,000	45,000
831	Ringamåla	13,200	119,450
832	Saxemara		20,000
842	Karlshamnskretsen	3,960	10,710
818	Hanö		
821	Hörvik		6,400
822	Istaby	600	10,778
828	Lister		130,426
829	Lörby		2,756
833	Siretorp		8,513
835	Sölvesborg	13,000	36,786
838	Torsö	5,500	7,197
845	Listerkretsen		42,005
815	Bjurabygget		2,270
816	Konungshamn		
817	Gnetteryd		
819	Hasslö		
823	Jämjö	6,500	55,400
825	Karlskrona	50	15,750

826	Kopparemåla	2,000	28,000
827	Kvarnagården		4,000
834	Sturkö		8,000
836	Tjurkö		
837	Torhamn	3,000	15,000
839	Ö Hästholmen	520	2,250
843	Karlskronakretsen		2,500

847	Övrigt	22,013	60,065
	Högtids- och minnesgåvor	1,700	40,035
		157,258	1,423,962

Till minne av

Klara Mårtensson: Ester Andersson.

Högtidsdagar

Wivi Nilsson, Kristianstad: Agnes o Alfred, Ebba o Thure, Inez.

Anna Aronssons 90-årsdag: Från släkt och vänner.

RESULTAT MOT BUDGET

	1991	1992
Behov per månad	197,917	162,500
Gåvor/bidrag september	205,247	157,258
Behov enl budget jan-sept	1,781,253	1,462,500
Inkommet	1,503,241	1,423,962
Avvikelse mot budget	-278,012	-38,538
Testamentsmedel		76,510

Ett stort och varmt tack till alla er som skickar in gåvor/bidrag till vår gemensamma verksamhet i distriktet. Eftersom någon tjänst är vakant så är verkligheten den att vi har ett överskott på ca 100.000:-.

Eftersom bankgirot har lagt om sina rutiner har en del fel uppstått. Har ni skickat in gåvor och ser att de inte finns med, vill jag att ni slår en signal, så vi kan se efter vart de tagit vägen. Låt oss så gå vidare med frimodighet i Herrens tjänst!

Med fridshälsningar

Göran Nilsson

kassör

REDOVISNING från EFS-GÅRDEN, Åhus aug-sept

Bidrag: Åhusbygdens EFS 2.500, EFS Kristianstad 2.000, EFS Tollarp 2.000 6.500

Kollekter: Gudstjänst 3/8 525 SPIRITkväll

29/8 905 1,430

Enskilda gåvor: 2 personer

700

8.630

Varmt tack för varje gåva och bidrag. Guds välsignelse önskar vi varje givare.

Bertil Carlsson

**BEGRÄNSAD
EFTERSÄNDNING**

Vid definitiv eftersändning återsänds försändelsen med nya adressen på baksidan (ej adressidan)

Avsändare: EFS i östra Skåne och Blekinge, Ö Storgatan 26, 291 31 Kristianstad

**En mörkhyad mor
är din syster**

Det var en lång väg att gå
och den var hård att sova på.
I hela sitt liv var min son på vandring
och han blev fem år.
Det sista han sa var: Mamma, varför
ska vi ha det så?
Jag hade inga skor, inte heller
mina barn.
Jag hade fyra vackra barn.

En enda dotter är allt jag har kvar
åtta år, och hon har glömt vad livet var.
Hon är ett bylte av skinn och ben
som ligger i mitt knä
och hennes stora ögon ber
och undrar varför världen inte ser
att vår jord är förtorkad
den ger inget liv till oss som ännu
lever.

Jag är en kvinna, en mörkhyad syster,
en mor
och jag är trött på ert välfärdsprat.
Medan du skrattar och äter går jag
ensam utan mat
och jag sörjer mina barn.
Men bilden av mig suddar du bort från
dina tankar.

Du säger att världen är vacker
och att såna som jag inte finns där.
Du säger att du hjälper
när du ignorerar att jag faktiskt
lever här.
Jag är en mor som sörjer sina barn.

Malin Arnoldsson

(Missionsappell vid Sång- och Musikfesten
i Idrottshallen i Kristianstad den 6 septem-
ber i år. Reds anm.)

**EFS i östra Skåne
och Blekinge**

EFS distriktsexpedition:
Östra Storgatan 26, 291 31 Kristianstad
Distriktsf o tidningsexp tel 044-12 58 16
Musik- o ungdomsavd tel 044-12 53 39
Kassaavdelningen tel 044-12 58 16
Telefax 044-12 10 90

Gåvor sändes till:
EFS i östra Skåne och Blekinge
Postgiro 3 28 67-4. Bankgiro 196-7900

Ordförande: Siv Siegurdsson,
Jöran Thomaeus väg 24,
291 45 Kristianstad. Tel 044-12 88 32

Distriktsföreståndare: Rune Johansson,
Schweizervägen 23, 374 41 Karlshamn
Tel 0454-148 37

Kassör: Göran Nilsson, Norreskog PI 601,
242 95 Hörby. Tel 0415-700 60

Musikkonsulent: Mari Sjöberg, Bokliden 17,
281 49 Hässleholm. Tel 0451-895 11

Distriktskonsulent: Cecilia Johansson, Näsby-
chaussén 48 A, 1tr, 291 35 Kristianstad.
Tel 044-12 82 48

Tidningsorgan: Evang-Luth Missionsvän

Prenumerationspris 1993: 130 kronor (ny tidn)
Annonspris: 4:00/spaltmillimeter

Ansvarig utgivare: Rune Johansson,
Schweizervägen 23, 374 41 Karlshamn

Vik redaktör: Rune Johansson

EFS Pensionat Missionshemmet, Lehultsvägen
13, 280 22 Vittsjö. Tel 0451-220 87

EFS-Gården, Sigfridsvägen 5, 296 00 Åhus
Tel exp o kök 044-24 00 20, ledarexp 24 86 24
Postgiro 64 72 48-4. Bankgiro 385-5830

Glimåkra Folkhögskola, Box 115,
280 64 Glimåkra. Tel 044-430 40

Ringamålagården EFS, PI 5105,
374 92 Asarum. Tel 0454-620 63, 620 62

Stenbräcka, EFS kurs- och lägergård, Tjurkö,
370 43 Sturkö. Tel 0455-461 85, 187 54

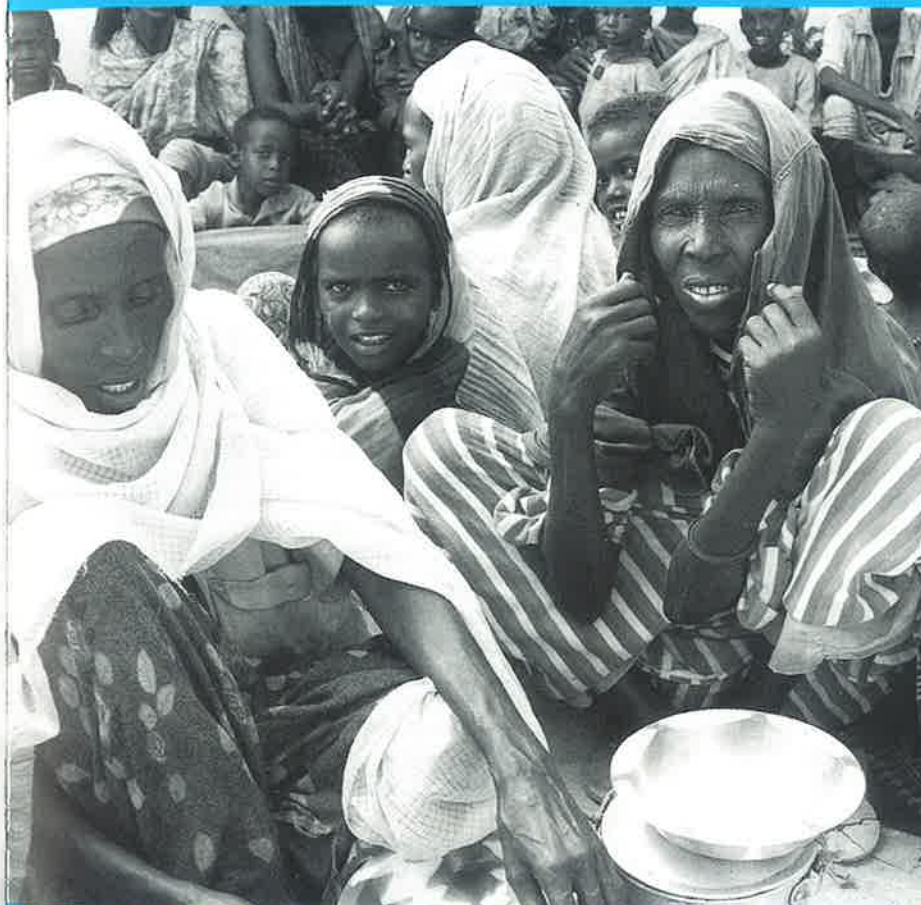
KFUK-KFUMs Studieförbund, Laxvägen 17,
281 35 Hässleholm. Tel 0451-848 32

Studieorganisatör: Eva Larsson, Laxvägen 17,
281 35 Hässleholm. Tel 0451-147 66

Bokdepå: Bok & Musik, Ö Storgatan 26,
291 31 Kristianstad. Tel 044-11 14 72
Telefax 044-12 10 90

evangelisk-luthersk

MISSIONSVÄN

ADVENT OCH JUL!

Orden väcker glada känslor hos många. Vilken härlig tid som ligger framför oss!

Men det finns många som väntar, och väntar. De väntar på att advents- och julbudskapet ska konkretiseras för dem.

Tänk på nödhjälpsarbetet på Afrikas Horn, **men glöm inte** EFS "vanliga" missionsarbete. Utan det blir det inte något nödhjälpsarbete heller.

Foto: Kerstin Eriksson

ARGÅNG 100 – NR 12 dec 1992

Organ för EFS i östra Skåne
och Blekinge

● Ledaren **Känner vi nöd för oss själva och andra?**

Ännu ett år har gått till ända, ett år som vi kommer att minnas som året med den fina (och torra) sommaren, året där de ekonomiska krispaketen avlöste varandra, året som... ja, vad har 1992 fått betyda för Dig? Har Du fått uppleva Guds vilja, ledning, närhet, frälsning, försoning, helande kraft?

Hur har vi det med oss själva och i våra föreningar?

Känner vi nöd för oss själva och andra?

I min ungdom var jag orolig för hur jag skulle veta om jag var frälst eller inte. Vid en bönesamling efter en distriktsungdomskväll i Helsingborg i slutet på 60-talet tog jag mod till mig och frågade kvällens talare, som jag inte längre minns vad han hette. Han svarade: "Om du känner nöd och är orolig för din frälsning, då är du frälst!".

Känner vi nöd för oss själva och andra?

Motsatsen till att känna nöd är att vara likgiltig och tycka att allt är bra, inga förändringar behövs, för man har det ju så bra. I konsekvens med ovanstående, så är ju detta att **inte** vara på den rätta vägen, eller hur?

Känner vi nöd för oss själva och andra?

Vi behöver kanske ta oss en allvarlig funderare på vad det är vi håller på med i våra föreningar.

Under diskussionerna vid grupparbetet vid årets årsmöte i distriktet framkom många synpunkter på verksamheten i föreningarna. Ett axplock ur listan över inlägg:

- Vi måste ha mera bön och lovsång
- Vi skall ägna oss åt uppbyggelse internt och mission externt
- De andliga gåvorna får ej komma fram inom EFS
- Vi måste inse, upptäcka och möta nöden, men hur skall vi väcka den
- Vi har tappat den första kärleken
- Vi har blivit för passiva som kristna och köper oss fria genom att anställa fler
- Vi har slutat att inbjuda till omvändelse
- Verksamheten har blivit tradition, varför verksamhet överhuvudtaget

Alla inlägg som gjordes under den dryga timman var förvånansvärt samstämmiga och påvisar att något är fel i vårt distrikt, våra föreningar och i vårt personliga förhållande till Gud.

Man har talat om att det inte är någon kris inom EFS, men visst verkar det så?

Känner vi nöd för oss själva och andra?

Om vi känner nöd, eller önskar att få känna den, så måste vi återvända till Gud i bön och fasta. Vi måste kanske lägga ner all verksamhet i föreningen under en termin och bara ägna oss åt bön, för att ta reda på Guds vilja med oss, vår förening och vårt distrikt. Då kanske det kan bli som det står i Mark 16:15-21:

Han sade till dem: "Gå ut överallt i världen och förkunna evangeliet för hela skapelsen. Den som tror och blir döpt skall räddas, men den som inte tror skall bli dömd. Dessa tecken skall följa dem som tror: i mitt namn skall de driva ut demoner, de skall tala nya tungomål, de skall ta ormar med sina händer, de skall inte bli skadade om de dricker dödligt gift, och de skall lägga sina händer på sjuka och göra dem friska." När herren Jesus hade talat till dem, blev han upptagen till himlen och satte sig på Guds högra sida. Men de gick ut och predikade överallt, och Herren bistod dem och bekräftade ordet genom de tecken som åtföljde det.

Detta är sista numret av vår 100-åriga distrikts-tidning. **Tack och farväl Missionsvän - Välkommen Livsluft!**

Vi behöver nog alla lite ny livsluft, så prenumerera på vår nya tidning - alla EFS-are behöver den.

Christer Caesar

Guldorn från Missionsvän 1892

Läror utan lif likna klockor, som ej slå,
och former utan innehåll äro som ur,
hvilka icke gå.

evangelisk-luthersk
Missionsvän

Dec 1992

UTGIVNINGS- OCH MANUSDAG

Missionsvän nr 1-5, 10-12 beräknas komma ut omkring den 1: e i månaden, dubbelnumren 6-7 och 8-9 omkring den 10 juni resp 25 aug. Manus vill vi ha in en månad i förväg under adress: EFS distr exp, Ö Storgatan 26, 291 31 Kristianstad.

● Månadens betraktelse

Pastor
**Annika
Nordhammer**
har skrivit
betraktelsen

VI KOMMER ATT KOMMA HEM

"Riket som kommer" är rubriken för andra söndagen i advent.

"De skriftlärdade och översteprästererna ... skickade fram några (till Jesus) som skulle spela rättfärdiga och söka få fast honom för något yttrande, så att de kunde överlämna honom åt ståthållarens makt och myndighet." Luk 20:19-20.

Det var de skriftlärdade och översteprästererna som gjorde detta. De mest kunniga i skriften och profetorden - de gjorde detta!

Hur kunde de? Borde de inte ha avvaktat lite mera - varit mer försiktiga, istället för att vara så snabba i sitt beslut? För visst hade de beslutat, eller kommit fram till med största sannolikhet, att Jesus var en "kättare", falsk profet. Vi dömer dem lätt för deras handlingsätt.

I Lukas 12:40 läser vi om hur Jesus uppmanar sina lärjungar att hålla sig beredda på hans återkomst. Orden är klara: *"Var beredda, också ni, ty när ni minst väntar det, då kommer Människosonen."* Och i versen före läser vi: *"Ni förstår väl att om husägaren visste när tjuven kom, skulle han hindra honom från att bryta sig in i huset."*

Vem syftar tjuven på i liknelsen? Jo, Herren Jesus själv. Vem är då husägaren? Vad jag förstår måste det vara denna världens härskare. Han som nu rasar för att han vet att hans tid är kort. Och det är väl klart, om han visste när Jesus kom, skulle han väl göra allt han kunde för att stoppa det eller sabotera Jesu ankomst för människorna. Därför vet ingen den tidpunkten, inte ens Sonen, bara Fadern själv (Mark 13:32). Därför skall vi hålla oss beredda hela tiden.

Likadant var det för judarna som väntade på Messias (och väntar än), de visste inte **när** och **hur** han skulle komma. De hade profetorden - vissa hållpunkter. Men utifrån dem hade de gjort fina bilder på hur det skulle bli när Messias kom. De hade lagt ihop ett och ett och fått det till två, på världens vis att räkna helt logiskt. De hade helt

enkelt räknat ut utifrån de ord de hade hur det "måste" bli. Och därför kände de inte igen Honom när han väl kom. Man kan lägga märke till att det är de mest kunniga i skriften som känner igen Honom minst.

Det går inte att låta bli att i detta sammanhang tänka på bibelorden som talar om att Guds vishet är dårskap i världens ögon (t ex 1Kor 1:18 f).

Vad gör vi nu? Vi väntar på Jesu återkomst. Vad har vi att gå efter? Vi har ordet från Herren Jesus själv och apostlarna. Vi har löften, tydliga och mindre tydliga. Vi har bilder och framtidsvisioner. Och vi får hoppas, längta. se framåt och läsa Ordet.

Men nog längtade judarna efter Messias lika mycket som vi. Och var det inte just denna längtan som fick dem att filosofera kring det hela, så mycket att de blev blinda och tog fel när Han väl kom. Vi dömer dem, vi är snabba i vår dom.

Vi borde döma mindre, ta vara på lärdomen och akta oss för att göra samma misstag själva.

Messias kom och uppfyllde alla löften som var givna om Honom. Men Han kom på Guds sätt, enligt Guds visdom, och det var ett helt annat sätt än vad människorna i förväg hade räknat ut.

De människor som trodde på Jesus var säkert förvånade och i alla fall mycket gripna - det förstår vi av Ordet. Kanske kommer vi att bli lika förvånade när Han kommer igen, vår kung Jesus.

Vi får vara aktsamma om de löften vi har och vara beredda. Nog får vi tänka kring det hela, men var alltid noga med vad som står i Ordet och vad som är människors tankar. Var noga med att själv inte bli så fast och låst i en föreställning om Kristi återkomst, att du misstar dig när Han kommer.

Vår Herre kommer, att Han ska uppfylla alla de löften som finns både i Nya Testamentet och de fortfarande uppfyllda i Gamla Testamentet. Var därför beredda, ty vår Herre kommer snart med sitt rike.

Riket som kommer är redan här, i våra hjärtan, när Jesus får vara den viktigaste och styrande/ledande parten i våra liv. Vi kommer därför att känna igen oss. Vi kommer att känna igen det även fast vi ännu aldrig har sett Guds rike helt och fullt.

Guds rike är också vårt ursprung. I Guds rike finns ju naturligtvis Gud. Och Gud är upphov till allt skapat, till allt liv och alla levande varelser, även till dig och mig. Vi kommer att komma tillbaka till vårt ursprung, dit där vi egentligen hör hemma.

Vi kommer att komma hem.

Några tankar jag mött under samtal inför advent

Första advent är årets kanske mest kyrkbesökta helg. Både kristna och ickekristna uppfattar helgen som en dag av positiv värme mitt i höstrusket.

Man kan nästan säga att mörkret fallit över jorden, och därför kan det vara bra för vårt psyke att känna att det både runt omkring och förhoppningsvis också inuti oss tänds ett litet ljus.

När adventsstakarna börjar lysa upp höstmörkret värms hjärtat, och tanken kan föras till ljuset Jesus Kristus som kom till vår jord en gång.

Det nya kyrkoåret börjar ju den första advent. Då kan man få börja om från början igen, glömma det gamla som kanske inte upplevdes så bra och se framåt med nytt hopp.

Adventstiden upplever många som en väntan på det stora undret: Jesu födelse. En tid fylld av ljus, härlighet och förväntan. En tid som för tanken framåt mot en av årets största högtider, julen.

Advent blir också för många en brådskans tid. Det är så mycket att förbereda inför julen så att tiden knappast räcker till. Vissa anser att julklappsköp är en plåga och att julhandeln blivit något krasst ekonomiskt, medan andra upplever att man vill värna om förmånen att få ge gåvor till de sina och på så vis förmedla sin kärlek, värme och omtanke.

Advent kan vara en fridfull tid när man sitter hemma med familjen och har det mysigt med tända ljus.

Advent kan också vara den mörkaste och jobbigaste tiden under året för den som inte har någon familj eller släkt. Ingen att köpa julklappar till, inget hopp om någon överraskning eller något besök och bara vetskapen om den stundande juledigheten då alla andra är med de sina medan man själv är ensamare än någonsin med bara sin TV som sällskap.

Därför behöver vi alla en liten uppmaning: Gör någon glad i advents- och juletiden. En liten blomma eller ett kort besök kan betyda oerhört mycket för den ensamme.

Anne-Maj Öström

Missionsvänner – satsa på ungdomarna!

Hur har Ni det med ungdomarna? Har Ni upptäckt, att de är engagerade, kunniga och villiga att ta ansvar?

Första helgen i oktober var 11:ans och 12:ans ungdomar samlade till DUG (distriktsungdomsgemenskap) i Åhus. Ungdomarna hade bett att någon från styrelsen skulle vara med. Därför var jag där tillsammans med Signe Larsson. Tack ungdomsutskottet för den inbjudan! Det var roligt att få vara tillsammans med er.

Var för sig hade så distrikten Ungdomsting. Där utses representanter till Ungdomsforum. Jag tror, att båda dessa är viktiga för EFS. Här får ungdomarna en möjlighet att föra fram, diskutera och utveckla sina tankar om tro, om evangelisation och mission.

Det har klagats över att det var för få ungdomar på EFS årskonferens. Självt tycker jag, att till det mest positiva i årskonferensen hörde de ungdomar, som var där. Ungdomar förväntas vara entusiastiska och frimodiga. De var inte bara det. De var också kloka och kunniga.

Så till ärendet: Allt detta skriver jag för att Ni ska komma ihåg ungdomarna, när det är dags att utse representanter till EFS årsmöte. Välj dem! Skicka iväg dem! Följ distriktets rekommendation, att ge bidrag till resan och en övernattnings. (Konferensen kommer ju före sommarlönen för studerande ungdomar.) Ska vi ha ett lönsamhetstänkande, så tror jag att det är en satsning, som lönar sig i längden.

Hälsningar

Lena Andersson

UNGDOMENS SPORTDAG I HÄSSLEHOLM

Den **8 februari** med start kl 9.00 i Q-poolen. Både volleyboll och innebandy kan man spela. Förra året blev det alldeles fullt i volleybollgrenen, så **anmäl Dig snarast, dock senast den 20 januari**, till distr-exp 044-12 53 39. Avslutning i Hässleholms kyrka med nattvard och Café Surprice med prisutdelning och överraskningar!

NYA RELATIONER – NYA MÖJLIGHETER

Det var rubriken över två intressanta och givande dagar som Samarbetsrådet EFS/Sv kyrkan och Församlingsnämnden tagit initiativet till. Samarbetskonferensen, som den kallades, hölls i Sigtuna den 19-20 oktober 1992.

Dagarna inleddes med föredrag av direktör Göran Forkman och missionsföreståndare Birger Olsson över ämnet: "Församling - Församling - Förening". Båda föreläsarna gav historiska perspektiv (men på olika sätt), som visade hur historien påverkar nuet. Föreläsningarna följdes av samtal i mindre grupper samt återsamling och redovisning.

En annan samling tog upp **Rapport om fördjupad regional och lokal samverkan efter förnyelsegudstjänsterna**. Det var intressanta rapporter som presenterades.

Några timmar ägnades åt **Struktur- och organisationsfrågor i samarbetet**. Efter en inledning blev det arbete stifts/distriktsvis, där vi bl a tog upp frågan om **lokal och regional samverkan**. Nya relationer ger nya möjligheter.

Sista arbetspasset tog upp ämnet "Gudstjänsten som förnyande kraft i församling och församling." Ett intressant panelsamtal.

Samarbetskonferensen var positiv på många olika sätt. Jag vill sammanfatta dagarna i sju punkter:

- Den starka uppslutningen från såväl Sv kyrkans som EFS sida visade på en hög prioritering. Tio biskopar och elva distriktsföreståndare deltog. Där fanns representanter från stiftsstyrelser och distriktsstyrelser, domkapitel och EFS expedition, totalt ca 60-65 personer.

- Andan, och själva atmosfären, som genomsyrade de båda dagarna var positivt laddad. Det var en upplevelse av en mycket stark gemenskap, en stark enhet i Jesus Kristus.

- Öppenheten fanns där. Det vill säga frimodigheten att nämna saker och ting vid deras rätta namn. Man vågade ta fram både sådant som upplevts negativt och svårt och sådant som upplevts positivt och glädjefyllt.

- Där fanns en uttalad medveten vilja att gå vidare på den inslagna och gemensamma vägen. Och bakom den viljan fanns en vilja att nå fler människor med det frälsande evangeliet om Jesus Kristus.

- Flera gånger sades det från biskopar och andra från Sv kyrkans sida: Vi behöver EFS inom Sv kyrkan. Men inte ett EFS som helt går upp i, eller försvinner i Sv kyrkan. Vi behöver ett EFS i Sv

Fr v: KG Hammar, Sven Vannerberg (ngt skynd), Rune Johansson, Siv Siegurdsson, Gunnel Andersson och Torsten Simonsson

kyrkan, ett EFS som fortsätter att präglas av den rosenianska väckelsefromheten och det starka frivilligengagemanget.

- Någon sa: Tänk om vi kunde förpacka en del av den här fina atmosfären och ta den med oss hem och portionera ut den i föreningarna och församlingarna på lokalplanet.

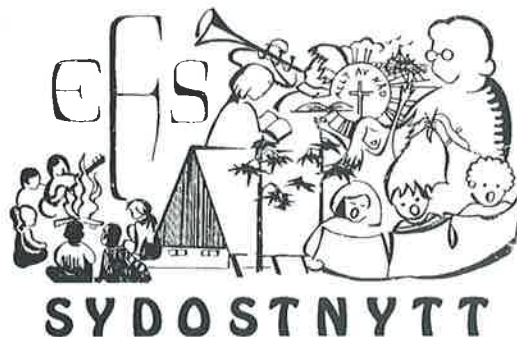
- Nu ligger ansvaret på vår biskop, KG Hammar, stiftsstyrelseledamoten Sven Vannerberg, de båda distriktsstyrelseordförandena Gunnel Andersson och Siv Siegurdsson samt distriktsföreståndarna Torsten Simonsson och Rune Johansson att förmedla intrycken vidare. Det var nämligen dessa som var med från Lunds stift och EFS båda distrikt 11 och 12. Och jag hoppas att samarbetsrådets planerade sammanträde i januari ska hjälpa oss en bit på väg.

Till detta vill jag citera några rader ur överenskommelsen mellan EFS och Svenska kyrkan och göra en kort kommentar:

"Svenska kyrkan och EFS förnyar ömsesidigt sin gemenskap i en och samma kyrka med full andlig enhet och solidaritet. Svenska kyrkan erkänner det arbete som EFS bedriver som en del av kyrkans arbete, och EFS bekräftar sin samhörighet med Svenska kyrkan."

Det räcker inte att tala om den gemensamma grunden. Även när man med all sin ärlighet och övertygelse menar vad man säger, måste samhörigheten på något sätt ta gestalt i "kött och blod". Det är genom att ta ansvar och arbeta tillsammans, och genom att fira gudstjänst och be tillsammans som vi växer samman. I sådana gemensamma erfarenheter finns grogrunden och möjligheten för tillgivenheten och solidariteten att växa sig starkare än de krafter som drar oss isär.

Rune Johansson

Vi på distr-exp tackar er alla för året som nu går in i slutspurten. Tack för gemenskap, uppmuntran, omtanke, förbön...

Vi önskar Er alla ett glädjefyllt advent, en god jul och ett gott nytt år!

Rune, Göran, Cecilia, Mari, Ingegärd

MISSIONSHUS inventering

Styrelsen konstaterade vid sammanträde 1991-06-04 att distriktet **saknar en samlad historik/förteckning med foton över nuvarande och/eller försälda missionshus, predikoplatser etc.** Den ansåg att en sådan dokumentation vore värdefull och att den bör göras tämligen snart. Ju längre det dröjer desto svårare blir det att samla in det material som behövs.

Styrelsen fann att David Åberg, Karlshamn, som varit både lantmätare och överlantmätare borde vara väl lämpad för uppgiften, och beslöt att tillfråga honom om han var beredd att ta ansvar för en dokumentation.

Vid sammanträde 1992-11-04 kunde styrelsen ta del av en första sammanställning. Den gäller en del missionshus i Blekinge, framför allt på Listerlandet. David tyckte det var bäst att börja med hemmalänet. Och just Listerlandet har visat stort intresse.

Styrelsen beslöt att föra ett stort tack till protokollet, följt av en vädjan om en fortsättning av dokumentationen.

Vid samtal med David Åberg anar jag vilket enormt arbete en dokumentation innebär. Något som försvårar det hela är att tillskrivna/tillfrågade personer dröjer allt för länge med svaret.

Nu vädjar jag till er alla i distriktet att hjälpa

oss med detta. Det David Åberg bl a behöver ha svar på är: När byggdes ert missionshus (ev såldes)? Vad var det för personer som fanns bakom byggandet (det är som vid släktforskning - yrke/titel/befattning säger ofta mer än ett namn)? Vad har missionshuset använts till?

Alla föreningar har väl firat jubileum?! Då brukar en historik sammanställas, som ger svar på de flesta av frågorna. Kopiera en sådan och komplettera den med foton på exteriör och interiör. Svårare än så behöver det troligen inte vara.

Sänd materialet till David Åberg, Tickvägen 6, 374 40 Karlshamn, tel 0454-138 50. Tack för att ni hjälper oss med detta - men gör det gärna snart!

Rune Johansson

NYÅRSFEST I ÅHUS!

GOD MAT, SPEX-GÄNG, HEMLIGT UPPTRÄDANDE, FYRVERKERIER, NATTVARDSGUDSTJÄNST, m m, m m. Obs - Nyårsafton!

Anmälan till EFS-Gården, tel 044-24 00 20. Inbjudan kommer!

DUG -92

Distriktsungdomsgemenskapen (DUG) hölls i år på EFS-Gården i Åhus och liksom förra året i samarrangemang med distrikt 12. DUG är en förnyad form av distriktsungdomstinget och varar nu från fredag kväll till lördag kväll och har vissa likheter med ett kort läger, men med tinget på lördagen.

Fredagskvällen började med att distriktskonsulenterna för 11:an (Cilla) och 12:an (Jonas Helgesson) hälsade välkommen. Gunnel Andersson, lärare på Sundsgården, hade sedan en seminarieintroduktion, där vi satt i grupper och diskuterade vad Jesus betyder i våra liv och en del andra frågor om att vara "kristen i vardagen", som hennes seminarium på lördagsförmiddagen skulle heta. Sedan talade Bertil Carlsson om bönen, och vi avslutade kvällen med en förböns- och lovsångsstund.

På lördagen hade vi en halvtimme före frukost för personlig andakt, där man satte sej i ett avskilt hörn för att be, läsa Bibeln och vara stilla. En underbar start på dagen! Förmiddagen ägnades sedan åt seminarier. Gunnel Andersson höll som sagt i det ena: "Kristen i vardagen", och Sven-Erik

Jönsson, ungdomspastor från Örkelljunga, höll i det andra: "Tidens tecken ibland oss". Efter middagen informerade Malin Arnoldsson, vårt missionsungdomsombud, om läget på Afrikas horn och om Mission en livsstil, som vi hade insamling till under helgen.

"Tjänstemannens hörna" hette programpunkten som följde, och det innebar information om vad distriktet gör och om vad vi ungdomar kan påverka.

Vid tretiden, när alla motioner var nedskrivna och inlämnade, började storforumet. Till ordförande valdes Jonas Hallabro och till sekreterare Erik Arvidsson. Två motioner och en skrivelse bifölls, och vi beslöt skicka dem vidare till Ungfo (Ungdomsforum) -93, storforumets motsvarighet på riksnivå. Alla innehöll uppmaningar till landets EFS-ungdomar. En uppmanade till bön för väckelse i landet och världen, nästa handlade om konfirmationsundervisningen och att vi ungdomar bör

Forts sid 178

KOMPISHELGKOMPISHELG

Hej, kompis!

Ett läger för Dig blir det den **27-28 mars 1993**.

Du som gillar att sjunga är väldans välkommen! Du som inte tycker det är så roligt att sjunga är väldans välkommen! Det kommer att ordnas **aktiviteter för ALLA i åldern 7-13 år**.

Foldrar kommer ut i början av 1993. Hör gärna av dig till mig om du inte får någon folder.

Jag har ☎-nummer 0451-895 11

Kram till dig från **Mari**

HALVÅRSMÖTE - HÖSTHÖGTID?

Den äldre generationen missionsvänner minns säkert med tacksamhet Traktatsällskapets halvårsmöten. Det blev emellertid med tiden allt svårare att skapa intresse för dessa samlingar. Orsakerna härtill kan vara flera. Så har väl alltid vissa mötesformer sin tid och behöver bytas ut. Vidare har distriktets samlingar i hög grad hamnat i skuggan av de lokala föreningarnas arrangemang.

Annars ska sägas, att de ansvariga gjort tappra försök till förnyelse. Bl a ändrades namnet för några år sedan från "halvårsmöte" till "hösthögtid". Det förtjänar också att nämnas, att intressanta och aktuella ämnen tagits upp. Sådant som kunnat tjäna till inspiration ute i föreningarna. Vi minns ämnen som "evangelisation", "flyktingfrågor", "pionjärbete", "en levande församling" för att nu nämna några. De som mött upp har säkert haft god behållning av dessa högtider.

Årets hösthögtid hölls i Tollarp och sammanföll med en av EFS-föreningen där planerad mötesserie med Erik Bernspång som predikant. Inte så få hade mött upp när Torgny Carlsson hälsade välkommen till eftermiddagens samling i missionshuset. Den inledande bibelhälsningen gavs av Rune Johansson, som hämtat sin text från Jer 29. Lite aktuell information från distriktet fick vi också med. Det känns skönt att ekonomin kommit på fötter utan att man behöver prata så mycket om den.

Ämnet som Erik Bernspång stannat för var "Tankar ur Filippobrevet". Vid detta tillfälle poängterades särskilt Kristus som vår förebild utifrån kap 2. Det framhölls starkt, att vår tids stora behov är människor som återspeglar Kristus i vardagens sammanhang. En sanning värd att ta till sig. Här kändes det rätt att sjunga: "Brinnande hjärtan giv oss o Gud..." Vid ett par tillfällen under mötets första del gladde tonårsgruppen oss med flera sånger, bl a några afrikanska.

Efter kvällsmaten, som serverades i församlingshemmet, var det så dags för kvällsmötet som hölls i V Vrams kyrka. Också här medverkade Erik Bernspång, nu med tankar ur Fil 4: "Gläd er i Herren alltid!" Det handlar om en grundtrygghet, som trotsar alla konjunktursvängningar och är verklig i livets alla lägen. Herren är nära i både tid och rum. För sånginslagen här svarade en ungdomskör från Lister - Vånga. Deras vilja att låta "det lilla ljus jag har" få lysa klart var inte att ta miste på. Som begripligt är hade sångerna ungdomligt förtecken. Skada bara, att det tydligen är så få svenska textförfattare till sånger som ungdomar gärna sjunger.

Hösthögtiden avslutades av Rune Johansson som innan han nedbad Guds välsignelse över de församlade, tackade såväl de medverkande som dem som tagit det nog så viktiga ansvaret för att det praktiska skulle fungera. För ungdomarna hade ordnats en särskild samling i missionshuset lite senare under kvällen.

Än en gång hade vi fått nytt ljus över gamla samlingar. Om det kommer att ordnas fler hösthögtider i distriktets regi är ännu ett frågetecken.

E.O.

JULBORD
EFS-Gården, Åhus
Sönd 6 dec kl 13.00

Den goda julmaten, en skön gemenskap, sång-musik-andakt är menyn för årets julbord på EFS-Gården.

Missa inte denna möjlighet!

Pris: vuxen 170:-, barn 4-13 år betalar 10:-/barn och år. Tonåring 150:-

Anmälan till EFS-Gården tel 044-24 00 20 senast tisd 1 dec.

VÄLKOMMEN!

VIELEN DANK
von Stralsund nach Bjärnum

Den 5-6 september -92 var en grupp på ungefär 40 personer från "Landeskirchliche Gemeinschaft" i Stralsund på besök hos EFS-vänner i Bjärnum. Sedan många år tillbaka har vi goda relationer. Genom den murförsedda gränsen i DDR var det knappast möjligt att människor kunde resa ut. Därför kom våra vänner från Bjärnum ofta till Stralsund och hälsade på oss. Det glädde oss mycket, och vi tackar er hjärtligt för det. Ni har gjort vad Jesus Kristus säger i Matt 25:36: "...jag satt i fångelse och ni besökte mig." Nu har vi vår frihet. Därför gläder vi oss och tackar Gud.

I Bjärnum blev vi mycket hjärtligt mottagna. Vi sjöng och bad tillsammans, och i Kristianstad firade vi gudstjänst med Herrens heliga nattvard. Som avslutning deltog vi i den stora musikfesten i Idrottshallen. Det var en stor upplevelse för oss.

Under den här tiden har det varit besök familjer emellan från Tyskland och från Sverige. Det är en god frukt av vårt samarbete.

Friedrich Nemitz
 (i översättn)

Bibel- och Missionskurs

EFS Pensionat, Vittsjö
 den 2 - 7 mars 1993

Medv: Missionär Birger (och ev Inez) Axelsson, pastor Henrik Markgren, Ernst Viberg m fl.

Anmälan: tel 0451-220 87

Hälsning från
er utsände
16/10 1992

Jag - Eskil Carlsson - som i dag har varit stipendiat i Etiopien i 28 dagar, vill ge en liten inblick i hur läget är och vad jag gör. Vi är sex ungdomar från Sverige som studerar och möter Mekane Yesus-kyrkans verksamhet och människor.

Den första månaden har vi tillbringat i Addis Abeba med omnejd och kommit in lite i hur man beter sig för att inte göra bort sig för mycket. En resa söderut innebar att hälsa på i olika församlingar och se hur de har det och möta deras problem men även deras glädjeämnen, som inte är så få. Ett problem som vi ofta möts av är att man inte har resurser att ta hand om sina nya medlemmar. När kyrkan växer så kraftigt som här, finns det inte tillräckligt med utbildade präster, pastorer och ledare som kan ta hand om de nyomvända. Det är ett bekymmer som vi inte har i Sverige p g a många faktorer. En andakt häromdan handlade om att Andens frukt är kärlek, och det märker man tydligt här när man träffar kristna människor. Man blir väldigt väl mottagen och känner starkt att vi är syskon. På gatan en dag, när vi tittade lite på sta'n, kom det en hop med barn som tittade på oss med stora ögon. Då var det en kille som sa' på amharinja (som vi inte förstår, men en som var med oss förstod): "De är människor de också." När vi fick det förklarad för oss, var det en härlig känsla.

Etiopien är nog en av världens största betesmarker, alla djur går nämligen lösa och finns överallt i städer som på landet. Det märkte vi när vi var på väg till en by högt upp på en kulle, där vägen upp kan liknas vid en torr flodbädd, ojämn och besvärlig. Landskapet där var så man inte trodde sina ögon, det var nästan onaturligt vackert. Där bodde vi en natt i en hydda, som djuren också delade med oss, det var fyra kor, två getter och en tupp med fru. Innan **läggdags** var det **förstås** kaffe och mat. Kaffet av **stark** arom var uppblandat med härsket smör och salt, vilket är väldigt fint i deras kultur. Maten: Köttfärssås, kallad kotfo, som egentligen skulle vara med rätt kött, hade brynts lite för vår skull. I den var också härsket smör, vil-

Forts sid 182

Chefredaktör Ingvar Laxvik kräver i en ledare i Kyrkans Tidning: Besluta om registrerat partnerskap nu. Uppmaningen gäller registrerat partnerskap för homosexuella. Bakom uppmaningen menar sig Laxvik ha Jesus, genom hans ord att vi ska älska våra nästa. Ledaren ger mig intrycket, att vi inte får lov att kalla oss kristna om vi nekar homosexuella par samma sociala trygghet som vi själva har inom det heterosexuella äktenskapet.

I nästa nummer av tidningen (nr 5) försöker Laxvik göra sig rolig över att 22 ledarprofiler inom svensk kristenhet har skrivit under ett uttalande mot registrerat partnerskap för homosexuella. Han skriver bl a: "Det gläder oss att stora flertalet inte skrev på." Som jag ser det faller hans förlöjligande av andra tillbaka på honom själv.

Vad vi i dag behöver är inte äktenskapsliknande surrogat. Vi behöver i stället göra allt för att återge äktenskapet dess rätta plats i samhället. Familjelivet har länge nog framställts som en förkvävande och glädjedödande livsform.

Att säga nej till registrerat partnerskap för homosexuella innebär inte att ha en annan kärleksuppfattning än Jesus. Det är inte heller ett utslag av missunnksamhet, egoism eller snålhet. Ett nej är ett utslag av omsorg om den unga generationen. Deklarerar samhället att alla samlevnadsformer är lika värdefulla - då har de styrande i samhället rivit ner det skyddsräcke de unga behöver för att mogna till unga män och kvinnor, som kan ta ansvar för sina familjer och sin omgivning.

Rune Johansson

Ledarhjäk - SUSIE III

Det var nära att den inte blev av, kursen som skulle utformas helt efter deltagarnas önskemål. Det visade sig nämligen, att den allt för mycket liknade en krus som under våren ska gå av stapeln inom KFUK/M:s kurspaket. Men eftersom intresset för just den här kursen verkade större än för de tidigare, bestämdes att vi kör ändå.

Det handlar alltså som SUSIE III, eller ledarutbildnings- och inspirationshjäk, som gick 23-25

oktober i Vemmentorp vid Åsljunga.

På kvällen den 23 samlades 15 erfarna och oerfarna barn-, ungdoms- och scoutledare från Skåne och Blekinge i en glänta vid Vemmentorpsstrand. De hade tidigare delats in i patruller, och nu fick de sätta igång med vindskyddsbygge och matlagning. Vindskydden skulle bli nattläger, och kvällsmaten bestod av lerinbakt höna som anrättades i en glödgrop i marken.

Avsikten - och önskemålet - med hjäken var, att den mer skulle ge upplevelser och inspiration än teori och fakta. Så för att kursdeltagarna ska kunna få ta emot det för en del eftertraktade ledarmärket kommer vi att ha ett "skolbänksdygn" under vårvintern 1993.

Det blev en kall natt i vindskydden. Det knastrade i gräset och gnistrade på himlen, men när morgonen kom var himlen mulen. Så Ingvar Svenssons varma choklad och banankex var en välkommen väckningsteknik. Den riktiga frukosten fick deltagarna emellertid ordna själva. Bl a fick man själv sätta tändarna i de specialfrukostfrallor som Jonas Helgesson bakat in hjäkens startmeddelande i.

Det blev till att packa den personliga och gemensamma utrustningen och leta upp ett gäng kanoter för en förmiddag på sjön. Vid en av paddlingens kontrollpunkter nappade minsann en färsk forell - per deltagare. Så när paddlingen var över - vid Vemmentorpsstrands badplats - tillagades forellen i en glödhög i strandkanten. (Se Joh 21:9.)

Ja, så fortsatte hjäken med vandring, uppgifter, utbildning, mer matlagning, patrullarbete och ett och annat skoskav. Vid 21-tiden närmade man sig nästa övernattningsplats, och där möttes man av färdigbyggda vindskydd, värmande lägereldar och soppa och bröd för hungriga magar.

Ett gäng scouter från Malvans Scoutkår utanför Hässleholm stod för ett uppskattat lägerbålsprogram, och efter aftonbönen lockade sovsäckarna igen.

Söndag morgon mötte med strålende sol och några kallgrader. Efter frukost blev det karta/kompassorientering i varierande terräng ca fem kilometer, och orienteringen avslutades med linbanebygge över en djup "ravin".

Under den avslutande gemensamma middagen vid dukat bord i Sonnarps Scoutgård sammanfattade vi så helgens upplevelser, och trötta men vid ganska gott mod för vi så småningom hem.

Kursteamet bestod förutom av Scoutrådet inom Skåne-Blekinge också av Håkan Almgren och Jonas Helgesson.

Magnus H

Att arbeta BLAND GATUBARN

Guatemala 4 oktober 1992

Sedan drygt två år tillbaka befinner jag mig i Guatemala, Centralamerika. Det senaste året har jag arbetat för den katolska organisationen Casa Alianza med gatubarnen i huvudstaden. Vi arbetar med direkt uppsökande verksamhet på gatan, där vi bl a försöker motivera barnen till att komma in på något av våra kriscentra (behandlingshem). Därifrån slussas de, beroende på barnens individuella behov och utveckling, in på mer familjeliknande hem. Dessutom finns en juridisk avdelning som tar vara på barnens rättigheter.

Jag tänkte berätta lite om hur en vanlig dag kan se ut i mitt arbete.

Jag hatar dig! Jag hatar dig!

Luis tar tag i hinken med slaskvatten, häver den över mig och slår på mig med ursinniga knytnävar. Ögonen är glansiga, och uppförandet vittnar om mer än "bara" limsniffning, troligtvis har han tagit Acepan, en sorts lugnande tabletter, som lätt får motsatt effekt om man tar många och ihop med andra droger.

- Det är bra Luis, fortsatt slå, det är därför jag är här, säger jag så mjukt jag kan.

Förvånad kommer han för ett ögonblick av sig i sitt vilda raseriutbrott. Jag tar tillfället i akt, griper tag i honom och trycker honom intill mig. Först spjärnar han emot men orkar snart inte mer, och tårarna kommer forsande. Han ligger i mitt knä en lång stund medan gråten går över i tysta snyftningar och han slutligen somnar utmattad. Luis, eller "Chiqui" som han för det mesta kallas och som betyder "den lille", är tio år gammal, men ser inte äldre ut än högst sju. Han är mager, ohyggligt smutsig, håret står i tjocka tovor och blänker vitspräckligt av alla lusäggen. Han kom till kriscentrat för att få ett sår omlagt. Såret var djupt och svårt infekterat, och det var när jag propsade på att tvätta rent det innan vi satte på bandage, som han blev arg.

Morgonen efter kommer "Chiqui" tillbaka, och på sitt speciella vis ber han om ursäkt för sitt tidigare uppträdande. Vi pratar en stund om varför det blev så och om hur farliga tabletterna är liksom limmet. Han frågar om han kan få komma in och bo på Refugion, som kriscentrat kallas. Jag känner av hans andedräkt. Den ångar bedövande efter en kall natts ihärdigt limsniffande. Det skulle innebära rena katastrofen att släppa in honom bland de andra barnen i det tillståndet. Jag förklarar detta och erbjuder honom istället att

stanna på vårt kontor tills effekten gått över fram emot kvällen. Erbjudandet avslås, men han lovar att komma tillbaka nästa dag. Luis har varit på kriscentrat många gånger de senaste åren, men drogberoendet och gatans totala frihet har hittills varit starkast.

Medan jag pratade med Luis har mina arbetskamrater förberett medicinväskan och en ryggsäck med papper, kriter etc. Vi är sju i teamet, men eftersom tre ska arbeta i natt är vi bara fyra idag. Jag är enda utlänningen i teamet men nu, efter 14 månader, smälter jag in rätt väl i den guatemalanska arbetsmiljön. Jag går tillsammans med Mario mot zon fyra. Trafiken är öronbedövande, och de skrotdrängarna spyr svart dieselryk över oss.

På vägen stöter vi på **Carlos och Vinicio**. Båda två känner vi sedan länge. De är sjutton respektive sexton år och är härdade efter att ha bott på gatan i nästan tio år. De sniffar inte längre lim, utan det är tyngre droger som gäller. Ekonomiskt sett lever de gott på vad de stjälar och har för det mesta råd att betala hotell, både till sig själva och flickvännerna. De är hårt märkta av gatulivet, med ärr utanpå såväl som inuti. Trots sitt förakt och sin tuffhet händer det att de gråter, när de i enrum talar om sin uppväxt och sina svåra erfarenheter. Liksom de yngre barnen tror de sig inte vara värda en bättre framtid, och deras dåliga självförtroende hindrar dem från att lämna sitt destruktiva liv.

Många olika dofter

När vi närmar oss "Hålet" i zon 4, kan man känna en angenämt söt lukt av choklad från en chokladfabrik. Sinnena dränks dock snart av andra

dotter, den här gången sura och fräna från avfall och bubblande pölar som blivit till av bristen på avlopp. "Hålet" är kantat av bordeller, och flickorna, några inte äldre än 10-11 år, bjuder här ut sina kroppar på nätterna. Misshandel är vanlig, även om de värsta sårerna finns på insidan. Ett stort problem vi konfronteras med är barn som blir med barn. Flickorna kommer sällan ihåg sin egen mor, och det egna barnet blir ofta bara en docka som lätt ges bort till bästa kompis eller, i bästa fall, lämnas på barnhem. Förra veckan dog **Carlitos**, 2 månader. Hans lungor orkade inte med den hårda miljön - gatan, moderns limsniffande etc.

Mitt bland ruttna grönsaksrester och använda toalettpapper leker **Josue** att en kartong är bil och brummar när han kör den framåt. Ett par meter från honom sitter **Saul** och gör sina behov, medan **Eusebia** fortfarande ligger och sover intill väggen. Hon ligger i fosterställning med huvud och knän instoppade i tröjan som skydd mot råttorna och kylan. Plötsligt kastar någon sig på mig bakifrån, och två lortiga händer håller för mina ögon.

- Gissa vem de é? frågar **Julios** välbekanta röst, och han blir glad när jag svarar rätt. Julio är kanske nio år och en ovanligt glad och livlig unge med tanke på limmissbruk och undernäring.

- Snurra mig! ber han ivrigt.

Jag tar tag i hans händer och snurrar runt, runt, fortare och fortare medan Julio skriker av förtjusning, tills jag till slut tappar balansen och vi båda landar ovanpå varandra mitt i en gytjepöl. Vi ser på varandra och börjar gapskatta. Så tokiga vi är. Julio kommer först upp på benen och hjälper mig att få bort det värsta av leran.

I dag ska vi räkna

Vid det här laget har tjugo barn, i åldrarna 5-16 år, dykt upp. **Mario** har börjat dela ut papper och

VÄLKOMMEN

till EFS pensionat i Vittsjö **15-17 januari**. Det blir en **KÖRHELG** där för distrikt 11 och 12. **PHILIP OLSSON**, bördig från Göingebygden, kommer att leda oss in i sångens värld. Det kommer även att finnas tillfälle att få undervisning i dirigering, körmetodik m m.

Mer info finns i folder som du kan få från resp expeditioner. Det är ett **samarrangemang** med folkhögskolan i Glimåkra.

Vi ses väl den tredje helgen i januari 1993?!!

pennor. Idag ska vi räkna, och snart är de flesta ivrigt sysselsatta. Andra dagar händer det att vi samtalar om droger, kolera eller andra aktuella ämnen. Ibland bara ritar vi eller spelar boll, och någon enstaka gång åker vi och badar. Villkoret för att de ska få vara med är att de stoppar undan limmet, något de bryter mot så snart vi är koncentrerade på annat håll.

De flesta av barnen är gamla bekantskaper, men bland dem finns även en kille på runt elva år som jag inte sett förut. Jag sätter mig bredvid honom, och vi börjar småprata. Han heter **Raul**, kommer från El Salvador och har varit i Guatemala i en vecka. Hans pappa var en av de tiotusentals civila som dog i inbördeskriget. Hans mamma saknade utbildning, fick inget arbete och började samtidigt missbruka alkohol. Raul, som var äldst av de sex syskonen, tvingades försörja familjen. Han berättar att han putsade skor, vaktade bilar och tiggde. Kom han hem utan pengar slog hans mamma honom, och Raul visar upp flera ärr på magen efter slag.

Vi fortsätter att räkna, och Raul är riktigt duktig. Han berättar stolt att han faktiskt gått ett helt år i skolan. När jag rättar hans uppgift sätter jag "100" längst ner på papperet. Han vänder sig mot mig, där vi sitter på trottoarkanten och ler lyckligt.

- Det här är precis som i riktiga skolan, inte sant!

"De där smutsiga rättorna"

Flera nyfikna förbipasserande stannar till och undrar vad vi håller på med. Några faller kommentarer som "Varför vill ni ha något att göra med

de där smutsiga råttorna" och andra otidigheter.

En skrämmande vanlig åsikt är att barnen bara är till skada för samhället och att bästa lösningen på problemet vore att skjuta allihop. Försök till liknande aktioner har bedrivits både från allmänhetens, polisens och militärens sida, och alltför många barn har mördats. Tack vare en intensiv opinionsbildning och internationella påtryckningar har det råaste våldet kraftigt minskat. I år mördades inget barn av myndighetspersoner, däremot ser vi dagligen resultat av misshandel. Våldet barnen själva emellan är ofta lika grovt.

Innan det är dags att bryta upp, lägger vi om några sår, ser om några svampinfektioner och delar ut hostmedicin till behövande. Många har skabb, och alla har löss i håret. Det lönar sig dock föga att försöka kureras liknande åkommor medan de är kvar på gatan.

Jag pratade med Raul om Refugion, och några av de andra barnen uppmuntrar honom att följa med mig. Han är lite misstänksam men går till slut med på att åtminstone ta reda på var det ligger. Juan Carlos och Julio vill också följa med. Vi säger adjö till de övriga och beger oss tillbaka.

Orsaken?

Vad är då orsaken till gatubarnens existens, och hur bemöter man problemet?

Är det kanske helt enkelt föräldrarnas fel som misshandlar sina barn och överger dem, eller har gatubarnen dåliga anlag som gör dem mer benägna att missbruka droger, stjäla och prostituera sig? Dessa åsikter är nog de vanligaste, åtminstone här, och barnen skulle nog också hålla med.

För att helt förstå behövs ett vidare perspektiv. I Guatemala är fördelningspolitik ett subversivt ord. (Subversiv = omstörtande, upprorisk.) En liten guatemalansk och utländsk minoritet äger nästan

allt, och med våldets hjälp håller man folket nere. Utbildning förbehålls de rika, och över hälften av befolkningen är analfabeter. Våldet och fattigdomen gör att familjer splittras samt orsakar depression och missbruk. Orättvisorna började för 500 år sedan, när spanjorerna kom till Latinamerika. Idag tenderar förtrycket och klyftan mellan fattiga och rika att öka snarare än tvärtom.

Vi behövs i vårt arbete direkt med barnen, men kanske ännu viktigare är det att stödja kampen för den fattiges rätt till människovärde.

Pernilla Jakobsson, Åhus

TACK

För all kärleksfull omtanke bevisad genom besök, per post, personligt skickade hälsningar, med blommor mm mm och sist men inte minst för alla förböner, vilka jag hoppas att Ni fortsätter med, samtidigt som jag ber Er att tacka Gud för allt som han har lärt mig under sjukdomen och för det tillfrisknande som jag röner, ber jag - medan denna tidning ännu är "sin egen" och jag visserligen ännu är på sjukhus - på detta enkla men samtidigt enda möjliga sätt att få framföra mitt varma tack!

Lennart Björk

VI PÅ EFS-GÅRDEN ÅHUS

vill **tacka** er alla för året som ligger bakom, för förbön och omtanke, för arbetsinsatser och ekonomiska bidrag. Vi ser med förväntan fram emot ett nytt år och fortsatt stöd och samarbete.

En God och Välsignad Jul- och Nyårs- högtid önskas er alla!

**Bertil, Anita, Inga-Lill,
Birgitta, Inga, Ingvar**

PLANERINGSKALENDER

P g a platsbrist redogör vi här endast för sådant som inte fanns med i förra numret.

December

13 Julbord, Vittsjö

Mars

26-28 Självavårdskurs, Vittsjö

Augusti

10-15 Åhusveckan

September

24-26 Gemenskapshelg med distr 12

Det är ingen överdrift att påstå, att jag har vuxit upp med Missions-Vän. Vinjetten med vinträdet och grenarna hör till de bilder, som sitter fast i minnet sen barnåren. Missions-Vän var en betydelsefull bit i miljön i mitt föräldrahem, som var ett hem, präglad av levande, personlig kristen tro med åtföljande missionsengagemang.

Min far var en av de många prenumerantsamlarna i distriktet. Fast tidningsombudsman vore en riktigare benämning. Uppgiften var nämligen inte bara att förmedla prenumerationer utan också att distribuera tidningarna till hemmen. Tidningarna kom månatligen prydligt ihoprullade med rosafärgat omslagspapper utanpå. Sådant papper hade jag inte sett någon annanstans, och det var fint att rita på, när rullen hade skurits upp. Så Missions-Vän berikade min barndom redan innan jag kunde läsa! Längre fram i livet har jag fått veta, att tidningspaketen gratis expedierades från kontoret på Mårten Pehrssons Valsqvarn i Kristianstad, där Traktatsällskapets dåvarande ordförande, konsul Carl Nilsson, var direktör.

På lokalplanet delades sen tidningarna ut i första hand i samband med de månatliga stugmötena. Som följande så viktiga, att praktiskt taget inget skäl var starkt nog för att inställa mötet. Så t ex råkade min yngre syster komma till världen på en utsatt mötesdag. Men möte blev det i alla fall, även om den nyblivna mamman fick lyssna liggande och via ett par gläntade dörrar! Tyvärr minns jag inte vem som predikade, och troligen lever han inte nu, eftersom det just i dagarna är 59 år sen.

Naturligt nog var inte alla prenumeranthemmen representerade vid mötena, och då fick resterande tidningar fortskaffas på annat sätt. Den uppgiften låg ju väl till för barnen i familjen, och åtskilliga mil har jag tillryggalagt i det jobbet, sen jag väl lärt mig cykla. Men det var mors cykel, som fick rulla - egen cykel skaffade jag först i tonåren, då jag lyckats spara ihop den ansevärda summa, som krävdes för förvärvet (200 kr). Väl mottagen blev jag överallt och ibland även trakterad med en skorpa eller en pepparkaka att knäpa på medan jag rullade vidare.

Vid årsskiftetid ingick också i uppdraget att fråga om fortsättning av prenumerationen. Ibland behövde lite extra mod uppbringas i den situationen. Så var t ex fallet, då jag skulle ställa frågan till verkmästaren vid ett av ortens många stenbrott. Han var en myndig person, som inte precis räknades till missionsvännekretsen. Än i dag minns jag det befriande svaret: "Javisst ska jag ha tidningen, jag är väl ingen hedning heller"! (Ny definition på "hedning" = en som inte läser Missions-Vän!)

Man kan naturligtvis undra, om det ibland var ren vänlighet eller hänsyn som gjorde, att man prenumererade. Jag tror inte det, jag har det bestämda intrycket, att tidningen verkligen lästes, även om väl inte alla läste allt. Kanske upplevdes verksamhetsinformationen med alla resturerna och de övriga mötena som viktiga av de flesta. Men också uppbyggelsedelen var mycket uppskattad, kanske framförallt av de äldre. Här ingick stenograferade referat av alla predikningar och samtalsinlägg vid års- och halvårsmötena. Gåvoredovisningen var utförlig med initialer, ort och summa specificerade. Den hade säkert en stor och intresserad läsekrets och bidrog säkert till att skapa förtroende för noggrannheten i förvaltningen. Redovisningsformen blev med tiden kraftigt kritiserad och är ju numera ändrad. Men den kunde faktiskt vara riktigt uppbygglig att läsa, om man tänkte på det engagemang, de böner och ibland oppoffringar, som låg bakom gåvorna.

Mera regelbunden läsare av Missions-Vän blev jag väl i de övre skolåren, och jag mötte då också en medveten strävan från redaktionen att svara emot ungdomens behov. En tendens, som dessbättre har förstärkts med tiden. Särskilt informationen om lägerverksamheten drog mitt intresse, och lägren kom att bli av stor och avgörande betydelse för min andliga utveckling. Och visst kändes det lite högtidligt och förpliktande, när jag som tonåring för första gången blev uppmanad att skriva en bit i Missions-Vän. Såvitt jag minns var det fråga om ett lägerreferat. Det har ju med tiden blivit fler gånger... Alltid har jag sett det som en förmån att få komma till tals i den här tidningen, och alltid har det skett under bön. Jag är nämligen övertygad om att Guds Ande kan använda och levandegöra inte bara bibelordet utan också annat som skrivs och trycks, beledsagat av bön.

Som jag ser det, är Missions-Vän, trots sin aktningssvärda ålder, en mycket levande tidning, och den är fortfarande ett av de få alster i postfloden, som jag kastar mig över, när den kommer. Det måste väl vara ett gott betyg! En god fortsättning i samma anda tillönskar jag nya LIVSLUFT!

Mats Svensson

forts fr sid 171

ta kontakt med de ansvariga för undervisningen på orten och erbjuda oss att hjälpa till. Engagemanget är viktigt för att visa konfirmanderna att det finns kristna i deras egen ålder, men också för att samtal och frågor om Gud och livet kanske kan kännas naturligare att ta upp med jämnåriga än med prästen. Den sista tog upp en önskan om att varje förening parallellt och i samarbete med missionsombudet också skulle ha en "missionsungdomskontaktperson", som håller kontakt med vårt missionsungdomsombud.

Som representanter till Ungfo -93 valdes följande: Patrik Jansson, Karlskrona, Jonas Lindberg, Sölvesborg, Sofia Grahn, Hörby, Mattias Folkesson, Röke och Annika Nordqvist, Hässleholm. Till suppleanter valdes Göran Eliasson och Erik Arvidsson. Ungdomsforum kommer att hållas i Mellansel den 2-5 januari.

Utöver oss ungdomar satt, förutom några UG-ledare (Jan Cada och Glenn Sjöberg), också två representanter för EFS styrelse i distriktet, Signe Larsson och Lena Andersson, med på forumet. Dessutom hade vi förmånen att ha Rune Johansson närvarande. Det kändes inspirerande, att intresse visades för vårt arbete, och det var spännande att höra deras åsikter i debatterna.

DUG 92 slutade med en välförtjänt kvällsmat, och vi satt och kände oss nöjda med vårt DUG medan vi njöt av maten.

Men det fanns ingen anledning att åka hem när man var mått. På kvällen var det Spiritkväll, där Team Vänner, Rune Johansson och en grupp från Glimåkra, som dansade för oss, medverkade.

Precis som förra året är jag utomordentligt nöjd med DUG. Seminarierna var givande, deltagarnas inspiration och engagemang för EFS och "Mission, en livsstil" imponerande, och med två trevliga ledare samt förra årets Ungfo-representanter som arrangörer kan det ju bara bli bra.

För er som missade alltihop kan jag bara varmt rekommendera nästa års DUG.

Tina

GLOBE FESTIVAL

FESTIVALEN OCH ARTISTERNA

Gospel Globe Festival arrangerades även denna gång av VIVA MUSIK och EFS Stockholm Ungdom. Klockan 17.00 startade Festivalen med Charlotte Höglund och Calle Dernulf som presentatörer.

Först ut var vår svenska stolthet från Göteborg: HIM-

LAVÅSEN. 16 man starka och med en "scenshow" som både är rolig och fartfylld inledde de den sju timmar långa Festivalen. Bandet har en traditionell storbands-sättning, men musiken är inte speciellt jazzig utan ligger mer åt instrumental pop, rock, soul och rhythm & blues.

Nästa programpunkt var **LISA B & MIKE E** från USA. Deras danspop kontra rap var kanske i skarpaste laget, men bra. Däremot är det en klar nackdel med singback på ett sådant här arrangemang. Men bortsett från det, så har gänget en bra framtoning med bra texter om hur det är att vara kristen i dagens värld av falskhet, förtal och otrohet.

Vid halv nio var det dags för **EDIN-ÅDAHL**, men innan dess hade vi också hunnit höra **RUSS TAFF** från USA, som bjöd på oborstad rock'n'roll. Nästa band var även det från Staterna, nämligen **PETRA**, hårdrockarna med 20 år bakom sig. Bandet startades redan 1972 av gitarristen Bob Hartman.

Under kvällen medverkade också **TRIPLE & TOUCH**, TV-kända bl a från Musikjägarna, samt **TATA VEGA**, "en liten dam med stor röst" brukar det sägas om henne, och det är bara att hålla med efter att ha hört henne sjunga gospel. Till sist, vid elvatiden, var det dags för **OSLO GOSPEL CHOIR** från vårt grannland Norge. De bjöd på en härlig gospel i bästa Andraé Crouch-anda.

VAD GER FESTIVALEN?

Vad ger nu ett sådant här stort arrangemang? Kostar det inte för mycket för "bara" underhållning? Är det inte för stort (över 10 000 besökare) för att kunna förmedla kristen gemenskap? Och, kanske den viktigaste frågan: Hur blir det med det kristna budskapet?

En mycket stor del av våra kristna arrangemang inom EFS är av typen "religiös underhållning", och varför skulle detta arrangemang skilja sig? Men tro mig, det gör det. Det är underbart att lyssna till artister som vittnar om vad Gud är i deras liv, om vad synd, evig förtäpelse, förlåtelse och evigt liv är. Det är väldigt enkelt, inga tunga, gamla ritualer, utan frimodighet och enkelhet. Det är bara att prisa Herren där du står eller sitter. Det kan vara lätt hänt att man dras med i stämningen, men när man kommer hem så känns det trots allt tomt. Detta tog bl a **PETRA** upp. De vittnade också om avigsidorna med det kristna livet men att det finns kraft att hämta; för den som är svag är stark i Gud.

Priset, 200 kr + 10 kr i förköpsavgift, är inte högt för en sju timmars gudstjänst med så stora artister. 15 kr av varje biljett går oavkortat till EFS Ungdoms missionsarbete på Afrikas Horn. I år resulterade detta i mer än 150 000 kronor förutom det som samlades in under kvällen.

Trots allt passar kanske inte musikstilen alla åldrar, men det gör däremot budskapet. När det är ett klart och rakt budskap, spelar åldern ingen roll, alla kan höra Guds evangelium.

Marcus Bjärneroth

100-årig vision förnyad

Många tror att visioner är ett vår-tids-fenomen. Icke! Det måste ha funnits visioner, och frimodighet att följa dem, hos de män som för 100 år sedan startade utgivningen av vår tidning Missionsvän. De bad kanske bönen: Gud, gör oss djärva! De anade väl knappast vad deras tilltag skulle leda till, men de räknade med att Gud kunde använda dem. Vi vet något om följderna, men långt ifrån allt. Läs Mats Svenssons artikel på annan plats i tidningen, så får du några intressanta inblickar i Missionsvännens historia. Sådana vittnesbörd gläder oss som har ansvar för tidningen.

Spänd förväntan

Visst känns det lite vemodigt att detta är sista numret av Missionsvän. Men samtidigt känner jag glädje och en liten spänd förväntan inför vad som ska komma. Hur ska det gå med visionen som blev vår, undrar jag? Det ligger en viss djärvhet i att avsluta två tidningars välsignelserika utgivning (Bibelvännens och Missionsvännens) för att i stället ge ut en gemensam tidning, **LIVSLUFT**. Men årets tema är ju: Gud, gör oss djärva!

Ny möjlighet

Vi som arbetar med tidningen ser en ny möjlighet genom **LIVSLUFT**. Vi hoppas att alla tidigare prenumeranter ligger i startgroparna för att så snabbt som möjligt få ta del av den nya tidningens innehåll och utseende. Dessutom förväntar vi oss att många av **er som läser detta** ska hjälpa oss, så att vi får många nya prenumeranter. Tack för den hjälpen! Tag emot en blomma!

Ett bra jobb

Det var med aprilnumret 1984 som **Carl-Anders Börjesson** slutade som redaktör för Missionsvän. Vi gjorde ivriga försök att få en efterträdare till honom. Alla försöken misslyckades. **Eivor Johansson** (min kära hustru) ställde upp som manus- och korrekturläsare/rättare, en uppgift som inte är den lättaste. En del manus kan vara nog så svårtydda och knepiga att få rätsida på, andra är nästintill perfekta. Eivor har haft blick för det stilistiska och har gjort ett bra jobb. Utan henne hade jag vågrat att ta ansvaret för redigeringen av tidningen.

Jag räcker dig en blomma!

En intressant uppgift

Den första tiden (fr o m maj 1984) hjälpte **Kjell-Ove Ohlsson** till med att klippa, klistra och redigera. Sedan har jag utan någon som helst utbildning i ämnet fått axla ansvaret helt. Det är ett intressant arbete, men det tar ju lite tid. Hela tiden

har jag undvikit att bli ordinarie redaktör, eftersom jag inte kan se det som min huvuduppgift. Innerst inne har jag också närt en liten (om än svag) förhoppning om att någon så småningom skulle komma och säga: Jag tar gärna redaktörsskapet! Men icke.

Fin variation och klar målsättning

Tidningsutskottet har skött uppgifterna att få olika personer till att skriva i tidningen, och det har de gjort bra. För min del tycker jag att tidningens innehåll har haft en bra blandning och en fin variation. Målsättningen har hela tiden varit klar. Jag är väl inte helt oskyldig till resultatet, men utskottet ska ha äran. Den största förtjänsten är deras. Här är blomman!

Många har medverkat

Från utskottet går tankarna vidare. Jag känner ett starkt behov av att tacka **alla er som har skrivit i tidningen**. Ett särskilt tack till Olof Fridolfsson för hans 20-åriga insats. Utan er hade det inte blivit någon tidning, och vår värld hade blivit kallare. Fortsätt nu med samma glädje att skriva i den nya tidningen. Ju fler röster som gör sig hörda, desto större intresse blir det från läsarnas sida. Din insats betyder fler läsare.

Tag emot en blomma!

Mest ros men något ris

Så ett tack till **alla tidningens läsare**. Det är inte så ofta ni hör av er, men det händer. För det mesta har det varit ros, men inte alltid. Det är bra! Båda sorterna behövs, annars kan glorian bli för stor. Jag hoppas att ni hör av er till redaktören för **LIVSLUFT**, T Peter Ljung är hans namn. Adress och telefonnummer kommer i januari-numret. En blomma även till er!

Fint samarbete

Mitt sista tack går till **Bohlins Grafiska** (tidigare Länstryckeriet) som tryckt tidningen sedan 1980. Det har alltid varit lätt att komma till tals med er, och vårt samarbete har fungerat utmärkt (det är framför allt Rune Nilsson som har varit vår kontaktperson). Ni på tryckeriet har gjort ett bra arbete, och ni har alltid varit punktliga. Enkelt uttryckt: Det har känts bra att få arbeta tillsammans med er. Det gläder mig att kontakterna inte tar slut - ni får ju ansvaret att trycka tidningen **LIVSLUFT**. Ni får också en blomma!

En stilla förhoppning

Vi ses och hörs i **LIVSLUFT**!

Er tillgivne
Rune Johansson

Jul i Skattetider

December är en förväntningarnas månad. Vi möter förväntans ton i adventsbudskapet, i dess texter, psalmer och sånger. Vi möter hos barnen förväntan på julen och julafton, på julklapparnas utdelning och innehåll. Vi möter hos många vuxna förväntan på några dagars ledighet, samvaro i hem och familj. En förväntan att få lägga till sidan vardagens bekymmer och arbete. Slippa dagens politiska debatt, skattefrågor och krispaket.

Julen är för många en önskan om möjlighet att få ta det lugnt att ha det mysigt. Julen ska vara både för stora och små "en koselig idyll". Vi känner nog på olika sätt igen oss i det jag i korthet beskrivit. Vi styr och ställer i bråda följulsdagar i förhoppning om att det nämnda skall infrias. Vi vill för några dagar nästan avskärma, utestänga världen och världshändelserna.

Men jag tror att för var jul vi firar, så kommer världens nöd och problem oss allt närmare in på livet. Det stannar inte utanför dörren därför att det är jul. Den första julen förde oss inte undan världen och världshändelserna.

Det ljusomstrålade julevangeliet i Luk 2, som vi hört läsas sedan barnsben, är en omistlig del av vårt julfirande. Julevangeliet för oss inte in i sagens och drömmens värld, utan in i den värld där maktens herrar med olika titlar lever och regerar. Man kan uttrycka detta med Bo Setterlinds ord i en dikt: "Himlen har landat på jorden".

JULHÄLSNING EFS-Gården, Åhus Sönd 20 dec kl 7.30

Ett fint sätt att inleda julen är att deltaga i EFS-Gårdens traditionella Julhälsning.

Medv: Åhus Flickkör med Gunhild Laurén och Rune Svensson, Ensemble ur Åhus Blåsorkester, pastor Anriika Nordhammer, Bertil Carlsson, m fl.

Kollekt till EFS-Gården. Julkaffe m bröd.

VÄLKOMMEN!

Evangelisten Johannes skriver på sitt på en gång enkla och djupa språk i Joh 1:14: "Ordet blev människa och bodde bland oss" (1917 års övers: tog sin boning ibland oss) = tältade, satte upp sitt tält. Detta antyder en kortvarig vistelse i mänsklig kroppslighet. Jämför vad Petrus skriver: "...så länge jag bor i detta kroppens tält", 2 Petr 1:13.

Vem som styrde och ställde, hade den regerande makten, när Jesus började "tälta" ibland oss, det gör julevangeliets författare Lukas oss uppmärksamma på. Lukas, läkaren, var av hednisk härkomst och den ende av de bibliska författarna, som inte tillhörde Israels folk. Lukas är historiker. Han har "grundligt efterforskat allt ända ifrån begynnelsen". Han lägger vikt vid att framställa evangeliets samband med mänsklighetens historia. I julevangeliets inledning ger han därför helt kort upplysning om det dåtida dagsläget.

"Vid den tiden utfärdade kejsar Augustus en förordning om att hela världen skulle skattskrivras. Det var den första skatteskrivningen, och den hölls när Quirinius var ståthållare (landshövding) i Syrien." Luk 2:1-2. (NT 81)

Augustus hade en lång regentperiod, från år 30 f Kr till år 14 e Kr. Skattskrivningen, som han ger förordning om, var en sak som upprepades var 14:e år. När man var fyllda 14 år, var man skattepliktig. Det skedde registrering av folk, jordegendom och förmögenhet, så det kunde bestämmas om skattestorlek. Jorden i Palestina tillhörde ofta släkten, delägarskapet var invecklat och vållade skattemyndigheterna ofta stort besvär.

Enligt gammal judisk ordning skulle mantalskrivningen ske där personerna hade släktgemenskap. Betlehem var Davidsläktens hemort. Därför heter det i julevangeliet: *"Då färdades alla var och en till sin stad för att låta skattskrivna sig. Så gjorde ock Josef; och eftersom han var av Davids hus och släkt, for han från staden Nasaret i Galileen upp till Davids stad, som heter Betlehem, i Judeen, för att låta skattskrivna sig jämte Maria, sin trolovade, som var havande."* Luk 2:3-5. (1917 års övers)

Hus betecknar det hela och *släkt* en del därav. I denna stad, Betlehem, fullbordades Guds löfte om en Frälsare. Herren vakar i sanning över sitt löfte och dess infriande.

Kejsar Augustus hade många medhjälpare, olika ämbetsmän för sitt regerande och sin skattskrivning. Bland de förmämsta var landshövdingar, en titel vi möter både i GT och NT. I vårt land kan vi spåra den från 1580-talet. Dess upporganisation var en av Gustav II Adolfs förtjänster. Tre år efter hans död 1632 kom "landshövdinginstruktionen" ut, som i tidens gång reviderats vid

INSPIRATIONS DAG VITTSJÖ 30 januari

"Nyandlighet - New Age" med Mats Thurfjell, lärare på Sundsgårdens fhsk som talar om nyandlighetens faror och möjligheter.

Pris för dagen 160 kr inkl mat och seminarium!

Anmäl senast den 20 januari till distr-exp 044-12 53 39 eller per brev!

olika tillfällen. Huvudsyftet är att vara, som det hette förr: "Konungens befallningshavande", numera regeringens talesman, ombud. Av somliga, såväl på Augustus tid som vår, betraktas väl uppgiften som en "fjäder i hatten", i vissa tider som något av reträttplatser, som sittande regering utdelar. Men sant att säga, en landshövding har kanske mer än andra ämbetsmän möjlighet att på olika sätt göra en personlig insats.

Quirinius - hans hela namn var Publius Sulpicius Quirinius - var landshövding över Syrien. Till det landet räknades Judéen. Hade inte denne landshövding varit nämnd i julevangeliet, så hade han helt visst varit okänd för de flesta av oss. Men nu blir vi årligen påmind om honom. Han var mer än vi lägger i begreppet landshövding, militärguvernör var hans funktion. Det ord som är översatt med landshövding, ståthållare, har grundbetydelsen anförare, ledare. Det berättas bl a hur Quirinius ledde ett fälttåg i Taurusbergen i Mindre Asien. Denne man var en i raden av många landshövdingar, som levat och verkat. Men Barnet som blev fött, den utlovade, han är den ende Frälsaren i alla tider och för alla folk. Frälsningsverket tog sin början på landshövding Quirinius tid och blev fullbordat då Pontius Pilatus var landshövding. Det är ett faktum, knutet till bestämda personer, händelser och tidpunkter i vårt släktes historia. Biskop Bo Giertz skriver sammanfattande: "Så vill evangeliet visa oss, vem som verkligen har makten över alla människor, och vad som verkligen sker i det som tycks ske."

Olof Fridolfsson

PS

När nu Missionsväns-epokens sista nr utkommer, ett varmt tack till redaktion och läsare för de tjugo år jag fått vara med och dela gemenskapen. Gud välsigne er alla och den nya tidningen. DS

Taizé

Klosterliv och munkväsen är inte något man direkt förknippar med det moderna samhället. Våra tankar går ofta till den katolska kyrkans medeltid när vi hör talas om sånt.

Ett spännande undantag utgörs av Taizékommuniteten i södra Frankrike. Förutom de 90 munkarna, som är kommunitetens kärna, samlas där tiotusentals ungdomar varje år för att delta i brödernas böne- och arbetsliv.

Historien började på 40-talet, då en schweizare med reformert trosinriktning flyttade till den lilla byn Taizé. Broder Roger arbetade - ensam - under andra världskriget, utifrån sin vision om fred, med att gömma judar. En efter en kom nya män till gemenskapen. Bröderna levde ett " normalt " klosterliv, med bön och arbete.

Långt senare börjar kommuniteten öppna sig utåt. Under 80-talet har den verksamheten ökat till dagens stora omfattning. Idag samlar de interkontinentala mötena tiotusentals ungdomar från i första hand Europas länder, men också från andra världsdelar. Brödraskapet är ekumeniskt. Där finns protestanter från olika kyrkor och också katoliker. Vi hittar också en svensk: broder Johanson till den välkände Sven Danell.

Ungdomar från Kyrkans ungdom i Simrishamn utanför Försoningskyrkan

Tonvikten bland besökarna ligger på ungdomar, men man möter också många medelålders, familjer med barn och äldre. Ungdomarna inkvarteras i baracker och medhavda tält - medan de lite äldre får njuta en något bekvämare nattsömn. Ett interkontinentalt möte pågår från söndag till söndag. Man deltar i de tre bönerna varje dag - som med våra mått mätt mer är gudstjänster än bön.

Förutom vid måltider delas man också upp i

forts sista sidan

● Mitt vittnesbörd

"Var alltid glada! Bed utan uppehåll! Tacka Gud, vad som än händer! Det är vad Gud väntar av er alla i Kristus Jesus." 1 Tess 5:16-18 (Hedegårds övers).

De sista åren har det hänt så mycket. Regimer har fallit, och i TV har vi sett katastrofer, hungersnöd, jordbävningar och krig. Just nu har vi och hela världen ekonomisk kris. Man står rådlös i den debatt som följer på krisen. En säger så, och en annan har sitt recept. Vem ska vi lita på?

Kan man vara glad när det är kris och elände i hela världen? Som kristen kan du faktiskt vara det. Varför? En kristen har den stora förmånen och den rika uppgiften som Paulus och många med honom upptäckt: Bönen. Han går så långt att han säger: "Bed utan uppehåll." Vem kan då klara det? Vi kommer alla till korta på den punkten, men vi får börja om och leva i förlåtelsens nåd. Bön är nödvändigt för det kristna livet, ja det är också nödvändigt för samhället. Och ska Guds rike gå framåt måste bönen vara vår första prioritet. Bön förändrar förhållanden. Det sker något när vi ber.

Det finns en andlig hunger i dag, men man söker på fel ställen för att bli mättad. Den onde har inget emot de många religiösa riktningarna, men han är livrädd när kristna ber om den Helige Ande/Väckelsens Ande, som ska driva människor till Jesus. Käre medkristne, gör den onde besviken och bed om Andens kraft över ditt eget liv och predikantens förkunnelse så kommer Gud att svara på bön. Vi ska då få stämma in i sången: "Guds ord med makt går fram i världen, och otrons fästen ramla ner. De starka hjältar fälla svärdet och fly till Gud som nåd dem ger..."

Vi ber: Öppna mina andliga ögon för bönens möjligheter. Ge mig mer av din Helige Andes kraft. Herre låt nådegåvorna komma till uttryck i församlingen. Låt dina tjänare förkunna ditt ord med Andens kraft. Amen.

Kurt Pernetun
Hässleholm

Julbord i Vittsjö EFS Pensionat

På grund av stor efterfrågan
inbjuder vi till ännu ett julbord
Söndagen den 13 dec kl 13.00
Ring för beställning 0451-220 87
Välkomna!

BOKA IN VÅRENS SPIRITKVÄLLAR PÅ EFS-GÅRDEN, ÅHUS!

Lörd 30 jan kl 19.00

Lörd 6 mars kl 19.00

Lörd 24 april Temadag: Äktenskapets
friskvård

kl 19.00 SPIRITkväll

VÄLKOMNA!

forts fr sid 172

ket är lite motbjudande för vår smak. När klockan var 02.00 började tuppen gala, för det var alldeles mörkt i huset även på dagen, så han visste inte när han skulle börja gala, men för att vara säker gol han ca 10 ggr i halvtimmen tills morgonen kom och han släpptes ut. Det var verkligen en upplevelse som antagligen inte kommer igen.

Utmed vägarna är planterade stängsel av kaktus m m, som nog är det effektivaste stängsel jag skådat. Vägarna är håliga, så man kör på den sidan som är bäst, ända tills man har mötande trafik mycket nära, vilket gör resan väldigt spännande. Varma källor finns det gott om, men på värmerna är det inte alldeles skönt att bada i 30° varmt vatten när temperaturen är 29° i luften. Luften utmed vägar och i städer är väldigt smutsig, lastbilar ryker svart hela tiden av olika anledningar, dåligt bränsle, höjden över havet m m, så det kan vara olidligt ibland, men det sitter ofta människor vid väggkanten ändå och säljer sina varor.

Det blir inte alltid som man har tänkt sig, för det är en väldig byråkrati i de statliga ärenden man råkar ut för t ex banker, affärer m m. Här i Addis Abeba finns väldigt många tiggare på gata fattigdom, handikapp m m, men de flesta är glada ändå. De är nog inte socialt utstötta såsom många i Sverige, för det finns en helt annan sammanhållning än hemma. Staden är ca 2 mil i diameter, och här bor ca 3 miljoner människor, vilket betyder att det är väldigt trångbott, och de flesta hus är plåtskjul som även lite rikare folk bor i.

Magsjuka är lätt att få, men om man tänker på vad man äter, är det konstigt att man inte blir sjukare. Tid är ett flytande begrepp. Jag och min kollega skulle åkt ut i vårt distrikt för en vecka sedan, men de vi skulle åka med ville vänta lite. Sådant stöter man på lite nu och då, vilket kan vara nyttigt och jobbigt för en stressad västerlänning, men

det syns alltför mycket i landets funktioner, vilket gör att det tar tid att utveckla olika projekt m m.

Nu kommer jag att åka ut i en djungel i fem veckor, vilket innebär att jag inte kan lämna någon rapport om läget mer, innan det är för sent att få med det i närmsta numret. Det får bli en fortsättning i ett annat nummer, vilket nog blir en mera spännande berättelse, för det är en plats som inte många missionärer varit på.

Jag har hälsat från er till församlingarna här, och de hälsade tillbaka och lämnade ett bibelord från Fil 1:3-11.

Jag hälsar med 3 Joh 13-15 och hoppas att jag får tillfälle att dela med mig av det jag mött här, med den vilja som finns att sprida evangeliet vidare.

Ha det bra, jag försöker!

Stora hälsningar
Eskil i främmande land

Önskar ni få kontakt med Eskil, han kommer hem till jul, så ring 0451-330 44. Han gör gärna besök i församlingarna för att berätta om sina upplevelser. Red.

REDOVISNING

januari - oktober 1992

Nr	förening	okt	jan-okt
771	Askeröd	3,500	31,500
772	Hörby	7,000	70,100
773	Pärup	3,100	35,595
774	Sebbarp	2,885	19,485
775	Svensköp	3,000	32,950
776	Östraby		12,700
788	Huaröd		23,000
800	Tollarp	1,300	14,400
841	Hörbykretsen	790	5,680
782	Bjärnum	7,000	71,600
785	Hultatorp	1,600	3,550
786	Harholma		
787	Hillarp	5,685	14,285
789	Hässleholm	3,035	54,932
790	Hästhult	2,550	16,750
791	Hörja		
794	Tullstorp		7,000
796	Röke	500	94,083
799	Slättsjö	1,000	16,040
801	Tyringe	350	4,600
803	Vittsjö	5,500	46,500
840	Hässleholmskretsen	800	24,650
783	Glimåkra		
784	Gringelstad	500	8,850
793	Kristianstad	1,250	31,996
805	Åhusbygden	4,000	31,500
806	Åraslöv-Nosaby	120	7,905
807	Önnestad	2,200	8,150

808	Östra Göinge	500	42,800
844	Kristianstadskretsen	665	14,180
792	Kivik	2,000	13,000
797	Simrishamn		6,600
802	Vik	3,000	12,000
846	Simrishamnskretsen		38,120
824	Karlshamn	5,000	50,000
831	Ringamåla	13,200	132,650
832	Saxemara		20,000
842	Karlshamnskretsen	1,350	12,060
818	Hanö		
821	Hörvik		6,400
822	Istaby	5,600	16,378
828	Lister		130,426
829	Lörby		2,756
833	Siretorp		8,513
835	Sölvesborg		36,786
838	Torsö		7,197
845	Listerkretsen	1,000	43,005
815	Bjurabygget	500	2,770
816	Konungshamn	5,000	5,000
817	Gnetteryd		
819	Hasslö		
823	Jämjö	1,500	56,900
825	Karlskrona	250	16,000
826	Kopparemåla		28,000
827	Kvarnagården		4,000
834	Sturkö		8,000
836	Tjurkö		
837	Torhamn		15,000
839	Ö Hästholmen		2,250
843	Karlskronakretsen	1,790	4,290

847 Övrigt 4,143 64,208

Högtids- och minnesgåvor 900 40,935
104,063 1,528,025

Till minne av

Berta Schölin: Asta o Samuel Karlsson.
Frida Wahlberg: Sten Nyberg.

Högtidsdagar

Martha Mårtensson: Missionsvännerna i EFS Tollarp.

RESULTAT MOT BUDGET

	1991	1992
Behov per månad	197,917	162,500
Gåvor/bidrag oktober	144,890	104,063
Behov enl budget jan-okt	1,979,170	1,625,000
Inkommet	1,648,131	1,528,025
Avvikelse mot budget	-331,039	-96,975
Testamentsmedel jan-okt	37,107	76,510

Varmt tack för alla gåvor!

Göran Nilsson
kassör

**BEGRÄNSAD
EFTERSÄNDNING**

Vid definitiv eftersändning återsänds försändelsen med nya adressen på baksidan (ej adressidan)

Avsändare: EFS i östra Skåne och Blekinge, Ö Storgatan 26, 291 31 Kristianstad

forts fr sid 181

små bibelstudiegrupper. Grupperna sätts samman av människor från olika länder - kommer man bara över språkbarriären, är det mycket berikande att lyssna till andra unga kristna människors erfarenheter.

Ett annat viktigt inslag är arbetet. Varje deltagare får en arbetsuppgift. Det kan vara allt från att gräva diken eller tömma sopor till att laga mat eller vara kyrkvård. Självt provade jag på matlagning. Under en - frivillig - husmors ledning var vi fem ungdomar som varje dag lagade mat åt drygt 1000 personer! Vid "personalens" matbord var vi en brokig skara: en ungrare, husmor från Litauen, en sydafrikan, två tyskar, en engelsman, en från Malaysia och tre svenskar...

En stark upplevelse var bönetillfällena. De innehåller mycket sång och tystnad för bön. Alla sitter på golvet eller på små bönepallar. Många faller på knä, några lutar ansiktet mot golvet. I luften upplevs en stillhet och en påtaglig närvaro av Gud själv.

Behållningen av en sådan vecka är förstås helheten. Men den samlade upplevelsen innehåller så många olika delar: mötet med bröderna, som vikt sitt liv till tjänst för Gud - deras vardagliga och ödmjuka tro. Mötet med andra ungdomar från Europa, ja, hela världen. Man känner sig verkligen som en europé på Taizé. Och samtidigt finns broder Rogers ord där - mitt in i den svenska EG-debatten: "När vi nu försöker bygga upp det nya Europa, får vi inte glömma de länder som ligger utanför."

Bönetillfällena har jag nämnt. En annan viktig erfarenhet var att få perspektiv på Sverige, vårt sätt att leva, med TV, radio, tidningar, mat i överflöd, fina bostäder osv. Men den kanske viktigaste erfarenheten var att se den andliga hunger, som här får ett svar. Ungdomar i en mängd olika klädstilar och håruppsättningar - en del skulle få oss att sätta kyrkkaffet i halsen här hemma - söker hängivet Gud.

Inte allt går att kopiera och överföra till våra förhållanden. Men jag tog i alla fall hem bönen i mitt hjärta; den bön som vi i sången upprepade hundratals gånger:

"Veni Sancte Spiritus" - "Kom Helige Ande".

Per Frostensson

EFS i östra Skåne och Blekinge

EFS distriktsexpedition:

Östra Storgatan 26, 291 31 Kristianstad
Distriktsf o tidningsexp tel 044-12 58 16
Musik- o ungdomsavd tel 044-12 53 39
Kassaavdelningen tel 044-12 58 16
Telefax 044-12 10 90

Gåvor sändes till:

EFS i östra Skåne och Blekinge
Postgiro 3 28 67-4. Bankgiro 196-7900

Ordförande:

Siv Siegurdsen,
Jöran Thomaeus väg 24,
291 45 Kristianstad. Tel 044-12 88 32

Distriktsföreståndare:

Rune Johansson,
Schweizervägen 23, 374 41 Karlshamn
Tel 0454-148 37

Kassör:

Göran Nilsson, Norreskog PI 601,
242 95 Hörby. Tel 0415-700 60

Musikkonsulent:

Mari Sjöberg, Bokliden 17,
281 49 Hässleholm. Tel 0451-895 11

Distriktskonsulent:

Cecilia Johansson, Näsby-
chaussén 48 A, 1tr, 291 35 Kristianstad.
Tel 044-12 82 48

Tidningsorgan: Evang-Luth Missionsvän

Prenumerationspris 1993: 130 kronor (ny tidn)
Annonspris: 4:00/spaltmillimeter

Ansvarig utgivare:

Rune Johansson,
Schweizervägen 23, 374 41 Karlshamn

Vik redaktör:

Rune Johansson
EFS Pensionat Missionshemmet, Lehultsvägen
13, 280 22 Vittsjö. Tel 0451-220 87

EFS-Gården, Sigfridsvägen 5, 296 00 Åhus

Tel exp o kök 044-24 00 20, ledarexp 24 86 24
Postgiro 64 72 48-4. Bankgiro 385-5830

Glimåkra Folkhögskola, Box 115,

280 64 Glimåkra. Tel 044-430 40

Ringamålagården EFS, PI 5105,

374 92 Asarum. Tel 0454-620 63, 620 62

Stenbräcka, EFS kurs- och lägergård, Tjurkö,

370 43 Sturkö. Tel 0455-461 85, 187 54

KFUK-KFUMs Studieförbund, Laxvägen 17,

281 35 Hässleholm. Tel 0451-848 32

Studieorganisations: Eva Larsson, Laxvägen 17,

281 35 Hässleholm. Tel 0451-147 66

Bokdepå: Bok & Musik, Ö Storgatan 26,

291 31 Kristianstad. Tel 044-11 14 72
Telefax 044-12 10 90